00048292

BOMBAY BRANCH
OF THE
ROYAL ASIATIC SOCIETY
TOWN HALL, BOMBAY.

Digitized with financial assistance from
Ms.Vaidehi Thakar
on 06 November, 2019

THE

DINKARD.

THE ORIGINAL PEHLWI TEXT; THE SAME TRANSLITERATED IN ZEND CHARACTERS; TRANSLATIONS OF THE TEXT IN THE GUJRATI AND ENGLISH LANGUAGES; A COMMENTARY AND A GLOSSARY OF SELECT TERMS.

3866

BY

PESHOTUN DUSTOOR BEHRAMJEE SUNJANA.

VOL. IV.

18292

PUBLISHED UNDER THE PATRONAGE

OF THE

SIR JAMSEDJI JIJIBHAI TRANSLATION FUND.

EX-C-35

Bombay:

PRINTED AT THE DUFTUR ASHKARA PRESS

BY RUSTOMJEE NOWROZJEE KHAMBATTA,

87 COWASJEE PATELL STREET, FORT.

IN THE YEAR 1252 OF YEJDAJARD AND 1883 OF CHRIST.

દીનકદ કેતાબ

તેહની

અસલ પેહલવી એબારત, જંદ અક્ષરે ઉચ્ચાર, ગુજરાતી તથા ઈંગરેજી તરજુમો, શરેહ, અને અગતજોગ પેહલવી શબ્દોની ફરહંગ સાથે.

બનાવનાર,

પેશોતન દસતુર બેહરામજી સંજાણા.

દફતર ચોથું.

સર જમશેદજી જીજીભાઈ ટરાંસલેશન ફંડના આસરા હેઠલ

છપાવી પરગટ કરેલું છે.

મુંબઈ,

દફતર આશકારા છાપાખાનામાં,

રૂસતમજી નવરોજજી ખંભાતાએ છાપયું છે.

કોટઃ—કાવશજી પટેલ સ્ટ્રીટ, નં૦ ૮૭.

સને ૧૨૫૨ યજદજરદી.

ઈસવી સને ૧૮૮૩.

00048292

સાંકલી ઉ.

સફો.

સવાબ અને ગુનાહનું કામ કરવાને માટે કીઉં ઇનસાંન સકતીવાલું તથા વગર સકતીવાલું છે? ૧૮૩

માંણુસનાં આએ દુનીઆંનાં કામ આવતી દુનીઆંનાં એતેકાદ સાથે એકમલતાં હોવાથી, તે આદમી સુધરેલું (ઇઆને સવાબકાર) બનેછે. અને અહેરમનનાં નાસકારક કઉઅતનાં સંબંધથી, તે ખરાબ થાએછે.... .... ૧૮૪

સધલા સવાબકારો, તેમજ ગુનેહગારો, ભલાં અને બુરાં મુલની પખ્શવાલા અને તેને લગતો સંબંધ ધરાવનાર, આએ દુનીઆંની શરૂઆતથીછે. ૧૮૭

આદમીની ઓલાદને લગતી દીનની સકતી વીશે.. .... ૧૮૯

દીનની સાથે સંબંધ ધરાવનારાં અને દીનથી જુદાઈ રાખનારાં માણુસો કીહાંછે? તે વીશે ૧૯૦

માંણુસની અંદર ચહડતે દરજ્જેની અકલને લગતા બે ઓતમ ગુણોછે. તેમજ તેની અંદર નીચ દરજ્જેની ઉલટી અકલને લગતા બે દુરગુણોછે, તે વીસે. ૧૯૦

રોશની તથા અંધારાં વીસેનો ઓલાસો ૧૯૨

આએ દુનીઆંનાં માંણુસોને અહેરમનને લગતાં કામ કરવાનો વીચાર કેમ મલેછે? ૧૯૬

સારી અને નરસી દાંનાઇ વીસે ભલી દીનને લગતો ઓલાસો.. .... ૧૯૭

આએ દુનીઆંને સારી રીતે ચલાવવું, એ પાદશાહોની તરફથીછે.... .... ૧૯૮

અગમબુદ્ધિ, ચહડતો દરજો, પીછાંણુસકતી, દાંનાઇ, એતેકાદ, એકીન, તરકસકતી, હોશ, અકલ, વીચાર, વાચા અને કરણી વીસે ૧૯૯

માંણુસની દાંનાઇ, ઇચ્છા અને વાચાના એક એકબીજા સાથના સંબંધ વીસે.. ૧૯૬

અહેરમનને આએ દુનીઆંમાં હાંણી પોહચાડનારો કોણછે? અને ઇનસાનને હાંણી પોહચાડવાથી હાંણી પાંમેલો કોણછે? તે વીસે.. .... ૨૦૨

દીનને લગતું કીહું ઇનસાંન, ભલાઇ અને બુરાઇના સંબંધવાલું છે? અને તેનો તોલ સાથી થાઈ સકેછે? તથા સાથી, તેની ભલાઈ અને બુરાઇ ઓલખાઇ સકેછે? ૨૦૩

આદમીથી અંધેરમઇનીઉશને જુદું પડવું, કોઈ દીનની મારફતે નથી, પંણ એક મજદીઅસની દીનથીછે, તે વીસે ૨૦૪

દુનીઆંમાં ભલાં અને બુરાં કામથી, એકે બીજાની ઉપર ફાવવું છે, તે વીસે.. ૨૦૬

કીઉં માણુસ પોતે પોતાને સારૂછે. અને કીઉં પોતાને સારૂ નથી; તે વીસે.. ૨૦૮

આદમીને તેના ધનધાને લગતી પુરતી સહમજ સાથી મલેછે? ૨૦૮

માંણુસોને મજદીઅસની દીનમાં લાવનારો પાદશાહ નેકીનો વધારો કરનાર અને બદીનો ઘટાડો કરનારછે ૨૦૯

ચહડતે દરજ્જેનું કઉઅત, એ માણુસને સરવેથી ઉનચે દરજ્જે પોહોચાડનારી, અને તેને પ્રકાશ આપનારી, નીશાંનછે. અને નીચ દરજ્જેનું કઉઅત, એ માણુસને નીચ અને અસ પામતી હાલતમાં લાવનારી નીશાંનછે, તે વીશે.. ૨૧૦

મજદીઅસની દીનને વધારે પ્રકાશ આપનારા તથા તેને જાંખી કરનારા વીચાર વીસે.. .... ૨૧૧

શરીર અને આતમાને લગતાં વધદકપણાંને લગતી બાબત.. .... ૨૧૨

માંણુસને આવતી દુનીઆંનું કામ કરવું ધટારતછે, તથા નહી કરવાજોગ કામથી તેણે દુર રેહવું સજાવારછે, તે વીસે ૨૩૧

સફો.

કોઉં માણુસ પોતાને આએ દુનીઆંમાં અમરગ હાલતમાં ચલાવેછે ? તથા કોઉં ઇનસાંન સપ્તોમઇનીઉશ અને અંધમઇનીઉશની પખ્શમાં પોતાને ચલાવનારછે ? તે વીસે.... .... ૨૩૩

શુરીઅને તેની અસલ જગોએથી આએ દુનીઆંમાં કેટલી વખત પ્રકાશવુંછે ? તે વીસે ૨૩૪

મજદીઅસની દીનની સહમજ અવસ્તાના તરણુ ભાગમાં સહમજાવેલીછે, તે વીસે. ૨૩૬

આએ દુનીઆંમાં અંધમઇનીઉશની ધાતનો જોર હોવા છતાં, દાદાર પોતાની પેદાએશને હમેશાં ચાલુ રાખનારછે, તે વીસે.... .... ૨૩૮

આદમીઓએ દશ્તુરાંન દશ્તુરને માંન આપવાની, અને સરવેથી વડા એક દશ્તુરના કેંહવાને કબુલ રાખવાની જરૂર વીસે ૨૪૦

આદમીઓએ પોતાના પ્રમાણીક પાદશાહના હોકમ પરમાણે ચાલવું સજાવારછે, તે વીસે ૨૪૨

મજદીઅસની દીનના (હાતેમાંગ્રે-દાત-અને ગાથાને લગતા) અવસ્તા એકખીજાને લગતી મતલબને જાહેર કરનારાછે, તે વીસે ૨૪૨

દુનીઆંને લગતા સરવેથી સારા અને સરવેથી બુરા વખતની નીશાંણી તથા તે દરએક વખ્તને લગતી ચેચાર આએપત વીસે.... .... ૨૪૪

જાંહાંપી બદકારીનો ઘણો વધારો હોએ, તાંહાંથી તેનો ઘટારો કરવાનું દીનનું ફરમાંનછે.... .... ૨૪૫

આદમીની અંદર યજદાંની ભલી યાદ હમેશાં કરવાનો જે મારગ, વીચારસકતીથીછે, તે વીચારસકતી તેની અંદર બંધ પડવાથી, તે ભલી યાદ કરવાને લગતો સારો ખવાસ આદમીમાં મુતલક રેહતો નથી.. .. .... ૨૪૬

પસંદ કરવાજોગ સારી કીરીઆવાલાં ધરમી કામોછે.. અને (તેથી) ઉલટાં, નરસી કીરીઆવાલાં બુરાઇ અને જાદુઇને લગતાં કામોછે. તેનું નીવારણ કરવાના ઉપાએ વીસે ૨૪૭

આપે, તેનાં ફરજંદ ઉપર, તે ફરજંદની બચગીથી તે, તે મોટું થાએ તાંહાંશુધી, પોતાનો પેચાર રાખવો સજાવારછે, તે વીસે ૨૪૯

અથો લેકોના (સવાબના) બદલા વીસે, તથા તેઓની (ગુનાહને લગતી) સજા વીસે, અને પાપીઓની (ગુનાહને લગતી) સજા વીસે, તથા તેઓને મલતા બદલા વીસે, ભલી દીનને લગતો ઓલાસો ૨૫૦

પેદાના કરનાર દાદારને કોઇ જગોએથી, ઇચ્છા કોઇ ચીજથી હાંણી પોહચવીછે કે નહી ? તે વીસે.. .... ૨૫૧

જે કાંઇ મુલછે, તે ફલથીછે. અને જે ફલછે, તે મુલથીછે. તે વીસે ભલી દીનને લગતો ઓલાસો.. .... ૨૫૨

છુટકારો મેલવવાની ઇચ્છાવાલું કોણછે ? અને તેનું નાંમ અવસ્તામાં શું છે ? તથા છુટકારો મેલવવાની ઇચ્છાવાલું કરનાર કોણ છે ? અને છુટકારો મલવાની ઇચ્છાવાલું કરવાનો શબબ શું છે ? છુટકારો મેલવવાની ઇચ્છાવાલું માણુસ, તેના દુશમનની તરફના તરીકા ઉપર શોક કરવાને માંટેનું કેમ નથી ? અને તેને કોણથી તથા સાને સારૂ ફાએદો અને નોકસાંનછે. તે વીસે. ૨૫૩

૧૮૫ (આ૰એ દુનીઆંમાં), જે શકતીવાંન તથા વગર શકતીવાલું ૧
(ઈનસાંનછે), તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, જે આદમી (આ૰એ દુનીઆંમાં) ચહડતે દરજેનું, ઈ૰આ, ૨
ઉલટા એરાદાવાલું કાંમ કરવાથી, (મીનોઈ જેહાંનમાં સારો અથવા નરસો) બદલો મેલવવાને લા૰એકનું હો૰એછે; તે (આદમી) સકતીવાલા (સ્પન્તોમઈનીઉશ તથા અંધ્રમઈનીઉશ) ની તરફેનવાલું ગણા૰એછે. અને જે આદમી ચહડતે દરજનજેનું, ઈ૰ઓ ઉલટા એરાદાવાલું કાંમ કરવાથી, (સારો અથવા નરસો બદલો, મેલવવાને લા૰એકનું નથી; તે (આદમી) સકતીવાલા (સ્પન્તોમઈનીઉશ તથા અંધ્રમઈનીઉશ) ની તરફેનવાલું ગણાતું નથી. આ૰એ ૩
સકતીવાલા (સ્પન્તોમઈનીઉશ તથા અંધ્રમઈનીઉશ) ની તરફેનવાલાં જે (ઈનસાંનો) છે, તેમજ જે ઈનસાંનો તે૰ઓને લગતી સકતી વગરનાંછે, તે૰ઓની વીગત દીનની રાહે ફતવો આપનારા દસ્તુરો૰એ, ચે૰આર રીતે જણાવેલીછે. જેમાંનું એક ઈનસાંન તેછે, કે જે, મીનોઈ દુનીઆંને ૪
સારૂ, તેમજ આ૰એ દુનીઆંને સારૂ, સકતીવાંન હો૰એ; જેની મતલબ હુશીઆરીવાલાં તથા અંદાંમના સબલા અવયોથી સલાંમત ઈનસાન વીસેનીછે. બીજું ઈનસાંન તેછે, કે જે, મીનોઈ દુનીઆંને સારૂ શકતીવાંન હો૰એ, પણ ૫
આ૰એ દુનીઆં (નાં કાંમ) ને માંટે અસકત હો૰એ; જેહની મતલબ હોશવાલાં, પણ બદનના સબલા અવયોની સકતીથી અટકેલાં ઈનસાંનનીછે. તરીજું ઈનસાંન તેછે, કે જે, મીનોઈ દુનીઆંને લગતી હીલચાલની સકતી ૬
ધરાવતું નહી હો૰એ, પણ આ૰એ દુનીઆંને લગતી સકતી ધરાવતું હો૰એ; જેની મતલબ હોશ વગરનાં, પણ બદનના સબલા અવયોની સકતીથી સલામત ઈનસાંનનીછે. આ૰એ ઈનસાંન તેની વાચા સકતી છતાં, કોઈનીબી તરફેનવાલું (ગણાઈ સકતું) નથી. કેમકે મીનોને લગતી સકતી વગરનું ઈનશાંન હોશ વગરનું હો૰એછે, અને તે હોશ વગરનું ઈનશાંન, નથી આ૰એ દુનીઆંને લગતી સકતી (ઈ૰આને સહમજ) વાલું, કે નથી તે સકતીને મેલવવાને લા૰એકનું. ચોથું ઈનસાંન તેછે, કે જે, મીનોઈ દુનીઆંને સારૂ ૭
વગર સકતીનું, તેમજ આ૰એ દુનીઆં (ની હીલચાલ) ને સારૂ વગર

કઉઅતનું છે; જેની મતલબ વગર હોશવાલાં તથા અંદાંમના સઘલા અથ-યેાની હીલચાલથી અપંગ માંણુસનીછે.*

૧ ૧૮૪ (માંણુસનેા) આએ દુનીઆંને લગતેા આપ (ઈઆને કાંમેા), આવતી દુનીઆંના એતેકાદના સંબંધ સાથે એકમલતાં હેાવાથી, આદમી સુધરેલું બનેછે. અને નાસકારક (અંધરમઈનાહીશના) કહીઅતના સંબંધથી, ઈનસાંન ખરાબ થાએછે. તે વીસે ભલી દીનને લગતેા ખેાલારેા.

૨ જાંણવું કે, આએ દુનીઆંની આમીનશ, (ઈઆને ભેલસેલ હાલત) ની અંદર, માંણુસના સુધારાને લગતાં કાંમેાને સારૂ, આવતી દુનીઆંને લગતી સખાવતેાછે. અને તે (સખાવત), એકબીજા સાથે, (ઈઆને આએ તથા આવતી દુનીઆંનેા) સંબંધ ધરાવનારી કઉઅતની સાથે, એકમલતી હેાવાએ બનેલીછે. (એટલે જે જે કાંમથી માણુસનાં બદનને, તેમજ તેના આતમાને સુખ મલે, તેવાં કાંમ સખાવત ઈઆને ધરમને લગતાંછે.) તે ઉપરથી, નેકી સાથે જીનદગી ગુજારનારા દીનના પેશવા અને અશેા ધરમગુરૂ, આદરબાદ એમને જરથુશતે,† પેલા અગમ બુદ્ધીવાલા શેહ-

* આપણા પાક મજહબનું ફરમાંન એવું છે કે, આએ દુનીઆંથી જે ઇનસાંન ગુજરી જાએછે, તે ઇનસાંનની ચેકાસમની બાંમદાદને વખતે, તેહને મીનેાઇ જેહાંનમાં ચાનવદપુલની નજદીક, પેાતાનાં આએ દુનીઆંમાં કરેલાં કાંમેનેા હેસાબ, મેહર દાવર અને રશને રાસ્તની હજુરમાં આપવેા પડેછે. અને તેથાં નેક કાંમ કરનારને બેહસ્તનું મકાંન મલવાનેા અને બદ કાંમ કરનારને દોજખનું મકાંન મલવા વીસેનેા ઠેકાવ થાએછે. પણ આએ ઉપલાં પ્રકરણમાં જણાવેછે કે, આએ દુનીઆંનાં કરતુકને જવાબ દેનારૂં ઇનસાન મુકમજ મુકતી ધરાવનારૂં ઇનસાનછે જે ઇનસાંનમાં, હોશ અને અકલ નથી તે ઇનસાંન તેને લગતાં કરતુકનુ જવાદાર નથી. તેમજ તે મીનેાઇ જેહાંનમાં સારેા માઠેા બદલેા મેલવી સકતું નથી.

† આએ 'આદરબાદ એમને જરતેાશત' નામનેા દસ્તુર, દસ્તુરાંન દસ્તુર આદરબાદ મારાસપંદનેા નબીરેા થાઈ ગીએેાછે. આએ કામેલ દસ્તુરે આપણા મજહબને લગતાં ઘણુંએેક લખાંણુ કરેલાં હતાં. વંદીદાદની પેહલવી શરેહ, શાયસ્ત લાશાયસ્ત, અને બીજા પેકલવી પુસ્તકેાના લખનારાએે પેાતાનાં લખાંણુની અંદર આએ દસ્તુરનાં લખાંણેામાંથી ઘણીએેક નેાંધેા કરીછે. 'આફરીને પંજી' માં આએ અશેા દસ્તુરનાં રવાંનની યાદ બીજા બુજોરગ દસ્તુર દાવરેાનાં રવાંનેાની સાથે કરેલામાં આવેલીછે.

નશાહ યજદગરદ એમને શાહપુર* ને, દીનને લગતા સકતીવાન વીચારની
સારી સહમજ, નીયે પરગટ કરેલા એક નકશાના આકારમાં બતલાવી હતી.
અને સારી તુથા નરસી ગેબી સકતીઓનું બલ, એકબીજાથી ખરાબ થવાએ,
એકથી બીજાને નકામું થવાનું (એટલે રપન્તોમઈનીઉશની સકતીની ગાલે-
બીથી અંગમઈનીઉશની સકતીઓને હાંણી પોહચવા અને અંગમઈનીઉ-
શની સકતીઓના ફાવવાથી રપન્તોમઈનીઉશની સકતીઓને દુર થવા) જણા-
વીઉં હતું; કારણ કે આએ દુનીઆંનું દરએક માંણસ, ગેતી અને મીનો, ૩
(ઈમ્શાને આએ તથા આવતી) એ બેહુ દુનીઆંનાં સંબંધવાલી વસ્તુના
વસીલાથી, (પોતાની) હમ્માતીને શુધારવાને માંટેનું જે કાંઈ જણાએલું છે, તે
શારી અકલને લીધે છે. અને તે બેહુ દુનીઆંના સંબંધવાલી વસ્તુની ૪
બક્શીશ, આએ દુનીઆંની અંદર મીનોને લગતા સાથી તરીકે, આતમાનાં
કાએમ રેહેવાથી છે. એમાં ગેતીને લગતી એક વસ્તુ (આદમીની) કાયા છે. ૫
અને મીનોને લગતી વસ્તુ રવાન છે. અને તેઓના એકબીજા સાથના મેલાપથી,
આદમી બનેલું છે. બીજી આએ દુનીઆને લગતી (વસ્તુ) દોલત છે, અને ૬
મીનોઈ દુનીઆંને લગતી (વસ્તુ) સવાબ છે. તરીજી આએ દુનીઆંને લગતી ૭
(વસ્તુ) આબરૂ છે, અને મીનોઈ દુનીઆંને લગતી (વસ્તુ)' સારી હીલ
ચાલ છે. ચોથી આએ દુનીઆંને લગતી (વસ્તુ) હકુમત છે, અને આવતી ૮
દુનીઆંને લગતી વસ્તુ દીન છે. પાંચમી આએ દુનીઆંને લગતી ૯
(વસ્તુ), સારી સખાવત છે. અને આવતી દુનીઆંને લગતી (વસ્તુ),
દાંનાઈ છે. (માંણસ), રવાંનને લગતી સારી સકતીઓની મારફતે, ૧૦
આબરૂને લાએકનું થાએ છે. અને સારી હીલચાલની મારફતે, દોલત
અને ઓત્તમ સવાબવાલું બને છે. (માંણસનું) બદન, સારી સાહવચેતી ૧૧
વાલું રવાનને લીધે છે. અને આતમા (પોતે), તે, એકબીજાના સંબંધને લીધે ૧૨
(ઈમ્શાને રવાંન મારફથી બદનને સાવધ રાખવાના સબબથી), જુદા દરજના
સંબંધથી દુર રેહી સકે છે. અને તે (આતમા અને બદન), એ દરએકની ૧૩
સકતોને કમજોર થવાથી, દરએકને સુસ્ત થવું છે; કેમકે આતમાને લગતી
કોઈબી સકતી નબલી થવાથી, બદનને લગતી દરએક સકતી અટકે છે.
અને બદનને લગતા કોઈબી ભાગને હાંણી પોહચવાથી, તેની સાથે સંબંધ
રાખનારા આતમાને ઈજા થાએ છે. એટલા માંટે (માંણસની) આએ દુની-

* આએ પાદશાહ ઈસવી સને ૩૯૯ માં તખત ઉપર બેઠા હતા.

આંને લગતી જાતને કીમતી થવું, એ રવાંનની પવીતરાઇને લીધેછે. અને
ગેબી રવાંનને પવીતરાઇ મેલવવી, એ આએ દુનીઆંને લગતી કાયાની
૧૪ સકતીઓાની મારફતેછે. આએ દુનીઆંની દોલતને બુજોરગીઃ આવતી
દુનીઆંને લગતા સવાબને, તેની મદદ મલવાથીછે; (કારંણ કે), આવતી દુની-
આંને લગતા સવાબનું મેલવવું, ઘણુંકરીને આએ દુનીઆંને લગતી
૧૫ દોલતથી બની સકેછે. આએ દુનીઆંને લગતી આબરૂની કીમત,
આવતી દુનીઆને લગતી સારી હીલચાલ (ઇચ્છાને કાંમ) થીછે.
૧૬ અને આવતી દુનીઆને લગતી સારી હીલચાલ (ઇચ્છાને કાંમ) નો
વધારો, આએ દુનીઆને લગતી આબરૂની કાલજી રાખવાથીછે.
૧૭ આએ દુનીઆની હકુમતનો સુધારો, લોકોની અંદર મીનોઇ (ઇચ્છાને
ખોદાઇ) દીનની અસર હોવાથીછે. અને મીનોને લગતી દીનનું (દુનીઆમાં)
ચાલુ રાખવું, એ આએ દુનીઆંની હકુમતનો સંબંધ લોકોમાં ખુબીથી
૧૮ રાખવા સારૂંછે. આએ દુનીઆને લગતી સારી બખશેશ (ઇચ્છાને સારાં
કાંમ) ને બુજોરગી, મીનોઇ દુનીઆને લગતી દાંનાઇનો તેની સાથે સંબંધ
હોવાને લીધેછે. અને આવતી દુનીઆને લગતી દાનાઇ, આએ દુનીઆંને
૧૯ માંટેની ઘણી સારી સખાવત કરવાથીછે. ગેબી રવાંનનાં પાપથી, આએ
દુનીઆંની કાયાને સજા થવીછે. અને આએ દુનીઆંની કાયાને ઇજા થવાથી,
૨૦ ગેબી રવાંનને તેનીથી જુદું પડવુંછે. મીનોને લગતા સવાબનું અટકવું,
આએ દુનીઆંની દોલતનાં ફના થવાથીછે. અને આએ દુનીઆની દોલ
તના સંબંધનું નાલાએક થવું, એ મીનોને લગતો સવાબ તેનીથી
૨૧ કમજોર થવાએછે. આએ દુનીઆને લગતી આબરૂની હાંણીથી, આવતી
દુનીઆને લગતી સારી હીલચાલનું ટુટવુંછે. અને મીનોઇ દુનીઆને
લગતી સારી હીલચાલના ટુટવાથી, આએ દુનીઆંની આબરૂનો સંબંધ
૨૨ માણુસ સાથે રેહેતો નથી. આએ દુનીઆની હકુમતની વ્યહડતી કલાના
પડી ભાગવાથી, મીનોને લગતી દીનને (દુનીઆંમાં) ચાલુ રેહવાનો અટકાવ
થાએછે. અને મીનોને લગતી દીનની નાપાએદારીથી, આએ દુનીઆંને
૨૩ લગતી હકુમતનું કાએમ રેહવું નથી. આએ દુનીઆંને લગતી સારો
બખશેશ (ઇચ્છાને કાંમ) થી, સારા બદલાનું નહી મેલવવું, એ મીનોને લગતી
દાંનાઇ વગરની નબલી બુધ્ધીથીછે. અને (મીનોને લગતી) દાંનાઇની ઇચ્છા
નહી રાખવાથી (ઇચ્છાને ખોદાઇ દીનની સહમજ વગર) કરેલી, આએ
દુનીઆંને લગતી શારી બખશેશ (ઇચ્છાને કાંમો), સ્તુતી કરવા જોગ નથી.

(તે) નકશા આગેછે.

મીનોને લગતાં રવાંનથી, આગે દુનીઆંને લગતું બદનછે.
મીનોને લગતી દાંનાઇથી, આગે દુનીઆંને લગતી બખ્શીશ (ઇગ્રાને કાંમો) છે.
મીનોને લગતી દીનથી, આગે દુનીઆંને લગતી હકુમતછે.
મીનોને લગતી સારી હીલચાલથી, આગે દુનીઆંને લગતી આબરૂછે.
મીનોને લગતા સવાબથી, આગે દુનીઆંને લગતી દોલતછે.

૧૮૮ આગે દુનીઆંની શરૂઆતથી, સઘલા સવાબકારો ભલા- ૧
ઈને લગતાં મુલની તરફેનવાલાછે. અને સઘલા
ગુનેહગારો, બુરાઈનાં મુલની પખ્શવાલા તથા
તેહને લગતો સંબંધ ધરાવનારાછે. તે વીસે
ભલી દીનને લગતો બોલાસો.

જાંણવું કે, સઘલી ભલાઇનું મુલ, અને સઘલી ભલાઇનો સરવેથી ૨
આગેવાંન જે છે, તે પેદાના કરનાર અહુરમજદની ભલાઇની ઘણી ઇચ્છા-
વાલો સ્પેનામીનોછે. માટે જે પાદશાહ, ભલાઇની પખ્શવાલોછે, તે સઘલા
લોકોને બેહદ ફાગ્રેદો કરનારો તથા આગે દુનીઆને લગતાં કાંમથી તેઓને
મીનોઇ જેહાંનમાં ચહડતે દરજજે પોહચાડનારોછે. અને તે, પોતાથી નોકસાંન-
ને દુર કરનારોછે. સઘલી બદીનું મુલ અને સઘલી બદીનો સરવેથી આગેવાં- ૩
ન, બુરી ઇચ્છાવાલો અંગ્રમઇનીઉશ, જે (દુનીઆંને) ખરાબ કરનારો એહરેમ-
નછે, તે છે. માંટે જે પાદશાહ બુરાઇની પખ્શવાલોછે, તે સઘલાં ઇનસાંનોને
આગે દુનીઆંને લગતું, તેમજ આવતી દુનીઆંને લગતું, અતીશ્ય નોક-
સાંન પોહચાડનારોછે. અને તેથી તે, પોતાના ફાગ્રેદાનો અટકાવ કરનારોછે.
માંટે, જે ઇનસાંન, આગે દુનીઆંમાં, સારી વલાણવાલી અકલનાં મુલની ૪
મારફતે, હંમેશાં સવાબની સાથે જોડાએલું રેહછે; તે જેમ બનેછે તેમ, સારાં
કાંમની ઇચ્છા રાખેછે. અને તેથી (આગે દુનીઆંમાં) તે સવાબની આગે-
પતવાલી ઇચ્છાવાલુંછે. અને જે ઇનસાંન આગે દુનીઆંમાં, ઉલટી વલાંણ- ૫

વાલી બુરી બુદ્ધિનાં મુલની મારફતે, હમેશાં ગુનાહની સાથે જોડાએલું રેહછે, તે જેમ બનેછે તેમ, બુરાં કાંમ કરેછે. અને (આએ દુનીઆંમાં) તે, (પાપની) વગર આએપતવાલી, ઈચ્છાવાલું છે.* (એટલા વાસ્તે) ધરમગુરૂઓ-માના જે ધરમગુરૂના મજહબથી, બદીને લગતી ઈચ્છા તથા હોકમ આપે-આમાં આવેલો હોએ, તો તે ધરમગુરૂનો મજહબ, બુરો અને સધલી બુરા-ઈથી તેહની કોમને નોકસાંન પોહચાડનારોછે. માંટે જે ધરમ, હયાતીને લગતી ઈચ્છાવાલો નથી, (ઈમ્માને જેમાં પેદાના કરનાર અહુરમજદની ઈચ્છાને લગતું ગણેઆંન નથી), તે ધરમ પેલા અગણેઆણી, નેસ્તીવાલા (અંગ્રમઈનીઉશ) ની ઈચ્છાને મલતોછે. આએ મજહબને જે કોઇ મજહબ તરીકે કબુલ રાખેછે, તે ગુમરાહીથી વગર હયાતીના ધરમને પસંદ કરનારછે. એવા ધરમને ધરમ તરીકે ગણવો સજાવાર નથી.

---

* 'અહુનવત ગાથા' ના બીજા, તરીજા અને ચોથા થનકની અંદર આપણા એણે પેગમબર જરતોસ્તે, આપણને ધરમની કેલવણી લેઇને, સ્પન્તમઈનીઉશનાં કાંમોને પસંદ કરવા તથા અંગ્રમઈનીઉશનાં કાંમથી દુર રેહવાનું ફરમાંન, નીચે લખી જણાવેઆ મુજબ આપેલું છે :—

[illegible]

તમોએ પોતાને ચડતે દરજ્જે પોંડ્યાડવાની (ધરમને લગતી) કેલવણી લેવી, અને રોશનીવાલા વીચારની મારફતે જોવું અને દરએક મરદ તથા ઓરતે મોહટાં કાંમથી, (આવતી દુનીઆમાં) તેઓની જાતને સારો બદલો મલે. તેહની માહીતગારી મેલવીને, તે (કાંમો) ને પસંદ કરવાં; એટલા સારૂ કે, સ્પન્તોમઈનીઉશ અને અંગ્રમ-ઈનીઉશ) એ બેહુ મીનોઓ વચ્ચે, તેઓના ભલા અને બુરા વીચાર વચન અને કાંમને લગતી વાત, (ઈમ્માને બદે બરત), દુનીઆંની શરૂઆતમાં થએલોછે. અને તેજ મુજબ તે બેહુ મીનોઓ, પેહલી પેદાએશની અંદર, (ઈમ્માને ગયોમરદની જાતમાં), દાખેલ થએઆ હતા. તેઓમાના એકનું કાંમ, બદકાર (માંણસ)ને બદકા-રીનો વીચાર આપીને તેની જીનદગીને બગાડ કરવાનુ છે. અને બીજાનું કોંમ, અણે (આદમી) ને ભલો વીચાર આપીને, તેહની જીનદગીન જાલવી રાખવાનુ છે. માંટે તમોએ તે બે મીનોઓમાંથી, જે સારી દાંનાઇવાલો (સ્પન્તોમઈનીઉશ) છે, તેહને પસંદ કરવો. અને જે બુરી દાંનાઇવાલો (અંગ્રમઈનીઉશ) છે, તેહને નાપસંદ કરવો.

૧૮૧ આદમીની ઓલાદને લગતી દીનની સકતી વીશે, ભલા દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાંણવું કે, (આએ નેકી અને બદીથી) ભેલસેલ (દુનીઆંની) અંદર, ૨
આદમીની ઓલાદ, (નીચે જણાવેલી) સરવેથી ઓત્મ-મધ્યમ અને ઉતરતી
તરંણ પદવીમાં વેહચાએલીછે. અને તેની વીગત આએ પરમાંણેછે. જે ૩
(ઓલાદ દીનને લગતી સકતીની અંદર) સરવેથી સરશછે, તે (દીનને લગતી
સકતીમાં) મધ્યમ તથા સરવેથી ઉતરતી (ઓલાદ) ની અંદર ચહડતે દર
જ્જેનીછે. જે (ઓલાદ દીનને લગતી સકતીની અંદર) મધ્યમછે, તે ૪
(જે ઓલાદ દીનની સકતીમાં) સરવેથી ઉતરતીછે, તેની ઉપર ચહડતે દર-
જ્જેનીછે. (ધરમને લગતી પદવીની અંદર), જે સરવેથી ઉતરતી ઓલાદ ૫
હોએછે, તે સરવેથી સરસ તથા મધ્યમ (દીનની સકતી ધરાવનારી ઓલાદ)
ની ઉપર ચહડતે દરજ્જેની થાએછે. અને તેનું કારણ, ઘણુંકરીને ભલી
દીન ઉપર તેઓનાં કરતાં વધારે ચુસ્ત રેહવાનો તેહની દીનને લગતી
સકતો અને દીનને લગતો શોકછે. એ પરમાંણે કે જેમ ભલી દીનની ૬
ઉપર ચુસ્ત રેહવા સારૂ ઉતરતી ઓલાદવાલાએો મધ્યમ ઓલાદવાલા-
ઓનાં કરતાં વધારે કાલજી રાખતા હોએ, તથા મધ્યમ ઓલાદવાલાએો
(દીન ઉપર) સરવેથી સરસ એતેકાદ રાખનારાઓનાં કરતાં વધારે કાલજી
રાખતા હોએ, તે પરમાંણે તેઓ (દીનને લગતી કઉઅતની અંદર) ચહડતે
દરજ્જેના, (તેઓમાંના) એકની બીજાનાં કરતાં વધારે કાલજી હોવાથીછે.
અને (દીન ઉપર) સરવેથી સરસ એતેકાદ રાખનારા લોકો જે યજદોની ૭
મીસાલની જાતવાલા બનેછે, તે તેઓની પોતાની કાલજીથીછે. એજ પરમાંણે ૮
બુરી દીન ઉપર બેહદ એતેકાદ રાખવાએ, ચહડતે દરજ્જેની ઓલાદવાલાએો,
પોતાની મરજીથી, સરવેથી નીચ ઓલાદનાએ ના જેવા અને તેઓની ઉતરતી
પદવીના બનેછે. (બુરી દીન ઉપર એતેકાદ રાખનારાઓમાં), જે સરવેથી ૯
નીચ લોકોછે, અને તેઓ જે દેવ દરૂજની માફકની જાતવાલા બનેછે, તે પણ
તેઓના પોતાના બુરા શોકથીછે.

૧ ૧૮૯ (માંણસોના દીનને લગતા) સંબંધ તથા જુદાઈ વીસે,
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, (આએ દુનીઆંમાં), સંબંધ અને જુદાઈ રાખવા જોગ આદમીઓ ઘણી તરેહનાંછે; તેમાં એક, ખોદાના તાબેદારોનો એકબીજાની સાથે સંબંધ રાખવો, એ ખોદાની તાબેદારીમાં રેહવાના તેઓના (એકમલતા) ખવાસને લીધેછે. અને ખોદાના નહી તાબેદારોની સાથે તે તાબેદારોની
૩ જુદાઈ, તેઓની ખોદાની તરફની નાફરમાંનીના ખવાસને લીધેછે. બીજું—ખોદાના તાબેદારોને, (ઈઆને મજદીઅસની દીન ધરાવનારાઓને), ભલી દીનનાઓની સાથે સંબંધ રાખવો, એ ભલી દીનને લગતા તેઓના મજહબને લીધેછે. અને તેઓને બુરી દીનવાલાઓથી જુદું પડવું, એ તેઓના
૪ બુરી દીનને લગતા તરીકાને લીધેછે. તરીજું—ભલી દીનવાલાઓને, જે કાંઈ ભલા લોકો (ઈઆને અથોરનાંનો) શાથે સંબંધછે, તે યજદાંની આરાધના કરવા સારૂ બખશેશ આપવાનાં કારણને લીધેછે, અને તેઓને બુરા લોકોથી જુદાઈછે, તે યજદાંની આરાધનાં નહી કરવા માટે તથા તેઓની
૫ તરફથી બખશેશ નહી કરવાના સબબને લીધેછે. ચોથું—આએ તરણ જાતના મજદીઅસનાંનોમાં, જે સરવેથી ચહડતે દરજ્જેનાછે, તે યજદાંની આરાધના કરવાના સબબને લીધે, અને યજદોની દોસ્તી મેલવવાએછે. અને તેઓને દેવોથી જુદાઈ, દેવોની આરાધના તથા તેઓને લગતું કાંમ, તેવોની તરફથી મુતલક નહી થાવાને લીધેછે.

૧ ૧૯૦ (માંણસની અંદર), ચહડતે દરજ્જેની અકલને લગતા બે ઓત્તમ ગુણોછે. તેમજ તેની અંદર નીચ દરજ્જેની ઊલટી અકલને લગતા બે ઘણાજ બુરા કુરગુણોછે. તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, દીનની અંદર, (ઈઆને પાક અવસ્તામાં), ફરમાવેલુંછે કે, (માંણસની અંદર) ચહડતે દરજ્જેની અકલને લગતા જે બે ઓત્તમ ગુણોછે, તે (તેની અશો મરદને લગતી) સખાવત અને મોહબતછે. અને તે

(ગુણ), ખુદ ખોદાએતાલાને લગતાછે. અને એમાંનો દરએક (ગુણ), બીજા (ગુણ) ને લીધે, જલવાઈ સકેછે.* (કેમકે), અશો મરદનો પેઅ્યાર મેલવવા સારૂ, તેહને ખાલેસ દીલથી આપવું, એ સખાવતછે. અને ભલા મરદને બખ્શીશ કરવાનો ચાહ, એ અશો મરદને લગતી મોહબતછે. જે (બેહુ ગુણો) થી, માંણુસને બેહશતનો સંબંધ થાએછે. તેજ પરમાંણે (માંણુસની અંદર), નીચ ૩
દરજ્જેની ઉલટી અકલને લગતા, બે ઘણાજ ખરાબ દુરગુણોછે, તે (અશો મરદને ભલાં કામને સારૂ નહી આપવાની) બખીલી અને (તેને લગતી) દુશમનીછે. વલી આએ બેહુ દુરગુણો, ખુદ દેવને લગતાછે. અને તેમાંના એકને, બીજાથી જોખ મલેછે. બખીલી તેછે કે, અશો મરદ જેકાંઈ વસ્તુ માંગે, તેની છત પેલાં ઇનસાન પાસે હોવા છતાં, તે (આદમી), અશો મરદની દુશમનીને સારૂ, તેહને તે નહી આપે. અશો મરદને લગતી દુશમની તેછે કે, જે ભલો મરદ (ઈચ્છાને અશો પુરૂષ), માંણુસની મોહબત મેલવવાને લાએકનોછે, તેહની મોહબત મેલવવાને બદલે, બખીલીની મારફતે, તેની દુશમની કરે.*

---

* વંદીદાદની ૧૮ મી પરગરદમાં 'સરોશ અશો' અને 'દેવી દરૂજ' વચ્ચે થાએલી વાતચીતની અલંકાર ભાશામાં, દાદાર અહુરમજદે, અશો મરદને મજદીઅસ્નાનોની તરફની બખ્શીશ નહી થવાથી, તેઓને ગુનાહ લાગેછે, અને બખ્શીશ થવાથી, તેઓનો ગુનાહ કપાએછે, તે વીશેનું વરણુન, આપણા પેગમબરને આએ પરમાંણે જાહેર કરેલું છે.

[illegible]

તે દેવી દરૂજે સરોશ અશોને આએ પરમાંણે જવાબ દીધો કે, ઓ ખુબસુરત સરોશ અશો ! મારા તે જવાનોમાંનો પેહલો જવાન તેછે, કે જે પુરૂષ, માંગ્યા છતાં, તેની દોલત અને મતાની અંદરથી થોડો ભાગ, ભલા સવાબને સારૂ,

૧ ।।।। રોશની અને અંધારાં વીસે, ભલી દીનને
લગતો ખોલાસો.

૨ જાણવું કે, રોશની અને તારીકીથી, આએ દુનીઆંને લગતી ગરમી-સરદી-તરાવત અને સુકાસની મેલવણી (ઈચ્છાને બનાવટ) છે. અને બીજી તેઓને લગતી જુદી જુદી પેદાએશ, તેની, (ઈચ્છાને ઉપલી વસ્તુઓની), મતલબને લગતા અંગશવાલીછે. જેમકે તેથી, (ઈચ્છાને રોશની અને તારીકીથી), આએ દુનીઆંની વસ્તુઓ રોશનીવાલી, અંધારાંવાલી, ગરમીવાલી, સરદી-વાલી, તરાવતવાલી અને શુકાસવાલીછે. તેમજ, આએ દુનીઆં, રોશનીને લીધે રોશનીવાલી, અંધારાંને લીધે અંધારાંવાલી, ગરમીને લીધે ગરમીવાલી,
૩ તરાવતને લીધે તરાવતવાલી અને સુકાસને લીધે સુકાસવાલીછે. તેથી, (રોશ-ની અને તારીકી), એ બેહુ એકબીજાના હરીફને, એકબીજાની સાથે રેહવું, તથા (તેઓને સાથે રેહવાથી), આએ દુનીઆંનો દેખાવ એકસરખો દેખાવો, એ નહી બની સકે હેવુંછે. તેમજ, ઘણીએક જુદી જુદી રીતોને લીધે, આએ
૪ દુનીઆંને એકની હરીફાઈમાં (અને બીજાની તરફેનમાં) રેહી સકવું નથી. વલી (આએ દુનીઆંને), ગરમી તથા તરાવત, રોશનીથીછે. જેઆરે આએ દુનીઆં રોશનીવાલી હોએછે, તેઆરે તેહને લગતી દરએક વસ્તુને ખુશબાઈ, પાકી, અને સારો દેખાવ હોએછે. અને બીજી સારી પેદાએશ, સારી હકુમતવાલી † રેહછે.
૫ તેમજ (આએ દુનીઆંને), સરદી તથા સુકાસ, અંધારાંથીછે. જેઆરે આએ દુનીઆં અંધારાંવાલી હોએછે, તેઆરે તેહને લગતી દરએક વસ્તુને બદબોઈ, નજીસી, અને ગુનાહ ભરેલી હીલચાલ હોએછે. અને બીજી બુરી પેદાએશને બુરૂ તેજ તથા બુરી હકુમત † મલેછે. માંટે આએ બેહુ (વસ્તુઓ) ની હરીફાઈ,

---

અશો મરદને નહી આપે. તે (પુરૂષ), મહને હમેલદાર કરેછે; જેમ બીજા જવાંનો પોતાનાં બુતથી માદાઓને હમેલદાર કરેછે તેમ. (ત્યારે) સરોશ અશોએ, લડાઈને સારૂ ઉઠાવેલા ગુરૂજને હેડે નાંખીને, (ઈચ્છાને નરમાસથી), (તે) દરજને પુછીઉં કે, એ સુખ વગરના અને ઉલટું કાંમ કરનારા દરજ ! તે (ગુનાહ) ની તોજશ (ઇચ્છાને નીવા-રણ), શું છે ? ત્યારે તે દેવી દરજે તેહને જવાબ દીધો કે, એ ખુબશુરત સરોશ અશો ! તે (ગુનાહ) ની તોજશ, એછે કે, જો તે પુરૂષ, વગર માંગવે તેની દોલત અને મતાની અંદરથી થોડો ભાગ, ભલા સવાબને સારૂ અશો મરદને આપે; તો જેમ એક ચોપગુ વરૂ, એક બચ્ચાંને (તેની) માએનાં પેટમાંથી બાહેર કાઢીને ચીરી નાંખેછે, તેમ તે (પુરૂષ), માહરા હમેલને તોડી પાડેછે.

† રોશનીથી-સારી પેદાએશ, સારી હકુમતવાલી રેહછે. તેહની મતલબ એછે કે, સારી ચાલ ચલણવાલા લોકો, સારાં કાંમો, રોશનીનાં બલથી કરી સકેછે. અને

તેઓનાં જુદાં જુદાં મુલવાલી ચહડતે દરજ્જેની સકતીઓને આએ (દુનીઆંની અંદર) એકબીજાની ઉપર ગાલેબ થવાથીછે. તેથી (તેઓમાંની) એક (સકતી) ને બીજાની સાથે રેહી સકવું નથી. (કેમકે, આએ વસ્તુઓમાંની) એક વસ્તુનું મુલ (સ્પન્તોમઈનીઉશ) છે, તેની મારફતે, આએ દુનીઆંની અંદર તેણે લડાઈ કરવી, હદની અંદર રેહવું, અને સારાં કાંમ કરવાંછે. અને બીજી વસ્તુનુ મુલ (અંધ્રમઈનીઉશ) છે, તેની મારફતે, આએ દુનીઆંમાં, (આદમીએ) પાપની સંધટ કરવીછે. એ ઉપરથી કારંણ એવું જણાએછે કે, (આએ બે સકતીઓમાંની) એક સકતી, (માંણસની અંદર), સારા ઉપાએવાલી અને કાએદાસરની સકતીઓ, જે યજદોને લગતીછે, તેહના સંબંધને દાખેલ કરનારછે. અને બીજી સકતી, (માંણસની અંદર), તનપરવરીના સંબંધને લગતી (જે ઉલટી સકતીઓછે), તેનો સંબંધ આપનારછે. આએ (ઉપલું) લખાંણ, દીનનો પેશવા અને નેકીથી જીન્દગી ગુજારનાર, આદરફરોબગ એમને ફરોખ્જાદે, 'આઈનીન નામે' (નામની કેતાબ) માં કરેલું હતું, તેહને આગલા દીનના પેરાવાઓની તરફથી થાએલાં 'દીનકરદ' નાં આએ બાબતને લગતાં લખાંણની અંદર દાખેલ કરેઆમાં આવીઉંછે.

ધરમગુરૂઓ મથેથી, જે ધરમગુરૂના વચનો, અંધારાંને માંટેના, (ઈઆને દોજખી હીલચાલને લગતા) હોએ, અને જેમાં રોશની, (એટલેજે બેહશતને લગતા વીચાર), મુતલક નહી હોએ; તો, તે (વચનો), અંધારાંને લગતાછે. અને જાંહાં, (ઈઆને જે ધરમગુરૂઓના વચનોની અંદર), રોશનીનો પ્રકાસ વધારે હોએ, (એટલેજે જેહના વચનોની અંદર બેહશતને લગતી સઘલી હીલચાલનું વરણુન કરેલું હોએ), ત્યાં રોશનીનું કાએમ રેહવું, (ઈઆને બેહશતને લગતા વીચારનું ચાલુ રેહવું), અને અંધારાંનું અસ પાંમવું, (ઈઆને દોજખી વીચારનું નાબુદ થાવું) છે. જેમકે, જયાં અંધારાંનું પ્રકાશવું હોએચ, ત્યાં કોઈ જીન્દને રોશનીનું મેલવવું નથી. તેમ (એ ધરમગુરૂના દોજખી વીચારથી, બેહશતને લગતું શુખ માંણસને મલી સકવાનું નથી.) જયાંવેર, (સ્પન્તોમઈનીઉશ અને અંધ્રમઈનીઉશ), એ બેહુની હસ્તી આએ દુનીઆંનાં આદમીને ચલાવવાનો સંબંધ

ચોરોનો અટકાવ, દુખનું નીવારંણ, બદબોદાર નાસ અને ખરાબ હવાનું દુર થવું, એ રોશનીથી થાઈ સકેછે. તેમજ અંધારાંથી બુરી પેદાએશ, બુરી હકુમતવાલી રેહછે. તેની મતલબ એછે કે, બુરી ચાલ ચલણવાલા લોકો-ચોરો, લુટકાંટ અને બીજાં ગુનાહનાં કાંમો, અંધારાંનાં બલથી કરી સકેછે. અને અંધારાંને લીધે રોગનો ઉપદ્રવ, હવામાં ખરાબ અસર અને પેદાએશની અંદર બદબોદાર ઉતપનતી થાએછે.

ધરાવનારીછે, ત્યાંવેર ઉપલા, (રોશની અને અંધારાંને લગતા), સબબનું દેખાવું છે; પંણ એ બેહુની, (ઈચ્છાને સ્પન્તોમઈનીઉશ અને અંધ્રમઈનીઉશની); હદ, (આએ દુનીઆંમાં) પુરી થએઆ પછી, કોઈ ચીજની મસ્તી નથી. આએજ કારંણને લીધે, (રોશની અને અંધારૂ), એ બેહુનું, કેઠેબી, એક જગોએ સાથે રેહવું નથી; પંણ હમેશાં એકને બીજાથી, ઢંકાઈ જવું તથા વગર તેજનું બનવું છે. અને એકને બંધ પડવાથી, બીજાનું ખોલ્લું થવું છે. (એટલેજ રોશનીના પ્રકાશવાએ, અંધારાંનો નાસ થવો અને રોશનીની ગેર હાજરીએ, અંધારાંને પ્રકાશવું છે. તેમજ અંધ્રમઈનીઉશને લગતી ઉલટા વીચારની સકતીઓ, માંણુસની અંદર બંધ પડવાથી, સ્પન્તોમઈનીઉશને લગતા નેક વીચારવાલી સકતીઓને, માંણુસની અંદર ખોલ્લાપણુંથી હીલચાલ કરવીછે.) જેમ ગરમીને લીધે સરદી રેહતી નથી. અને તરાવતને લીધે ખુશકી રેહતી નથી. તેમ (સ્પન્તોમઈનીઉશને લીધે, માંણુસની અંદર, અંધ્રમઈનીઉશનું રેહઠાંણુ થાઈ સકતું નથી). એટલા વાસ્તે, જે એક (ઈચ્છાને અંધ્રમઈનીઉશ), બીજાથી, (ઈચ્છાને સ્પન્તોમઈનીઉશથી), ઢંકાવા અને વગર તેજનો થાવા જોગછે, તેહને સારૂ તેમ કેહવું વાજબીછે. કેમકે, (દુનીઆંમાં) ગરમીની હસ્તી વગર સરદી હોએછે. અને સરદીની હસ્તી વગર, ગરમી હોએછે. અને સુકાસની હસ્તી વગર, તરાવતછે. અને તરાવતની હસ્તી વગર, શુકાસછે. જે સબબને લીધે, તેઓમાંની કોઈ ચીજ વગર, કોઈનાં કાંમનું સેવટ, પારખી સકાત નહી. વલી દુનીઆંની સઘલી ચીજોની અંદર, એકબીજા સાથની હરીફાઈ તથા એકે બીજાને દાબી નાંખવું છે. તેઆરે (આએ દુનીઆંની) સઘલી વસ્તુઓ, નેસ્તીને માંટેનીછે, એમ કેહવાવું જોઈએ.

૮ વલી એ વીસેનો (બીજો ખોલાસો) એ પરમાંણેછે કે, જે નેસ્તીવાલો (અંધ્રમઈનીઉશ) છે, તે પેહલ્લાને, (ઈચ્છાને સ્પન્તોમઈનીઉશને), મેલવી સકવાનો નથી. અને તેહની તરફેનવાલો થાઈ સકવાનો નથી. તેઆરે, રોશની, (જે સ્પન્તોમઈનીઉશને લગતી વસ્તુછે), અને તારીકી, (જે અંધ્રમઈનીઉશને લગતી વસ્તુછે), તે એકબીજાને કેમ મેલવી સકે? તથા તે એકબીજાની તરફેન વાલી કેમ થાઈ સકે? જો રોશનીથી, જે તારીકીવાલી વસ્તુછે, તેને વગર તેજનું થવું નહી હોત. તેમજ જો ગરમીથી, સરદીનો નાસ થવો નહી હોત. તો, એકબીજાથી જુદી વસ્તુઓ, સાથે રેહી સકત. (તેથી) જે (ધરમગુરૂ), રોશની, (ઈચ્છાને સ્પન્તોમઈનીઉશ) ની તરફેનવાલોછે, તે (માંણુસને) ખોલ્લી આંખવાલું બનાવનારોછે. અને જે (ધરમગુરૂ), તારીકી, (ઈચ્છાને અંધ્રમઈ-

નીઉશ) ની તરફેનવાલોછે, તે (માંણુસની) આંખને બંધ કરનારોછે. (એટલેજે જે ધરમગુરૂનો મજહબ, આએ દુનીઆંમાં રોશનીવાલો, ઈઆને બેહશતનો મારગ બતલાવનારોછે, તે ધરમગુરૂ આવતી દુનીઆંનું સુખ મેલવવા સારૂ માંણુસોની મનસકતીને બોલ્લી કરનારોછે. અને જે ધરમગુરૂનો મજહબ, અંધારાંવાલો, ઈઆને આએ દુનીઆંમાં, લોકોને દોજખનો શેતાંની મારગ બતલાવનારોછે, તે ધરમગુરૂ આવતી દુનીઆંનું શુખ મેલવવા સારૂ માંણુસોની મનસકતીને બંધ કરનારોછે.) એજ સબબને લીધે, (આએ દુનીઆંમાં) જે કોઈ (શખ્શ), નેસ્તીને લગતું, (ઈઆને પાપી), કાંમ કરનારોછે, તેને (દીનની અંદર) દેવના સંબંધવાલો કહેલોછે. અને જે શખ્શ, નેસ્તીને લગતો મુતલક નથી, તેને (સ્પન્તોમઈનીઉશની) હદની અંદર રેહી સકનારો કહેલોછે. માંટે જો, (કોઈ ધરમગુરૂ), તારીકીને લગતો, (ઈઆને દોજખનો મારગ લોકોને બતલાવનારો) હોએ, તો તે, નેસ્તીવાલો, (ઈઆને માંણુસોને પાપી બનાવનારો) છે. અને એજ કારણને લીધે, જેટલે દરજજે, જે ધરમગુરૂઓ, તારીકીને લગતા (ઈઆને પાપી) હોએછે, તેટલે દરજજે તેઓ, દેવોના સંબંધવાલા, અને તેને લગતો એલકાબ ધારણ કરનારાછે. કેમકે, તેઓની તરફથી, એવાં ભાશાંણો કરેઆમાં આવેલાંછે કે, ગોએઆ તેઓ પોતાની ઉમતને નેસ્તીવાલી, (ઈઆને પાપી), કરવા માંગતા હોએ. માંટે તે પાપી ધરમગુરૂઓ મુતલક કીરતીને લાએક નથી.* જેઓ મજદીઅશની

---

* જાંણવું કે, આપણા મજદીઅસની જરતોશતી ધરમની અંદર, જે, નીતીશચ્ચાઈ, પરહેજગારી અને પુણુને લગતા તરીકાછે, તેહને સ્પન્તોમઈનીઉશ ને લગતા, (ઈઆને બેહેશતનું શુખ મેલવવાને લાએકના), કહેલાછે. અને જે, અનીતી, ઓટાર, નજસી અને પાપને લગતા તરીકાછે, તેહને અંઘ્રમઈનીઉશને લગતા, (ઈઆને દોજખની સજા ભોગવવાને માટિના), કહેલાછે. અને આએ ઉપલા બે તરીકાઓને, જુદાં જુદાં મુલમાંથી નીકલેલા જણાવેલાછે. માટે 'દીનકરદ' નું ઉપલું લખાંણુ કરનારની તરફથી, જે મુજબહેમત કરવામાં આવીછે, તે, જે મજહબની અંદર મજદીઅસની દીનને લગતાં નીતીનાં ફરમાંનો આપેઆમાં આવેલાછે, તેને સારૂ નથી; પણ જે ધરમગુરૂઓની તરફથી, અનીતીના તરીકાને લગતાં ફરમાંનો પોતાની કોમને આપેઆમાં આવેલાંછે, તે વીસેછે. 'દીનકરદ' ના કાબેલ લખનારે પોતાનાં ઉપલાં લખાંણુમાં, રોશની અને તારીકી-એ બે બોલો ઉપર જે શરેહ કરીછે, તેમાં તેનાં લખાંણુનો સાર એજછે કે, જેમ આએ દુનીઆંમાં સરદી વગર ગરમીની કદર જણાતી નથી. અને ખુશકી વગર તરાવતની કીમત થાઈ શકતી નથી. તેમ અંધારાં વગર રોશનીની ખુબી માંણુસથી સહમજી સકતી નથી. માટે આએ દુનીઆંમાં અશો અહુરમજદે આએ બેહુ સકતીવાલી વસ્તુઓને એકેકના હરીફ તરીકે પેદા કરેલાછે, તેમાં જે સારી અને ફાએદેમંદ વસ્તુઓછે, તેહને પોતાની પસંદ કરેલી સ્પન્તોમઈનીઉશને નામે ઓલખાતી સકતીને લગતી જણાવેલીછે. અને જે નરસી અને દુરગુણ ચીજોછે, તેહને પોતાની નાંપસંદ કરેલી, અંઘ્રમઈનીઉશને

દીનવાલાછે, તેઓ, રોશની અને તારીકી, (ઇઆને કીહો બેહશતને લગતો મારગછે અને કીહો દોજખને લગતો તરીકોછે), લે બેહુને સારી રીતે સહ-મજી સકેછે. અને પોતાને (સ્પન્તોમઇનીઉશની) તરફેનમાં રાખી સકેછે. અને ઉલટાં મુલથી પોતાને સાવધ રાખેછે.

૧ ।૯૪ એબ આપનાર (એહરેમન) ની શરૂઆતથી, તેહને લગતાં શેવટ શુધી, શર્ધલાં માણુસોને, (આએ દુનીઆંમાં), તેના સંબંધનાં કામ કરવાનો વીચાર કેમ મલેછે ? તે વીસે ભલી દીનને લગતો બોલાસો.

૨ જાંણવું કે, (આએ દુનીઆંમાં), એબ આપનાર (એહરેમન) ની શરૂઆત થાઇ, તેમ્મારથી તે, (એહરેમન) નું શેવટ આવે ત્યાં શુધીનાં, તેને લગતાં સઘલાં માંણુસો સાથનાં કામના સંબંધનો વીચાર, એક (મજદીઅસની) દીન (જે જરતોશતને લગતીછે તે) ની અંદર જાહેર કરેલોછે. (તેથી), જે આદમી, (આએ દુની-આંમાં), તે દીનને લગતા બોલાસાની મારફતે, (આદમીનાં) રવાંનને ચહડતે દર-જજે પોહચાડવાનો ઓત્તમ મારગ દેખાડનારૂંછે, તેહનો વીચાર (આદમીઓ-ના) ઉલટા જોસ્સાઓને મારવાનો, અને નેકીને કઉઅત આપવાનોછે. (દુની-આંની) શરૂઆતમાં, એબ આપનાર (એહરેમન) ને લગતાં કામો કરનારા આદ-મીઓને, (દીનમાં જણાવેલો) ઓતમ વીચાર પેહલ્લાં કેહનારો, ગયોમરદ હતો. અને આએ એક શખ્સ, (ઇઆને ગયોમરદ), જે દુનીઆંમાં પેહલો પેદા થાએલો હતો, તેનાં વીચારથી, સઘલાં આદમીઓ સારૂ વીચારનારાં, સારૂ બોલનારાં, અને

નાંમે બોલખાતી સકતીને લગતી, જણાવેલીછે. અને આએ બેહુ મીનોઇ સકતીનાં અકરશંણુની અંદર માંણુસ જાતને મેલીને, બેમાંથી કોણુને રસ્તે તેણે ચાલવું, તેહને સારૂ તે સાહેબે પોતાનો મજદીઅસની જરતોશતી ધરમ આએ દુનીઆંમાં મોકલે-એોછે, કે તે મજહુબની મહમજ મેલવીને, માણુસ અહુરમજદની મરજી મુજબ આએ દુનીઆંમાં ચાલી સકે, અને શેતાની મારગથી તદન દુર રેહ; કે જેથી આવતી દુનીઆંમાં રોશનીવાલું બેહશતનું મકાંન તે મેલવી શકે. અને પોતાને મુંઝટ અને સજાવાલાં અંધારાં દોજખથી છોડવી સકે. એટલા વાસ્તે દરએક ધરમગુરૂની ફરજ એજછે કે, માંણુસોને દોજખથી છુટકારો મલે અને તેઓ ઓતમ બેહશતનાં મકાંનને લાએકનાં થાએ, તે મારગ તેઓને હમેશાં બતલાવે, અને કોઇબી જાતનું પાપ તેઓ નહી કરી સકે, તે વીશેની હમેશાં તેઓને ચેતવણી આપતા રેહે.

સારૂ કરનારાં બનેઆં હતાં. અને હમણું પણ આદમીઓ, સારૂ વીચારેછે, સારૂ બોલેછે, અને સારૂ કરેછે, અને હવે પછે છેલ્લા સુધારાના વખત સુધી, (ઈશ્તાને રીસ્તાખેજ વેર), જે કાંઈ આદમીઓની અંદર તેને લગતો વીચાર કરવાની, બોલવાની અને કરવાની આદત ચાલુ રેહેશે, તે પણ, તે (ગયોમરદ) ના વીચારને લીધેજ રેહસે.† અને તેથી, એબ આપનાર (એહરેમન) ની તરફથી, જે કાંઈ પાપી કામો અને દુખોનો આપ, દુનીઆંમાં અપાએછે, તે ટાલેઆમાં આવશે. અને દુનીઆંમાં અશો અહુરમજદની મરજી મુજબનો છેલ્લો સુધારો થસે. અને આએ દુનીઆંનાં લોકો એબ આપનાર (એહુરેમન) ના બુરા જોસ્સા વગરનાં બનસે, અને સઘલી ભલી પેદાએશ હમેશાં અમરગ અને અનીતી વગરની રેહશે.

૧૮૮ શારી દાનાઈ, અને માઠી દાનાઈ વીશે, ભલી દીનને લગતો બોલાશો. ૧

જાણવું કે, માંણસ શારૂ કામ કરનાર તથા નરશું કામ કરનાર, (પોતાની) ૨
દાનાઈથીછે. તેમાં, જે (માંણસ), સારાં કામ કરનારૂછે, તે સારી દાનાઈવા-

† આપણા પાક મજહબનાં ફરમાંણ પરમાંણે, આએ દુનીઆંમાં, જે ઓદાની બખ્શીશ અને તેને લગતા વીચારથી જણમ પામેલું પેહલ્લું ઇનસાંન હતું, તે ગયોમરદ હતો. અને આએ દુનીઆંના આદમીની ઓલાદનો સેલ સેલો, તેહનીથી ચાલુ થાએલોછે. માટે જેમ, એક ખાંનદાંનની અદર, તેહના વડીઅલનો ખવાસ, તેહને લગતી દાંનાઈ, અને હીમત હોએછે; તેમ અહુરમજદી રાહ ઉપર ચાલનારાં સંઘલાં માંણસોની અંદર, શાચા વીચાર, સાચા વચણ અને સાચાં કામોનો અંકશ હજુર થુધી રહેલોછે અને હવેપછી રેહસે, તે, તેઓના પેહલા પીતા (ગયોમરદ) ની બુનીઆદના સંબંધને લીધેછે. જેમકે આપણી દીનના પેશવા દસ્તુરાંન દસ્તુર આદરબાદ જરતોશ્તે પોતાનાં લખાંણુમાં આએ દુનીઆંની વસ્તુઓને ૨૫ ભાગમાં વેહચી નાંખીછે; તેમાં પાંચને બખ્તની સાથે, પાંચને કરણીની સાથે, પાંચને આદતની સાથે, પાંચને બુનીઆદની સાથે અને પાંચને ખાંનદાંનની સાથે નીસબત આપેલીછે. જેમાં જીનદગી—ઔરત—ફરજંદ—હકુમત અને દોલતને, બખ્તને લગતી વસ્તુ કેહીછે. અથોરનાંનપણું—અરથેશતારપણું—વાસતરીઓશપણું—સવાબ અને ગુનાહને, કરણીને લગતી વસ્તુ કહીછે. ઔરત સાથે હમબીસ્તર થવું—કામ, કરવું—આવું—આલવું અને શુવું ઈત્યાદી વસ્તુને, આદતને લગતી વસ્તુ કેહીછે. દયા—શરમ—મુખ્યાવત અથવા હીમત—સચ્ચાઈ અને ભલમણુસાઇને, બુનીઆદને લગતી વસ્તુ કેહીછે. અને બદન—દેખાવ—હોશીઆરી—તરક સકતી અને કઉમતને, ખાંનદાંનને લગતી વસ્તુનું નાંમ આપેલું છે. એમાના ચોથા વીભાગ વાલી પાંચ વસ્તુનો સંબંધ આપણુમાં ગયોમરદથી હોવો જોઇએછે.

લુંછે. અને તે (ઈનસાંન), સારાં કાંમો કરવા સારૂ પોતાની દાંનાઈને વાપરવાથી, જે સાહેબની સાથે તેનો સંબંધ રાખવો જોઈએછે, તે એક (અશો અહુરમજદ) ની જાતની સાથે પોતાનો સંબંધ રાખી સકેછે. અને જે (આદમી), બુરાં કાંમ કરનારૂછે, તે બુરી દાંનાઈવાલુંછે. અને તે (ઈનસાંન), બુરાં કાંમો કરવામાં પોતાની દાંનાઈ વાપરવાને લીધે, બીજાના તરીકાંવાલું, (ઈચ્છાને અંધમઈનીઉશની ચાલચલંણુવાલું), થાએછે; (કે જે ચાલચલંણુ), ફરેહબુતને લગતીછે. શારી દાંનાઈ, (માંણુસને) ગુનાહથી પાક રાખનારીછે. કેમકે, શારી દાંનાઈ, ઈનસાફની રાહે, (માંણુસને) છુપી રીતે ખલકની ચોરી કરવાથી, અને તેહને ઈજા દેવાથી અટકાવનારી, તેમજ બીજાઓની માલમતાને એબ આપનારની મારફતે, (એટલેજે શેતાની વીચારથી), પોતાની કરવાથી, દુર રાખનારછે. તેમજ તે સારી દાંનાઈવાલો શખ્શ, લોકોની માલમતાને જાહેર રીતે ચોરવાની, અને રાહજંણુપણાંથી લુટી લેવાની, સાહમણે થનારોછે.

૧ ૧૯૦ જે, દુનીઆંનો માલેક (ઈઆને પાદશાહ) છે, તેનીથી, દુનીઆંને શારી રીતે ચાલવુંછે. તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, આએ દુનીઆંને સારી રીતે ચલાવવી, એ, પાદશાહોની, એક શારૂ કાંમ કરવાની અને બીજી નરસુ કાંમ કરવાની બે ઈચ્છાછે, તેમાંની પેહલ્લી સારી ઈછાની મારફતેછે. કેમકે, પાદશાહની શારૂ કાંમ કરવાની ઈચ્છાને લીધે, આદમીઓ (આએ દુનીઆંમાં, પોતાનું) પાલણ કરી સકેછે. તેમજ પાદશાહની શારૂ કાંમ કરવાની ઈચ્છાથી, આદમીઓ, પોતાના આતમાને દોજખથી છુટકારો આપી સકેછે. અને તેથીજ આએ દુનીઆંને સારી રીતે
૩ ચલાવવુંછે. પણ જો, પાદશાહની ઈચ્છા, (દુનીઆંનું) બુરૂ કરવાની હોએછે' તો તેથી, આદમીની જાતનો ઘટાહો તથા તેઓના આતમાને નબલાઈ, (એટલે જે તેઓને સારૂ કાંમ કરવાની કમસકતી), થાએછે. અને તેથી દુનીઆંનાં લોકોની પાએમાલી થાએછે.

(૧૯૫) અગમબુદ્ધિ—ચહડતો દરજો—પીછાંણ સકતી—દાનાઈ- ૧
એતેકાદ—એકીન—તરક સકતી—હોશ—અકલ—
વીચાર—વાચા અને કરણી વીસે, ભલી દીનને
લગતો બોલાસો.

જાંણવું કે, દીનને લગતી સહમજથી, દરએક વસ્તુના સેવટને પીછાં- ૨
ણવું, એ અગમબુદ્ધિછે. એક વસ્તુની અંદરથી, ઘણી વસ્તુને બનાવવી, એ ૩
ચહડતો દરજોછે. ઘણી સંખીઆની અંદરથી, વસ્તુને પીછાંણવી, એ ૪
દાંનાંઈછે. દરએક વસ્તુના નફા અને નોકસાંનને સારી રીતે બોલખવું, એ ૫
પીછાંણ કરવાની સકતીછે. જે વસ્તુથી હયાતીનું મેલવવુંછે, અને જે ૬
વસ્તુથી હયાતીનું મેલવવું નથી, તેહને સહમજવાની બીસલ બતલાવનારી
ઈખાંણી, એ (માંણસનો) એતેકાદ અને એકીનછે. (માંણસની) બતલબને ૭
સહમજી સકવી, એ તરક સકતીથીછે. હોશ, એ (માંણસનાં) અંદરૂનની (સઘલી) ૮
સકતીઓને જાલવી રાખવા વીસેની કઉતછે. (માંણસની અંદર) અકલ, (દરએક ૯
બીજને) તપાસી જોવા તથા તેને પસંદ કરવા સારૂછે. (માંણસની અંદર) ૧૦
વીચાર સકતી, એ પસંદ કરવાજોગ અંદેશાથી, (તેની) સકતીઓને (આએ
દુનીઆંમાં) ચલાવવા સારૂછે. (માંણસની અંદર) વાચા સકતી, એ માંણસની ૧૧
અંદરની છુપી બાબત તથા જેબી સકતીઓને લગતું વરણન, (બીજાઓને)
જાહેર કરવા સારૂછે. અને (માંણસની અંદર તેની) કરણી-એ (માંણ- ૧૨
સનાં) બદનના અવયોની મારફતે, તેની સકતીઓને, દાંનાઈથી ચલાવવાના
સબબ તરીકેછે.

(૧૯૬) (માંણસની) દાંનાઈ-ઈચ્છા-અને વાચાના એકબીજા સાથના ૧
સંબંધ વીસે, ભલી દીનને લગતો બોલાસો.

જાંણવું કે, માંણસો દરએક ઈચ્છાવાલાં તથા બોલવાની સકતી ધરા- ૨
વનારાં, દાંનાઈના સબબને લીધેછે. તેમજ ઈચ્છાવાલાં માંણસો દાંનાઈ- ૩
વાલાં, સઘલી રીતનું બોલવાની સકતી તેઓમાં હોવાને લીધેછે. અને ૪
બોલવાની સકતીથી, સઘલાં ઈનસાંનો દાંનાઈવાલાં તથા ઈચ્છાની કઉ-

૫ અત ધરાવનારાંછે. ઈચ્છાવાલાં માંણુસો બોલવાની સકતી વગર, દાંનાઈવાલાં
૬ માલુમ પડતે નહી. તેમજ આદમીઓ દાંનાઈ વગર, બોલવાની સકતીએ,
૭ ઈચ્છાવાલાં જણાતે નહી. અને વાચાસકતી વગર, માંણુસો ઈચ્છા અને
દાંનાઈવાલાં માલુંમ પડતે નહી. માટે દાંનાઈ—ઈચ્છા અને બોલવાની સ-
૮ કતી, (એ દરએક વસ્તુ), એક બીના સંબંધથી, જાંણુઈતીછે. એટલા વાસ્તે,
ધર ગુરૂઓમાંના જે ધરમગુરૂઓ, (પોતાના) પેદા કરનારની ઈચ્છાવાલાછે,
તેઓની હયાતીનો નાસ, તે પેદાના કરનારની તરફનું અગણેઆંણુપણું,
(તેઓની તરફથી) બતલાવવાએ તથા તે સાહેબને લગતી ખુબી, આલમનાં
૯ લોકોને નહી સહમજાવવાએછે. અને તેથી, તે ધરમગુરૂઓ ધરમી કેહવાતા
નથી.* વલી (માણુસની) ચાલચલંણુને લગતાં જે કાંઈ કાંમો, જણાએલાંછે, તે
બોલવું અને હીલચાલ કરવી, એ બે તરેહની (વસ્તુની) મારફતેછે. જેમાંનું
એક (કાંમ) ઈચ્છાને લગતું છે; કે જે આદમીથીછે. અને બીજું (કાંમ)
જોસ્સાને લગતું છે, કે જે આતશથીછે. એમાં જે (આદમી) ની ઈચ્છા,
ધરમ વગરનીછે, તે (આદમી) હયાતીને લાએકનું નથી, (એટલેજે આએ
દુનીઆંમાં જીનદગી ગુજારવાલાયક નથી). અને જે (આદમી), જોસ્સાને લગતી હીલચાલની મારફતે, જે કાંઈ કાંમ કરનારૂંછે, તે તેહની હયાતી શુધી, વગર વીચારવાલું છે. હયાતી ધરાવનારાં ઈનસાંનની હીલચાલનું કાંમ, તેની જીનદગી ખતમ થાએઆ પછી નથી; તેમજ આતમાને (આએ દુનીઆંમાં જણમ લીધા) ની આગમચ, કાંમનું થાઈ સકવું નથી. (વલી માંણુસની હયાઆતી, આએ દુનીઆંમાં) ખતમ થયા પછી, તેહનું કોઈ
કાંમ, જણાતું નથી; કેમકે, (ઈનસાંનો) કાયા વગર-વગર વીચારનાં, વગર હા-
૧૦ સેલવાલાં અને અવગર સેવટનાંછે. જે (માંણુસની) જાત, તેહના પેદા કરના-
રનો આભાર માંણનારી નથી, તે (ઈનસાંન) તેહની, (ઈઆને દાદારની), હકુમતને
૧૧ તાએબે રેહનારૂં અને તેનાં ફરમાંન પરમાંણે ચાલનારૂં નથી. વલી દરએક
માંણસ, ધરમના જોસ્સાવાલુ, ધરમને લગતો જોસ્સો ઉતપન કરનારા ધરમગુરૂની

* આએ ઉપલાં ફરમાંનની મતલબ આપણે એજ સહમજવી જોઈએછે કે, ધરમની માહીતગારી તથા કેલવણી લીધા વગરના શખ્સે, ધરમના પેશવાનો અથવા દસતુરનાં નામનો એલકાબ, ધારંણુ કરવો વાજબી નથી; કેમકે દીનને લગતા એલમનાં બલ વગર, તે ધરમગુરૂ, તેની ઉમતનાં લોકોને કોઇપણ રીતે ઘટતી રેહનોમાઈ કરી સકતો નથી. માટે તેવો અગણેઆંણુ ધરમગુરૂ, પોતાની નાવાકેફી છતાં, પોતાના ઓધાની ફરજને લીધે, જો તેની દીનના લોકોને ઉલટા ફતવાઓ આપેતો, તેથી ખરેખર તે ધરમગુરૂ પોતાની, તેમજ પોતાની ઉમતનાં લોકોની, હયાતીને નાસકારક, (ઈઆને ઇજા ભોગવવાજોગ) બનાવેછે.

કઉઅતથી બણેલું હોએછે, અને તેથી તે (ઈનસાંન), પોતાના પેદા કરનાર ખોદા-
તાલાની તરફ ઈમાંન રાખીને રેહી સકેછે. જેના વગર, (ઈમાને મજહબ વગર),
પેદાનો કરનાર પેદાએશને માટેનો અને પેદાએશ તેના પેદા કરનારને માટેની, બની
શકતી નથી. જો કોઈ સવાલ કરે કે, જે ઈનસાંન ઈચ્છાની તરફેનવાલું છે, (ઈમાને ૧૨
જેનામાં કુદરતથી ઈચ્છાનો જરો ઉતપન થાએલોછે), તે (ઈનસાંન), તે (ઈચ્છા
મેલવા) ને સારૂં વાજબી ગણાવું જોઈએ, તે છતાં તે, તેવી ચીજને માટે, નાલાએક
કેમ ગણાએ ? કારંણ કે, હાજત વગર, (કોઈ ચીજની) જરૂર પડતી નથી. અને
શોક વગર, (કોઈ ચીજની) હાજત રેહતી નથી. અને હયાતીના હરીફ વગર,
શોક નથી. (તો તેનો) જવાબ એ છે કે, જે કાંઈ વસ્તુ ધરમને રૂએ વાજ-
બીછે, તે દાંનાઈ સાથની અને દુનીઆંનાં લોકોની ઘાતને દાબી નાંખનારી
તથા તેઓને સકતી મેલવવા જોગ અને પેદાએશની અંદરથી, એબ આપ-
નાર (એહરેમન) નાં જોરને હાંકી કાહડનારી અને તેનો ઘટારો કરનારીછે.
અને તેહને લીધે (માંણુસ) ચહડતે દરજજેની કઉવતવાળું, ફતેહમંદ
મોરાદનું અને તેહને લગતી (ઈમાને ધરમનાં ફરમાંન પરમાંણેની)
ઘટતી ઈચ્છાથી, પોતાના પેદા કરનારનો આભાર માંણુનારૂંછે. જો ૧૩
કબુ (માંણુસની) હાજતનાં કારંણને સારૂ, એબ આપનારને ખલકની
અંદરથી નહી દાબી નાંખવામાં આવેતો, તેથી તે (પાપી) નો ઘટારો મુતલક
નહી થાએ. અને સઘલી સહમજને લગતા લાએક ઉપાએ છતાં, (દુનીઆંનાં)
લોકોમાંથી, ઘાતને ટાલી સકાએ નહી. (એટલે જે ધરમને લગતાં બંધારંણ
વગર, માંણુસે તેહની મરજી મુજબની અનીતીને પસંદ કરવાથી, દુનીઆંમાં
ઘાતનો વધારો થાએછે). માટે જેમ બને તેમ, એબ આપનારી (શેતાની)
સકતીને, (દુનીઆંમાંથી) ટાલવી અને તેનો ઘટારો કરવો, શજાવારછે. વલી
(માંણુસની) હયાતીના દુશમન, (અંધમઈનીઉશ) ની ફતેહથી, જોકે (માંણુસ)
પોતાને મંદદ કરી શકતું નથી; પણ તેથી, તે નેસ્તીવાલા (એહરેમનની તરફ) નું
નોકસાંન, દુનીઆંનાં લોકોને નાલાએક બનાવવા સારૂં, તેઓની અંદર નાંખે-
આમાં આવેછે. વાસ્તે, તે (ઈજા દેનાર) ને (દુનીઆંમાંથી) હાંકી કાહડવો, એ કાંમ
માણુસને સારૂં ઘણું ફતેહમંદી ભરેલું છે. માટે જે (ધરમગુરૂ) ઓ, જાંહાંબી પોતા-
ના લોકોમાંથી, તે એબ આપનારાનાં નાસકારક કાંમોનો ઘણો નાસ કરનારાછે,
અને જે લોકો, નોકસાંનકારક ઈચ્છાવાલાછે, તેઓની સાહમણે તે વીશેની
લડત કરનારાછે, તે (ધરમગુરૂ) ઓ, (દુનીઆંમાં) ફતેહમંદ જણાએલાછે.

૧ (૧૯૮) (આએ દુનીઆંમાં એહરેમનને) હાંણી પોહચાડનારો—ઘણી હાંણી પોહોચાડનારો અને હાંણી પોહચાડવા નું કાંમ કરનારો કોણછે ? તથા હાંણી પોહચાડવાથી હાંણી પાંમેલો તથા ઘણીજ હાંણી પાંમેલો કોણછે ? તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, જે (આદમી) સ્પેનામીનોની સકતી ધરાવનારૂંછે, તે (એહરેમનને) હાંણી પોહચાડનારૂંછે. અને જે (આદમી) સ્પેનામીનોની ઘણીજ સકતીવાલુંછે, તે (એહરેમનને) ઘણીજ હાંણી પોહચાડનારૂંછે. અને તે ઈનસાંન, એહરેમનને નોકસાંન કરનારાં કાંમો કરનારૂંછે. અને તે, (સ્પન્તોમઈનીઉશની સકતીથી) સકતીવાલું ઈનસાંન, પોતાના હરીફ (અંધ્રમઈનીઉશ) ને હાંણી પોહોચાડનારૂં, (તેને) મારનારૂં અને (જમીનની અંદર) છુપો
૩ કરનારૂંછે. જે (આદમી), સ્પેન્તોમઈનીઉશનાં પુરતાં સારાં બલથી, ઘણુંજ સકતીવાંનછે, તેનીથી, જે હાંણી પોહચવાજોગ-હાંણીને લગતાં કાંમને માટેનો અને હાંણીમાં પોહચેલાછે, તે, પાપી બલવાલો અંધ્રમઈનીઉશછે. અને તે અંધ્રમઈનીઉશ, જે કાંઈ, (ઉપલી સ્પન્તોમઈનીઉશની સકતીવાલાં ઈનસાંનથી), ઘણીજ હાંણી પાંમવા જોગછે, તેહનું કારંણ, તે, દરએક ભલી પેદાએશને હાંણી પોહચાડવાને માટેનોછે, તે છે. અને તે હાંણી પોહચાડનાર દરૂજને, (ઈઆને અધ્રમઈનીઉશને), જે કોઈ સ્પન્તોમેનીઉશની શકતીમાં સરવેથી ઉતરતી સકતી ધરાવનારાં માંણસોછે, તેવો પણ હાંણી પોહચાડી સકેછે.*

---

* આએ ઉપલાં લખાંણ ઉપરથી આપંણને ઓલલી રીતે માલુંમ પડેછે કે, આપંણ મજદીઅસનાંનોએ જેમ બને તેમ, પોતાની અંદરૂ સ્પન્તોમઈનીઉશને લગતા જે સારા ગુણોછે, તેને સંધરી રાખવા. અને તેહનાં બલથી, અંધ્રમઈનીઉશને લગતા જે દુરગુણોછે, તેમાંનાં એકનેપણ, પોતામાં પેવસ થવા દેવા નહી; કે તેથી, સ્પન્તોમઈનીઉશની સાહેતા આપણાંમાં ચાલુ રેહ, તો અંધ્રમઈનીઉશની બદીની અસર, આપણાંમાં પેવસ થાએ નહી. અને તેથી જેહુ જેહાંનનું જે ખરૂં સુખછે, તે આપંણને મલી સકે.

(૧૮૧) દીનને લગતું કીહુ ઈનસાંન, ભલાઈ અને બુરાઈના સંબંધ વાલુંછે ? અને તેહનો તોલ, સાથી થાઈ સકે ? તથા સાથી, તેની (ભલાઈ અને બુરાઈ), ઓલખાઈ સકે ? તે વીસે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાંણવું કે, દીનને લગતું કીહું ઈનસાંન, ભલાઈ અને બુરાઈના સંબંધવાલું છે ? તેહનો ટોલ અને પીછાંણ, ઘણી દાંનાઈવાલી એક દીનથી થાઈ સકેછે. અને તેહના, તરણ તરીકાછે. તેમાં, એક તરીકો, દીનને લગતા ખવાસનોછે; બીજો તરીકો, દીનને લગતી આદતનોછે. અને તરીજો તરીકો, દીનને લગતી દાંનાંઈનોછે. વલી આએ ઉપર જણાવેલા તરણ તરીકાને લગતો ખોલાસો, તેહને લગતાં પ્રાકરંણમાં કરેલોછે, તેમાં કેટલાંએક (આદમી) ને કાએદાસરનાં ગણેલાંછે, અને કેટલાંએકને, કાએદાથી ઉલટાં ગણેલાંછે. આએ તરંણ તરીકાવાલાં ઈનસાંનો, જેમ નેક કાંમવાલાં, તેમજ બદ કાંમવાલાંછે. અને તે (નીચે જણાવેલી) આઠ તરેહનાંછે. ૨ ૩

પેહલ્લું (તે આદમી), કે જે, ખવાસ-આદત અને દાનાંઈ, એ તરંણેની મારફતે સારી દીનવાલું હોએ. બીજું- (તે આદમી), કે જે, ખવાસ અને આદતની મારફતે સારી દીનવાલું હોએ, પંણ દાંનાઈની મારફતે બુરી દીનવાલાના જેવું હોએ. તરીજું (તે આદમી), કે જે, ખવાસ અને દાંનાઈની મારફતે સારી દીનવાલું હોએ, પંણ આદતની મારફતે બુરી દીનવાલું હોએ. ચોથું (તે આદમી), કે જે, આદત અને દાંનાઈની મારફતે સારી દીનવાલું હોએ, પંણ ખવાસની મારફતે બુરી દીનવાલું હોએ. પાંચમું- (તે આદમી), કે જે, ખવાસ અને આદતની મારફતે બુરી દીનવાલું હોએ, પંણ દાંનાઈની મારફતે સારી દીનવાલું હોએ. છઠું (તે આદમી), કે જે, ખવાસ અને દાંનાઈની મારફતે બુરી દીનવાલાના જેવું હોએ, પંણ આદતની મારફતે સારી દીનવાલું હોએ. સાતમું (તે આદમી), કે જે, આદત અને દાંનાઈની મારફતે બુરી દીનવાલું હોએ, પંણ પોતાના ખવાસની મારફતે સારી દીનવાલું હોએ. આઠમું (તે માંણસ), કે જે, ખવાસ-આદત અને દાંનાઈ, એ તરણેની મારફતે બુરી દીનવાલાં (ઈનસાંન) ના જેવું હોએ. આએ આઠ તરેહનાં ઈનસાંનની અંદર, કીહું આદમી ભલાઈ અને બુરાઈના સંબંધવાલું છે ? તેહની તપાસ, જે કોઈ પીછાંણ કરનારો ગણીઆંણી પુરૂશ હોએછે, તે તેહને જોવાથી કરી સકેછે. ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨

૧ (૧૦૦) બુરાં મુલવાલા (અંધરમઈનીઉશ) ને (માણુસથી) જુદું પડવું, એક મજદીઅસની દીનથીછે. નથી દેવની દીનથી-યાહુદીના ધરમથી, કે બીજા કોઈબી આએ દુનીઆંમાં આસમાની ધરમને નાંમે કબુલ રાખેલા 'માંની' ના જેવા ધરમથી. કેમકે, તે સઘલા, હોનરમંદીની ચીજોથી બનેલા ધરમોછે. અને તે, અસલ મુલ વગરના (અંધરમઈનીઉશ)-ના, નીચ વીચારની દીનની ઉપર, ઈમાંન લાવવાને લગતાછે. તે વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, બુરાં મુલવાલા (અંધ્રમઈનીઉશ)ને, (માંણુસથી) જુદું પડવું તથા દુર રેહવું, તે એક (મજદીઅસની) દીનથીછે. દેવની દીનથી અને યાહુદીના મજહબથી, (તેહને દુર થવું) મુતલક નથી. કેમકે, તે (દીન) માં આએ વીચારછે કે, જેઆરે (સ્પન્તોમઈનીઉશથી) બીજો (ઈમ્માને અંધ્ર-મઈનીઉશ), (સ્પન્તોમઈનીઉશના) હરીફ, (અથવા દુશમન) તરીકેછે, તેઆરે તેહને શું કાંમ બુરાં મુલવાલો અને (માંણુસના) સંબંધથી દુર રાખવા કેહવો, અને તેને દેવોના સંબંધવાલો ગણુવો જોઈએ ? સબબકે, તે બીજો (અંધ્રમઈ-નીઉશ), પેહલ્લાનો, (ઈમ્માને સ્પન્તોમઈનીઉશનો), બેહદ મુદ્દતવેર હરીફ હોએતો, તે, આએ દુનીઆંના સંબંધવાલું એક જોડું હોવાનું કારંણ કેહવાલું જોઈએ.

૩ વલી બીજા 'માંની'* ને લગતા બુરાં મુલવાલા, આએ દુનીઆંમાં આસ-માંની ધરમને નાંમે કબુલ રાખેલા દરએક ધરમનું આએ મતછે કે, એક

* માની—આએ શબ્દ એક ઘણો વખણાએલો ચીતારો હતો. અને તે ઈ.સ ૨૪૦ ઈસવીમાં જણમેએલો હતો. માંની—યાહુદી, ખરીસ્ટી—બુધ—અને જર-તોશતી ધરમને લગતો કેટલોએક અભીઆશ કરીને, પેહલ્લાં ખ્રીસ્ટીએોનો પાદરી બનેએલો હતો, અને તે પછી તેણે એક નવો મજહબ પોતાની તરફથી ઉભો કરીને તેમાં કેટલાએક લોકોને સામેલ કરેલા હતા. એ પછી તેણે ઈરાંનના સામાંની તબકાના પેહલ્લા પાદશાહ શાહપુર એબને અરદેશેરની દરબારમાં જાઈને પેગમબર તરીકેનો દાવો કીધો હતો. જે ઉપરથી પાદશાહ શાહપુરે પોતાની દરબારમાં તે વખ-તના ઈરાંનના વડા દસતુરને બોલાવીને, તેની સાથે માંનીને તકરાર કરાવી, અને તે જરતોશતીએોના વડા ધરમગુરૂ સાથના તકરારમાં માંની લાજવાબ થએલો અને તેણે હાર ખાધી, તેથી, તે પાદશાહે, ફરીને બીજા ઠગારાઓ તેવું કાંમ કરવાની હીમત નહી કરે, એવી ધારણાથી, એબરત બેસાડવા સારૂ માંનીને કતલ કરાવેલો હતો. મી૦ રાલીનશન, માંનીનો દાવો પાદશાહ શાહપુર પેહલ્લાના વખતમાં થેડવેછે. પંણ શાહનાં માંનો બનાવનાર ફીરદોસી તુસી તેને શાપુર બીજો જેહને શાપુરે 'જુલ અકતાફ' કરીનેબી કેહછે, તેહના વખતમાં થેડવેછે. પાદશાહ શાપુરે દસતુરાંન દસતુર સાથે

આદમીને જાતે આસમાંની બની સકવું નહી કાંએ હોએ ! (એટલેજે આએ દુનીઆંનું એક માંણુસ પોતે જાતે પેગમબરનો દાવો કરવા માંગેતો તે બની સકે હેવું છે).' કેમકે, માંણુસની અંદર, તે (પેગમબરી) ની કઉવતનું જાણવું, તેહની કયા સેવાએની હયાતીને લગતી વસ્તુથી, (ઈઆને તેના આતમાથી) છે. પંણ (ઉપલા) બેહું મજહબોમાંનો દરએક મજહબ, આએ દુનીઆમાં બનેલોછે, તે આ સમાંની કેમ ગણાઇ સકે ? જે સઘલા હોનરમદીની બીજોનાં કાંમથી બનેલા ધરમોછે, તે બુરાં મુલવાલા (બેહરેમન) ની નીચ વીચારની દીનની તરફ, ઈમાંન આપનારાછે. વલી તે ધરમોનો વીચાર એવોછે કે, જેહારે બંદોબસ્ત કરવા, મુજબ, બેહદ વખત શુધી એક (સ્પન્તોમઈનીઉશ) (દુનીઆંમાં) રેહનારો હોએ, તો બીજા (અંધ્રમઈનીઉશ) ને દેવોને લગતો કાંએ ગણુવો જોઇએ ? તો (તેનો જવાબ એ છે કે), દરએકને સારૂં, બેહદ મુદતવેરના, ઘણાંએક જુદા જુદા બંદોબસ્તો હોવા છતાં, તેઓ એક બીજાના સાથી કેમ કેહવાઇ સકે ! (એટલે જે આપણી દીનનાં ફરમાંન મુજબ, સ્પન્તોમઈનીઉશ અને અંધ્રમઈનીઉશને લગતી દીન એકબીજાથી તદન જુદીછે, તેહને સારૂં તેઓને થકી, અશો અહુરમજદે જુદા જુદા નીઅમો બાંધેલાછે; તે છતાં ઉપલા મજહબવાલાઓ તે બેહુ ને એક કેહવા માંગેછે, તે વાત નહી બની સકે એવીછે.)* ૪

માંનીને તકરાર કરાવી અને તેમાં તે લાજવાબ થએઓ હતો; તે વીસે ફીરદોસી પોતાનાં બનાવેલાં શાહનામામાં, નીચે મુજબ લખી ગીએોછે.

بیامد یکی مرد گویا ز چین — که چون او مصو رنبد در زمین
بدان چرب دستی رسیدہ بکام — یکي پر منش مرد مانی بنام
بصورتگری گفت پیغمبرم — زدین آوران جهان برترم
ز چین نزد شاپور شد بار خواست — بپیغمبري شاهرا یار خواست
سرش تیز شد موبدانرا بخواند — زمانی فراوان سخنها براند
کزین مرد چینی چیره زبان — فتادستم از دین او در گمان
بگوید وزوهم سخن بشنوید — مگر خوب گفتار او بکروید
بکفتند کاین مرد صورت برست — نه پرمایه موبدان موبداست
ز مانی سخن بشنو اورا بخوان — چوبیند ترا که کشاید زبان
بفرمود تا موبد آمدش پیش — سخن گفت با او زاندازه بیش
فرومانند مانی میان سخن — ز گفتار موبد ز دین کهن

* કેટલાએક બીજા ધરમવાલાઓનું તેઓના ધરમ પરમાંણે એવું મતછે કે, થારૂ અને માઠું કરવાની બેહુ સકતીઓ માંણુસની અંદર પાક ઓદાએતાલાએ મેલેલીછે, માંટે એ બેહુ સકતીઓ, એકબીજાના સાથી તરીકેછે. અને એ

૧ (૧૦૧) **દુનીઆંમાં, ભલાં અને બુરાં કાંમથી, એકે બીજાની ઊપર પ્રાવવું છે, તે વીસે ભલી દીનને લગતો બોલાશો.**

૨ જાંણવું કે, માંણશોનાં કાંમ, ઘણું કરીને જેને લગતો તેઓનો ખવાસ હોએછે, તેહને લગતાં હોએછે. અગત કરીને માંણસોનો ખવાસ, તેઓની જેવી દીન હોએછે, તેહની સાથે જોડાએલો હોએછે. અને તેઓને ગુનાહની તરફ ફરવું, એ (ભલી) દીનની બાબત નહી શાંભલીને (દીનથી ઉલટાં) કાંમો કર-
૩ વાથીછે. અને એ પરમાંણેનાં માંણસો, તરંણ તરેહનાંછે. (તેમાં) એક સારૂં કાંમ કરનારને સખાવત કરનારૂં, અને બુરૂં કાંમ કરનારને નહી બખશેશ
૪ કરનારૂં. બીજું-સારૂં કાંમ કરનારને, તેમજ બુરૂં કાંમ કરનારને બખશેશ
૫ કરનારૂં. તરીજું-બુરૂં કાંમ કરનારને બખશેશ કરનારૂં અને સારૂં કાંમ કરનારને નહી બખશેશ કરનારૂં. જે (આદમી) તેની દીન અને ખવાસથી બુરૂં કરનારને સખાવત કરનારૂંછે, અને સારૂં કરનારને સખાવત કરનારૂં નથી; તે (બખશેશના ઉલટા) ખવાસવાલું ઈનસાંન, દુનીઆંમાં માંણસોની અંદર, દાદારની ભલાઈની કઉઅતની મારફતે, જે અમરગીનું ચાલુ રેહવુંછે, તે ભલી વસ્તુનો અટકાવ કરનારૂં, અને બદકારીનો (તેહને) બોધ આપના-
૬ રૂંછે. જે (આદમી) પોતાનાં ઉપલાં કાંમથી નીચ બનેલું હોએછે, તે તેના (આએ બુરા) ખવાસની મારફતે, પોતાને દોજખનું કેદી બનાવનારૂંછે, તેમજ તે પોતાને ઘણી હલાકી પોહચાડનારૂંછે. જે આદમીઓ ઘણાંજ બુરાંછે, તેઓ દેવોનો ઘણો અતલગનો સંબંધ ધરાવનારાંછે, અને દુનીઆંનો ઘણો ઘટાડો કરનારાંછે. અને તેથી ખલકનાં લોકો બુરી નીતી તથા બુરી દીનવાલાં
૭ બનેછે. જે (માંણસ), જેમ નેક કાંમ કરનારને, તેમજ બદ કાંમ કરનારને, સખાવત કરવાના ખવાસનું હોએછે, તે (ઈનસાંન)-તેથી, (ખરી સખાવત

એમાંની કોઇપણ સકતીથી થાએલું કાંમ, પાપી નહી હોવું જોઇએ; માટે 'દીનકર્દ'-ના કામિલ લખનારે ઉપલાં મતવાલાઓના ધરમોને, આપણા મજદયસની ધરમથી તદન ઉલટા અને દેવના તરીકાવાલા ગણેઆછે. કેમકે, જો ઉપલાં મત પરમાંણે, નેકી અને બદીનો આએ દુનીઆંમાં ફરક નહી હોએતો, મજદીઅસની દીનમાં જે નેકી કરવાનાં ફરમાંનો આપેઆમાં આવેલાંછે, અને દરએક બદીથી માંણસને દુર રેહવાની જે ચેતવણી કરીછે, તે નકામી ગણાએ; અને આવતી દુની-આંમાં માંણસને નેકીનો સુખ સાથેનો બદલો, અને બદીનો દુખ સાથેનો બદલો મલવા વીસે જણાવેલું ઓટું થઉ. એટલુંજ નહી પંણ, આએ દુનીઆંમાં જે અનીતીનાં કાંમ કરનારાઓને ઈનસાફની દરબારથી સજા થાવાના કાએદાઓ બંધા-એલાછે, તે નકામા થાઇ પઉ.

કરનારૂં નથી, પણ) ઘણાએક લોકો પાસે પોતાની પુંજ કરાવનારૂં છે. અને તે દુનીઆંમાં ઉલટા ખવાસનાં આદમીઓને બદીની આમેજશની અંદર તથા તેઓનાં ગુનાહનાં કામોને ખાતર, ઘણું ચાલુ રાખનારૂં છે. તેમજ તે, સારૂં અને માંઠું, (એ બેહુ જાતનું) કામ કરનારૂં છે. અને તેથી, એબ અને અનીતીને આદમીની અંદર ફાવવું છે; તથા તેથી, દુનીઆંમાં અતીશય વેરાંની, સંકટથી ખલકનો ઘટારો થવો, અને આદમીઓને ઘણુંજ પાપી બનવું છે. અને માંણુસોનાં રવાંનને હાંણી પોહચાડનારાં પાપથી, તથા બુરા દરૂજના ઘણા જોલમથી, (માંણુસોને) કીરતી બખ્શનારા યજદોની બખ્શેશનું ઢંકાઈ જવું છે. અને તેથી, ગોયા દુનીઆંમાં નજીસી, અપવીતરાઈ, અને ઘણીએક તરેહની હલાકીના દેખાવને, તે (આદમી) જાહેર કરનારૂં થાએછે; જે સબબને લીધે, તે આદમી, ખલકનું દુશમનછે.* વલી જે આદમી ૭
નેક લોકોને બખ્શેશ કરનારૂં હોએ, અને બુરા લોકોને નહી બખ્શેશ કરનારૂં હોએ, તે (આદમી) દુનીઆંની અંદર દીનને લગતો ફાએદો કરવાનો અને લોકોમાં અમરગીને લગતી ચાલચલણને ચાલુ રાખવાનો તથા માંણુસોના ખવાસને ભલાઈની તરફ ફેરવવાનો, અને તેઓની દાંનાઈને, ભલાઈના વીચાર, વચન અને કામને લગતા ખવાસવાલી દાંનાઈથી, હુમત-હુખ્ત અને હવરશતને માંટેની બનાવવાનો, શોક રાખનારૂં છે. અને (તે ઈનસાંન), સારા ગુણો અને સારા વીચારોની મારફતે, દુનીઆંને ચહડતે દરજ્જેની બનાવનારૂં, આદમીઓનાં રવાંનને (દોજખથી) છુટકારો આપનારૂં, અને આદમીઓને ચહડતે દરજ્જેના ફાએદાની અંદર ચલાવવાથી, (એટલેજ નેકીને લગતા ફાએદાની અંદર જાલવી રાખવાથી), તેઓનાં રવાંન અને બદનને, દુનીઆંને પેદા કરનારની તરફની બખ્શેશને લાએક કરનારૂં છે. (વલી) દુનીઆંમાં (દીનને) હમેશાં ચાલુ રાખવાથી, તથા ૮
સઘલાં આદમીઓ દીન ઉપર ચુસ્ત રેહવાથી, તેઓ ખાલેસી ભરેલાં અને

* આએ બાબત ઉપર મજદીઅસનાંનોએ ખુબ ધ્યાંન આપવું જોઈએછે; કેમકે, તેઓમાંના ઘણાએકો, ઘટતી સખ્યાવત કેહીછે ? અને અણઘટતી સખ્યાવત કેહીછે ? તે ઉપર ધ્યાંન આપતા નથી. પંણ ઘણી વેલાએ તેઓ, પોતાના પાક મજહબને લગતી ઘટતી સખ્યાવતને એક કોરે મુકીને, મતલબ-મરવત અને કોઈ જાતનાં આએ દુનીઆંને લગતાં માંનને ખાતર સખ્યાવતો કરેછે, તે સખ્યાવત, ખરી સખ્યાવત તરીકે ગણાવાની નથી; પણ જેઓને તે સખ્યાવત કરેઆમાં આવેછે, તેઓથી તે સખ્યાવતે થતાં બુરાં કામોનો જોખમ, તે સખ્યાવત કરનારાઓનેસર રેહછે. સાથી કે, તેઓ જે બુરાં, અને ભલા લોકોને સજા દેવાનાં કામ કરેછે, તે પેલા સખ્યાવત કરનારના પદસાનાં બલથીછે.

ભલાઈવાલાં થાએછે. અને તેથી દુનીઆં વગર ધાતની અને હમેશની નેકી વાલી બનેછે. અને આલમનાં લોકોને તે વીસેની સહમજ આપનારી જે વસ્તુછે, તે ખાલેસ, ભલાઈવાલી, અને સધલી દાંનાઈનો સીનગાર પાંમેલી મનદીઅસની દીનછે.

૧ (૧૦૧) **(જે માંણસ) પોતે પોતાને સારૂછે, અને (જે માંણસ) પોતે પોતાને સારૂ નથી, તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાણવું કે, જે ઈનસાંનનો વીચાર, વચન, અંને કાંમ, તેહના માલેકની વલાંનના (ઈચ્છાને ખોદાએતાલાની મરજી મુજબના) હોએ, અને તેહનાં અન્ત-કરંણની અંદર, ભલી દીનના સંબંધની મારફતે, સરવેથી બુનેરગ પેદાના કરનાર અહુરમનદનો મેલાપ હોએ, તે આદમી પોતાને વાસતેનું છે. અને તે ઈનસાંન પોતે, તે સાચ્ચા તરીકાની મારફતે, રોશનીવાલાં, હમેશની નેકી સાથનાં, અને પુરતી ખુશીવાલાં, (બુલંદ બેહેશતનાં) મકાંનમાં, પોતાને પોહચાડ-
૩ નારૂછે. જે આદમીનો વીચાર, વચન, અને કાંમ, ઉલટી અકલ, (ઈચ્છાને બુરા હવસ) ના એરાદાને લીધે, પોતાના માલેક (ની વલાંણ) થી ઉલટાં હોએ, તે ઈનસાંન ઉલટી અકલના બુરા તરીકાના સંબંધને લીધે, બુરી દીનવાલું, અને અંધ્રમઈનીઉશની પાપી કુશેશથી, હંમેશનાં હલાકી-વાલાં અને પુરતાં દુઃખવાલાં, (દોજખનાં) મકાનમાં, બંદીવાંન થવાને લાએક-નુંછે; તે ઈનસાંન પોતે પોતાને વાસ્તેનું નથી.

૧ (૧૦૮) **આદમીને, તેહના ધનધાને લગતાં કાંમની પુરતી સહમજ મલવા વીસે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, માણસને, તેહના ધનધાને લગતાં કાંમની પુરતી સહમજનું મલવું, અને (તેના ઉદ્દીએાગમાં) ધણુકરીને તેને ફાવવું, એ, જ્યારે, તેનામાં, (તે કાંમને લગતો) ઘટતો વીચાર, અને સારી બખ્શેશવાલા (યજદાંની તરફ)

ના અંદેશો હોએછે, તેઆરેજ હોએછે. અને તેથી, તેના ધંધાને લગતી સહમજમાં તે ચહડતે દરજ્જેનું રેહછે. અને તેનાં દરએક કામમાં તે ઉપર આવેછે. અને તેહના વીચારને ખોલ્લો કરનારૂ તેહનું અન્તકરંણછે. જેમ એક ફતેહમંદ ઈચ્છાવાલું માંણસ, તેહની ફતેહને માંટે, વધારે ખુશી ભરેલું હોએછે; તેમ તે આદમી, હમેશાં, તેહના બદનની સકતીની અંદર, એક સરખી રીતનું રેહછે. વલી તે આદમીને હોશની મારફતે, અંદેશો કરવાની આદત રાખવાથી, ભલા વીચારની સકતીની મારફતે, તેહનાં કામને લગતી સહમજ મલેછે. તેથી તે (આદમી, તેહનાં કામની અંદર), વધારે મેહનત ભરેલું સંકટ આવવાથી, કંટાલતું નથી. તેમજ વધારે ચહડતે દરજ્જે સગવડ થવાથી, તે છકઈ જતું નથી.

(૧૭૯) **જે પાદશાહ હાલના વખતમાં, બીજી કોમના લોકોને આપણી મજદીઅતની દીનમાં લાવનારોછે, તે (પાદશાહ), ભલા લોકોના ખવાસનો-લાંબી જીંદગીવાલો અને દુનીઆંની સંકટને અટકાવનારોછે. અને તે ખુરા લોકોને ચહડતો દરજ્જો આપનારો નથી. તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.** ૧

જાંણવું કે, ભલા (પાદશાહ)ઓની હકુમત, ધરમનીતિના પાકની અમોને સુધારનારીછે; સાથીજે ધરમનીતિનો પાકીજગી ભરેલો અને તાજગી આપનારો નીઅમ, અનીતીવાલાં તથા એબવાલાં ઈનસાંનને ધુજાવેછે. માંટે જે (પાદશાહ), દુનીઆંનાં આદમીઓને તાજગી ભરેલાં રાખનારોછે, તે ગોઆ નાજુક-ખુબીવાલાં અને ખુશબોદાર પાંણીના જેવોછે. જેમ તે ખુબી આપનારાં પાંણીથી, (માંણસોને) તરાવત અને રાહતનું મેલવવુંછે, તથા તેઓથી સુકાસનું દુર થવુંછે, અને નાસકારક પાંણીથી, (માંણસોને) તુરત મરણ પાંમવુંછે. તેમ પેલા ભલા પાદશાહોની હકુમતથી, આએ દુનીઆંનાં આદમીઓને, પાક બોદાઓતાલા અને તેહના મીનો યજદોની યાદ કરવા સારૂ તથા તે બોદાવંદ અને તેના યજદોની મારફતે પોતાની મોરાદ મેલવ્વા થકી, પાછું ઉલું થાવુંછે. (એટલેજે જેમ ખુબીવન્તાં પાંણીથી, આ- ૨

દમીઓની જીનદગીની હાલતમાં શુધારો થાએછે, તેમ ભલા પાદશાહથી તેઓની ધરમનીતીના ઉલટનો વધારો થાએછે); તેમજ તે પાદશાહોના પાક મજહબથી, આદમીઓને, તે મજહબનો સંબંધ મેલવવાનો ઉપાએ, તથા પાક યજદાંની નેકીને પીછાંણુવાનો ઉદીઓગ, થાએછે.

૩ બુરા લોકોની હકુમત, એ અનીતીવાલા અને એબીઅલ (ફરેહબુત અને અઇબી બુત) ની હકુમતછે. તે (હકુમત) થી, નીતીવાલા ગણેઆણી પુરૂષનાં ધરમનીતીનાં કુઉમ્મતનું અસ પામવું થાએછે. વલી તાંહાં શુધીની હદ કે, દુનીઆંમાં ફરેહબુત અને અઇબીબુતને લગતાં જે કાંઇ કાંમો જાંણીતાંછે, તે કાંમો, આએ દુનીઆમાં કરનારો તે પુરૂષ હોએછે, (કે જે આગલ ધરમી પુરૂષ હતો.) અને તે સબબને લીધે, જેવો તે પુરૂષ દુનીઆંમાં તેનાં (સારાં) કાંમથી, કીરતી મેલવેલો હતો, તેવો તે કજલાએલો અને હાંણી પામેલો થાએછે. તે (બુરા લોકોની) હકુમત, જાતે ખરાબીને માંટેની હોવાને લીધે, તેનીથી પેલો (ભલો) પુરૂશ, તેની કીરતી હલકી થાવાએ, (આએ દુની-
૪ આંમાં) પસ્ત દરજજેનો થાએછે. વલી તે બુરી હકુમત ધરાવનારાઓથી, ઘણીએક મેહનત તથા નોકસાંન અને દુઃખ, લોકોને પોહચવાએ, આએ દુનીઆંનાં આદમીઓને, પાક ખોદાએતાલાની અને મીનો યજદોની યાદમાં પાછું ઉઠવું નથી.

૧ (૧૦૧) **ચહડતે દરજેનું કઉમ્મત, એ માંણુસોને, સરવેથી ઊનચે દરજે પોહચાડનારી, અને પ્રકાશ આપનારી, નીશાંનછે. અને નીચ દરજજેનું કઉમ્મત, એ માંણુસોને, નીચ અને અસપાંમતી હાલતમાં લાવનારી, નીશાંનછે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, ચહડતે દરજેની સકતી માંણુસોને ઉનચે દરજે પોહચાડનારી તથા પ્રકાશ આપનારી નીશાંન તરીકેછે. અને તેને લગતાં ઈન-
૩ સાંનો તરણ તરેહનાંછે. તેઓમાં પેહલ્લાં જે ઈનસાંનોછે, તે એછે કે, જેઓ, દીનની ઘણી શહમજ ધરાવનારા પુરૂષની સીખામણ તથા હોકમને માંનનારાં હોએ, અને તે ધરમગુરૂથી દીનને લગતી પુછપરછ કરીને, તથા તેનીથી

સારી વાત સાંભલીને, પોતાને તેહનીથી ઉતરતી પદવીનાં ગણતાં હોએ.
બીજાં તે આદમીએોછે, કે, જેએો (પોતાથી) ઉતરતે દરજેના (ધરમના ૪
વીચારવાલા) એો ઉપર, પોતે સંપુરણ વીચારથી ચહડતાં હોએ, તે વીચારની
બખ્શેશ,* પોતાથી ઉતરતી પદવીવાલાએોને કરે, અને ઉતરતે દરજેનાએોને
ખુબીની અંદર ચહડતે દરજેના બનાવે. તરીજાં તે આદમીએોછે, કે, જેએો ૫
પોતાના ચહડતે દરજેના એેરાદાએે, ધરમ પાલનારા ઉતરતે દરજેનાએોની
ઉપર, પોતે ચહડતાં હોએે, અને તેએો પોતાની ચહડતે દરજેની (દીનની)
તાબેદારીના નમનતાઈ ભરેલા વીચારથી, પોતાને, તેએો કરતાં ઉતરતે
દરજેના ગણે.

વલી જે નીચ દરજેની સકતી, માંણુસોને હલકે દરજે પોહચાડ- ૬
નારીછે, તે ઉપર જણાવેલાં, તરણ તરેહનાં માંણુસોની વીગતથી, ઉલટી નીશાંન
વાલીછે. જેમાં પેહલાં ઈનસાંનો તે છે, કે જેએો, જે શખશ દેવની ૭
દીનને લગતું ઘણું ગણેઆંણુ ધરાવતો હોએે, તેની નસીહત અને હોકમને
માનનારાં હોએે, અને તે ધરમગુરૂથી દીનને લગતી પુછપરછ કરીને, તેને
લગતાં કાંમનો ઉલટ રાખનારાં હોએે. અને પોતાને, તે (ધરમગુરૂ) થી ઉત-
રતી પદવીનાં ગણતાં હોએે. બીજાં તે (આદમી) એોછે, કે જેએો, પોતા- ૮
થી ઉતરતે દરજેના (બુરા વીચારવાલા) એોને, પોતાની ધીકારવાજોગ ખાસી-
અતોની તથા ઈજા દેનારી આદતોની બખ્શેશ કરનારાં હોએે, અને પોતાથી
ઉતરતે દરજેનાંએોને, બુરાઈની અંદર ચહડતે દરજેનાં બનાવે. તરીજાં ૯
તે માંણુસોછે, કે જેએો, ખોદાતાલાની નાંફરમાંનીમાં તથા દેવની દીનનો
શોક રાખવામાં, બીજાએો કરતાં વધારે હોએે, તે છતાં, પોતાના નીચ વીચા-
રથી, લોકોને ઘણી ઈજા દેવામાં, પોતાથી ઉતરતાએોના કરતાં, પોતાને નીચાં ગણે.

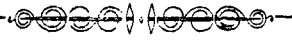

૧

(૧૦૧) મજદીયરની દીનને વધારે પ્રકાશ આપનારા તથા (તેને) વધારે કજલાવનારા વીચાર વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણુવું કે, જરતોશતી કોમના સરવેથી વડા ધરમગુરૂના એેખતીઆર તલે, અશો લોકોએે પોતાની દીનના લોકોને, દીનને લગતી કેલવણી આપ-

વાથી, તથા તે અશો ધરમગુરૂના સખુનો સાંભલીને, સધલા લોકોએ તેહને તાએબે રેહુવાથી, અશો ધરમગુરૂ મજદીઅસની દીનને વધારે પ્રકાશ આપ-
૩ નારોછે. મજદીઅસ દીનને વધારે જાંખ પોહચાડનારા 'ફરેહબુત' અને 'અદબીબુત' છે;* આએ લોકો અંધ્રમઇનીઉશને લગતાછે, તેથી તેઓ, ભલી દીનના લોકોને ધાત કરનારા, તેઓમાં દુશમની અને મારામારી ઉતપન કરનારા અને તેઓને પોતાના દશતુરનો ધીકાર કરવાનું સીખવનારાછે.

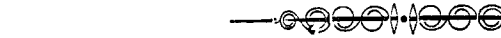

૧ (૧૦૪) **વઈદકને લગતું મુલ—તેને લગતાં ઘટતાં કારણ—તેના વીભાગના તરીકા, કાંમ અને પ્રાએદા વીસે. તથા વઈદકની સહમજ વગરનું હકીમુ, બીમારીને માંટેનુંછે, તે વીસે. કેહવી પ્રકારનો વઈદ તેહનાં કાંમની અંદર ખુબીવન્તો, દાનાઈ ભરેલો અને કીમતીછે? વઈદ તેનાં કામમાં દાંનાઈવાલો અને કીમતી, તેહની સારી દીઆનત અને સારી સખાવતથીછે. બદનને લગતા વઈદની પ્રીખ્શા, બદનને લગતી બીમારીને દુર કરવાથીછે, અને રવાંનને લગતા વઈદની પ્રીખ્શા, રવાંનને લગતી બીમારી (ઈઆને એબ)ને દુર કરવાથીછે. અને આએ બેહુ તરેહના વઈદો, વગર અજમાવેલા નહી, પણ અજમાવેલા જોઈએ. જે શેહરનાં આદમીઓને પોતાને સારૂ વઈદ બનાવવાની જરૂર હોએ, તેઓએ (પેહલ્લાં તે વઈદની) અજમાએશ કરવી, કેમકે, વગર અજમાવેલા વઈદ પાસે વઈદુ કરાવવાથી, તેઓ રાજાને લાએકનાં થાએછે. જે હકીમને અજમાવેલો હોએ, તેહનેજ (માંણસોએ) હકીમાંના ધંધાને સારૂ પસંદ કરવો. જે**

---

* આએ દીનને લગતાં ઉપલાં લખાંણમાં, જેઓને 'ફરેહબુત' તથા 'અદબીબુત' નું નાંમ આપેલામાં આવેલું છે, તેઓને આપણે તે લોકો સહમજવા જોઇએછે કે, જે લોકો, જેમ પોતે અનીતીવાલા એહરેમના મારગ ઉપર ચાલતા હોએ, તે પરમાંણે મજદીઅસની દીનના લોકોને ચલાવવાની મતલબથી, તેઓની સુલેહ સંપજનો ખીગાડ કરે, તેઓની અંદર એકબીજામાં અથરાંમણી કરાવે, મજદીઅસની દીનનાં પવીતર ફરમાંનોની મતલબને ઉંધી અને ઉલટી સહમજાવીને, દીનદારોનાં દીલમાં દીન વીશેનો શક અને વસવસો નાંખે, અને દશતુર મોબદોની નીનદા તથા ગીબત કરીને, તેઓને જરતોશતી કોમના લોકોમાં હલકા પાડે. તથા દીનના દશતુરોનો ધીકાર કરવાનું જરતોશતીઓને સીખવે. આએ ઠગારા આશમોગો કોઇબી જાતના હોએ, પછી શું તેઓ દીનમાં રેહીને પોતાની મતલબને સારૂ ઉપલાં કાંમ કરતા હોએ, કે વગર દીને દીન દુશમનીથી તેમ કરતા હોએ.

વઈદ્ય રવાંનને લગતા મરજનું તથા બદનને લગતા મરજનું નીવારણ કરનારોછે, તે 'બજશક' (ઈઆને 'મરજને મારનાર') નાં નાંમને લાએકનોછે. અને જે બદનના એવ્યયોને સાધનારો વઈદ્યછે, તે 'દરવેરતપત' (ઈઆને બદનના ભાગેલા અવ્યયોને સાંધનાર) નાં નાંમને લાએકનોછે. વઈદ્યકપણાંની અંદર, જે રવાંનને લગતો વઈદ્યછે, તે બદનને લગતા વઈદ્યથીછે. અને જે બદનને લગતો વઈદ્યછે, તે રવાંનને લગતા વઈદ્યથીછે. આએ એહુ જાતની બીમારી અને એબને લગતાં વઈદ્યા, કેહવી પ્રકારે તેઓના ધનધામાં સકતીવાંન થાઈ સકેછે ? તે વીસે. તરેહ તરેહની દવા, એ લોકોને કશીઅત આપનારી વસ્તુછે. હાડ વઈદ્યું, એ બદનના (ભાગેલા) અવ્યયોને શુધારવાને લગતું કાંમછે. જે હાડ વઈદ્યછે, તે હાડ વઈદ્યાંની મારપ્રતે, ગોયા પ્રાએદ્યમંદ કાંમો કરવા સારૂ આતમાને લગતી સકતીઓને શુધારનાર તથા તેને લગતી બનાવટને બરોબર રાખનારોછે. અને એ દલીલઉપરથી, આદમીઓને તે વઈદ્યનીબી જરૂરછે. આતમાને સારૂ બદનને શુધારેલું રાખવા સારૂ, દવાઈ તેહના પ્રમાંણ પરમાણે ખાવી સાબ્દારછે. તેમજ તે વઈદ્ય, સારા શુધારાને સારૂ દવાઈ બનાવવાને લગતો અસબાબ રાખવો જોઈએછે. જેનું કાંમ બદનને લગતા મરજનું નીવારંણ કરવાનુંછે, તેણે બદનને લગતાં દરદોને સાપ્ર કરવાનું કાંમ કરવું. અને જેનું કાંમ (આતમાને સારૂ), આકેબતને લગતા વીચાર દીનની મારપ્રતે આપવાનુંછે, તેણે દીનને લગતો ખોલાસો (માંણસોને) કરવો સાબ્દારછે. તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, મરજનું નીવારણ કરનારૂં મુલ, (એટલેજે દરદને દુર કરનારો વઈદ્ય), એવી પ્રકારની દુરબંદેશીવાલો હોવો જોઈએ કે, દરએક મરજની ઉપર ફતેહ કેમ મેલવવી ? તથા આદમીનાં દુઃખનું નીવારણ કેમ કરવું ? તેહને લગતી ઘણી સારી સહમજ તેહનામાં હોએ. હકીમાંની, (ઈઆને વઈદ્યકપણાંની) મતલબ, આએ દુનીઆંનાં લોકોને એબ આપનારની ખાપણ ૨

(ઈમ્માને દરદ તથા દુરગુણ) થી સાચવવાની, તથા તેવોને સલામત રાખવા સારૂ, તેઓને લગતી બીમારીનું, ઘટતી રીતના ઉપાએઓથી, નીવારણ કરવાનીછે. બીમારીનું નીવારણ કરનારો વઈદ્ય, (તેને લગતાં) વઈદક શાસ્ત્રથી અણજાણ્યો હોએતો, તે હકીમ હકીમોને લગતાં ગણેઆંણ વગર, મરજનું
૩ નીવારણ મુતલક કરી સકવાનો નથી. દીનની અંદર, એક બદનને લગતા મરજોનું નીવારણ કરવાની સહમજ આપેલીછે, અને બીજી આતમાને લગતા મરજનું નીવારણ કરવાની નસીહતો કરેલીછે. (તેમાં) આતમાને લગતા મરજોનું નીવારણ કરવાની નસીહતો, જે બીમારી તથા ખાપણ, દુનીઆંનાં લોકોમાં એબ આપનાર (એહરેમન) ની કઉઅતથી, (ઈમ્માને માંણુસની અનીતીના બલથી), પોહચેલી હોએછે, તે (બીમારી તથા ખાપણ) ને, (એટલેજે પાપને), લોકોમાંથી ભલી દીનની કીરીઆની મારફતે દુર કરાઈ તથા ઘટાડી સકાએછે, તે વીસેનીછે. અને બદનને લગતાં દરદોનું નીવારણ કરવાની સહમજો, ભલી દીનને લગતી દાંનાઈની મારફતે, આએ દુનીઆંનાં લોકોનાં બદનને એબ આપનાર (એહરેમન) ની બીમારીથી દુર
૪ રાખવાની તથા તેઓને થાએલાં દરદનું નીવારણ કરવા વીશેનીછે. આએ (આતમા અને બદનને લગતાં) દરએક જાતનાં હકીમોની અંદર, (આતમા તથા બદનને) અમરગ કરવાના અને તેને માંટે ધરમનો બોધ આપવાના, બે જુદા જુદા ભાગછે. તેમાં મીનોઈ દુનીઆંમાં રવાંનને અમરગ (ઈમ્માને વગર ઈજાનું) કરવા સારૂં, તેહને લગતા મરજનું (એટલેજે પાપનું), નીવારણ કરવું, એ ભલી દીનથીછે; અને રવાંનને અમરગ કરનારાં સઘલાં આદમીઓ, તેઓના રવાંનને લગતા મરજનું નીવારણ કરનારાં, તેઓના માલેક તથા પાદશાહ અને જરતોશતી કોમના વડા ધરમગુરૂની મારફતે, તેઓના ખવાસોને શુધારવાએછે.

૫ આદમીઓનાં રવાંનનાં દુઃખનું નીવારણ કરવા સારૂ, તેઓને (ધરમનો) બોધ આપવો, અને તેઓને હુશમત-હુશઓક્ષત અને હુશવરશત (એટલેજે ખુરૂ વીચારવાના-ખુરૂ બોલવાના અને ખુરૂ કરવા) ના એરાદાથી અટકાવી, તેઓને હુમત-હુક્ષ્ત અને હુવરશત (ઈમ્માને સારૂ વીચારવાનો-સારૂ બોલવાનો અને સારૂ કરવા) નો ઉલટ આપવો ઘટારતછે; કે જેથી દાહપણવાલા દીનદારલોકો, ભલી દીનને લગતી સહમજથી, પોતાનો ખવાસ સુધારવાને વધારે સકતીવાંન થાએ.

આએ દુનીઆંને લગતાં દુઃખનું નીવારંણ કરી, માંણુસનાં બદનને ૬
અમરગ (ઈઆને વગર ઈજાનું) કરવું, એ બલી દીનની સહમજ ધરાવનારા
જરતોશતી કોંમના દશતુરાંન દશતુરની ધરમને લગતી હકુમતથી તથા પાદશા-
હનાં ખુબી ભરેલાં ફરમાંનોથીછે. તેમજ આદમીઓનાં રોગનું નીવારંણ
કરવું, તથા જે લોંકોનાં શરીરો, વગર વઈદે ખરાબ થતાં હોએ, તે ઉપર
ચોકસી રાખીને, તેઓનો સંભાલ કરવોબી તેઓથી, (ઈઆને દશતુરાંન દશ-
તુર તથા પાદશાહની તરફથી) છે. દરએક આદમીનાં બદનને લગતાં દરદનું
નીવારંણ, તેને લગતો ખોધ આપનારા નેક હકીમોથીછે, કે જેઓ માણુસોને
તેવોને લગતાં દરએક દરદનાં નીવારંણની સહમજ આપી સકે. વલી આદ-
મીની જાતને લગતાં દરદોનું નીવારંણ, જે ચીજથી તેઓને લગતા અથએઓને
નોકસાંન થાઈઉં હોએ, તેનો સંભાલ કરનારા દરવેસ્ત પદો (ઈઆને
તે ભાગોને સારૂં કરનારા વઈદો) થીછે.* બદનને લગતા, તેમજ આત- ૭
માને લગતા, જે ભાગો નોકસાંન પાંમેલા હોએ, તેઓનાં દરદનું
નીવારંણ કરવાને માટે, આએ (નીચે લખી જણાવેલી) વસ્તુઓછે. અને
તે (વસ્તુ) ઓનાં દીનને લગતાં નાંમો, (આએછે). (એક) દરદનું નીવારંણ
કરનારી પવીતરાઈ; (બીજું) દરદનું નીવારંણ કરનારો આતશ; (તરીજું)

---

* આએ ઉપલાં લખાંણુ ઉપરથી, આપણને એવું સીધ કરવાને બની આવેછે
કે, જરતોસ્તી દીનનાં ફરમાંન પરમાણે, આપણી હકુમતના વખતમાં, રવાંન અને તન,
એ બેહુને લગતાં દરદોનું નીવારણ કરવાનો ઓહો, ધરમની કેલવણી લીધેલા અથોર-
નાંનોને સવાધીન હતો; તેથી તેઓ, જેમ ટોલા ઉપર Doctor of Divinity એટલેજે
દસતુરીનો, તેમજ Doctor of Medicine ઈઆને શરીરના વઈદ તરીકેનો, ઓહો
ચલાવતા હતા. જો આએ બીજી પદવી, તે વખતમાં અથોરનાંન સેવાએ, વારતરી-
ઓશ બેહદીનને મલતી હતી; તો તે હકીમને ધરમને લગતું પુરતું ગણેઆંણુ, અથોર-
નાંનની તરફથી મલતું હતું. કેમકે ઉપલાં લખાંણુમાં આપણે જોઇઉંછે કે, તનને
લગતા વઈદને સારૂં ધરમનાં ગણેઆંણુની જરૂરછે. અને જો તે ધરમનું ગણેઆંણુ
તેઓમાં હોએ, તોજ તેઓ શરીરને લગતા મરજીનું નીવારણ, આદમીઓ અપ-
વીત્તર નહી થાએ અને ધરમી રેહી સકે, તેવી સહમજથી કરી સકે. સાથી જે, જર-
તોશતી ધરમમાં, નજીસ ચીજો-મુરદાને લગતી વસ્તુઓ અને બીજી તેવીજ હવાને
ખરાબ કરનારી અને મરજો ઉતપન કરનારી બદબોઇવાલી ચીજોને ઓલખીને, તેને
નહી અડકવાનું તથા તેથી દુર રેહવાનું ફરમાંન આપેલુંછે, તે સઘલી જાલવણી,
ધરમનાં ગણેઆંણુ વગર, જરતોશતી ડાકટરોથી કવચીત બની સકે નહીં. ઉપલાં
લખાંણુની અંદર, રવાંન-અને તનને લગતા ડાકટરોને ૧૭૭૭) ૩૫ રોબાંન બજશક,
૧૭૭૭) ૧૧૯ તનુ બજશક, અને ૧૭૭૭૩૧૯ દરવેસ્તપત, એવાં તરણુ નાંમ આપેલાંછે,
તેમાનો પેહલ્લો દીનનો દશતુરછે; બીજો શરીરનો વઈદછે; અને તરીજો હાડવઇદછે.

દરદનું નીવારંણ કરનારાં જાડપાંત; (ચોથું) દરદનું નીવારંણ કરનારાં વાડકાપનાં હથીઆરો; (પાંચમું) દરદને બાલી નાખનારો તેજાબ; અને (છઠું) મરજનું નીવારંણ કરનારૂં અવસ્તાનું પદાંણુછે.* તેમાં મરજનું નીવારંણ કરનારાં અવસ્તાનાં પદાંણુને લગતી સહમજ એછે કે, આએ દુનીઆંમાં બદનને લગતા બુરા ખવાસના જે કાંઈ જખમો, દરદો અને ઈજાઓ તરેહવાર ઉપાએલાઓ કરવા છતાં દુર નહી થાઈ સકે, તો બદનની અંદરથી તેહને લગતી બીમારીને જલદીથી દુર કરવા સારૂં, ચહડતે દરજ્જેનો ઉપાએ,
૮ અવસ્તાને લગતાં ભણુતર અને તેની કીરીઆએોછે. બીજે—દુઃખનુ નીવારંણ કરનાર આતશછે, તેની મતલબ એછે કે, આતશની કઉઅત, કોહાત અને નાસનો ઉપદરવ કરનારી હવાની બીમારીને બરતરફ કરવાનો સમજછે; તેથી આતશ ઉપર ફતેહમંદ સુંધંધીવાલી જરીશુટીને મેલીને, તેહની ધુંઈ તથા તાએેશ બદનને આપવાથી, તેને લગતી ઘણીએેક બીમારી
૯ દફે થાએેછે. અને તેથી શરીરને આરાંમ મલેછે. તરીજું—જાડપાંત અથવા જરીશુટીથી જે કાંઈ દુઃખનું નીવારંણ કરવુંછે, તેની મતલબ એછે કે, જખમ અને ઘર ગુમરાંનો ઉપાએે, વાડકાપનાં હથીઆરો તથા તેજાબથી થઈ સકેછે; પણ બીજી તરેહની બદનને લગતી બીમારીએો દવાદારૂ પીધાથી તથા શુંગવાથી બરતરફ કરી સકાએેછે. વાડકાપનાં હથીઆરો તથા તેજાબની દવાઈથી દરદનું નીવારંણ કરવાની અંદર, પેહલ્લાં દરદનું નીવારંણ હથીઆરથી કરવું. અને શેવટે તેજાબથી દરદનો ઉપાએે કરવો સજાવારછે.

૧૦ રવાંનને લગતું હકીમું, (ઈઆને તેના મરજનો ઉપાએે), તરણ તરીકાથીછે. (તેમાં એેક) ભલી દીનને લગતું પદાંણ કરવાથી, (બીજું) ભલી દીન ઉપર ઈમાંન લાવવાથી, અને (તરીજું) ભલી દીનને લગતાં કામ કરવાથીછે. એેમાં ભલી દીનને લગતું પદવું અને કામ કરવું, એે બેહુની અંદર (ભલી દીનને લગતાં) ઈમાંનનું કઉઅત હોવાથી, આદમીનાં રવાંનને લગતાં મરજનું નીવારંણ થાઈ

---

* 'અશવહેશ્ત' (ઈઆને અરદીબેહશ્ત) યશ્તના પાક અવસ્તામાં 'આતશ' અને તેની સાથે અશ, દાત, કેરેત, ઉરવસ; અને માંત્ર, ઈઆને પવીતરાઇ, નીતી, હથીઆર, જાડપાંણ, અને અવસ્તાનું ભણુતર, એે પાંચ વસ્તુઓને મરજનું નીવારણ કરવાનાં સાંધણ તરીકે જણાવેલીછે. અને 'અશવહેશ્ત' ને લગતી "અર્દીબેહશ્ત" નામની અશો અહુરમજ્દે પેદા કરેલી કુદરતી સકતીને, મરજને તોડવામાં ઉપલી ચીજોને મદદ કરનાર તરીકે જણાવેલીછે.

શકેછે. દુનીઆમાં (માણસને) સલાંમતી સાથની હાલતમાં રાખનારા બે લાએક ૧૧
ધણીએાછે, તેમાં એક આદમીનાં રવાંનને ગુનાહથી અમરગ (ઈચ્છા વગર
ઈજાનું) કરનારોછે. અને બીજો, આદમીનાં બદનને બીમારીથી જલવનારો-
છે. દુનીઆંમાં, જે કોઈ, આદમીનાં રવાંનને લગતા ગુનાહનું, અને તેહનાં
બદનને લગતી બીમારીનું, નીવારંણ કરનારછે, તે હકીમનાં નાંમને લાએકનો-
છે. અને જે કોઈ, દરએક આદમીને ગુનાહથી અને તેનાં બદનને બીમા-
રીથી જલવનારછે, તે, માંણુસોની અંદર, દરએક (ઈનસાંન) ને સલાંમત
રાખનારા માલેક (ઈચ્છાને ધરમગુરૂ) નાં નાંમને ઈએાગીયછે. આદમીએાની ૧૨
અંદર જે કોઈ, દરએક માંણુસનાં રવાંનને લગતા ગુનાહનું અને બદનને
લગતી બીમારીનું દુઃખ ટલનારછે, તે દરએક જણ હકીમનાં નાંમને લાએકના-
છે. અને વલી એમાં, જે બદનને લગતા હકીમછે, તે બે તરેહનાછે; એક બદનને
લગતાં હાડને દરૂસ્ત કરવાને માંટેનો, અને બીજો બીમારીથી બદનને સાજજી
કરવાને માંટેનો. તેજ પરમાંણે રવાંનને લગતા હકીમબી બે પરકારનાછે,
એક રવાંનને જલવનારો અને બીજો તેના ગુનાહનું નીવારંણ કરનારો.
હકીમાંનું અમરગીને લગતું કાંમ, અમરગીવાલાં આદમીએાનાં રવાંન તથા ૧૩
બદનને બીમારીથી જલવ્વાએ તથા તેહનાં દુઃખનું નીવારંણ કરવાએછે.
અને તેહને લગતો જે ફાએદોછે, તે, દુનીઆંને સલાંમત—પવીતર અને
સારી સહમજ સાથે રાખવાનોછે. હકીમાંને લગતું, આખેરશને લગતા ૧૪
સારા ખવાસનું કાંમ, દરએક માંણુસનાં રવાંનને ગુનાહથી, અને બદનને
બીમારીથી, સાચવ્વાનુંછે. અને તેથી, જે ફાએદો થાએછે, તે માંણુસોનાં
બદનને તનદરૂસ્ત રાખવાનો અને તેએાનાં રવાંનની પવીતરાઈને લગતાં
કાંમો કરવાનોછે. આએ પરમાંણેના વીચારવાલા, અને અગમબુદ્ધીવાલા ૧૫
હકીમો, પાદશાહની તરફથી મુકરર થવા જોઈએછે. અને તે ભલી દીનની
સહમજ ધરાવનારાં રવાંનને લગતા તથા બદનને લગતા બંધે હકીમો ઉપર,
રવાંનને લગતો વહો હકીમ, જે જરતોસ્તીએાનો દસ્તુરાંન દસ્તુરછે, તેહનો
હોકમ ચાલવો જોઈએછે; કે જે વહો દસ્તુર, ખાલેસ ખસલતનો, જતી
અકલવાલો, દીનને પુરતી આરાસ્તગી આપનારો, યજદાંની યાદ કર-
નારો, અહુરમજદને માંનનારો, આતમાને જોનારો, શુધ અવસ્તા
પઢનારો, અવસ્તાની માએનીની મતલબને સહમજનારો, દીનથી વાકેફ-
કાર, વગર શકની ચાલચલણવાલો, મોહટાં દીલનો, ઉનચા વીચારનો,
ભલા વીચારવાલાને પીછાંણનારો, ગોસ્સા વગરનો, ઉલટા વીચારને ટોડનારો,

લોભને મારનારો, ગુનેહગારોને સજા કરવા સારૂં તુરત હોકમ આપનારો, નેકીના બદલા તથા હીસ્સાને લાએકના લોકોને ઘટતી બખ્શીશ કરનારો, અને અહુરમજદના તાબેદારની સવારથ કરનારો હોએ. અને આંખ—મોહડું—જબાંન—કાંન અને દોક, એ પાંચ ચીજને પ્રમાંણુની અંદર રાખનારો હોએ; તેમાં આંખને નજર લગાડવાથી, મોહડાંને વગર નીઅમના ખોરાકથી, જબાંનને બેહુદું બોલવાથી, કાંનને અણુઘટતું સાંભલવાથી અને ગરદનને વારેઘડીએ હીલવવાથી (અંદાજમાં રાખે). કે જેથી, તે, કેટલીએક એબવાલો નહી થાએ. અને ચેહારે પેશાના લોકો, (તેનેથી) ગુનાહની ચાલચલણુવાલા નહી થાઈ સકે. એ ઉપરાંત (તે દશતુર), લોકોને દેવોની ઈજ્જથી, વગર ઈજ્જએ રાખનારો, ખલકને (દોજખથી) છુટકારો બતલાવનારો, અને પાદશાહ તથા રઈઅત વચ્ચે, સાચ્ચો ફતવો આપનારો હોએ. સાચો દસતુર, સધલી દોલત તથા પુરતી આએપતની મારફતે, તેહની દીનને લગતાં રાજતું તેજ તથા તે (દીન) ને લગતી મતલબને, જાલવી સકેછે, અને સધલાં દીનને લગતાં ફરમાંનો આપી સકેછે, તથા તેને અમલમાં લાવી સકેછે.

૧૬ ૧૭ ૧૮ જે વગર શકતીવાલાં, શરીરને, (દવાદારૂને લગતી) ચીજથી શુધારનારો હકીમછે, તે ભલી દીનના લોકોને તનદરૂસ્ત રાખનારો ગુરૂછે. વલી જે હકીમ દરએક ઠેકાંણે, સારી તદબીરથી ફતેહ મેલવનારો, રવાંનને ચાહનારો, બારીકીથી મરજની તપાસ કરનારો, ઘણું વાંચનારો, લખાંણુની યાદ રાખનારો, અને ઘણી અનજમાએશવાલોછે, તે (હકીમ) અસલ (મરજ) નો ઉપાએ કરનારો
૧૯ અને બદનને હલાકી આપનારા મરજો ઉપર ફતેહ મેલવનારોછે. (જે હકીમ), અંદામ (ઈજાને બદનના ભાગો) ને પીછાંણુનારો, તેઓના ફેરફારને જાણુનારો, બીમારીના ઉપાએની સહમજ ધરાવનારો, વગર આમેજશની વસ્તુવાલો, (ઈજાને અપવીતર દવા નહી કરનારો), જાતે દરદીનો એલાજ કરનારો, તથા તેહના મદદગાર દોસ્ત તરીકેનો, અદેખાઈ વગરનો, શીરીન જબાંનથી બોલનારો, તુચકાર વગરનો, સંભાલ કરવાજોગ સારા ઉપાએ કરનારો, બીમારીનો શતરૂ, બીમારોનો દોસ્ત, વગર શરમે (દરદીઓની) ચાકરી કરનારો, નીરદોશ, દરદ વગરનો, (દરદીથી) કોઈબી રીતની મદદને નહી છુપી રાખનારો, સધલી કીરતી સાથે દરદીનો સંભાલ કરનારો, દુઃખનાં નીવારંણુના ઉપાએ બતલાવનારો, નેકનામીને જાલવનારો, (ઈજાને કજસ નહી મેલવનારો), (આએ દુનીઆંની) વગર આવકે, પણ બીનોઈ દુનીઆંમાં સારો બદલો મેલવ્વાની ઉમેદથી, દવા કરનારો, અને (દરદીને લગતી) દરએક બનેલી બાબ-

તને શાંભલનારો હોઐ; તે કામેલ હકીમછે. અને તે (હકીમ) અઇરીઅમન*ની મહડતે દરજ્જેની મદદ તથા મોહણગતના સંબંધને લીધે, ઝાડપાંણુની દવાની કઉઅતની મારફતે, મરજનું નીવારંણ કરનારો, સારી રીતનો અસરકારક ઉપાએ કરનારો, બીમારીને બરતરફ કરવાને લગતી પરહેજથી આજારી માંણસને રાખનારો, તથા મરજની ખરાબી તથા નાપાકીને ફેરવીને, (બીમારની) જીનદગીને સુખ, સવાદ અને આરાંમ આપનારોછે.

રવાંનને લગતા હકીમની ખુબી તથા મરતબો, રવાંનને લગતા મરજનું ૨૦
નીવારંણ કરવામાં અરદીબેહશત અમેશાસ્પંદની (ઇઆને અમરજીના ચ-
હડતા દરજાવાલી ઓતમ નેકીની) સાચ્ચી તાબેદારીનો આએ દુનીઆં-
માં શોક રાખવાથીછે. અને તનને લગતા હકીમની ખુબી તથા મરતબો, ૨૧
તનને લગતા મરજનું નીવારંણ કરનાર યજદોમાં 'અઇરીઅમન' જે અરદીબે-
હશત અમેશાસ્પંદની સાથે કાંમ કરનારી જેવી શકતીછે, તેનો પ્રતાપ મલવાથીછે.
વલી, જે રવાંનને લગતા મરજનું નીવારંણ કરનારો (હકીમ) છે, તેહેનું આદ- ૨૨
મીઓની અંદર જે કાંમછે, તે પેહલ્લે દરજ્જેનુંછે; (કારંણ કે) રવાંનને લગતો
(હકીમ), સઘલાં આદમીઓનો (હકીમ) છે, અને તેનું મુખ્ય કાંમ (આદમીને)
ભલી દીનને લગતાં કાંમ કરવાની તથા ઉલટાં કાંમથી દુર રેહવાની કેલવણી
આપવાને લગતુંછે. અને તે અરદીબેહશત અમેશાસ્પંદ (ઇઆને બેહશતને
લગતી અમરગ તથા બુઢોરગ નેકીવાલી સકતી) નો પ્રતાપ મેલવ્વાથી, રવાં-
નને ગુનાહથી જાલવ્વાનું તથા ભલા શવાએ કરી, (આદમીઓને) અશો બના-
વ્વાનુંછે. જે તનને લગતો હકીમછે, તેનું મુખ્ય કાંમ, દરએક આદમીના ૨૩
આતમાંવાલાં બદનનાં માદદાને લગતુંછે, તેથી તેનું કાંમ, બદનના માદદાને પર-
હેજ તથા ઉપાએથી સકતી આપવાનું, તથા અઇરીઅમનના પ્રતાપથી
માણસોનાં શરીરને સલામતીની અંદર જાલવી રાખવાનું, અને તેને
બીમારીથી સાહજુ કરવાનુંછે. રવાંનને લગતા ગુનાહનું નીવારંણ કરવું, ૨૪
અને તેને કીમતી બનાવવું, એ તનને લગતાં ભલથીછે; (કારંણ કે), તનની
હયાતીને લીધે, રવાંનને લગતા ગુનાહનું સાફ થવુંછે. તનને લગતા ૨૫

* અઇરીઅમન—આએ નામવાલા એક યજદને અરદીબેહશત અમેશાસ્પં-
દના સાથી તરીકે અશો અહુરમજદે પેદા કરેલોછે, જેને લગતું વરણન વંદીદાદની
૨૨ મી પેરગરદમાં આવેલુંછે, તેમાં જણાવેલુંછે કે 'અંગ્રમઇનીઉશ' થી ઉતપન
થનારા સઘલા અજારોને તોડવાની જેજમતી સકતી અશો અહુરમજદે આએ
યજદને 'માંઘ્ર સ્પન્ત' ના સંબંધથી બખ્શેલીછે. માટે સચાઇ અને પરહેજગા-
રીથી હકીમું કરનારા દીનદાર હકીમનો તેહનાં કાંમની અંદર, અશો અહુરમજદથી
મદદ પામેલો 'અઇરીમન', મદદગારછે.

મરજનું નીવારંણુ કરવું અને તેહને કીમતી બનાવવું, એ રવાનને
લગતી કઉઅતથીછે; (કારંણુ કે,) બદનની તરફથી જે કાંમ થવુંછે, તે,
૨૬ રવાંનને લગતી સકતીઓાનાં બલને લીધેછે. રવાંનને લગતું હકીમું,
દીન પોતેછે. અને તનને લગતું હકીમું, દીનને લગતી સકતીઓાનું
૨૭ કઉઅતછે. રવાંનને લગતો હકીમ ખુબીવંતો, આતમાને લગતી ઉલટી
સકતીઓાને, તથા તે સકતીઓાને લગતા દરેક ગુનાહને, પીછાંણીને, તે ગુના-
હથી માંણુસને પાછું રાખવાના સબબથી, તથા તેના દરએક ગુનાહનો નાસ
કરી, તેને તોડીને, તેના આતમાને સલાંમતી ભરેલી હાલતમાં પાએદાર કેમ
રાખવો ? તેહની સહમજ રાખીને, રવાંનને લગતા મરજનું નીવારંણુ કરવા-
૨૮ થીછે. બદનને લગતો હકીમ ખુબીવંન્તો, બદનના અવયો (ઇંદ્રીઆને ભાગો),
જે તેઓાના જોસ્સાની અંદર ખરાબ થાએલા હોએ તેઓાને, જેમ બદનને
લગતાં વઇદકપણાંથી શુધારવા તથા એકસરખી હાલતમાં બેસતા કરવા જોઇએ,
૨૯ તેમ કરવાથીછે. રવાંનને લગતા હકીમની તપાસ, રવાંનને લગતા મરજનું
નીવારંણુ કરવા સારૂ તેને લગતા સ્વભાવ અને અકલની સકતીની મારફતે,
પેહલ્લી અથોરનાંનોની અંદર; બીજી ધરધણીઓાની અંદર; તરીજી મોહ-
લ્લાનાં માલેકોની અંદર; ચોથી ગાંમના માલેકોની અંદર; અને પાંચમી
પાદશાહઓાની અંદર થવી જોઇએ. (અને એ તપાસની અંદર) ઉતરતે
દરજજેથી, જેમ જેમ રવાંનને લગતાં હકીમાંને સારૂં, તે લાએક થડે,
તે પરમાંણે મરતબાની અંદર તેને વધતાં વધતાં, છેક જરતોશતી કોમના
૩૦ વડા દસ્તુરાંન દસ્તુરના ઓધાને સારૂં તેને પસંદ કરે. જે રવાંનને
લગતો સરવેથી સરસ હકીમ હોએ, તેહની તપાસ આદમીઓાથી થવી જોઇએ
નહી; કારંણુ કે ઉતરતે દરજજેનો સકતીવાલાં માંણુસની મારફતે, ચહડતે
દરજજેની સકતીવાલાં માંણુસની તપાસ તથા પસંદગી થાઇ સકતી નથી.
૩૧ બદનને લગતા હકીમની તપાસ, બદનને લગતાં હકીમાંને સારૂં, પેહલ્લી
દેવયસ્ન,* નાં બીમાર બદન ઉપર થવાથી, તથા તે બીમારનો તે મરજથી છુટ-

* 'દેવયસ્ન' એ ઘણુંજ તકસીરવાર ઇનસાંનને સહમજવું જોઇએછે, કે જે ઇનસાંન, તેનાં પાપી કરતુકથી હમેશનાં બંદીખાંનાંની સજા તથા ફાસીની સજાને લાએક થડેલું હોએ. વંદીદાદની સાતમી પરગરદની અંદર બદનને લગતા મર-જોનું નીવારંણુ કરનારા હકીમની પ્રીક્ષા કેમ કરવી ? તે વીસેની જેકર આવેલીછે. તેમાં 'દેવ પ્રસ્ત' (ઇંદ્રીને પાપી) ઇનસાંનનાં તરંણુ જાતનાં જુદાં જુદાં દરદની ઉપર દવાઇની અજમાએશ કરવાથી, જે હકીમ તેહનાં દરદનું નીવારંણુ કરી સકે, તેહને હકીમ તરીકે કબુલ રાખવા સારૂં આપણા પેદા કરનાર અશો અહુરમજદે આપં-ણને ફરમાવેલું છે, અને ઉપલી તપાસમાં તે હકીમ ફતેહમંદ નહી ઉતરે, તો તેહને હકીમાંનાં કાંમથી રદ કરવાનો હોકમ કરેલોછે.

કારો હોવાથી, તેહને બદનને લગતા આજમુદેહ હકીમ તરીકે ગણુવો. જો તે (હકીમ), આદમીઓની અંદર, તનને લગતા મરજનું નીવારણ કરવાનાં કાંમની તપાસમાં, વધારે ચહડતી કઉઅતવાલો જણાએ તો, તેહને પુરતાં મતથી, આખાં ઈરાંન શેહરનાં લોકોએ તનદરૂસ્તી આપનારા હકીમ તરીકેના ઓધધાને સારૂં ચુંટી કાહેાડવો અને મુકરર કરવો વાજબીછે. પણ જો, તેહની તરણ જણ ઉપર તપાસ કરતાં, તેઓ મરણ પાંમે, તો તે હકીમને, તપાસમાં ફતેહ-મંદ ઉતરેલો ગણુવો નહી. અને તેહને હકીમુ કરવાની છુટ આપવી નહી. હકીમને તેહનાં કાંમને લગતી ફરજ, આદમીઓને સાહજાં કરવાનીછે; ૩૨
તેથી તે હકીમે, યજદાંની પેદાએશની બીમારીને સારૂં પુછપ્રછ કરવા થકી તથા તે બીમારીને પીછાંણુવા સારૂ, હમેશાં ગાંમડાંઓમાં જવું. અને દરરોજ દરએક દરદીને તાંહાં મુકરર વખતે હાજર થવું અને બીજે દાહડે તે બીમારનાં અંદામના બીજા ભાગને, ચહડતે દરજની દવા તથા હથીઆરથી સારો મદદ આપવી. મરજને પીછાંણુઆ પછી, ચહડતે દરજની દવાઈની સાહેતાથી, બીમારનેા ઉપાએ કરવા સારૂં, તેની બીમારીની સાંમણે (તે બીમારીના) દુશમન તરીકેની તેણે કુશેશ કરવી. અને તે આજારીનાં દુઃખનું નીવારંણ એવી રીતે કરવું કે, તેહની કુશેશથી, તે ગાંમની અંદર, કોઈબી દરદીનું દુઃખ, તેહનેા એલાજ કરેઆ વગરનું નહી રેહ. આદમીઓએ તેવા હકીમને હમેશાં પેાતાનેા સાથી કરવેા. અને તેહની સારા ખેારાકને લગતી, બપકાદાર પેાશાકને લગતી, તેજ ચાલના ઘેાડાને લગતી, વચ્ચે જગાવાલાં ઉનચાં મકાંનને લગતી, તથા તેહને લગતા પઈસાની અને વલી તે ધરને લગતા અસબાબની, હાજેત (ઈચ્છાને ખુટ) ને, પુરી પાડવી. જો ધરને લગતા હકીમની પાસે ધરની અંદર, ૩૩
મેાહલ્લાને લગતા હકીમની પાસે મેાહલ્લાની અંદર, ગાંમને લગતા હકી-મની પાસે ગાંમની અંદર, અને શેહરને લગતા હકીમની પાસે શેહરની અંદર, જાંહાંણી તેને જોઈતી વસ્તુ અને સવારીનું જાંનવર નહી હોએતેા, તે હકીમ તે ઘટતી વસ્તુ તથા હમેશની સવારી વગર, દરદીઓનેા ઉપાએ નહી કરી સકે. માંટે બીમારોને સારૂં કરવા સારૂ, (સકતીવાનોએ) તે હકીમને તેજ ચાલનેા ઘેાડેા, તથા પુરતી દવાઈ, અને હથીઆરેા, ઘટતે વખતે પેાહચાડતા રેહવું.

તનની અંદરના મરજનું નીવારંણ કરવાને માંટેના હકીમ, આએ ૩૪
નીચે જણાવેલી પાંચ તરેહનાછે. તેમાં એક (હકીમ) સરવેથી ચહડતેા, એક (હકીમ) સરવેથી ઉતરતેા, અને તરણ મધ્યમ હાલત વાલા હકીમછે. એમાં

જે (હકીમ), આદમીઓના મરજનું નીવારંણ પુણુનાં હેતુથી, અને તેનેજ લગતી નાંમદારીને સારૂં કરેછે, તે શરવેથી ૮ સરસ હકીમછે. જે (હકીમ) આખ્યે દુનીઆંના બદલા અને નાંમદારીનાં હેતુથી (હકીમું) કરેછે, તે મધ્યમ દરજાવાલોછે, અને તે મધ્યમ દરજાવાલો હકીમ, સાધારંણ હકીમ તરીકેછે. જે પુણુ અને પઈસાના હેતુથી (હકીમું કરેછે), તેમાં જે હકીમ, (પઈસા કરતાં) પુણુની તરફ વધારે ખાહેશ રાખનારોછે, તે જોકે મધ્યમ ગણુાએછે, તોપણ તે સરવેથી સરસ હકીમની પદવીને વધારે નજદીકનોછે. જે (હકીમો) પઈસા અને પુણુના હેતુથી (હકીમું કરનારા) છે, તેઓમાં જે (પુણુનાં કરતાં), પઈસાનો વધારે શોક રાખનારછે, તે મધ્યમ દરજાનો હકીમ, સરવેથી ઉતરતા દરજાના હકીમની વધારે નજદીકીવાલોછે. એમાં જે ખાલેસ પુણુને લગતા આવાજને લગતો હકીમછે, તેને સરવેથી ઓર્ત્મ મરતબાવાલો ગણુવો, તેની ઉપર વીસવાસ રાખવો અને તેને માંન આપવું. અને જે હકીમ પઈસાથી બદલો મેલવ્વાને માંટેનોછે, તેહનો દરજ્જો પુણુના આવાજવાલા હકીમની અંદર મધ્યમછે; કેમકે, તેનું જે કાંઈ પુણુછે, તે (સવછ નથી); પણ (પઈસાની) ભેલસેલ સાથનુંછે. અને તેથી તે (હકીમ) આમીનશ ભરેલાં પુણુવાલોછે. અને સરવેથી ઉતરતો હકીમ પાપી અને દુઃખનું નીવારંણ કરવામાં ધાતકી હોએ, તે છે. તેવા હકીમને દીનની અંદર નાંપસંદ કરવા, નહી
૩૫ માંન કે નહી બદલો આપવા સારૂ ફરમાવેલુંછે. તનને લગતાં દુઃખનું નીવારંણ કરવાનાં કાંમમાં જે આજમુદે હકીમછે, તેને સરવેથી ઉતરતાં ગોસપંદથી, તે સરવેથી ચહડતાં ગોસપંદનાં સરીરને લગતા મરજનું, તેમજ સરવેથી ઉતરતાં ઈનસાંનથી, તે સરવેથી ચહડતે દરજ્જેનાં ઈનસાંનનાં બદનનાં દરદનું, નીવારંણ કરવાથી, તેને શું મુજદ આપવું ? તે વીસે ચહડતી સંખીઆથી, તે છેક ઉતરતી સંખીઆ શુધીનું વરણુન, દીનની અંદર જાહેર કરેલુંછે.*
૩૬ તેમજ તપાસ કીધા વગરના હકીમને, હકીમું કરવાની મનાઈ કરેલીછે. જો વગર અજમાએશવાલો હકીમ આરાંમ કરેતો, તેહને મુજદ આપવા જણાવેલું નથી; પણ જો તે, (નાં આજમુદે હકીમ) થી, માણસ જખમી થાએતો, તે

* વંદીદાદની સાતમી પરગરદના પાક અવસ્તામાં, અથોરનાંનના મરજનું નીવારંણ કરનાર હકીમને, તે અથોરનાંનની તરફની દુઆ કરવા સેવાએ કરસું મુજદ આપવાને ફરમાવેલું નથી; પંણ અથોરનાંન સેવાએના ચડતી ઉતરતી પદવીનાં લોકોના મરજનું નીવારંણ કરવાની કીમત, ચહડતાં ઉતરતાં ગોસપંદ અને બાર બરદાર જાંનવરોને લગતી કીમતનું મુજદ તે હકીમને આપવાને ફરમાવેલું છે; તેમજ ચહડતાં ઉતરતાં ગોસપંદો અને બાર બરદાર જાંનવરોના મરજનું નીવારંણ કરવાનું મુજદ, તેનાં પરમાંણુ પરમાંણે, હકીમને આપવાને જણાવેલું છે.

જખમને લગતી સજા કરવા તથા તેહનાં બદનની ઉપર સખતી ગુજારવા
સારૂં દીનમાં જણાવેલું છે. જે તપાસ કરેલો અને ચુટી કાહડેલો દસતુર ૩૭
હોએ, તે રવાંનને લગતા મરજનું નીવારંણુ કરનારો હકીમછે. અને તેની
ઉપર (સરદાર તરીકે), આખી જરતોશતી કોમનો વડો દસ્તુરછે. જે (તપા- ૩૮
સથી ચુટી કાહડેલો) તનને લગતો હકીમછે, તેની ઉપર વડો, ઈરાંન દેશનો
'દરવેસ્તપત' (ઈમાને સઘલા ભલી દીનવાલા લોકોના બદનને લગતા મર-
જોનો નીરમલ ઉપાએ કરનારો વડો હકીમ) છે. વઈદકનો ધનધો કરનારાઓમાં, ૩૯
અથોરનાંન ટોલાની અંદરથી, જે દુઃખનું નીવારંણુ કરવાને માટેનો હકીમ,
(ઈમાને દસ્તુર) છે, તે ગોયા આતમાને લગતો હકીમછે. અને વાસ્તરી-
ઓશ ટોલાની અંદરથી, જે દુઃખનું નીવારંણુ કરનારો હકીમછે, તે ગોયા
તનને લગતો હકીમછે. * દુઃખનું નીવારંણુ કરવું, અને તનદરૂસ્તી આ- ૪૦
પવી, એ ધારણાની મારફતે જોતાં એકછે; પણ વીચાર કરીને જોતાં, બીમા-
રીનાં પ્રમાંણ બેછે. તેમાં હદની ઉપર જવું તથા એબીઅલ થવું, એ આ-
તમાની બીમારીનું મુલછે; અને તેજ તનને લગતી બીમારીનું બી મુલછે. અને
એ બેહુ તરેહની બીમારીનું મુલ, માણસને હદની બાહેર લેઈ જવાનું કાંમ
કરનારો તથા માંણસને એબવાલું બનાવનારો અંધ્રમઈનીઉશછે. બીમારી, એ ૪૧
(માંણસને) એબીઅલ કરનારા અંધ્રમઈનીઉશની તરફનો, આતમાને લગતી
સકતીઓને ગુનેહુગાર બનાવવાની હરીફાઈને લગતો સબબછે. આતમાને
એબીઅલ કરવા સારૂં બુરી સહમજ, ઠગાઈ, પવીતરાઈને હાંણી પોહચા-
ડવી, કાહેલી, મગરૂરી, તીરસકાર, બુરો હવસ, ચુગલી, જનાંકારી અને આલ-
સાઈછે. અને એ વસ્તુઓ, (માણસને) ગુનાહ તથા બદીનો સંબંધ આપનારીછે.
બદનને લગતાં તત્વોમાં, જે (ચીજો) બદનની અંદર રોગ ઉતપણ કરવાને માટે- ૪૨
નીછે, તે થંડી—સુકાસ—બદબોઈ—કોહાટ—ભુખ—પેઆસ—જઈફી અને
ચીનતાછે. અને એ વસ્તુઓ (માણસને) બીમાર તથા મોહતવાલું બના-
વવાના સબબ તરીકેછે. જે વસ્તુ, (આદમીઓને) તેઓની ચાલચલણથી ૪૩
બીમારી કરવાને માટેનીછે, તે તેઓના આતમાને ઉલટે મારગે લેઈ જનારી
લાગણી તથા જોસ્સોછે. જેમકે આતમાને લગતો ગોસ્સો, એ, કેટલાએક
સારૂં કાંમ કરનારા જોસ્સાઓને હાંણી પોહચાડનારી (વસ્તુ) છે. ઈત્યાદી.

* આએ લખાંણુ ઉપરથી જણાએછે કે, વાસ્તરીઓશ લોકો જાડપાંનના
ગુણોને સારી રીતે પીછાંણવાની સહમજ ધરાવનારા હોહછે, તેથી શરીરનાં દરદોનો
એલાજ કરનારા હકીમ તરીકેની કેલવણી, તેઓ સેહલાઈથી લેઈ સકતા હતા, એટલા
વાસ્તે શરીરના હકીમ તરીકેની પદવી તેઓને મલતી હતી.

બદનને દુરબલ કરનારી ઘણીએક તરેહની બીમારીછે, કે જે અંધ્રમઈનીઉશની તરફથી પેદાએશની શરૂઆતથી ઉતપન કરેલ્યામાં આવેલીછે. અને તે દરદોને ટાલવા સારૂ, દાદારની તરફથી, 'અઈરીઅમન' સકતી ને ફરમાવેઆમાં આવેલું છે; અને તે વીસે જેમ મનદીઅસની દીનની અંદર (ઈઆને પાક અવસ્તામાં) જાહેર કરેલું છે, તેમ તે યનદ, ૪૩૩૩ તરેહનાં દરદોને તોડેછે. જેમકે તે દરદોનાં નામ (અવસ્તાની અંદર) નીચે મુજબ જણાવેલાંછે. અષિર—અધૂર—અધ્રાંમૃ—ઉધ્રાંમ—દાજુ—તફનુ (તાપ)—સારન—સારસત્ય—અધષી—અને બીજાં, કે જેઓની ઓલખ જાંણઈતીછે. (આએ) ઉપર લખી જણાવેલી વીગતવાલાં દરદો, (આદમીનાં) બદનનાં તત્વોમાં, આમેંજ થવાની કઉઅત ધરાવનારાંછે. અને તે 'ક્રશોકેરેત' (ઈઆને સેવટના શુધારાના) વખત શુધી, રેહસે. અને તે સઘલાં દરદોંનો 'ક્રશોકેરેત' ના વખત ઉપર, નાસ થવા સારૂં તથા તેઓનો અન્ત આવ્વા થકી, (દીનમાં) જાહેર
૪૪ કરેલું છે. આએ તનને લગતી બીમારીના જુદા જુદા વીભાગોછે. તેમાં દરએક બીમારીની અંદરથી, બીજી તરેહની બીમારીની ઉતપનતી થાએછે. એમાં કેટલાંએક દરદો પારખી સકાએ એવાંછે, અને (તેવાં દરદો) ને 'પતુશક' ઈઆને બાહેર નીકલી આવેલાં (દરદ) ને નામે જણાવેલાંછે; જેવાંકે વધારે વરસાદથી નાબુદ થનારાં દરદો—તથા ઘર-ધુમડાં, ઈત્યાદીછે. અને બીજી (બદનને લગતી બીમારીમાં) કેટલાંએક દરદો, જે માલુમ નહી પડે એવાંછે, તેને 'અપતુષક' ઈઆને બાહેર નહી નીકલી આવેલાં દરદોને નામે જણાવેલાંછે. જેવાંકે—તાપ—તથા અંદરથી લાગતી લાગણીને લગતાં દરદો,
૪૫ (જેમકે, નબલો—દુખારો—પેન ઈત્યાદી) છે. એજ મુજબ આતમાને લગતી દરએક બીમારીને, બે ભાગમાં વેંહચી નાંખેલીછે. તેમાં એકને, આગલા એરાદાવાલા દુરગણનું નાંમ આપેલું છે, જેમાં લોભ, ગોસ્સો ઈત્યાદી (દુરગુણો) છે. અને બીજાને પાછલા એરાદાવાલા દુરગુણનું નાંમ આપેલું છે, અને તેમાં દેવપ્રસ્તી (ઈઆને બુરી હીલચાલ) તથા (ગુનાહને લગતાં) છુપેઆં કાંમો, ઈત્યાદી દુરગુનોનું નાંમ આપેલું છે. (આએ ઉપર જણાવેલા) બદનને લગતા મરજોની દવા, તરેહ તરેહનાં ઝાડ-પાંણુની જાતથી જણાવેલીછે, કે જે બેહદ ઝાડપાંણો જમીન મધેથી ઉગેછે. અને તે દવાર્ઇ ઇનસાંનની સકતીનાં પરમાંણુ મુજબ આપવાને ફરમાવેલું છે. આગલનાં કરતાં, હમણાં જે કાંઇ, દવાઈની અંદર શુધરેલી અને ઘણી ઉમદા, દવાઈ તરીકે મુકરર થાએલીછે, તે 'અરીરકને કાબુરી' નાંમની દવાછે. આએ

દવાઈ, આગલ ઘણીજ જેહરી હતી, પણ હમણા તે દવાઈ, બીજી દવાઈની સાથે મેલવીને આપવાથી, તે, (દરદી) ના ઉપાએ તરીકે થાઈ પડીછે. અને માંણસ તથા ગોસ્પંદનાં ખાંનાંમાં, જે કાંઈ જેહર પેાહચેલું હેાએચ, તેા આએ દવાથી, તે સઘલું ચહડતે દરજજેનું જેહર, (તેમાંથી) દુર કરેઆમાં આવેછે. વલી એમ કેહેછે કે, આજાર અને દરદ તથા તેહને લગતાં બીજાં નવાં નવાં (દરદેાના) ઉપદરવનું નીવારંણ કરવાના તરેહવાર એલાજ, તથા તનદરૂસ્તી આપવાની સરવેથી વધારે કઉઅતવાલી જે કાંઈ વસ્તુએાછે, તે જાડ પાંન તથા શુખડનાં જેવાં લાકડાંનાં જાડથી જુદી રીતે જમીનની અંદરથી ઉગેલાં 'ગેાકરતન'* નાંમનાં જાડથીછે. અને સઘલી દવાદારૂ આએ 'ગેાકરતન'

---

* 'ગેાકરતન' એ વંદીદાદની ૨૦ મી પ્રગરદમાં જણાવેલાં [illegible] 'ગએાકેરેન' નામનાં જાડને કેહેછે. 'બુ-દેહશને' નાંમની પેહલવી કેતાબમાં, એ જાડને [illegible] 'આજારને ટેાડનારાં સઘલાં બીઆંવાલું જાડ' એવું સેકાતી નાંમ આપેલું છે. પ્રેાફેસરેા સ્પીગલ, યુસ્ટી અને વેસ્ટે આએ જાડની 'હેામે શુકેદ' ને નાંમે આપણને એાલખ્ખ આપીછે; પણ પાક અવસ્તાનાં તેમજ 'બુ-દેહશને-મીનેાએરદ' 'આફરીનેપંજી' અને 'દીનકરદ' નાં ઉપલાં લખ્ખાંણની સાથે સરખાવતાં, આપણને જણાએછે કે, 'ગએાકેરેન' અને 'હેામે શુકેદ' એ બે જાડેા તદન એકેકથી જુદાંછે. 'ગએાકેરેન' જાડ, દરીઆનાં કીનારા વાલી જમીન ઉપર ઉગેલું છે. અને 'હેામે શુકેદ' નું જાડ 'ફરાકદ' નામના દરીઆની અંદર ઉગેલું છે. 'મીનેાએરદ' નાં લખ્ખાંણ મુજબ, પેહલ્લું જાડ જે જમીનની ઉપરછે, તેની ઉપર સીમુરગનું રેહઠાંણછે; અને બીજું જાડ જે દરીઆની અંદરછે, તેની આગલ તેના પાસબ્બાંનીને સારૂ 'કર' નાંમની મહીછે, કે જે માસલી તે જાડને નેાકસાંન કરનારાં બ્રકૂઝેાથી તેનેા સંભાલ કરેછે.

વંદીદાદની વીસમી પરગરદમાં મરજોને દફે કરવાની જે કર આવેલીછે, તેમાં 'ગએાકેરેન' જાડ વીસે પાક દાદારે પેગમબર અશેા જરતેાશતને આએ રીતે કહીઉછે કે, 'હું' અહુરમજદે, આદમીઓનાં બદનને લગતા સઘલા મરજોને દુર કરવા સારૂ, 'ગએાકેરેન' નામનાં એક જાડથી, તનદરૂસ્તી આપનારાં સેા, હજાર, અને દસ હજારથી વધારે જાડોને (જમીન ઉપર) દરએક ગમ ઉગાડયાંછે.' અને એ વીસેના પાક અવસ્તા આએછે :—

[illegible]

વલી 'અહુરમજદ યશત' ના છેલ્લા ભાગમાં 'ગએાકેરેન' જાડને લગતી સંપુરંણ સહમજ મેલવીને, તેને આધારે માંણસેાને તનદરૂસ્તી આપનારા 'એસ્મેાખ્ન-વાએા' નામના એક અશેા મરદનાં પાક ફરેાહરની તથા 'ગએાકેરેન' જાડની, આપણા અશેા પેગમબરે યાદ કીધી હતી, તે અવસ્તાનેા દાખલેા આએ રીતનેાછે.

[illegible]

નાંમનાં એક જાડથી ઉતપન થાએલીછે. વલી 'હોમે શુકેદ'† નાંમનું એક
જાડ, જે 'કાંકરદ' નાંમના દરીઆની અંદર ઉગેલું છે, તે (હોમેશુકેદ) થી, સેવટના
૪૬ શુધારાને વખતે, માંણુસોને અમરગ કરવા વીસે, (દીનમાં) જણાવેલું છે. (માંણુ-
સની જાતને) તનદરૂસ્તી, બે તરેહનીછે; તેમાં એક તનદરૂસ્તી, તેનું રવાંનને
માંટેનાં સારાં પ્રમાંનો, (ઈઝાને સારા ગુણો) ની મારફતે, નેકી મેલવવાએ
૪૭ તથા આતમાને લગતી સકતીઓને, સુધરેલી રાખવાએછે. બીજી તનદરૂસ્તી,
તનને લગતીછે; તે બદનને લગતા અવયોને સલાંમતી ભરેલી તરતીબથી
૪૮ રેહવાએછે. (માંણુસના) આતમાને સુધારવાની જરૂર, તેહને લગતી સક-

-દીદેબ્રહ્મ. અવસ્તાસ્વરૂપ. દીદેબ્રહ્મ. અવસ્તાસ્વરૂપ. ગુજરાતી. ૬૬. દીદેબ્રહ્મ. ગુજરાતીકરણ. અવસ્તાસ્વરૂપ.

'હજાર ગણી અને દસ હજાર ગણી તનદરૂસ્તી આપનારાઓમાંના, તે અશો મરદની હમો યાદ કરીએ છઇએ કે, જેણે 'એસ્મોખ્ત-વાઓ' નું નામધારણ કરીઉં હતું; અને બીજા અશોઓનાં કરતાં, અહુરમજદનાં પેદા કરેલાં એજમતી 'ગએ-કેરેન' ને લગતી પુછપ્રછ (ઈઝાને શોધ) કરનાર, યાદ રાખનાર અને તેને લગતો એતેકાદ રાખનારો હતો. (તે) અહુરમજદનાં પેદા કરેલાં 'ગએકેરેન' ની હમો યાદ કરીએ છઇએ.' આએ જાડ વીસે 'ખુ-દેહશને' કેતાબમાં લખેછે કે :—"દર વરસ, પેલું મોરગ, તે જાડને જખમી કરેચ, (એટલેજે તે જાડને હીલવેચ, તેથી તે ઉપર થાએલાં બીજાં ઝેરી જાએછે), અને તેથી તે બીજ, દરીઆનાં પાંણીમાં પડેછે, અને વરસાદની સાથે તેશતર યજદ, તે બીઓને જમીન ઉપર વરસાવેછે." 'મીનોઐરદ' માં લખેછે કે, તે બી ખરી પડેછે, તેને 'ચમરૂસ' નામનું એક પક્ષી દરીઆવનાં પાંણીની અંદર નાંખેછે.

† 'હોમે શુકેદ' નું જાડ 'કાંકરદ' નામના દરીઆવની અંદર ઉગેલું છે. 'ખુ-દેહશને' નાંમની પેહલવી કેતાબમાં લખેછે કે, "'હોમે શુકેદ' નું જાડ અરદ્વી-ઇસુરનાં પાંણીના ચશમાની અંદરછે. અને તે 'ગએકેરેન' જાડની નજદીકછે, (એટલેજે 'કાંકરદ' દરીઆવના જે કીનારા ઉપર 'ગએકરેન' જાડછે, તે જાડની સામેણે દરીઆની અંદર 'હોમે શુકેદ' નું જાડછે.) આએ બેઆજાર કરનારા હોમે સુકેદની સલીઓને કુટીને તેનો રસ પાવાથી (આખેરશના વખતમાં અશો અહુરમ-જદ) માણુસોને અમર કરશે." ઈઝશનેના ૧૦ મા હાની સેવટે, તરણ જાતના હોમની ઈઝાદ કરેઆમાં આવેલીછે, તેમાં પેહલ્લી પાહડ ઉપર ઉગનારા હોમનીછે, બીજી દુનીઆનાં લોકોને ચહડતે દરજજેનું શુખ આપનારા હોમ યજદનીછે, અને તરીજી (ઈઝાને છેલ્લી) યાદ, આખેરશને વખતે મોહતને દુર કરનારા હોમનીછે. જેમકે :—

-ગુજરાતી. ૬૬૬૬૬. ૬૬૬૬૬. અવસ્તાસ્વરૂપ. અવસ્તાસ્વરૂપ. ૬૬૬૬૬. ગુજરાતી. ૬૬૬૬૬. ગુજરાતીકરણ. અવસ્તાસ્વરૂપ. અવસ્તાસ્વરૂપ. ૬૬૬૬૬. ૬૬૬૬૬. અવસ્તાસ્વરૂપ.

એટલેજે 'પાહડ ઉપર ઉગનારા શુનેરી (ઈઝાને પીલા રંગના), હોમની હમો યાદ કરીએ છઇએ; દુનીઆંનાં લોકોને ચહડતે દરજજેનું શુખ આપનાર હોમની હમો યાદ કરીએ છઇએ; અને મોતને દુર કરનારા હોમની હમો યાદ કરીએ છઇએ.'

આએ અવસ્તામાં યાદ કરેલો પેહલ્લો 'હોમ', જે હોમશબ્દને ઈઝશનેગા-હમાં અથોરનાંનો વાપરેછે, તેછે; બીજો 'હોમ' હોમયજદછે; અને તરીજો મોતને દુર કરનારો 'હોમ', તે ઉપર જણાવેલો હોમે શુકેદછે.

તીઓની અંદર આમેજ થએલી ધાતથીછે. જેમકે (માંણસની) સહજ સકતી, જે આતમાને લગતી સકતીછે, તેની અંદર, તેના દુશમન તરીકે, બુરી વકુફ—જનાંકારી—દીનની નાવાકેફીથી થતા ગુનાહ, ઇત્યાદી વસ્તુછે. અને દાંબાઈની સકતીથી, જે સારો ખવાસછે, તેની અંદર જનાકારી, દીનની ઉપર નહી ધેચ્યાન આપવાની આતમાને લગતી દુશમની તથા પવીતરાઈને હાંણી પોંહચાડનારાં ગુનાહને લગતાં કાંમ અને ઠગાઈ હોએછે. વલી (માંણસની) બલ સકતી જે આતમાનું કઉચ્યતછે, તેની અંદર તેહના દુશમન તરીકેની દેવપરસ્તી કરવાનો તથા પવીતરાઈને હાંણી પોહચાડવાનો ગુનાહ રેહછે. વલી પુરતી વીચાર સકતી, જે આતમાનું બલછે, તેમાં અશોઈને હાંણી પોંહચાડનારા દુશમન તરીકે, દેવપ્રસતીને લગતો ગુનાહ, મલેલો હોએછે. તેમજ આતમાને લગતી શભીચ્યતા સકતીની અંદર, તેના દુશમન તરીકે, (ભલી પેદાએશની) ગીબત કરવાનો ઉલટી અકલને લગતો દુરગુણ મલેલો હોએછે. વલી (આતમાની) જોવાની લાએક સકતીની અંદર, તેના દુશમન તરીકે, ઉલટી અકલને લગતો જનાકારીનો દુરગુણ મલેલો હોએછે. તેમજ આતમાની હીલચાલ કરવાની સકતીની અંદર, તેના દુશમન તરીકે, આલસાઈ તથા બદકારીને લગતો દુરગુણ મલેલો રેહછે. વલી (ઈનસાંનને) ચુપ રેહવાની સકતીની અંદર, તેના દુશમન તરીકે, બદકારીને લગતું બોલવાનો દુરગુણ તથા આલસાઈને લગતો ગુનાહ મલેલો હોએછે. માંટે જાંહાંસુધી માંણસ, તેહને લગતા સુધારાવાલી સકતીઓના સારા મેલાપથી, બદીના સંબંધથી પોતાનો સુધારો નહી કરે, તાંહાંસુધી તે ધાતવાલું રેહછે. તથા તેહના આતમાની સકતીઓને, તે ધાતથી ઈજા ભોગવવીછે. (માંણસે) ગુમરાહીનો પરદો નાંખનારાઓની ગાફેલીને, પોતાના આતમાથી દુર કરવી, એ આતમાને પવીતરાઈની મારફતે સુધારવાએ, તથા ગુનાહથી દુર રેહીને, સવાબને લગતી કુશેશ કરવાએ, અને અપવીત્તર થએચ્યા વગર, પવીત્તર રેહવાએછે. બદનને લગતાં દુઃખનું નીવારણ કરવાની જરૂર, જે ૪૯ થંડી અને શુકાસવાલાં દરદ, એબ આપનાર (અંધમઈનીઉશ) ની ધાત તરીકેછે, તેનો ઉપાએ કરવાનાં કારણસરછે. વલી લોહી, એ (માંણસનાં) બદનના સીનગાર તરીકેછે, (માંટે બદનના) જે ભાગની અંદર, તે લોહીને ખલલ પોંહચેછે, ત્યાં તે બંધાઈ જએછે. અને સરદીને લીધે લોહીને લગતી ગરમી થંડી પડી જએછે. અને શુકાસને લીધે (લોહીને લગતી) તરાવત શુકાએછે. તેથી બદનને શીનગાર આપનારૂં જે લોહીછે, તે

બદનની અંદર તેનો સંભાલ કરવા સારૂ, મુતલક કઉઅતદાર રેહવું નથી. અને તેથી પેદાએશ આએ દુનીઆંમાં ચાલુ રેહવાથી તથા 'કશકેરેત'
૫૦ (ઈચ્છાને સેવટના સુધારા) ને લગતો સંબંધ મેલવવાથી, અટકેછે. દાદારના હોકમથી કાંમ કરનારા (ગેબી યનદો), વગર ધીલે, જે તત્વોની તરફથી, સરદીને લીધે, ગરમીને એકદમ ઠંકાઈ જવાએ૬ તથા શુકાસથી, તરાવતનો નાસ થવાએ, બદનને નોકસાંન થઈઉં હોએચ, તે વગર સકતી વાલાં બદનનાં લોહીને, બદનની અંદર પાછી હયાતી આપેછે. અને તેથી તત્વો, એકબીજાની સાર્થે બરોબરરીતે ચાલનારાં તથા (બદનમાં) શુધારો કરનારાં થાએછે. અને સરદીને લગતી બદીનો અટકાવ થવાથી, બદનને પાછી તરાવત મલેછે. અને શુકાસને લગતી બદીનો અટકાવ થવાથી, બદનનો પાછો ઉપાએ થાએછે. એટલેજે બદનને લગતું લોહી તથા કઉઅત, જે કાંઈ ખરાબ શંબંધથી, જીનદગીને નોકસાંન કરનારૂ થઈઉં હોએચ, તે બદનને લગતાં મુલને ઉધારનારી સકતીઓની મારફતે, કાએમીવાલું તથા શુધરેલું થાએછે. (દીનની અંદર) એમ જાહેર કરેલું છે કે, સઘલાં જાનદારોનાં બદનની અંદર બીમારી, એબ આપનાર (અંધ્રમઈનીઉશ) ની હરીફાઈ તથા બદકારીથી થાએછે. અને બદનની અંદર તનને લગતી જે ધાત પાકેછે, તે, તેની અંદર, ખોટારાંવાલી સકતીનું રેહઠાંણ હોવાને લીધેછે. અને બદનને લગતાં લોહીનો શુધારો અને તેહની કઉઅત, તેની (અંદરના) જોસ્સાઓથીછે. લોહીનો જોસ્સો, બદનની અંદરના ભાગને, તેમજ બદનના બાહેરના ભાગને, તેહને લગતી દવાઈ અને ઉપાએ કરનારા સારા હકીમથી, તનદરૂસતી આપેછે. અને તેથી એબ આપનાર (એહરેમન) ની ધાત કરવાની આમીજશ ભરેલી હાલત છતાં, આએ દુનીઆંમાં ખલકનું તથા તેહની ઓલાદનું, ચાલું રેહવું થાએછે. વલી (દીનમાં) એમ જાહેર કરેલુંછે કે, (આએ દુનીઆંમાં) એબ આપનાર (અંધ્રમઈન્યુઉશ) ની ધાતને લગતી આમીજશની હાલતમાં, માંણુસે પોતાને, જેમ તેની જાત સલાંમત રહી
૫૧ સકે, તેવી રીતે, શુધારવું જોઈએછે. માંણુસનાં બદનની તનદરૂસ્તીને શુધારવા સારૂ, બદનના આકારને બનાવનારાં તત્વોછે. અને ઈનસાંનના આતમાને ફાએદો કરવાને માંટેની સકતીઓ, 'અખો' ને (ઈચ્છાને
૫૨ અગમચેતી આપનારી ગેબી સકતીને) મલતી છે. બદનને લગતા જોસ્સાને હાજતમંદ રાખવો, એ તેહને લગતો હરીફ જે ભુખછે, તેથીછે; માંટે તે હરીફ તરીકેની ભુખને બેસાડી દેવા સારૂ, બદ-

નના જોસ્સાને, (ખોરાકની) મદદ આપવી; (કેમકે,) હયાતીવાલાં ઈનસાનની કઉઅતને ચાલું રાખવા સારૂ, (તેને લગતું) ખાણું પીનું છે. ઈનસાંન તેહના પેટમાં ખોરાક બરોબર હોવાથી, તત્વોની મદદને લીધે, કઉઅતદાર અને જોસ્સાવાલું રેહછે. વલી જો ખોરાકની અંદર તરાવત વધારે હોએચ તો, ઉનસરોની અંદર તરાવતવાલું (ઈઆને આબી) તત્વ, (બીજા તત્વોની ઉપર) વધારે ગાલેબ થાએછે. એટલેજે, જાંહાંશુધી તરાવતવાલું, (ઈઆને આબી) તત્વ, નુકસાંનકારક શુકાસને સારૂ હોએછે, તાંહાંશુધી, (ઈનસાંન) હલાક થતું નથી. અને જાંહાંશુધી ગરમીનું તત્વ, નોકસાંનકારક શરદીને સારૂ હોએછે, તાંહાંશુધી, તે (ઈનસાંન) થંડું થતું નથી. જો ખોરાકની અંદર પવનનું તત્વ, (ઈઆને બાદી ઉનસર), વધારે હોએછે તો, બીજાં તત્વોની ઉપર તે પવન ગાલેબ થાએછે. ઈઆને જાંહાંશુધી, તે પવનને લગતું તત્વ, (ઈઆને બાદી ઉનસર), નાતવાંનીને સારૂ, (એટલે જે કમસકતીને દૂર કરવા થકી), હોએછે, તાંહાંશુધી તે, માંણસના દમને બંધ કરતું નથી. જો ખોરાકની અંદર ખાક, (ઈઆને આતશ-બાદ-અને આબ સેવાએની પદારથ વધારે) હોએચ તો, બીજાં તત્વોની ઉપર તે ખાકી તત્વ, ગાલેબ થાએછે. એટલે જે જાંહાંશુધી ખાકી તત્વ, શુરતીથી દમને બંધ કરતું નથી, અને તેને ખોલ્લો રાખેછે, તાંહાંશુધી તે, આએ સઘલાં તત્વોની અંદર, કેથેબી કોઈ તત્વ, જો ભુખના ગલબાથી, કેટલેએક દરજજેની નાસકારક અસુખાકારીવાલું હોએ, તો તેહનો શુધારો કરેછે. આદમીની જીનદગીનો જે શુધારો રેહેછે, તે માકકસરના પરમાંણીક ખોરાકથીછે. તેમજ વલી જાંહાં દવાઈ ખોરાકનાં પ્રમાંણ કરતાં વધારે થાએછે, તો તે દવાની કઉઅતથી માંણસ બેજાંન થાએછે. કેટલેએક દરજજેની દવા થોડી ખાવાથી, (માંણસને) ફાએદો થાએછે. અને તેનાં તત્વોને પ્રમાંણ પરમાંણેની કઉઅત મલેછે. દાદારની તરફથી (માંણસને, તેની) હયાતીને સારૂ મલેલી વસ્તુમાં, ઘણુંકરીને આતમાને શુધારવા સારૂ, દાંનાઈછે; જેની મારફતે આતમાને લગતી સકતીઓ, તેને લગતા ગુનાહ અને અપવીતરાઈનો ઉપાએ કરનારી વસ્તુ તરીકેછે. તેમજ બદનને તનદરૂસ્ત તથા શુધરેલું રાખવા સારૂં, દાંનાઈની મારફતે બદનને લગતાં તત્વો, તેને લગતી બીમારી અને મોંહતનો ઉપાએ કરનારી વસ્તુ તરીકેછે. તે દાંનાઈ વગર, બીજી વસ્તુથી, (આતમા અને બદનને લગતી) ધાતનો, નાસ થાઈ સકે નહી. તનને લગતો હકીમ, રવાંનને લગતા હકીમથીછે. અને રવાંનને લગતો હકીમ, તનને લગતા હકીમથીછે; કારંણ કે ૫૩

રવાંનને લગતા મરજનું, (ઈચ્માને પાપનું), નીવારંણુ કરવામાં, ભલી દીન સીખવનારો રવાંનને લગતો હકીમ, જે ફાવેછે, તે (માંણુસનું) બદન (તનદરૂ રતીની અંદર) યોગીચ હોવાને લીધેછે. અને તનને લગતાં દરદનું નીવારંણુ કરવામાં, જે તનને લગતાં દરદોને સાફ કરવાની કેલવણી લીધેલો હકીમ ફાવેછે, તે (માંણુસનું) રવાંન ધટતી, (ઈચ્માને વગર ફીકર ચીનતાવાલી), હાલતમાં હોવાથીછે. આએ બેહુ (તરેહના) હકીમો, તેઓને લગતાં દરદોનું નીવારંણ કરવા સારૂ, તેઓના ઓધા તથા કાંમની તરતીબને લગતી સહમજને લાએકના, પાદશાહની તરફથી મુકરર થવા જોઈએછે. એમાં, જે બદનને લગતા મરજનું નીવારંણુ કરવાનાં મુખ્ય કાંમોછે, તે નીચે જણાવેલી પાંચ તરેહનાંછે. પેહલ્લું—(કાંમ) અસલને (ઈચ્માને બદનને) તથ હયાતીને, (ઈચ્માને આતમા) ને, શુધારવાનુંછે. બીજું—(કાંમ) તત્વોને એકસરખી હાલતમાં ચલાવવાનુંછે. તરીજું—(કાંમ) આતમા તથા બદનના અવયો (ઈચ્માને ભાગો) ને, તેહને લગતાં નોકસાંનથી, નવેસરથી સુધારવાનુંછે. ચોથું—(કાંમ) જનમેલાંને ઉધારવાનુંછે. પાંચમું—(કાંમ)
૫૪ અંદાંમના જોસ્સા તથા ખવાસને કાએદામાં રાખવાનુંછે. હકીમોના તરીકાની અંદર, બદનનાં દુઃખનું નીવારણ કરવાનાં કાંમ, દુનીઆંની (વસ્તુઓની) ઉતપનતી કરનારાં ચેચાર ઉનસરોને, (તેને લગતાં) નોકસાંનથી, સંભાલમાં રાખવાનું તથા બદનનાં તત્વોની અંદરથી, તેહનું સેવટ લાવનારા વધારા અને એમને બાહેર કાહડવાનું, અને પ્રમાણીક ઉપાએથી,
૫૫ તેહને સુધારવાનું અને બદનને સલામતી ભરેલું રાખવાનુંછે. રવાંનને લગતાં દરદ (ઈચ્માને પાપ) નું, નીવારણ કરવાનું કાંમ, આતમાને લગતી ચેચાર સકતીઓ* ને, સારાં કાંમ કરવા સારૂ એકબીજાની સાથે જોડેલી રાખવાનું, તથા ગુનાહને લગતા હરીફથી તેહને જાલવી રાખવાનું, અને માંણુસની વીચાર સકતી, વાચા અને કરણીને, બુરા વીચાર, બુરા વચન અને બુરાં કાંમથી પાછી રાખીને, સારા વીચાર, સારા વચણ અને સારાં કાંમની મારફતે, તેની સેવટની હાલતને, (ઈચ્માને આવતી દુનીઆંને લગતી જીનદગીને), આરાસ્તગી આપવાનું, અને રવાંનનો (દોજખથી) છુટકારો કરવાનુંછે.

---

* રવાંનને લગતી ચેચાર સકતીઓ—તે જાંન-બોએ-અક્લ અને ફરેાહરને સહમજવાં.

(૧૦૮) (માંણસને) આએ દુનીઆંમાં નવી હયાતી (ઈઆને મીનોઈ દુનીઆં) ને લગતું કાંમ કરવું, તથા નહી કરવા જોગ કાંમથી દુર રેહવું, સબ્બાવારછે. તે વીસે ભલી દીનનો ખોલાસો.

જાંણવું કે, કીહાં કાંમ (આએ દુનીઆંમાં માંણસે) કરવાં, અને કીહાં નહી કરવાં, તે વીસે આએ (નીચે જણાવેલા) બે તરીકાછે. તેમાં એક, શહમજીને કાંમ કરવાનો તરીકોછે. અને બીજો, વગર શહમજે કાંમ કરવાનો તરીકોછે. એમાં, જે સહમજીને કાંમ કરવાનો તરીકોછે, તેની ચેઆર રીતછે. અને જે વગર સહમજે કાંમ કરેવાનો તરીકોછે, તેની આઠ રીતછે. અને તે દરએકનો ખોલાસો, દીનની રાહે નીચે જણાવેઆ પરમાંણેછે. જેમકે, (દીનમાં) જાહેર કરેલુંછે કે; જે (ઈનસાંન), સહમજીને સવાબનું કાંમ કરનારૂંછે અને ગુનાહ- ૩ (નાં કાંમ) થી દુર રેહનારૂંછે; તે દીનની રાહે, તેહનાં તે કાંમથી, યજદોની બરાબરની પાક જાતવાલુંછે. (બીજું), જે (ઈનસાંન), સહમજીને ગુનાહ (નું કાંમ) ૪ કરનારૂંછે અને સવાબ (નું કાંમ) કરવાથી દુર રેહનારૂંછે; તે દીનની રાહે દેવના જેવી પાપી જાતવાલુંછે. (તરીજું), જે (માંણસ), સવાબ અને ગુનાહ, ૫ એ બંધે (કાંમ) સહમજીને કરનારૂંછે; તે દીનની રાહે, આએ પ્રકારનુંછે કે, તે સવાબ કરવાએ સારો બદલો મેલવનારૂં, અને ગુનાહ કરવાએ સજા ભોગવનારૂંછે. (ચોથું), જે (ઈનસાંન), જાંણવા છતાં, નહી સવાબ, કે નહી ૬ ગુનાહ, એ બેમાંનું કોઈ કાંમ કરનારૂં નથી, તે વીસે દીનમાં એમ જણાવેલુંછે કે, (તે ઈનસાંન) ગુનાહ નહી કરવાથી, ઈનસાફની રાહે કેદ વગરનુંછે. અને જે સવાબ તેહની ફરજીઆત તરીકેનો હોએ, તે નહી કરવાથી, (ઈનસાફની રાહે) તે કેદવાલું, (ઈઆને દોજખની સજા ભોગવનારૂં) છે. વલી વગર સહમજે કાંમ કરનારાં આદમી- ૭ ઓમાં, જે (ઈનસાંન), વગર સહમજે સારી ચાલચલણના વીચારથી, સવાબનું કાંમ કરનારૂં, અને ગુનાહ (નાં કાંમ) થી દુર રેહનારૂંછે, તે વીસે દીનની અંદર એમ જણાવેલુંછે કે, તે (આદમી), ભલાઈના એરાદાવાલું છે, તેથી સવાબ (નું કાંમ) કરવાએ, તે અહડતો દરજો મેલવનારૂંછે. પણ જે (માંણસ), વગર જોવે, (ઈઆને તપાસ કીધા વગર), સવાબનું કાંમ કરે તથા ગુનાહ (નાં કાંમ) થી દુર રેહ, તો તેથી, તેહને (આવતી દુનીઆંમાં) બુજોરગીનું

૮ મલવું નથી.* (બીજું), જે (માંણસ), વગર સહમજે, બુરી ચાલચલંણના
વીચાર, સાથે સવાબનું કાંમ કરનારૂં અને ગુનાહથી દુર રેહનારૂં
હોએ, તો તે વીસે દીનની રાહે જણાવેલું છે કે, તે (ઈનસાંન) બુરાઈના
૯ એરાદા છતાં, (દોજખની) સજામાંથી છુટકારો મેલવાનારૂં છે. (તરીજું), દીન-
ને લગતા વીચાર વગર, જે ઈનસાંન બેહશતનો બદલો મેલવવા સારૂ, સવા-
બનું કાંમ કરનારૂં હોએ. અને તેહનીથી જે કાંઇ ગુનાહ થએલો હોએ,
તેનો ધીકાર કરનારૂં તથા ફરીને તે ગુનાહનું કાંમ નહી કરનારૂં હોએ, તો તે
વીસે દીનમાં એમ જણાવેલું છે કે, તે (આદમી), સારી ચાલચલંણના વીચારે કરી,
બલાઈના એરાદાવાલું છે, તોપંણ તે, ગુનાહ કરવાએ સજા ભોગવનારૂં છે. અને
૧૦ સવાબથી દુર રેહવાએ (દોજખનું) બંદીખાંનું ભોગવનારૂં છે. (ચોથું), જે
(ઈનસાંન) વગર સહમજે, બુરી ચાલચલંણના વીચારથી ગુનાહ કરનારૂં
અને સવાબથી દુર રેહનારૂં છે, તે વીસે દીનમાં એમ જાહેર કરેલું છે કે, તે
(આદમી), બુરાઈના એરાદાવાલું છે, તેથી તે ગુનાહ કરવાએ ઘણી સજા
ભોગવનારૂં અને સવાબથી દુર રેહવાએ (દોજખનું) સખત બંદીખાંનું
૧૧ ભોગવનારૂં છે. (પાંચમું), જે (ઈનસાંન) વગર સહમજે, સારી ચાલચલં-
ણના વીચારથી, સવાબ અને ગુનાહ, એ બેહુ કરનારૂં છે. તે વીસે દીનમાં એમ
જણાવેલું છે કે, તે બલાઈના એરાદાવાલું છે; માંટે તે (આદમી), સવાબ કર-
વાથી બુનેરગી મેલવનારૂં છે. પંણ જો તે (સવાબ) ની તપાસ નહી કીધી
હોએતો, તે (દોજખથી) છુટકારો મેલવનારૂં નથી. અને ગુનાહ કરવાએ
૧૨ (દોજખનું) બંદીવાંનછે. (છઠું), જે (ઈનસાંન), વગર સહમજે ઉલટી ચાલચલં-
ણના વીચારે, સવાબ અને ગુનાહ, એ બેહુ (કાંમ) કરનારૂં હોએ, તો તે વીસે
દીનનો એવો હોકમછે કે, તે બદીના એરાદાવાલું (માંણસ) છે. માંટે સવાબનું
કાંમ કરવાએ (પોતાના પેદા કરનારનો) આભાર માંનનારૂં થડતું નથી. અને

---

* વગર જોયે, સવાબનું કાંમ કરવાની અને ગુનાહથી દુર રેહવાની મતલબ,
એ સહમજવી કે, દરએક આદમી પોતાને સારૂ બીજાને ધરમનું કાંમ કરવાનું સોંપે,
અને તેહને તે કાંમ કરવા સારૂ, પોતાની તરફથી રૂપીઆ આપે, પણ તે કાંમ તેણે
કીધું છે કે નહી ? તે વીસેની તપાસ નહી કરે, અને જો તે કાંમ નહી થાએલું હોએતો,
પેલા કરાવનારા ધણીને તેહનો બેહરો મલે નહી. જેમકે એક દાખલો લઇજીએ કે,
એક ગાંમમાં જરતોશતીઓની હાલત ઘણી કંગાલ હોએ, તેઓની હાલત સુધારવાનું
અને તેઓને બખ્શીશ કરવાનું કાંમ, અતરેનો એક જરતોશતી ગરહસ્થ, તાંહાંના
રેહવાસી એક જરતોશતીને સોંપે, અને તેહની જોસ્તજોઇ કીધા વગર તે (પઇસા
આપનારો ગરસ્થ) બેણી રેહ, અને પેલો શખ્સ તે કાંમ નહી કરે તો, તે કરાવનારને
સવાબનો બદલો મલતો નથી.

વગર ચોકસીથી તે કાંમ કરવાએ, (દોનખથી) છુટકારો મેલવેઆ વગરનું અને
ગુનાહ કરવાએ, સખત બંદીખાનું ભોગવનારૂંછે. (સાતમું) જે(ઇનસાંન ૧૩
દીનને લગતી) વગર સહમજે, સારી ચાલચલંણુના વીચારની મારફતે, (સવાબ
અને ગુનાહ) એ બેહુ કાંમથી દુર રેહનારૂંછે, તે વીસે દીનનો એ હોકમછે
કે, તે (ઇનસાંન)ે ગુનાહ કરવાથી દુર રેહવાને લીધે બુજોરગી ભોગવનારૂં
અને સવાબ કરવાથી દુર રેહવાને લીધે (દોનખનાં) કેદખાંનાં વગરનુંછે.
(આઠમું), જે (ઇનસાંન), વગર સહમજથી, ઉલટી ચાલચલંણુના વીચારે, ૧૪
(સવાબ અને ગુનાહ) એ બેહુ કાંમથી દુર રેહનારૂં હોએ, તે વીસે દીનનો
એવો હોકમછે કે, તે (માંણુસ), ઉલટી ચાલચલંણુના વીચારને લીધે, બદીના
એરાદાવાલુંછે; તેથી તે ગુનાહ કરવાથી દુર રેહવા છતાં, (બેહેશતની) બુજો-
રગી વગરનું, અને સવાબથી દુર રેહવાએ (દોનખનું) બંદીવાંનછે.

(૧૦૧) **જે માંણુસો, પોતાને (આએ દુનીઆંમાં) અમરગ હાલ- ૧**
તમાં, તથા (રપન્તોમઈનીઉશ અને અંધરમઈનીઉશનાં)
પંતીઆલાંમાં, અને સઘલો વખત તેઓની તરફેનમાં,
ચલાવેછે. તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, જે માંણુસ, એબ આપનાર (એહરેમન) ને પોતાની ૨
અંદરથી દુર રાખનારૂંછે, તે પોતાને અમરગીને માટે ચલાવનારૂંછે. અને
તે (ઇનસાંન), તેહની દરએક હીલચાલમાં ઉલટી અકલનો ભાગ લીધા વ-
ગર, પુરતી હુશીઆરીવાલી આદતથી (આએ દુનીઆંમાં) પોતાને ચલાવના-
રૂંછે. માંણુસનાં દરએક કાંમની વલાંણ, (ભલી અને બુરી બેબી ૩
સકતીઓની સાથે), પંતીયાલાંનો સંબંધ ધરાવનારીછે. અને તેનું
કારંણ, આગલા દીનના પેશવાઓએ એવું જણાવેલુંછે કે, જે (ઇન-
સાંન), ભલા મીનો (ઇમ્માને રપન્તોમઈનીઉશ) ની મારફતે, પોતાને
(આએ દુનીઆંમાં) ચલાવીને, જે આએપત મેલવનારૂંછે, તે (આએ-
પત), પવીતરાઇને માંટેના સવાબની મદદવાલીછે. અને જે આદમી,
બુરા મીનો, (ઇમ્માને અંધ્રમઈનીઉશ) ના ફરેબથી, પોતાને (આએ દુનીઆંમાં)
ચલાવીને, જે આએપત મેલવનારૂંછે, તે (આએપત), અપવીતરાઇને માંટેના

૪ ગુનાહની મારફતે પોતાને બંદીવાન કરવાનીછે. આંટે, દાદારે તેહની હરવેસ્પ આગહીની મારફતે, સઘલાં આદમીઓને, પેદાએશની શરૂઆતથી, દરૂજનો ઘટાડો કરવા સાથે (આઅે દુનીઆંમાં) ચાલવાની સહમત આપેલીછે. કેમકે, તે દરૂજનો ઘટાડો કરવાનાં કામથી, (માણુસને) સેવટના સુધારાને માંટે, આખેરશને લગતા છુટકારાનું મેલવવું, અને તનપસીનના વખતમાં શુખ, પુરતાં ખોરેહ અને મહડતા દરજાંમાં જાહેર થવું (ઈઅાને જણુમવું) છે.

૧ (૧૫) **આસમાંનની અંદર સરવેથી ઊનચી જગોઅે, કે જેથાંથી, દાદારે ખોરશેદને, દુનીઆંની શરૂઆતમાં પેદા કરેઅો હતો, ત્યાંથી તેને કેટલી વખતે પાછું પ્રકાશવું છે ? તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, આસમાંનની અંદર સરવેથી ઉનચી જગોઅે, જેથાંથી, દાદારે ખોરશેદને, દુનીઆંની શરૂઆતમાં પેદા કરેઅો હતો, ત્યાંથી, તે (ખોરશેદ) ને ચેઅાર મરતબે પ્રકાશવું છે. અને (ખોરશેદને) તેમ (પ્રકાશવા) ની મતલબ, (ચેઅાર મરતબે આઅે દુનીઆંનાં લોકોને) દીનની સહમત આપવા વીસેનીછે. દાદારે પરથમ દુનીઆં પેદા કીધી, તે વખતે ખોરશેદને આસમાંનની અંદર સરવેથી ઉનચી જગોઅે ઠંમ, (ઈઅાને હીલચાલ વગરનો), પેદા કરેઅો હતો. અને (તેઅારપછી તે ખોરશેદને), તે સરવેથી ઉનચી જગોઅેથી, ચેઅાર તબક્કે, દરઅેક તબક્કાના અરસામાં, તેની શુરજમુખીની અંદર તેને વધતો જતાં, ઘણુ કઉઅતદાર દેખાવે, અેઠે ઉતારેઅો હતો. અને તેજ હાલતમાં, ખલકનાં લોકોને ફાઅેદો કરવા સારૂં, અને ક્રશોકન્તના વખત શુધી તેહને હમેશાં ચાલુ રેહવા સારૂં, ચાલતો કીધોછે. તે (ખોરશેદ) ને, દુનીઆંમાં હમેશાં ચાલુ રેહવું, સઘલી દુનીઆંને પેદાના કરનાર દાદારની કઉઅતવાલા અેરાદાથી (ઈઅાને અશો અહુરમજદની મરજી મુજબની વલાંણુથી) છે. અને તેને પરથમ પેદા થવાની સરવેથી ઉનચી જગોમાં, (અેટલે જે) જયાં તેહને (ખોદાઅેતાલાઅે) પરથમ પેદા કરેઅો હતો, ત્યાં પાછું આવવું, ખલકનાં લોકોને ફાઅેદો કરનારાં ફરમાંન લાવનારા (પેગમબરો) ના વખતને (બતલાવવા) સારૂછે. ખોરશેદને ક્રશોકન્તના વખત શુધીમાં, (તેની અસલ જગોઅેથી) જેટલી વખત ચાલુ રેહવું તથા જેટલી વખત, (આસમાંનના

અંદરનાં) તેનાં સરવેથી ઉનમાં મકાંનમાં પાછું જવું છે, તે તેના પેદા કરનારની કઉઅતના એરાદાથી (ઇચ્છાને તે સાહેબની મરજીનાં બલથી) છે. ખોરશેદને, એ કઉઅતને લગતો એરાદો, (ઇચ્છાને ખોરશેદને તેહનાં અસલ મકાંનમાં જવું અને ત્યાંથી પાછું ચાલુ થવું), એ અશો જરતોશતની મારફતે (દુનીઆમાં) પરસીધ થાએલી મજદીયસની દીનને ફરીને ચાલુ થવા વીસે (ની નીશાંન તરીકે) છે. અને તે (ને લગતો પેહલલો એરાદો), હવે પછી જરતોશતનો હજારો (ઇચ્છાને જરતોશતીની મારફતે ચાલુ થાએલી દીનની હદ), પુરી થવાના વખતને લગતોછે. આએ વખતે, (સુરજને ફરવાની સ્પાટીને) મથાલેથી (સુરજને) પાછું ઉપર જવાની એક હદ, કે જે (હદ), પેહલ્લા અંદરગાહ (ઇચ્છાને તબક્કા) ને નાંમે ઓલખાએછે, તે (સુરજને) પરકાશવાનાં આસમાનની અંદરનાં પેહલ્લાં મકાંનમાં, (સુરજને) અટકવું છે. અને તે તબક્કાની અંદર ૧૦ દાહડા અને રાત શુધી તેહને રેવું છે. (એ પછી) હોશેદરનો હજારો, (ઇચ્છાને હોશેદરની મારફતે ચાલુ થાએલી દીનની હદ), પુરી થતી વખતે, (સુરજને ફરવાની સ્પાટીને) મથાલેથી, (સુરજને) પાછું ઉપર જવાની બીજી હદછે, કે જે (હદ), બીજા અંદરગાહ, (ઇચ્છાને તબક્કા) ને નાંમે ઓળખાએછે, તે (સુરજને) પ્રકાશવાના આસમાંનની અંદરનાં બીજાં મકાંનમાં, (સુરજને) વધારે કઉઅતવાલા એરાદાથી પાછું આવવું છે. અને તે તબક્કાની અંદર ઘણું કઉઅત સાથે (સુરજને) ૨૦ દાહડા અને રાત શુધી રેહવું છે. (એ પછી) હોશેદરમાહનો હજારો, (ઇચ્છાને હોશેદરમાહની મારફતે ચાલુ થાએલી દીનની હદ), પુરી થાતી વખતે, (સુરજને ફરવાની સ્પાટીને) મથાલેથી, (સુરજને) પાછું ઉપર જવાની તરીજી હદછે, કે જે (હદ), તરીજા અંદરગાહ (ઇચ્છાને તબક્કા) ને નાંમે ઓલખાએછે, તે સુરજને પ્રકાશવાનાં આસમાંનની અંદરનાં તરીજાં મકાંનમાં, (સુરજને) ઘણું વધારે કઉઅતવાલા એરાદાથી પાછું આવવું છે. અને તે તબક્કાની અંદર ઘણું વધારે કઉઅત સાથે (સુરજને) ૩૦ દાહડા અને રાત શુધી રેહવું છે. (એ પછી) સોસીઓશ (ની મારફતે ચાલુ થાએલી દીન) નાં ૫૭ વરસ પુરાં થાતી વખતે, (સુરજને ફરવાની સ્પાટીને) મથાલેથી, (શુરજને) પાછું ઉપર જવાની ચોથી હદછે, કે જે (હદ) ચોથા અંદરગાહ, (ઇચ્છાને તબક્કા) ને નામે ઓલખાએછે, તે શુરજને પ્રકાશવાનાં આસમાંનની અંદરનાં ચોથાં મકાંનમાં, (સુરજને) ઘણુંજ કઉઅતવાલા એરાદાથી પાછું આવવું અને તે તબક્કાની અંદર રેહવું છે.

કે જ્યાં તેહની જાતને, ખલકને ફાએદો પોહચાડવા સારૂ પરથમ પેદા કરે-આમાં આવી હતી. અને શરૂઆતમાં વગર હીલચાલે રાખેઆમાં આવી હતી. આએ વખતે, કે જે વેલા સુરજ આસમાંનની અંદરના સરવેથી ઉનચા ચોથા તબક્કાની અંદર પ્રકાસ્સે, ત્યારે જે કોઇ એહરેમનને લગતાછે, તેઓને હાંણી પોહચવી, તનપસીનનું બનવું, અને ખલકને પાછું સવછ થવું છે.

૧ (૧૫૧) **મજદીયસ્નની દીનની ચહડતે દરજેની સહમજ, (અવસ્તાના) તરંણ ભાગની અંદર (આપણને) મલવા વીસે, (ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.)**

૨ જાંણવું કે, દીનનો જે પેહલ્લો પેશવા (અશો જરતોશત) હતો, તેણે મજદીઅસની દીનને લગતી ચહડતે દરજેની સહમજ, (અવસ્તાના) તરંણ ભાગની મારફતે, જેકાંઇ ભલી દીનની અંદર બતલાવેલીછે, તે એટલા સારૂછે કે, દાત* ની મદદથી, હાત માઁ† અને ગાથા‡ ને લગતાં કાંમછે. અને 'હાત માઁ' ની મદદથી, 'દાત' અને ગાથાને લગતાં કાંમછે. તેમજ 'ગાથા' ની મદદથી, 'હાત માઁ' અને 'દાત' ને લગતાં
૩ કાંમછે. એ વીસેનો સહમજ પડવા જોગ ખોલાસો એછે કે, 'દાત' ની અંદર આએ દુનીઆંને લગતાં આદમીઓને, આએ દુનીઆંમાં કેમ ચાલવું, તે વીસેનું ચહડતે દરજેનું ગણેઆંણ આપેલું છે. અને 'હાતે માંઁ' અને 'ગાથા,'
૪ તેના (ઇઆને દાતના) વસીલા તરીકેછે. ગાથાની અંદર મીનોઇ દુનીઆં અને તાંહાંના રેહવાસીઓનાં કાંમને લગતું ચહડતે દરજેનું ગણેઆંણ આપેઆમાં આવેલું છે. અને તેના વસીલા તરીકે 'હાત માઁ' અને 'દાત' છે.
૫ 'હાત માઁ' ની અંદર, મીનો અને ગેતી (ઇઆને આવતી મીનોઇ દુનીઆં

---

* દાત—એ, જે અવસ્તાની અંદર આએ દુનીઆંમાં માંણુસે કીહાં કાંમ કરવાં અને કીહાં કાંમથી દુર રેહવું, તે વીસેની સહમજ આપેઆમાં આવેલીછે; તે અવસ્તાના ભાગને કેહછે.

† હાત માઁ—એ પાક ખોદાએતાલા અને તેના નેક ગુણવાલી સકતી ધરાવનારા યજદ-અમેશાસ્પંદોની આરાધણા અને અસ્તુતી કરવાના તથા તેઓની હજુરમાં નેક દુઆ માંગવાના અવસ્તાનો, જે ભાગછે; તેહને કેહછે.

‡ ગાથા—એ અવસ્તાના જે ગાએણરૂપી ભાગની અંદર, પાક દાદાર અને તેહની મીનોઇ દુનીઆંને લગતાં કામની સહમજ આપેઆમાં આવેલછે, તેહને કેહછે.

અને આખ્યે ફાંની દુનીઆં) ના લોકોનો એકબીજા વચ્ચે સંબંધ રાખવા વીસેના વસીલાઓને લગતું; અહડતે દરજ્જેનું ગણેઆંણુ આપેઆમાં આવેલું છે. અને 'ગાથા' અને 'દાત' તેના વસીલા તરીકેછે. (એટલેજે દાતને લગતા અવસ્તાની અંદર માંણુસને આખ્યે દુનીઆંમાં નીતી અને પરહેજગારીથી રેહવાની સહમજ આપેલીછે. અને ગાથાના અવસ્તાની અંદર બીનોઈ દુનીઆને લગતાં કાંમ અને તાંહના રેહવાસીઓને લગતી સહમજ આપેલીછે. તેથી આદમીને જેમ આખ્યે દુનીઆંમાં તેણે શું કાંમ કરવાં, કીહાં કાંમથી દુર રેહવું, એ બાબત જાણુવાની જરૂરછે, તેમજ તેને આવતી બીનોઈ દુનીઆં કેહવી પરકારનીછે, અને તેઆં શુખ અને દુખ કેહવી રીતે મલેછે, તે વીસેની સહમજ મેલવવાની અગતછે; કેમકે એ બેહુ જાતની સહમજ મલેઆ વગર માંણુસ આખ્યે દુનીઆંમાં કાએદાસર રેહી સકે નહી, અને આવતી દુનીઆંનું શુખ મેલવવાને કબુ લાએક થાએ નહી. પણ આખ્યે ઉપલી બેહુ જાતની સહમજ મેલવવા છતાં, આખ્યે દુનીઆંમાં માંણુસથી, બીનોયજદોની સાહેતા વગર, એકસરખી રીતે દીનનાં ફરમાંન મુજબ, શુધરેલી હાલતથી રેહવાઈ સકાતું નથી. કેમકે, તેહની ઉપર, સ્પન્તોમઈનીઉશ અને અંગ્રમઈનીઉશને લગતી સારી અને માડી ગેબી સકતીઓનું બેંચાંણુ ચાલેછે; તેથી માંણુસ અંગ્રમઈનીઉશની ખરાબ વલાંણુ તરફ નહી બેંચાએ અને સ્પન્તોમઈનીઉશની તરફેનમાં રેહ તેહને સારૂ, તેણે આખ્યે દુનીઆંમાં ગેબી યજદ અમેશાસ્પંદોની મદદ, દોસ્તી અને તેઓનો પ્રતાપ મેળવવા થકી, તેઓની બંદગી અને સ્તુતી કરવી જોઈએછે. અને તેમ કરવાનાં સાંધણુ તરીકે તેને સારૂં માગ્રના અવસ્તાછે. કે જે પઢવાથી, તે માંણુસ સાથે, યજદ અમેશાસ્પંદોની મોહબત જોડાએછે, અને તેઓની મદદથી તે અંગ્રમઈનીઉશની વલાંણુથી દુર રેહી સકેછે.) [redacted] અવસ્તાની દરએક બંદગી જોડેઆમાં આવેલીછે.*

* આપણા અવસ્તામાં પેગમબર અશો જરતોશતની તરફથી [redacted]દગી જોડવામાં આવેલીછે, તે દરએક બંદગીની અંદર, ઉપર જણાવેઆ મુ[redacted]દાત', 'હાતે માંગ્ર', અને 'ગાથા,' એ તરણે ભાગના અવસ્તા એકબીજાની વ[redacted] પઢવા સારૂં મુકરર કરેલાછે. જેમકે દાખલા તરીકે, વંદીદાદની બંદગીની અ[redacted]ર, 'હાતે માંગ્ર', 'ગાથા,' અને 'દાત' એ તરણે ભાગના અવસ્તા એકબીજા વચ્ચે પઢેઆમાં આવેછે. તેમજ એક મરેાશબાજની બંદગીની અંદર તપાસીને જોસુંતો, તેમાં પણ ઉપલી તરણે બાબતને લગતા અવસ્તા આવેલાછે. અને એજ પરમાંણે આપણા દરએક અવસ્તાની બંદગી, ઉપલા તરંણુ જાતના અવસ્તાની મતલબ વગર જોડાએલી નથી. માટે એવી રીતની પેગમબર જરતોશતની મારફતે દીનને લગતાં

૧ (૧૫૮) **અંધરમઈનીઉશની જે ધાત, રૂપન્તોમઈનીઉશની પેદાએશની ઉપર ગલબો કરવા સારૂ છે, તે ધાતને દુર કરીને, દાદાર તે(હની પેદાએશ) ને, (આએ દુનીઆંમાં) ચાલુ રાખનારછે. તે વીસે ભલી દીનને લગતો બોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, અંધ્રમઈનીઉશે, (તેની) ધાતમાંની દરએક ધાતને, રૂપન્તોમઈનીઉસની પેદાએશ ઉપર ગલબો કરવા સારૂં કરેલીછે. તે ધાતનો હમેશાં
૩ રૂપન્તોમઈનીઉશ, તેની પેદાએશથી ઘટાડો કરેછે. અને આએ (નીચે જણાવેલા) પાંચ તરીકાથી, રૂપન્તોમઈનીઉશ, તે(ની પેદાએશ)ને તે (ધાત)ની ઉપર, (ઈચ્છાને
૪ તે ધાત હોવા છતાં), ચલાવનારછે. જેમાંનો પેહલો તરીકો, અંધ્રમઈનીઉશની ધાતનો એક રીતનો ઘલબો, જે (વસ્તુ)ની ઉપર થએલો હોએછે, તેહને દુર કરવાનોછે. એટલા વાસતે કે, અંધ્રમઈનીઉશનું કાંમ હરીફ તરીકે, ખાલેસ ગરમીનો અંદર, સરદીને પોહચાડવાનું, અને ખાલેસ તરાવતની અંદર, સુકાસને પેવસ કરવાનુંછે. અને તેનો એરાદો સરદીની મારફતે ગરમીનો, અને સુકાસની મારફતે તરાવતનો, અંત લાવવાથી, ભલી જીનદગી ધરાવનારાઓને વગર તેજના કરવાનો, ખલકને નકામી કરવાનો અને લોકોને (દુનીઆંમાં) ચાલુ રેહવાથી અટકાવવાનોછે. રૂપેન્તો મઈનીઉશ, ખાલેસ ગરમીની સાંહાંમણે દુશમનીથી પોહચનારી સરદી, જે તરાવતને હાંણી પોહચાડનારીછે, તેને અટકાવનારછે. તથા ખાલેસ તરાવતની સાંહાંમણે પોહચનારો સુકાસ, જે ગરમીને ખરાબ કરનારોછે, તેનો અટકાવનારછે. જાંહાં, તરાવતની સાથે સરદીનું, અને સુકાસની સાથે ગરમી[illegible]લવું થાએચ, તાંહાં (દમનું) બંધ થવુંછે. (કેમકે), ગરમીના [illegible]રદીને, ગરમીની ઉપર (વધી) જવાથી, (બદનની) અંદર [illegible]; તેથી બદનને મદદ કરનાર તરીકે, તરાવત સાથની ગર-

---

આદાએ[illegible]ણેઆંણુથી જોડાએલી બંદગીને, આપણુ જરતોશતીઓએ ખરી અને આદાત[illegible]ની પસંદગી ભરેલી બંદગી ગણુવી જોઈએછે. અને જાંણવું કે, તેજ બંદગી [illegible]રા એતેકાદથી કરવાએ, દરએક જરતોશતીને સારૂં, આવતી દુનીઆમાં નેજાત અને સુખનો મારગ ઓલ્લો થવાનોછે. બાકી હાલમાં કેટલાએક સહમજની હદથી બાહેર ગએલા જરતોશતીઓ, પોતાને મનગમતાં લખાંણો કરીને, તેને આદાએતાલાની અવસ્તામાં જોડાએલી બંદગીની જગોએ, જરતોશતીઓને પઢાવવાની કુશેશ કરેછે, તેમાં તેઓ પોતે ઠગાએછે. અને તેથી તેઓ, પાક આદાએતાલાના તકસીરવાર થાએછે. અને પેગમબર અશો જરતોશતની બદ દુઆ મેલવેછે.

ખીનાં એકસરખાં પ્રમાણવાલી સરદીછે. તેમજ સરદીના દુશમન તરીકેની ૬
ગરમીને સરદીની ઉપર (વધી) જવાથી, બદનની અંદર સરદી રેહતી નથી;
તેથી બદનને મદદ કરનાર તરીકે, તેમાં ગરમીની સાથે તરાવતનાં એકસરખાં
પ્રમાણવાલો સુકાસછે. અને તેઓનો સંબંધ, (બદનના) સુધારાને માટેનો
છે. બદનની અંદર ગરમી અને તરાવતનો મેલાપ રેહવાથી, બદનનો
શુધારો થાએછે; અને તેથી જીનદગીને ઘણીજ કઉઅત અને તવાંનાઈ
મલેછે. અને તેથી અંધમઈનીઉશ, અહુરમજદની પેદાએશનો અટકાવ ૭
કરવા સારૂં, તેહને લગતી વસ્તુની બનાવટ કરવાના એરાદામાં, નીરાસ થાએછે.
(સ્પન્તોમઈનીઉશનો) બીજો તરીકો, જે કાંઈ પેદાએશની અંદર, દરૂજને ૮
આમીજશ ભરેલાં કામો કરવાની રીતછે, તેથી પેદાએશને ભલી ઈચ્છાની
મદદ કરવાનો અને તેહનેં ફાએદેમંદ બનાવવાનોછે. એ પરમાણે કે, પેદા-
એશની અંદર, જે કાંઈ એધમનીઉશની સરદી અને સુકાસનો મેલાપ હોએ
છે, તે પેદાએશને સ્પંતોમઈનીઉશ, તેજ આપનારી ગરમી અને તરાવતના
મેલાપની ફાએદાકારક મદદ કરનારોછે. વલી એ કારંણ ઉપરથી દેખઈતુંછે ૯
કે, જેમ હયાતી વાલી જાતની અંદરથી, સ્પન્તોમઈનીઉશની ગરમીને, એબ
આપનાર (એહરેમન) ની તરફની સરદીનો વધારો થવાથી, નીકલી જવુંછે.
તેજ પરમાણે ગરમીના સાથી તરીકેની તરાવતને, (એબ આપનાર એહરેમ-
નની તરફના) સુકાસ (ના વધારા) થી, નીકલી જવુંછે. પણ પ્રમાણીક
કામોથી, માંણુસ જાતને તેને લગતા ભલા ફાએદાનું પાછું મલવુંછે. અને
(સપેનામીનો), દરૂજનાં દુરગણી, એબવાલાં અને ઘાતના કામથી, દાંનાઈની
મારફતે, માંણુસને ઘણો ફાએદો પોહચાડેછે. તરીજો (સ્પેનામીનોનો) તરીકો, ૧૦
(માંણુસને) આલાએશ ભરેલી હાલતમાં લાવવા સારૂં, (આએ દુનીઆંમાં)
ઘણી ઘાત થવા છતાં, (માંણુસની હયાતીને) ચાલુ રાખવાનો તથા તેહનો સેલ-
સેલો (આએ દુનીઆંમાં) ચલાવવાનોછે. જે (ઘાત), ખલકનાં લોકો ઉપર
એકેદમ, એકજગોએ અને એક વખતે પોહચેછે; જેમકે (દાખલા તરીકે)
દેખઈતુંછે કે, અંધમઈનીઉશ તેહની જાલેમીને લગતા બુરા લોભને, તેમજ
બીજી બદીઓને, એકની મારફતે, (એટલે જે ઉલટી અકલના વસીલાથી), સઘલા
સાચુ બોલનારા લોકો ઉપર, સઘલે વખતે, સઘલી જગાઓ અને સઘલાં
શેહરોમાં નાંખેછે, તેને (સ્પન્તોમઈનીઉશ), તે લોકોથી દુર કરેછે. અને તેઓને
ફાએદામાં રાખીને, સારા દેખાવવાલા બનાવેછે. (સ્પન્તોમઈનીઉશનો) ૧૧
ચોથો તરીકો, જે કાંઈ ઘાત લોકોને ખરાબ કરવા સારૂં દરૂજ કરેછે, તે

ધાતને પાછી તે દરૂજની ઉપર ફેરવવાનોછે. જેમ દુશમનોના ગુરૂજથી, તેઓનું, (ઈમ્માને દુશમનોનું), માથું ભાંજવામાં આવેછે; તેમ દેવનાં (હથીઆર) દરૂજથી, દેવને મારે ખાવોછે. જેમકે દેવની મરજી મુજબનાં કાંમ કરનાર અફરાસીઆબને, દરૂજથી (ઈમ્માને તેનાં પાપથી) ઈજા પોહચી
૧૨ હતી. અને તેમજ જેમસ્તાંનથી અફસ્તરોને ઈજા પોહચેછે. ૮ તેમજ દાદારના ક્રશોકન્ત કરવાના વખતમાં, અંધ્રમઈનીઉશે કરેલા લોભથી, અંધ્રમઈનીઉશને પોતાને પાછું ફરવા સારૂં, તથા તેહના સઘલા કાંમદારીઓને ગરક જવા, તથા તેઓને હાંણી પોહચવા અને પરેશાંન થવા સારૂં, (દીનમાં) જણાવેલું છે.
૧૩ (સ્પેનામીનોનો) પાંચમો સરવેથી સરશ તરીકો, દાદારની તરફથી (તેહની પેદાએશને) સંપુરંણ સહમજથી ચલાવવાનો, તથા પુરતાં બલથી ક્રશોકન્તના વખતમાં દરવંદ (એહરેમન) નાં સઘલાં પાપી કઉમતને વગર તેજનું કરવાનો અને પાપી સકતીઓનું મુલ (જે અંધ્રમઈનીઉશછે તે)ને, (તેને લગતી) હસ્તી વગર ખરાબ થવાનો તથા પાછો તેને બીજી વખત નહી શુધરવાનો, ભલી દીનની અંદર જાહેર કરેલોછે.

૧ (૧૫૮) **આદમીઓએ દશતુરાંન દશતુરને માંન આપવાની, અને સરવેથી વડા એક દશતુરના કેહવાને કબુલ રાખવાની જરૂર વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાશો.**

૨ જાંણવું કે, ભલી દીનની સહમજ આપનારા દશતુરાંન દશતુરને આદમીઓએ માંનવો અને તેહને તેઓની દીનનો આસરો આપનારા સરવેથી સરસ હાકમ તરીકે, તેમજ તે દીનની સરવેથી ગ્રહડતે દરજજેની
૩ નીશાંન દાખલ ગણુવો સજાવારછે. આદમીઓની અંદર જે મજદીઅસની દીનનો તાબેદાર હોએ, તેણે પોતાનાં મકાંન-મોહલ્લા, ગાંમ, અને શેહરના વડા ધરમગુરૂ તરીકે તેને ગણુવો. અને મજદીઅસની દીનના તાબેદારોમાં, જે ભલી દીનવાલા અર્થોરનાંનો હોએ, તેઓએ તેને, પોતાના સોનગાર અને ચલકાટ તરીકે સહમજવો. જેઓ અરથેશતાર હોએ, તેઓએ તેને પોતાનાં પેહલવાંની બખ્તર તરીકે ગણુવો. જેઓ વાસ્તયોશ (ઈમ્માને ખેડુત) હોએ, તેઓએ તેને પોતાની ખેતીનાં પુરતાં શુખ તરીકે માંનવો. અને જેઓ

હુતોક્ષ્શ (ઇચ્છાને સારો વેપાર તથા ઉદ્યોગ કરનારા) હોચ્ચે, તેઓચ્ચે તેને, પોતાના પેહડવાના પોશાક તરીકે સહમજવો.* અથોરનાંનોની અંદર, જેઓ ૪
(ધરમને લગતી) કેળવણી લેનાર અને કેળવણી આપનાર હોચ્ચે, તેઓ અથોરનાંનોનાંબ્બદનની ચાંમડી તરીકે છે. જેઓ મોબેદ અને દસતુર તરીકે હોચ્ચે, તેઓ અથોરનાંનાં હાડ અને બુદ્ધિ તરીકે છે. અથોરનાંનોની અંદર જેઓ ધણીજ ઓતમ ભલાઇવાલા હોચ્ચે, તેઓ અથોરનાંનોના દેલ અને જેગર તરીકે છે. અને તેઓમાં જે, ખલકનો સંભાળ લેનારા પાદશાહનાં કરતાં અહુડતે દરજ્જેનો હોચ્ચે, તે અથોરનાંનોનાં (શરીરનાં) ગદુદ તથા સાંધા તરીકે છે. માંટે તેઓચ્ચે, (ઇચ્છાને મજદીઅસનાંનોચ્ચે), તે જુદી જુદી પદવી વાલા અથોરનાંનોને અહુડતે દરજ્જેના ગણુવા. અને પોતાને વાસ્તે દરએક નેકી તથા હલાકી (ઇચ્છાને સુખ તથા દુઃખ) તેઓની મારફતે સહમજવું.

---

* ઇજશનેના ૧૪ મા હાના પાક અવસ્તામાં આપણા પેગમબરે નીચે લખી જણાવેલી સેકત અને ગુણવાલા અથોરનાંનને દસ્તુરાંન દસ્તુર તરીકે પસંદ કરેલોછે.

[illegible]

'જે મજદીઅસની દીનને લગતી સરવેથી સરસ સહમજથી અથોરનાંનોને ધણીજ સારી કેલવણી આપનારોછે, તેને હું અથોરનાંનોનો વડો કેહુંચ. અને જે અમેશાસ્પંદોની ધણીજ ફાચ્ચેદા ભરેલી દાંનાંઇવાલો (એટલેજે યજદ અમેશાસ્પંદોથી ગેબ્બી ઐશારત મેલવનારો), ધણું સાચ્ચું બોલનારો, ધણી મદદ મેલવંનારો અને (લોકોને) અતી અંન્ત અકલ આપનારોછે, તેને અથોરનાંન, અરયેશતાર અને આબાદી કરનારા વાસ્ત્રીઓશની મજદીઅસની દીનને લગતી ધણી સરસ હીમત તરીકે તથા તેઓને વડા ધરમગુરૂ તરીકે ગણુંચ અને તેને લગતું માન આપુંચ.'

આચ્ચે ઉપલા અવસ્તામાં આપણા અશો પેગમબરે દીનના દસ્તુર તરીકે બે તરેહની સકતીવાલા ગરહસ્થોને ગણેઆછે; તેમાં એક દીનનો એલમ સીખેલા અને તે એલમ બીજાને સીખવનારા શખ્સને અથોરનાંનોમાં વડો ગણેઆછે. અને દીનના એલમ ઉપરાંત જે દસ્તુરમાં રીઆજતની મદદથી યજદ અમેશાસ્પંદોનો સંબંધ હોચ્ચે અને તેથી તેહને જે કાંઈ ગેબ્બી ઐશારત મલેછે, તેવા એજમતી દસ્તુરને પેહલાના કરતાં અહડતે દરજ્જેનો ગણેલોછે. અને આચ્ચે છેલ્લી પદવીવાલા દસ્તુરોમાં, દસ્તુરાંન દસ્તુર આદરબાદ મારાસ્પંદ અને અરદાએવીરાફ સેવાચ્ચે બીજાઓ આપણને જણાએલા નથી.

૧ (૧૫૮) **આદમીઓએ, પાદશાહનાં ફરમાંણીક ફરમાંનોને કબુલ રાખવાં, અને (તે મુજબ) પોતાને (આએ દુનીઆંમાં) ચલાવવાં સજાવારછે. તે વીશે, ભલી દીનને લગતો બોલાશો.**

૨ જાંણવું કે, આદમીના આતમાની ઉપર હકુમત કરનાર તરીકે તેહનું પોતાનું ખાલેસએમ્નતકરંણ છે. અને તેહનાં અન્તકરણની ઉપર હોકમ કરનારી, તેહની નેક અને બદને પીછાંણનારી અકલ છે. અને એ બેહુની સાથે, (માંણસને) પુરતી રીતે આબાદ રાખનારી ઈચ્છાવાલી અહુર-મજદની દીન છે. (આએ) તરંણ ચહડતે દરજજેની દરએક (વસ્તુ) ની ઉપર, ખલકનો સંભાળ કરનારા પાદશાહનું ફરમાંન, પુરતી મોહો-ટાઈવાલું છે. માટે (મજદીએસનાંનોએ) પોતાનો આતમા, બદન અને આએ દુનીઆંની દરએક દોલતને, તે (દીનદાર પાદશાહ) ની તાબેદારી તથા હોકમ તલે રાખવી. અને કાળજી રાખીને, પોતાને નીતીની અંદર ચલાવવું. તથા સઘળા લોકોએ દરએક ગુનાહને સારૂ, પોતાને કેદની અંદર, (ઈમાને હદમાં), રાખવું. અને કઉમત આપનારાં સઘળાં સવાબનાં એાત્તમ કાંમો કરવાં.

૧ (૧૫૯) **મજદીએસની દીનના (હાતેમાંથર-દાત-અને ગાથાને લગતાં) તરણ તરેહના અવસ્તા, એકબીજાને લગતી મતલબને જાહેર કરનારા છે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો બોલાશો.**

૨ જાંણવું કે, ગાથાના વચનોની સહમજ, હાતમાંથ્ર અને દાત (ના અવસ્તા) થી છે. અને હાતમાથ્ર અને દાતના અવસ્તાની સહમજ ગાથાના કલામોથીછે. અને તેનું કારણ એ છે કે, પાક ખોદાએતાલાની તરફ બુરો વીચાર ધરાવનાર તથા તે સાહેબનાં ફરમાંનને તોડનારને સારૂ, જેમ હાતેમાથ્ર અને દાત (ના અવસ્તા) માં ઘણાએક હોકમો અને ઘણી-એક ધટતી સજા જણાવેલીછે; તેનું કારણ ગાથાની બાધણીવાલા અવસ્તાની

અંદર એવી રીતે જણાવેલું છે કે:—તે ભલાઈનો માલેક (પાક ખોદાએતાલા), દુનીઆંના જે માલેકો તેહના હોકમને તાએબે રેહનારાછે, અને સઘલા લોકોને તેની (ઈઆને પાક ખોદાએતાલાની) માફક રાખનારાછે, તેઓને, તેમજ જે લોકો તેવા માલેકોના કરમાંબરદાર અને તાબેદારછે તેઓને, તેઓની તેવી ઈચ્છાના મહડતે દરજ્જેનો બદલો બખશનારછે. અને જે માલેકો, પાક ખોદાએતાલાની તાબેદારીમાં રેહીને દુનીઆંના લોકોની જાતને તથા તેઓની દોલતને, પાક ખોદાએતાલાના હોકમ મુજબ રાખનારાછે, તેઓની નાફરમાંની કરનારા તથા તેઓની તરફ બુરો વીચાર રાખનારાઓને, તેઓનાં તે કામથી, (બેહુ) દુનીઆંમાં કોઈબી પરકારનો ઈનસાફ કે કોઈબી ચીજની બખશેશ મલવાની નથી; પણ તેના બદલામાં તેઓને (બેહુ) દુનીઆંના લોકોથી દુઃખ ભોગવવું છે. હાતેમાંઅ અને દાત (ના અવસ્તા) નું જાહેર થવું, ગાથાના વચણોને સારૂંછે. અને ગાથાનાં પ્રમાંણવાલા અવસ્તામાં, આએ મતલબ જણાવેલીછે કે, જે સચાઈથી ચાલનાર (ઈનસાંન) છે તેહને, તયારપછીના વખતમાં, (ઈઆને આવતી દુનીઆંમાં) નોકસાંન પોહચવું નથી. હાતમાંઅ (ઈઆને પાક દાદારની બંદગી તથા તેની નુરી પેદાએશની સ્તુતી કરવા વીસેના અવસ્તા) ની ઉતપન્તીનો સબબ, (દીનની અંદર) એમ જણાવેલોછે કે, જેમ હજાર ગણું લશકર તેના સાચ્ચા માલેકની, તેને લગતી સચ્ચાઈનાં પ્રમાંણોથી મદદ કરેછે, અને તેને નોકસાંનથી બચાવી રાખેછે; અને તેથી તેની જાતને નોકસાંન પોહચતું નથી. તેમ હાત માંઅ, સાચ્ચી દીનવાલા શખ્સની મદદ કરેછે.† અને જેમ (માંણસને) બુરા વીચારવાલા (અંઘ્રમઈનીઉશ) ની એબવાલા ગુનાહોથી, તેહને લગતી સજા કરવાએ વગર ધાસતીનું બનવુંછે. અને તેથી તેને ઈજા થવી

† 'અહુરમજદ યશત' ના પાક અવસ્તામાં અશો અહુરમજદે, તેહનાં નામની હમેશાં ઇચ્ચાદ કરનાર શખ્સનાં સઘલાં દુઃખને ટાલવાની આપણા પેગમબરને કબુલાત આપેલીછે, અને તેમાં તેણે જણાવીઉંછે કે:—

નથી. તેમ માંથી, ગુનેહગારોની સજાને પાછી ફેરવવી, (એટલે જે માણુસની તકસીરનું નીવારંણુ કરવું) છે.‡ વલી 'ગથા', મીનોઈ (દુનીઆંની) સહમજ ધરાવવાને લીધે, (ગેતી અને મીનોની) વચ્ચેના 'માંથ' ના (અવસ્તા) ઉપર, તથા ગેતીને લગતી દાનાઈવાલા 'દાત' ના અવસ્તા ઉપર, વધારે ચહડતા દરજાવાલાછે. તેથી 'દાત' અને 'માંથ' ના અવસ્તાની અંદર ગાથાને પઢવાનું અને 'ગાથા' ની સાથે 'હાતમાંથ' અને 'દાત' ને પઢવાનું કારંણુ, (માંણુસનાં) બેચ્માજારપણાંને સારૂં દેખાડવું (ઇચ્છાને જરૂરનું) છે.

૧ (૧૫૫) દુનીઆંને લગતા સરવેથી સારા અને સરવેથી બુરા વખતની નીશાંની તથા તે દરેક (વખત) ને લગતી ચેચાર આએપત વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, દુનીઆંમાં સરવેથી સારા વખતનું વીચારવું, દીનના તાબેદારોની દાંનાઈની મારફતે, સઘલાં આદમીઓનો ખવાસ ઘણો સારો બનવાએછે. અને તે (દીનની) દાંનાઈની મારફતે શુધરેલા અને સમરેલા વખતનું ફલ (ઇચ્છાને પરીનાંમ), દરએક સારા ગુણ, ભલાઈ, આબાદી અને પુણને લગતુંછે. અને તે સઘલા તરીકા, આએ દુનીઆંને લગતી તેમજ

ઓ સપીતમાંન જરતોશ્ત ! જે કોઈ તનોમંદ દુનીઆંની અંદર મારાં તે, (ઇચ્છાને ઉપર કહેલાં), નાંમોને રાત અને દાહડો ગણીને પઢે, (એટલે જે તેની વેરદ કરે). તે દાહડા અને રાતની અંદર, બુરા 'હેશમ' નો બદ વીચાર, તે મરદને નોકસાંન નહી કરે. અને તેને મકરાજ, ગોકૂન, તીર, તલવાર, ગરજ અને કુતરથી કસ્સું નોકસાંન નહી થાએ; કારંણ કે, જેમ હજામરદો એક મરદની ઉપર નેગેહબાંની રાખેછે; તેમ એ મારાં નાંમો, ઉલટી અકલવાલા ગેબી દરજથી, અને વેર રાખનારા એહરેમનથી, તથા અંધ્રમઇનીઉશની તરફથી (માણસને) હાંણી પોહચાડનારી સઘલી બદીથી, તે શખ્સનો સંભાલ કરેછે.

‡ માંથ્રથી ગુનેહગારોની સજાને પાછી ફેરવવી—તેની સહમજ એછે કે, કેટલાએક ગુનાહઓનું નીવારણ, આપણી દીનનાં ફરમાંન મુજબ, તેને લગતી મુકરર કરેલી બંદગીઓથી, પસ્ચાતાપ કરવાએ થાએછે.

મીનોઇ દુનીઆંને લગતી નેકી અને શુખવાલાછે. અને ઘણાજ બુરા વખ- ૩
તનું વીચારવું, સઘલાં આદમીઓની સજા ભોગવવા જોગ આલુદગી ભરેલો
યાહુદી ધરમની ખાસીઅતોથીછે. અને તેનું ફલ ખરાબી અને ઘણીજ
બદકારીને લગતા વખતનુંછે. અને તે (ધરમને લગતી) બુરી બુદ્ધિ અને બીજી
એબોથી, આએ દુનીઆંનાં લોકોની દરએક (આએબપત), ખરાબ ચાલચલણ,
બુરાઇ, કંગાલીઅત અને પાપને લગતીછે. અને તેથી (માંણસોને) મીનોઇ
દુનીઆંને લગતું દુઃખ અને હલાકીછે.

(૧૫૪) જાંહાંથી બદકારીનો ઘણો વધારો હોએ, તાંહાંથી તેનો ૧ ઘટારો કરવા સારૂ (દીનમાં) ફરમાવેલુંછે. તે વીસે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, અહુરમજદની પેદાએશની અંદર, (તે પેદાએશને) ૨
હાંણી પોહચાડવા સારૂ દરૂજ, (ઇબ્લીસને અંધમઇનીઉશ) થી, બદી પેવસ
થાએલીછે. તેથી, દાદાર અહુરમજદ, પેદાએશની શરૂઆતથી (તેનાં) શેવટશુધી,
પોતાની પેદાએશને, તેને ખરાબ કરનારા દરૂજની ઉપર, ફતેહમંદ કરનારછે.
અને સઘલાંઓને બદીથી શુધારનારછે. કારણ કે, તે સાહેબ પોતે, તેની અગમ
બુદ્ધિથી વાકેફછે કે, આખેરને વખતે ભલી કઉમતવાલી પેદાએશથી, દરૂજની
સકતીનો (ઇબ્લીસ અંધમઇનીઉશનાં બુરાં બલનો) નાસ થવોછે. પણ દરૂજને
(ઇબ્લીસ અંધમઇનીઉશને), તેનો સેવટે નાસ થવાની ખબર, શરૂઆતમાં
તથા વચલા વખતમા પડવાની નથી. બલકે આખેરના વખતની નજદીકીમાં,
જેયારે તેની ઘણીએક બુરી સકતીઓનો નાસ કરેઆમાં આવસે, તેયારે
તેને તેનો વખત પુરો થવાની સહમજ પડસે. અને તે વખતે નાંઉમેદીથી તે
દુનીઆંમાં પોતાનાં સઘલાં સખત બલથી કુશેશ કરતો જણાસે. (પણ) વખત
પુરો થવા પછી દુશમનોની શઘલી કુશેશ કરેલી ફોકટ છે. કેમકે તે વખત,
એકીનદાર નેક લોકોને, આતશી કઉમત (ઇબ્લીસ યજદી ખોરેહ) ના સંબંધથી,
વધારે ચલકાટવાલી કઉમતના બનાવવાનોછે. દરૂજના ઘણા બુરાં જોરનો ૩
ઘટાડો થવાનો વખત પછી, તેનાં બુરાં બલને જેમ શરૂઆતમાં દોડવું હતું,
અને તેહની સઘલી સકતીઓને જોલમ ગુજારનાર થવું હતું, તેમજ તેને
તેના વચલા વખતમાં જે કાંઇ ઘણું બલવંત બનવું હતું, તેમ તેને (તે વખ-
તમાં) પાછું બનવું નથી.

૧ (૧૫૮) **આદમીની અંદર (યજદાની) ભલી યાદ, હમેશાં કરવાનો જે મારગ વીચાર શકતીથીછે, તે વીચાર શકતી તેની અંદર અંધ પડવાથી, તે ભલી યાદ કરવાને લગતો સારો અખત્યાર, તેનામાં મુતલક રેહતો નથી. તે વીસે ભલી દીનને લગતો બોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, આદમીની અંદર હમેશાં સવછ નેકીનો વીચાર હોએછે. ત્યાં જેઆરે હલાકીને લગતો વીચાર પોતાનું મકાંન કરેછે. તેયારે તે (ઈનસાંન) માં જે કાંઈ હમેશાં ભલી યાદ કરવાનો વીચાર હોએછે તે, તેનામાં મુત-
૩ લક રેહતો નથી. અને તેથી તે આદમી, હમેશાં નેકી વગરની હલાકીવાલું રેહછે. તેનાં (દીલ) માં ઉલટા વીચારે મકાંન કરવાથી, તેનામાં સારી યાદ કરવાનું મુતલક રેહતું નથી. જે આદમી, તેહને લગતી હલાકી વગરનું અને સધલી નેકી સાથનુંછે, તે ઓત્તમ બેહસ્તનાં મકાંનવાલુંછે. અને જે આદમી, નેકી વગર, સધલી હલાકી વાલુંછે, તે સરવેથી બુરાં દોજખ-
૪ વાલુંછે. આએ બેહુ મકાંન (ઈમાને બેહશત અને દોજખ) ની વચ્ચે, ગેતી (ઈમાને આપણાં હાલનાં રેહઠાંણવાલી દુનીઆં) છે. તેમાં જે ઈનસાંન, અંધકાર વીચારવાલું (ઈમાને શેતાંની મારગ ઉપર ચાલનારૂં) છે, તેનો ઉતારો તાબેદારીવાલાં (દોજખનાં) મકાંનમાંછે. જે મેહમાંનનો વીચાર,
૫ તેનાં અસલ વીચારની વીગત મુજબ, તે મકાંનમાં જનમ લેવાનો હોએછે, કે જે જગો, વગર શુખની અને ઘણી ઘાતવાલીછે. તો, તાંહાં તે જાએછે. અને જે મેહમાંનનો વીચાર, તેનાં અન્તકરંણના વીચારની વીગત મુજબ જણમ લેનારાં ફાએદેમંદ કાંમો અથવા બીજા તેવાજ સબબોને લગતો હોએછે. તો, તે (આદમી) વગર ચલકાટ અને ઘણી ઘાતવાલી જગા સેવાનાં, ચલકાટ ભરેલાં બેહસ્તનાં મકાંનમાં જાએછે. કેં જે વગર ઘાતનું મકાંન, ઘણું કરીને યજદાંની હમેશાં યાદ કરવાને લગતુંછે. અને તે વગર ચલકાટવાલાં તથા ઘણી ઘાત સાથનાં (દોજખનું) મકાંન નથી; પણ તેથી ઉલટું તેના અસલ જનમવાલી (યાને પાક બોદાએતાલાએ જાંહાં પેહલ્લાં
૬ તેહનાં રૂહને પેદા કરીઉં હતું તે) જગોછે. જે શખસની વીચાર શકતીમાં દીનને લગતી દાંનાઈનો મારગ હોએચ, અને તે અહુરમજદી વીચારવાલો હોએચ, તો તે ચલકાટવાલું અને વગર ઘાતનું મકાંન મેલવનારોછે. વલી

જે શખ્સનો વીચાર, તેની જનમ ભોમીમાં પોતાને પોહચાડવાથી ઉલટો હોએછે, તો તે શખ્સ, તેહની જનમભોમીને સારૂ ખાંમી ભરેલો હોવાથી, તેહનું મકાંન, વગર મુખવાલી અને ઘણી ઘાતવાલી (દોજખની) જગો વાલુંછે.

(૧૧૧) પસંદ કરવા જોગ સારી કીરીઆવાલાં ધરમી કાંમોછે. અને (તેથી) ઊલટાં, નરસી કીરીઆવાલાં, બુરાઈ અને જાદુઈને લગતાં કાંમોછે. તેનું નીવારંણ કરવાના ઊપાએ વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૧

જાંણવું કે, પસંદ કરવા જોગ, સારી કીરીઆવાલાં ધરમી કાંમોછે. ૨ અને તેથી ઉલટાં, નરસી કીરીઆવાલાં બુરાઈ અને જાદુઈનાં કાંમછે. અને તેનું નીવારંણ આએ પ્રકારેછે કે, જેકોઈ, દાદાર અહુરમજદનાં અને પાદશાહનાં ફરમાંનની ઉપર ઓસ્તવાર રેહીને, ધરમી કાંમ કરનારો હોએછે, તેનું મકાંન, બદન અને પોશાક, દરએક તરેહની રીમનીથી, દીનનાં ફરમાંન પરમાંણેનું, (ઈમાને પાક), અને બદબોઈને ઢાંકી નાંખનારી તથા દરૂજને તોડનારી ફતેહમંદ ખુશબોઈવાલું હોએછે. અને તે (પાક) મકાંનમાં, યજદાંની યજશને કરનારા ભલા લોકો, તેઓનાં નેક દીનને લગતાં, અથોરનાંનપણાંને લગતાં, ખુબી ભરેલાં મનથી વીચારવાને લગતાં, અને સાચ્ચું બોલવાને લગતાં, નાંમદારી ભરેલાં, નેક કાંમો કરવા સારૂ, ઘણીએક રોશનીવાલી, પાક અને ખુશબોદાર વસ્તુને લેઈ જાએછે. ધરમી અને પાક આદમીઓએ, હમેશાં બદીથી દુર રેહવું, તથા તેઓએ દેવના તરીકાને લગતી, બુરી કીરીઆવાલી જાદુઈથી તથા બુરાઈ ભરેલાં કાંમથી, હાંણી પોહચાડનારા એહરેમનની સ્તુતી નહી કરવી. અને ઘણીજ બેમાલુંમ રીતે પોહચનારી રીમની તથા ગંદંગીને, પોતાનાં મકાંન, બદન અને પોશાકથી, દુર રાખવી. (કારંણ કે), નસા, (ઈમાને મુરદાંને લગતી વસ્તુ), અને અહેર, (ઈમાને મુરદાંને લગતી પ્રવાઈ તથા શુકી ચીજ) ને પસંદ કરનારાં આદમીથી, યજદો દેલગીર અને દેવો ખુશી થાએછે. દેવની પ્રસ્તેશ કરવાની બુરી

દીનથી, તથા જુઠું બોલવાનાં ઉલટાં મનવાલા વીચારથી, અને ઉલટાં કાંમે કરવાથી, આદમીઓ દેવપ્રસ્તી ઉપર ઈમાંન લાવનારાં અને પોતાનાં કાંમમાં દેવોની નાંમ બ નાંમ યાદ કરનારાં થાએછે. અને તેથી તેઓ, બુરી નાંમદારીવાલાંછે. જાદુઈને સારૂ નસા અને બીજી દેવને લગતી સધલી વસ્તુને
૩ પસંદ કરનારૂ આદમી, જાદુગરોનું સરદારછે. આએ (બે તરેહનાં આદમીઓ) માંનાં દરએકને પીછાંણવું, એ અકલને લગતા ઉપાએથીછે. અને તે, આએ રીતેછે કે, બેમાંથી જે ધરમવાલો, (ઈમાને મજદીઅસની દીનનાં ફરમાંન પરમાંણે ચાલનારો) શખ્સછે, તે ગરમ આતશમાં કાંમ કરનારાઓ, (એટલેજે) જેઓ તાવેલાં કાંસાની અંદર ચાલનારાછે, તેઓને લગતી તકરારથી જુદોછે. (કેમકે) તે આતશી વસ્તુથી તેની જબાંનને, અને તે આતશની ચાહથી તેના પગને, ડાહાગવું નથી. પણ કોઈબી રીતની આતશની સોજશ તેહને નહી લાગવાથી, તે આતશની ચાહ તેને એક નુરવાલી ચીજ તરીકેછે. વલી જો તે (તાવેલી ધાતુની ગરમી), તે આદમીનાં બદનને સજા થવા-જોગ તથા દુઃખ આપવાજોગ લાગેછે, તો તે તેનાં ખોટું બોલવાના છુટકારા તરીકેછે. અને જે લોકો પોતાની જબાંન તથા હીલચાલથી પાકીવાલાછે, તેઓને (તે વેલા) કોઈ પરકારનું કેદખાંનું નથી. વલી જે કોઈ જાંણીજોઈને દરૂજ તથા દેવની આરાધના કરનારાછે, તેઓની છાતી, જબાંન અને પગની ઉપર (બોદાતાલાની તરફની) બેઈમાંનીની નીશાંણુનું દેખાવુંછે. અને આએ (સજાને લગતા) બંદોબસ્તથી, (એટલેજે તાવેલાં કાંસાંની ધાતુમાં ચલા-વવાથી), બેહુ તરેહના ધરમી લોકો, (એટલેજે અશો અને દરવંદ), તે બોદાઈ સકતીનાં કાંમથી, દેખાવમાં સેતારાના જેવા (ઈમાને ચલ-કાટ ભરેલા) થાસે. આએ (બે તરેહના લોકોમાં), એકને, (એટલેજે પાપીઓને), તે આતશને લગતી ધરમી કીરીઆની મારફતે સજા થવીછે, (એટ-લેજે) તેઓને દજાડનારી હલાકીથી, તેઓના અસલ ગુનાહગે બરતરફ કરવોછે.
૪ અને બીજા જે સાચ્ચું બોલનારા લોકોછે, તેઓને જુઠું બોલનારા તથા જુઠાં કાંમ કરનારા લોકોની અંદરથી ચુંટી કાહડી, તેઓને ચહડતો દરજ્જો આપવોછે. અને ઈજા ભોગવનારા લોકોથી તેઓ છુટાછે, તેનું તેથી જણાવુંછે. વલી જેહની હયાતી (આએ દુનીઆંમાં) કાએદાસરની હોએ. અને તેણે પોતાની જીનદગીને (અપવીતરાઈથી) પુરતી રીતે પરહેજમાં રાખેલી હોએ; તો તેની જાતને આતશની મારફતે બરવાથી અને નકાંમી થવાથી છુટકારો મેલવવોછે. પણ જેની હયાતી (આએ દુનીઆંમાં પાપી કાંમોથી), પરહેજથી રાખેઆમાં

નહી આવેલી હોએતો, તેની જાતને આતશની મારફતે, (એટલેજે તાવેલાં કાંસાની ધાતુથી), નકાંમું (ઇચ્છાને રદ) થવું છે. અને તેથી, એહરેમને તેને, ધણી ઠગાઈ કરનારો બનાવેઓ હતો, એવું તેને જણાસે.*

(૧૮૰) બાપે, તેનાં પુરનંદ ઊપર, તે (પુરનંદ) ની બચગીથી તે, તે મોહટું થાએ તાંહાંશુધી, પેઆર રાખવો સાજાવારછે. તે વીસે ભલી દીનને લગતો બોલાસો. ૧

જાંણવું કે, ભલી દીનનું ફરમાંનછે કે, મા બાપે તેઓનાં ફરજંદો જ- ૨
ણુમે, તેઆરથી તે, તે ફરજંદ ૭ વરસ† ની ઇચ્છા તેથી વધારે ઉમરનું થાએ તાંહાંશુધી, તે ઉપર ઘણો પેઆર રાખવો. અને તે હદની અંદર, બે વરસ ઇચ્છા તરણ વરસ શુધી, દુધના બોરાકથી તે બચ્ચાંને ઉધારવું. અને તેની બચ્ચગીથી તે, તે સાત વરસની ઉમરે પોંહચે તાંહાંશુધીમાં, તેની જાતથી જે કાંઇ ગુનાહ

* આએ ઉપલી બાબતને લગતી, તનપસીનના વખ્તમાં તાવેલી ધાતુમાં માંણુસોને ચલાવવાની શાખ્શી, 'અહુન્વત્' ગાથાના તરીજા હાની સેવટે આવેલીછે. અને તે આપણા પેગમબરે પોતાના વચણોમાં આએ પરમાંણે જણાવેલીછે :—

'(તનપસીનના વખ્તમાં), અશો અહુરમજદ તે બેહુ તરેહનાં આદમીઓને, (એટલેજે નેક તથા બદ લોકોને), તેઓને લગતા એતેકાદની સહમજ આપવા સારૂ, તાવેલી ધાતુમાં નાંખસે. તે વેલા જેઓ અશો હસે, તેઓ કાએમ રેહસે; (એટલેજે તેઓને તે તાવેલી ધાતુની સોજશ લાગસે નહી). અને જેઓ પાપી હસે, તેઓ તેથી ઇજા પામસે. , અને સેવટે તેથી, અશો લોકોને ફાએદો થાસે.'

વલી એ વીસેની બીજી જીકર, એજ 'અહુન્વત ગાથા' ના ચોથા અને પાંચમા હાના પાક અવસતામાં પણ આવેલીછે.

† જાણવું કે, આપણી મજદીઅસની જરતોશતી દીનની અંદર, માબાપ વગરના ઇતીમ બચ્ચાંની સાત વરસ સુધી, અને સગનાં બચ્ચાંની છ મહીના સુધી, પરવરશી કરવાની, કોઇબી જરતોશતીની ફરજ જણાવેલીછે. અને તેને લગતું ફરમાંન અવસ્તામાં નીચે લખી જણાવેઆ પરમાંણે આવેલું છે.

છ મહીના સગની પરવરશી કરવી. અને સાત વરસ (આદમીનાં ઇતીમ) બચ્ચાંની પરવરશી કરવી.

થયો હોએ, તેની તેને સજા નહી કરવી; કારણ કે, (મોટલી ઉમરમાં) ગુનાહ તેહને મુતલક લાગુ પડતો નથી. પણ ત્યાર પછીના સઘલા ગુનાહઓનો ઘટાડો, તે
૩ બચ્ચાંની તરફ પેઆર રાખવા સાથે, તેની કાએનાત મુજબ કરવો. બાપે તેનાં બચ્ચાંને ચહડતે દરજ્જેનું બનાવવા સારૂં, તેને તાબેદારીથી રેહવાની ઘટતી કેલવણી આપવી. અને બાપની અંદર જોટલી સકતી હોએ, તે મુજબ તેણે તે બચ્ચાંને ઉનચે દરજ્જેનો સંપુરણ એલમ સીખવીને, મોહટી પદવીએ પોહચાડવું. કારંણ કે, બાપની ફરજ, તે બચ્ચાંને તેના બાલકપણાંમાંથી, તેને ઉતરતે દરજ્જેથી, ચહડતે દરજ્જેનું બનાવવાનીછે. અને તે ફરજંદની ફરજ, પોતાના બાપની તરફ, તાબેદારો અને નમનતાઈથી રેહીને, બાપનો પેઆર મેલવવાની તથા તેને ખુશ રાખવાનીછે. જેઆરે તે બાલકની અંદર જેબી વીચાર સકતી જણમ લીએછે, તેઆરે નીચ દેવો, (ઈઆને બુરી બુદ્ધિની તરફ ઉસકેરણી કરનારી જેબી સકતીઓ), તેહને (આએ દુનીઆંમાં) ખરાબ થવાની નીચ સલાહ આપેછે. માટે તે આદમીની અંદર બુરા વીચારનો અટકાવ કરવા સારૂં તથા તે આદમીને હમેશાં લાંમબી જીનદગીવાલા (ઈઆને નીતી તથા નેકીનાં) કાંમ કરવા સારૂં, તથા તેની જાતને (ગુનાહથી) પાક રાખવા થકી, જેમ બને તેમ જલદીથી, તેની અંદરથી દરૂજને (ઈઆને ગુનાહને લગતી સકતીને) હાંકી કાહડવા સારૂં, તેને મજદીઅસની દીનને લગતી પુરતી સહમજ આપીને, તેને દીનદાર બનાવવું.

૧ (IV.) **અશો લેકોના (સવાબનાં) બદલા વીશે, તથા તેઓની (ગુનાહને લગતી) સજા વીશે, અને પાપીઓની (ગુનાહને લગતી) સજા વીશે, તથા તેઓને મલતા બદલા વીશે. ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, ભલી દીનનાં ફરમાંન મુજબ, સવાબને લગતી આએપતને, (સવાબનો) બદલો સહમજવો. અને ગુનાહને લગતાં દુઃખને, (પાપની) સજા ગણવી. મીનોઈ જેહાંનમાં દરએક ઈનસાંનને સવાબ કે ગુનાહ કરવાના સબબનો મુતલક સંબંધ નથી. પણ ત્યાં (માંણસોને) સવાબનો બદલો મલવો
૩ અને ગુનાહની સજા ભોગવવીછે. દરવંદો (ઈઆને પાપીઓને જે સવાબનો) બદલોછે તે, તેઓના ગુનાહની સજા, જે કશોકતના

વખત શુધી દોજખ ભોગવવાનીછે, તે સજાને ફેરવવાથીછે. અને તે ગુનાહની સજાને આગમચથી ફેરવવી, એ આએ દુનીઆંમાં તેને વારતેના ઉપાએ તરીકેનાં સવાબનાં કાંમ કરવાથીછે. અશો ૪ લોકોને જે ગુનાહને લગતી સજાછે, તે જે કાંઈ ગુનાહ, આએ દુનીઆમાં તેઓને લાગુ પડેઓ હોએય, તેનો ઉપાએ તેઓની તરફથી નહી થાવાને લગતીછે. અને તે સજાનું આગમચથી ફેરવાવું, તેઓના સવાબના બદલાની અંદરથીછે. (એવી તરેહથી કે), તે અશોનાં રવાંને ગુનાહ કરતાં સવાબ કેટલો કરેલોછે ? તેની તપાસમાં, (ગુનાહ બાદ કરતાં), તે પવીતર રેવાથી, તે અશોને ઓત્તમ મકાંનમાં જવુંછે. અને તેવા અશો લોકોને, સવાબના બદલામાં હમેશનાં બેહેશતનું મલવુંછે. મજદીઅસની દીનની અંદર જણાવેલુંછે કે, ખલકનાં લોકો, સવાબના બદલાવાલાં અને ગુનાહની સજાને લગતાં દરએક મુલના સમમ તરીકેછે. માટે આએ દુનીઆં (તેઓને સારૂ) બીનોઈ દુનીઆંને માટેની બખ્શેશ મેલવવાનાં મકાંન તરીકેછે. અશો ૫ લોકોના ગુનાહને લગતી સજાને ફેરવવી, એ આએ દુનીઆંમાં તેઓએ પોતાનાં વાંકોનો જાહેર રીતે એકરાર કરવાથી, અને જે ચીજથી તેઓને બીનોઈ દુનીઆંમાં સવાબનો બદલો મલે, તેને લગતી યાદ રાખવાથી, તથા તેઓને કેટલીએક બખ્શેશ આએ દુનીઆંમાં નહી મલે, તે ઉપર રાજી રેહવાથીછે. પાપીઓને (તેઓના) ગુનાહને લગતી સજા, નાંપસંદગી સાથે ૬ ખમવી, એ ગુનાહનાં કાંમનાં નીવારંણુને સારૂં, તેઓમાં બીનોઈ દુનીઆંને માટેનાં કાંમો કરવાની તથા તે કાંમોને ઉધારવાની સકતી હોવા છતાં, તેમ નહી કરવાથી, અને નેકીના બદલાની તથા તેહને લગતો (ખોદાનો) આભાર માંનવાની યાદ નહી રાખવાથીછે. બીજાને લગતાં મકાંનને ખરાબ કરવું, એ, માંણુસની પોતાની ઈચ્છાથીછે.

(૧૧૮) દાદારને કોઈ જગોએથી ઈચ્છા કોઈ ચીજથી હાંણી પોહ- ૧ ચવી છે કે નહી ? તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, દાદાર પોતે, દરએક માંણુસને ભલી દીન ઉપર એતેકાદ ૨ વાલાં રેહવાની ઈચ્છા રાખનારો તથા તે (દીન) ને લગતું ફરમાંન આપનારોછે. કારંણુ કે, જે ઈનસાંનો, આએ દુનીઆંમાં, ભલી દીન ઉપર એતેકાદ રાખ-

નારાં હોએતેા, તેઓ એબ આપનાર (એહરેમન) નેા ઘટાડેા કરી સકે. અને જો તેઓ, ભલી દીનનેા સંબંધ રાખનારાં નહી હોએતેા, તેઓ (આએ દુનીઆંમાં) વગર ધાતે, સવછ હાલતમાં અને સધલાં સુખથી રહી સકે નહી. જેઓ ભલી દીનને લગતી (બાબદની) શોકથી પુછપ્રછ કરનારાછે, તેઓનાં કરતાં ચહડતે દરજજેના તે લોકોછે, કે જેઓ ભલી દીનને લગતી સહમજ રાખવા સાથે, તે દીન ઉપર સાચ્ચા એતેકાદથી રેહનારા હોએ. જે ગુનેહગાર આદમી, એબ આપનારા (એહરેમન) ને લગતાં ઘણાં પાપથી, (દુનીઆંના) લોકોની અંદર દુખ અને ઈજા કરનારૂ હોએછે, તેનીથી લોકો દાદારનાં હોકમ અને તેની ઈચ્છાથી ઉલટા જાએછે. અને તેજ સબબછે, પેદા
૩ ના કરનાર (દાદાર) ને હાંણી પોહચાડવાનેા. જે ધરમગુરૂઓ, દાદારને લગતી વસ્તુને કાંઈબી નોકસાંન કરનારા હોએ તેા, તેઓનેા મજહબ નેસતીને લગતેા તથા દાદારની મરજી અને ફરમાંનને દુબારનારોછે. જે ગુનેહગાર (આદમી), આએ દુનીઆંમાં કોઈબી ગુનાહનું કાંમ નહી કરેતેા, તે (આવતી દુનીઆંમાં) સવાબના બદલાને તથા ગુનાહની સજાને લાએકનું નથી. પણ જો તે, દાદારનાં ફરમાંનને રદ કરવાની ઈચ્છા નહી ધરાવતેા હોએ, બલકે (દાદારની) ઈચ્છા અને ફરમાંનને લગતાં કાંમ કરનારેા હોએતેા, તે પાપી (ધરમવાલેા) હેાવા છતાં, સવાબના બદલાવાલેાછે. અને ગુનાહની સજાને લાએકનેા નથી. જો કોઈ પાપી (ધરમવાલેા), દાદારનાં ફરમાંનને પેાતાની ઈચ્છાથી નહી રદ કરે તેા, તે વીસે દીનમાં ફરમાવેલું છે કે, તે શખ્સ દાદારનાં ફરમાંન વીસે તેહની ઈચ્છાની અંદર હમશરીકછે. કેમકે, જે ધરમ ઠગારાં ઈનસાંનની તરફથી કેહવાએલેા હોએછે, તે ધરમ તરીકે ગણાતેા નથી.

૧ (૧૫૮) જે કાંઈ મુલછે, તે પ્રલથીછે. અને જે પ્રલછે, તે મુલથીછે. તે વીશે ભલી દીનને લગતેા ખેાલાસેા.

૨ જાંણવું કે, જે કાંઈ મુલછે, તેહની હયાતીનું જણાવું, (તેનાં) ફલથીછે. અને મુલ, જે પરમાંણેનું હોએછે, તે પરમાંણેની સારી ઈમાંનદારીવાલાં તેનાં ખુદ ફલેા હોએછે. અને તેઓ ખવાસની અંદર સારા દેખાવવાલાં તથા નરસા દેખાવવાલાં, ખુશબોઈવાલાં તથા બદબોઈવાલાં, અને ખાવાની અંદર સારી

લેનતવાલાં તથા નરસી લેનતવાલાં, અને કઉમ્મતની અંદર તનદરૂસ્તી ભરેલાં અને દુબલા દેખાવનાં, તેનાં મુલનાં જેવાં હોએછે. જેઓની હસ્તો, અંધકાર (અંધમઈનીઉશ) ને લગતી હોએછે, તેઓ તેના જેવી ખાસીઅતના હોએછે. અને તેને લગતું જે કાંઈ ફલછે, તેથી દરએક ચીજની હયાતીને નોકસાંન થયુંછે. તે ફલનો ખવાસ તેનાં મુલને મલતો હોએછે. અને જેઓ તે અંધકાર મુલને લગતાછે, તેઓ આએ દુનીઆંમાં, તે (અંધકાર) ની બુરી બુધ્ધિના મેલાપને લીધે, બુરી બુધ્ધિવાલાછે. અને (તેની) પાપી હાલતના સંબંધને લીધે, પાપ કરનારા જણાએલાછે. અને જેઓ, અહુરમજદી મુલના સંબંધવાલા, (ઈમ્માને સ્પન્તોમઈનીઉશને લગતા) છે, તેઓ તેને લગતી દાનાઈના સંબંધથી, દાનાઈવાલા, અને તેને લગતાં પુનના સંબંધથી, પુણ્ય કરનારાછે. તેથી જેઓ યાહુદી ધરમવાલાછે, તેઓ ખુદ એક મુલના, (ઈમ્માને અહુરમજદના) સંબંધવાલા, બની સકતા નથી. કારણ કે, દાનાઈ અને બુરી બુધ્ધિ, એ જાતે એક નથી. તેથી જો જાતે દાનાઈવાલો, બુરી બુધ્ધિવાલો જણાએતો, તે બુરી બુધ્ધિવાલાં મુલથીછે. કેમકે, બુરી બુધ્ધિવાલો પોતે, તેને માટેનો ગુનાહ કરવાના સબબ તરીકેછે. વાસ્તે ગુનાહનું કામ કરનારી જાત, ખાલેસ સ્પન્તોમઈનીઉશને લગતી મુતલક નથી; પણ તે ખચીત અંધમઈનીઉશને લગતી હોવી જોઈએ.

(૧૧૬) **છુટકારો મેલવવાની ઈચ્છાવાલું કોણછે? અને તેનું નામ અવસ્તામાં શુંછે? તથા છુટકારો મેલવવાની ઈચ્છાવાલું કરનાર કોણછે? અને છુટકારો મેલવવાની ઈચ્છાવાલું કરવાનો સબબ શુંછે? છુટકારો મેલવવાની ઈચ્છાવાલું (માંણસ), તેના દુશમનની તરપ્રના તરીકા ઊપર શોક કરવાને માટેનું કેમ નથી? અને તેને કોણથી તથા સાને સારૂ પ્રાએદ્દો અને નોકસાંનછે? તથા તેથી ખલકને શું મોહટો પ્રાએદ્દો થવોછે? તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.** ૧

જાંણવું કે, (દોજખથી) છુટકારો મેલવવાની ઈચ્છાવાલું, આએ દુનીઆની અંદરનું માંણસછે. અને અવસ્તામાં તેને અહુએ અસ્ત હુમનંદ કરીને કહેલુંછે. જેનો અરથ તનવાલો મોલેક, તથા વીચારવાલો સાહેબ, એવો થાએછે. ૨

છુટકારો મેલવવાની ઈચ્છા વાલાં આદમીની હકુમત, (પોતાના) આતમાને માટેની ઈચ્છાની તરફ પોતાને ચલાવવાની તથા તેને લગતું ચહડતે દરજ્જેનું કાંમ કરવાનીછે. (આદમી સેવાએ), આએ દુનીઆંની બીજી પેદાએશ, આએ પરમાંણે પોતાની મરજી મુજબનું રાજ કરનારી નથી. જેઆરે યજદોની અંદરથી આદમીનો એક માલેકછે. ત્યારે તે સાહેબની તરફ, 'આદમીએ પોતાને કાંએ નહી ચલાવવું જોઈએ ! આદમીએ પોતાને, તે ખોદાએતાલાની તરફ એટલા વાસ્તે ચલાવવું સજાવારછે, કે તે સાહેબથી તેણે આએ દુનીઆંમાં જણમ લીધોછે. આદમી પોતાની અંદર મીનોયજદોને રાખવાથી, તે મીનોયજદોની (સાહેતાને) લીધે, પોતાને આએ દુની-
૩ આંની કાયાવાલું રાખી સખેછે. (માંણસને) છુટકારાની ઈચ્છાવાલું કરનાર, પેદાનો કરનાર અહુરમજદછે. આદમીને વાસ્તેની હકુમત, છુટકારાને માટેની ઈચ્છા રાખવાએછે. આદમીઓ ચહડતે દરજ્જેની ઈચ્છાવાલાં, સવાબને પસંદ કરવાએ અને ગુનાહને ના પસંદ કરવાએછે. દાદારની મતલબ, (આદમીના) છુટકારાની ઈચ્છાને લગતીછે. અન્તકરંણુની આંખ, આદમીને જોતું, (ઈમાને સાવધ) રાખનારીછે. અને તેની હકુમતની મારફતે, આદમીએ પોતાને લાએક બનાવવુંછે. અને તેની હકુમતથી, (માંણસને) દાદારની તરફની કઉમતનું મલવુંછે. વલી આએ (અન્તકરંણુની આંખવાલી) સકતીને લીધે, માંણસ દરૂજના સઘલાં લશકરને હાંકી કાહડવાને માટેનું સરવેથી સરસ બલ ધરાવનારૂંછે. તેમજ તે, અહુરમજદની પેદાએશને હાંની પોહચાડવા સારૂં પોહચનારા દરએક દરૂજને કજલાવનારૂંછે. અને તેને, (ઈમાને અન્તકરણુની આંખને), મદદ કરનારી ભલી દીનને લગતી નીતીનો બોધ આપનારી ખોદાઈ અકલછે.
૪ આસ્ને ખેરદ (ઈમાને ખોદાઈ અકલ) ના દુશમન તરીકે, ઉલટી અકલ તથા બુરી બુદ્ધિને લગતો બોધછે. કે જે (ઉલટી અકલ અને બુરી બુદ્ધિનું ગણેઆંણુ), અકલને આડે આવનારી અને દરૂજની બુરી દીનને મદદ કરનારી (વસ્તુ) છે. (માંણસને) સ્પેનામીનોની તરફથી સવાબને (લગતાં કાંમને) પસંદ કરવું, વીચારવું, (તેને વાસ્તેનું) બોલવું અને કરવુંછે. અને ગુનાહને નાંપસંદ કરવો, નહી વીચારવો, નહી બોલવો અને નહી કરવોછે. તેની સાંહમણે, (માંણસે) અંધમઈનીઉસ્તી તરફથી, ગુનાહનાં કાંમને પસંદ કરવું, તેને માંટેનો વીચાર કરવો, તેને સારૂં બોલવું અને તેને વાસ્તેનું કરવુંછે. અને સવાબનાં ફાએદા

ભરેલાં કાંમને નાપસંદ કરવું, તેને માંટે નહી વીચારવું, નહી બોલવું
અને નહી કરવું છે. ગુનાહનાં કાંમને નાપસંદ કરવાએ, નહી વીચારવાએ, ૫
નહી બોલવાએ અને નહી કરવાએ; તથા સવાબનાં કાંમને પસંદ કરવાએ,
વીચારવાએ, બોલવાએ અને કરવાએ, માંણુસ પોતે પોતાને (દોજખની
ઈજાથી) છુટકારો આપવાની હકુમતવાલું છે. તેમજ તે, આએ દુનીઆંનાં
બીજા લોકોને, યજદાંની તરફની કઉઅતની મારફતે, દરૂજનાં નોકસાંનથી
છુટકારો આપનારૂં છે. અને ગુનાહને પસંદ કરવાએ, વીચારવાએ, બોલવાએ ૬
અને કરવાએ; તથા સવાબને, નાપસંદ કરવાએ, નહી વીચારવાએ, નહી
બોલવાએ, અને નહી કરવાએ, માંણુસ પોતાને પોતાની હકુમતની મારફતે
(દોજખનું) બંદીવાંન કરનારૂં છે. અને તેજ પરમાંણે બીજા લોકોને, તેઓને લગતી
દરૂજની સકતીની મારફતે, (દોજખનાં) કેદી બનાવનારૂં છે. ખલકનાં લોકોને ૭
ઘણો ફાએદો થવો, તેઓની (દરૂજથી) છુટકારો મેલવવાની ઈચ્છાથીછે. અને
સઘલાં આદમીઓ પોતાને માંટેની હકુમતવાલાં, દરૂજની ઈચ્છાનો તથા
બુરી દીનનો શોક નહી રાખવાથીછે. દાદારની ભલી દીનને લગતી ઈચ્છાનો
ચહડતે દરજ્જેનો શોક રાખવાથી, માંણુસ પોતાને શુધારનારૂં છે. અને ગુના-
હનાં કાંમને નાપસંદ કરવાએ, નહી વીચારવાએ, નહી બોલવાએ, અને
નહી કરવાએ; તથા સવાબનાં કાંમને પસંદ કરવાએ, વીચારવાએ, બોલ-
વાએ અને કરવાએ, (માંણુસ તેના) આતમાને દાદારની ઈચ્છા મુજબ સારી
રીતે રાખનારૂં છે. અને તેથી, ખલકના દુશમન તરીકે ઉભા થાએલા અંધ્ર-
મઈનીઉશનો ધટારો થવોછે. અને ખલકના લોકોને અમરગી, બાલેસી અને
હંમેશનાં સુખને સારૂ તેના દુશમન અંધ્રમઈનીઉશથી દુર રેહવું છે. જે ધરમ- ૮
ગુરૂઓ, ગુનાહનાં કાંમને પસંદ કરવાએ, વીચારવાએ, બોલવાએ અને કર-
વાએ; તથા સવાબનાં કાંમને નાપસંદ કરવાએ, નહી વીચારવાએ, નહી
બોલવાએ અને નહી કરવાએ, માંણુસનો (દોજખથી) છુટકારો કર-
વાની અતીઅંન્ત ઈચ્છા રાખનારાછે. તેઓ સેવટે હમેશના દોજખી
છે. અને દોજખથી તેઓનો હરગેજ છુટકારો થવાનો નથી. તેઓનો મજ-
હબ, માંણુસને (તેઓના કેહવા મુજબ), (તેઓના) ધરમની ઈચ્છાએ, (પાપથી)
છુટકારો આપવાનોછે; પણ તે (ધરમ) આદમીના ફાએદાને માંટેનો નથી એટ-
લુંજ નહી, પણ પાક યજદોને ઘણી ઈજા પોહચાડનારો અને આએ દુની-
આંનાં રાખલા લોકોને સેવટની બુરાઈ તથા હલાકી પોહચાડનારોછે. અને
(દોજખથી) છુટકારો આપનારો નથી, પણ તે, તે મજહબવાલા લોકોને ખરાબ
કરનારોછે. તેને નીતીવાલો નહી, પણ પાપી ધરમ કેહવો જોઇએછે.

આએ પુસ્તકને છપાતાં થએલી ભુલને લગતું ગુજરાતી શુદ્ધી પત્ર.

સફો.	સતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૧૯૩	૮	નરસો.....	નરસો).
૧૮૪	૨૪	જવાદાર..	જવાબદાર.
૧૯૨	૧૦	....	સરદીને લીધે સરદીવાલી.
૧૯૫	૩૩	સકતી....	સકાતી.
૨૦૦	૫	બીના..	બીજના.
૨૦૦	૬	ધરગુરૂ	ધરમગુરૂ.
૨૦૦	૯	૯ મા ફકરેાછે તેને બદલે.. ..	૧૦ મી સતરે ૯ મા ફકરેા ગણવેા.
૨૦૦	૨૨	બવગર..	વગર.
૨૦૧	૬	મેલવા	મેલવવા.
૨૦૨	૧૪	પેાહચેલા..	પેાહચેલેા.
૨૨૧	૨૦	તે.	તેનાં.
૨૨૩	૨૦	કાહેલી	દેવપ્રસ્તી, કાહેલી.
૨૩૦	૧૦	તથ..	તથા.
૨૩૮	૧૬	....	(ફકરેા) ૫.
૨૪૧	૨૫	તેઓને	તેઓના.
૨૪૬	૨૩	સેવાનાં	સેવાએનાં.
૨૫૨	૨૬	બ્વાસ	રંગ.

THE ENGLISH TRANSLATION,

BY

RATANSHÁH E. KOHIYÁR, B.A., LL.B.

UNIVERSITY OF BOMBAY.

CONTENTS.

PAGE.

Of men who are strong or weak in doing deeds of righteousness or sin 189

Men become better (righteous) when their doings in this world are in conformity with (their) faith regarding the coming world; and they receive harm from holding relations with the destructive power of Ahereman... 190

From the beginning of the world the righteous and the sinners have respectively been of the side of the Good and the Evil Source 194

Regarding the power of religion over the children of men ... 196

Regarding men who belong to and men who do not belong to the religion 196

Regarding two excellent qualities connected with superior intelligence possessed by man, and two wicked qualities connected with perverse inferior intelligence possessed by him 197

Exposition regarding light and darkness... 199

How it is that men of this world have thought of doing the work of Ahereman 203

Exposition in the good religion regarding good and evil intelligence 204

It depends upon kings whether the world walks in the good path or not 205

Regarding foresight, superior rank, discrimination, wisdom, faith, belief, inference, sense, understanding, thought, speech and deed 205

Regarding the mutual connection of wisdom, desire and speech.. 206

Who in this world causes harm to Ahereman? Who is harmed by injuring man? 208

PAGE.

Regarding men of the religion who hold relations with good and with evil; how they are to be judged; and how their goodness or wickedness is to be distinguished 209

No other religion save the Mazdiasnian religion severs Anghra Mainius from man 211

Men prevail over one another in the world through good and evil deeds 213

Regarding men who exist for their good and men who do not exist for their good 215

How does a man acquire complete knowledge of his calling? ... 215

The king who brings men into the Mazdiasnian religion augments virtue and diminishes vice 216

Superior strength confers upon men rank and lustre: inferior strength brings them into a low and degenerate condition. 217

Of the thoughts that impart increased lustre and increased darkness to the Mazdiasnian religion 219

Exposition regarding physical and spiritual medicine 220

Regarding the duty of man to do the work relating to the next world and to remain aloof from doing what ought not to be done 242

Regarding the men who in this world make themselves walk in the ways of immortality and remain on the side of Spento Mainius and Anghra Mainius 245

Regarding the number of times the sun will shine upon this world from its original place 246

Of the exposition of the Mazdiasnian religion in the three parts of the Avestá 248

God will always keep up his creation in this world notwithstanding the harm-causing power of Anghra Mainius 250

Regarding the duty of men to respect and to obey the High Pontiff 253

Regarding the duty of men to obey a just king 254

The three parts of the Avestá (Hat Máthra, Dát and Gáthá) make known co-related matters 255

PAGE.

Regarding the signs of the best and worst times of the world and the four outcomes of each 257

Regarding the commandment of the religion to diminish wickedness wherever it may be most prevalent 258

Regarding the disappearance in man of the disposition to make good invocations owing to the cessation in him of the faculty on which the practice of invoking God depends ... 259

Religious works of good ceremonial are fit to be approved: opposed to them are works of wickedness and sorcery and evil ceremonial: the means of averting the latter... ... 260

Regarding the duty of a father to love his children from infancy to adolescence 263

Regarding the rewards of the pious and their punishment for sin, and the punishment of the wicked and their rewards... 264

Whether harm will reach the Dádâr from any quarter or from any thing? 265

Roots spring from fruits and fruits spring from roots 267

As to who is possessed of the desire to obtain liberation; his name as given in the Avestá; who it is who gives the desire for liberation; why it is that a desire for liberation is given; and why it is that one possessed of the desire for liberation does not like the ways of his enemy, and from whom and why does he derive benefit or harm ... 268

ERRATA AND CORRIGENDA.

Page 190 note † line 1 *for* Son *read* son.
„ „ „ „ „ 1 *for* grand son *read* grand-son.
„ 191 line 2 *for* Son *read* son.
„ 194 „ 2 *for* beginings *read* beginning.
„ 198 „ 4 *Put a full point after* other.
„ 208 „ 3 *for* (that(*read* (that).
„ 215 „ 14 *Put a comma after* (system).
„ 227 note * line 4 *for* mediu *read* medium.
„ 236 „ * „ 3 *delete* that.
„ 265 line 4 from bottom *for* place *read* quarter.

GLOSSARY.

Page 2 Column 1 line 11 *add* Of high rank, Superior.
„ 7 „ 2 lines 12 & 13 *delete* having been.
„ 10 „ 1 line 11 *for* taken *read* token.
„ 15 „ 2 line 3 from bottom *for* Perod read Period.
„ 19 „ 2 „ 4 *for* chooses *read* choose.
„ „ „ „ „ 7 from bottom *for* imjuring read injuring.

Exposition in the good religion regarding the strong and the weak. (۱۳۹) 1

Be it known that, a man is considered to be of the side 2
of (either of) the Powerful Ones (Spento Mainiús and Anghra Mainiús) according as he deserves to be requited for deeds of a superior or of a perverse character. And the man who does not deserve to be requited for either superior or perverse deeds is not considered to be of the side of (either of) the Powerful Ones. Those who are of the side of the 3
Powerful Ones, as also those who are without the strength derived from them, have been described by the Ḍastúrs, on the authority of the religion, in four ways. Of these one is 4
the man who is strong for the invisible world as well as for this world, that is, a man who is (both) intelligent, and sound in every member of (his) body. Another is the man 5
who is strong as regards the invisible world but who is weak for this world, that is, a man who is intelligent but who is hindered in respect of the vigour of all his bodily members. The third is the man who is without the strength required 6
for actions suited to the invisible world but who is possessed of the strength required for this world, that is, a man who is wanting in intelligence but is sound with the vigour of all his bodily members. Such a man, notwithstanding his power of speech, is not of the side of any one. For, the man who is without the strength of the invisible (world) is lacking in intelligence, and the unintelligent man is possessed neither of the strength (intelligence) of this world nor is he worthy of acquiring that strength. The fourth is the man who is 7
without strength for the invisible world as also for this

world, that is, a man who is wanting in intelligence and in the movements of all his bodily members.*

1 Exposition in the good religion regarding (the fact that) the improvement of man depends on the correspondence between the givings (i. e. doings or deeds) of this world and the faith regarding the coming world, and that his deterioration depends upon connection with the destructive Power (Anghra Mainius). (۱۴۷)

2 Be it known that, for the work of improving man, there are, in the mixed condition of things in this world, the gifts (*i e.* generous deeds) connected with the coming world: and they consist in an accordance between them and the mutually related powers (of this and the coming world): (*i.e.* whatever promotes the physical and spiritual happiness of man, is a work of generosity *i.e.* of religion) Owing to this (truth) it was that that virtuous high priest and holy teacher, A'ḍarbáḍ the son of Zarthúsht,† was able to expound, in the form of the *Naksh* (text)

* It is said in our holy religion that when a man passes away from this world, he has, on the morning of the fourth day from his decease, to render an account of his doings in this world to Meher the Judge and Rasné the Just, near the Chinwaḍ bridge in the invisible world. And there the order is given for the good man to reside in paradise and the evil-doer is consigned to hell. The above text, however, points out that it is the intelligent man that is held accountable for his deeds. The man who is without sense or intelligence is not held accountable: nor can he obtain the reward for good or evil deeds.

† This Ḍasṭúr A'ḍarbáḍ the Son of Zarthúsht was a grand son of the great Ḍasṭúr A'ḍarbáḍ Máráspand and was the author of many works on religious subjects: many extracts are given from his writings in the Sháyast Láshayast, the Pehlwi commentary on the Vandidad, and in the works of other Pehlwi writers. His spirit is, along with those of other great Ḍastúrs and religious men, invoked in the A'frinė Panji.

quoted below, to that far-sighted emperor, Yajdgard the Son of Sháhpúr*, the potent thoughts of religion. And (he) pointed out (the fact) that the strength of the good and evil powers, being mutually destroyed, was rendered useless; for, it is owing to (his) good sense that every man in this world is known to be an improver of (his) existence through the medium of things related to both this and the invisible world. And the boon of the things related to both the worlds depends on the soul remaining steadfast in this world as the associate of the invisible world. Among them, (*i.e.* things related to both the worlds), one thing related to this world is the body (of man). And the thing related to the invisible world is the soul. And man is formed by the union of these with each other. Another (thing) belonging to this world is wealth, and to the invisible world is righteousness. A third (thing) belonging to this world is honour and to the invisible world is good behaviour. A fourth (thing) belonging to this world is dominion, and to the coming world is religion. A fifth (thing) belonging to this world is well-directed generosity, and to the coming world is wisdom. (Man) becomes worthy of honour through the good powers belonging to the soul. And (he) becomes possessed of riches and the highest righteousness through good movements (deeds). It is owing to (his) soul that (a man's) body is well-warned. And the soul (itself) remains aloof from the contact of false Druj, owing to the connection, one with another, (of soul and body). And each (soul and body) is rendered dull by the weakening of the strength of the other; for, when any of the powers of the

3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

* He came to the throne in the year of Christ 399.

soul become enfeebled, every one of the powers of (the) body is brought to a standstill. And when harm is done to any part of the body, injury is caused to its co-related soul. Therefore, it is owing to the purity of the soul that the body pertaining to this world becomes valuable. And the acquisition of purity by the soul is through the powers of the
14 body pertaining to this world. The riches of this world are exalted when they render help to the righteousness of the coming world; (for), it is generally through the riches of this world that the acquisition of righteousness for the com-
15 ing world is rendered possible. Honour in this world acquires (its) value through the good movements (deeds) for
16 the coming world. And the increase of good movements (deeds) for the coming world depends on the solicitude felt
17 for the honours of this world. The improvement of rule in this world depends on the influence exerted on the people by the religion from the invisible world. And the religion from the invisible world is continued (in this world) that rule may be maintained among the people in excellence.
18 The good gifts (deeds) of this world acquire eminence by being connected with the wisdom for the coming world. And the wisdom for the coming world depends on good
19 gifts (deeds) in this world. The body of this world is punished because of the sins of the invisible soul. And the invisible soul is separated from the body, when the body
20 of this world is injured. When the riches of this world are lost, the righteousness for the invisible world is obstructed. And it is when the righteousness for the invisible world is enfeebled by them that the contact of the riches of this
21 world becomes improper. The good movements (deeds) for the coming world are broken up when reputation in this

world is lost. And when the good movements (deeds) for the coming world are broken up the connection of this world's honour with man ceases to exist. When the waxing 22
condition of rule (sovereignty) in this world is destroyed, the continuance in this world of the religion pertaining to the invisible world is prevented. And when the religion which pertains to the invisible world becomes unstable, rule (sovereignty) in this world is rendered unenduring. The non- 23
acquisition of good reward from gifts (deeds) in this world is owing to the unwise (and) enfeebled understanding connected with the invisible world. And the gifts (deeds) of this world made without a desire for (the) wisdom (of the invisible world) are undeserving of praise.

THIS IS THE NAKSH (TEXT.)

This world's body is (exists) because of the soul which belongs to the invisible world.

The gifts (good deeds) of this world are (exist) because of the wisdom belonging to the invisible world.

Sovereignty (rule) in this world is (exists) because of the religion which concerns the invisible world.

Honour (reputation) in this world is (exists) because of the good movements (deeds) concerning the invisible world.

The riches of this world are (exist) because of the righteousness belonging to the invisible world.

1 **Exposition in the good religion regarding all the righteous being, from the beginings of this world, of the side of the Source of Good, and all the sinners being of the side of the Source of Evil and holding communion with him.** (۱۴۸)

---

2 Be it known that, the source of all good and the head-most promoter of all good is the Spenámino who is possessed with an exceeding desire for the goodness of the Creator, Ahúrmazd. Therefore, the king, who is on the side of goodness, causes immense benefit to all the people and raises them to a high position in the invisible world through the works of this world. And he puts off harm from himself.
3 The source of all evil and the most forward promoter of all wickedness, Anghra Mainius of the wicked desires, is Ahereman, the injurer (of the world). Therefore, the king who is of the side of wickedness is the doer of exceeding harm to all mankind both in this world and in the coming world. And
4 hence he is the hinderer of benefits to himself. Hence the man who in this world, through the Source of well-inclined wisdom, perpetually keeps (himself) connected with righteousness, is, as much as possible, possessed of a desire for good deeds. And, therefore, he is desirous of the income of
5 righteousness. And the man who, in this world, through the Source of wickedly-inclined evil wisdom, keeps (himself) always connected with sin, is, as much as possible, a doer of wicked deeds. And he is possessed of the income-less
6 desire (of sin).* (Therefore), if the religion of one religious

---

* Our holy Prophet, Zarthusht, has, in the second, third and fourth verses of the Ahúnvat Gáthá, enjoined us in the following terms to obtain a knowledge

teacher, among others, (is such as to) impart wicked wishes and commandments, the religion of that religious teacher is wicked and calculated to cause injury to his community through all wickedness. Hence, the religion which is devoid of the wishes pertaining to life, is a religion which conforms to the wishes of the Unknowing and the Death-causing (Anghra Mainiús). Whoever accepts such a religion as a religion is an approver, through missing the (right) path, of a lifeless religion. It is not right to consider such a religion as a religion.

---

of our religion and to approve of the work of Spento Mainius and to keep aloof from the work of Anghra Mainius :—

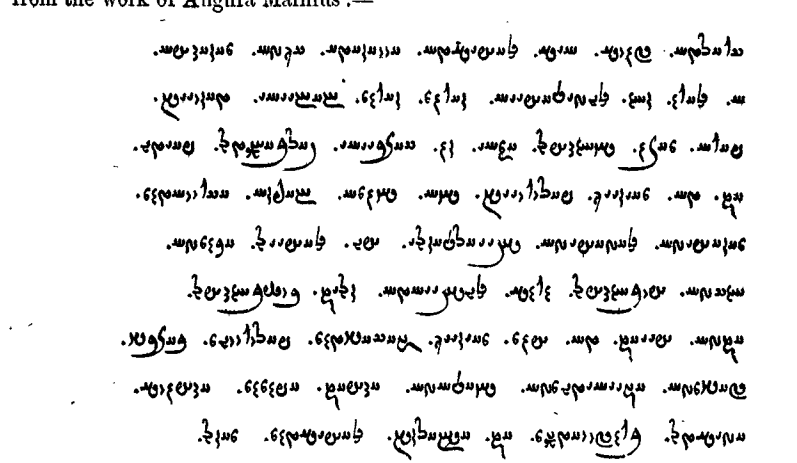

i. e. You should receive (religious) instruction such as may raise you to a higher condition, and should look (at things) through (the instrumentality of) light-bearing thought. And every man and woman should acquire knowledge of great deeds calculated to obtain for them rewards (in the coming world), and should approve (of) them ; for this reason that, at the beginning of the world a conversation (compact) took place between the two Minos (invisibles) (Spento Mainius and Anghra Mainius) about the good and evil thoughts, words and deeds pertaining to them. And in accordance (with the compact) the two Minos entered into (pervaded) the first creation, (*i. e.* Gayomard). The work of one of them is to suggest wicked thoughts to the wicked and to ruin their life. The work of the other is to suggest good thoughts to the pure and to protect their lives. Therefore, of the two Minos you should prefer the one who is possessed of good wisdom, and should reject the one who is possessed of evil wisdom.

Exposition in the good religion regarding the power of religion among the children of men. (۱۴۹)

Be it known that, in (this) mixed (world of good and evil) the progeny of man is divided into three ranks,—the highest, the middle, and the lowest. And the particulars thereof are thiswise. The highest is superior to the middle and the lowest (rank). The middle is superior to the lowest. The lowest of the children of men become superior to those in the highest and middle rank. And the reason generally is their firmer faith in the good religion and their greater liking (for it). It is thiswise that, in proportion as the lowest of the progeny of men are more solicitous to remain firm in the good religion than the middle (rank) of the progeny of men, and as the middle (rank) of the progeny of men are more solicitous than the highest believers, in the same proportion are they superior (in rank to the others), owing to the greater solicitude of the one than that of the other. And it is because of their solicitude that the highest believers are of a nature like unto that of the Yajads. Similarly, the highest of the children of men become, of their own accord, like unto the lowest of the children of men and (even) inferior to them by reason of excessive faith in the religion of evil. Those also who are the meanest and who become like unto the Dévs and Drujs in their nature, are such, because of their wicked desires.

Exposition in the good religion regarding (religious) communion and severance. (۱۵۰)

Be it known that, men fit to hold communion with or to remain aloof from are of various kinds: of these, firstly, the

communion between those obedient to God is owing to their disposition to remain in obedience to God. And the severance between those obedient to God and those disobedient to Him is owing to the disobedient disposition (of the latter) towards God. Secondly, the communion between those who obey God and the 3
believers in the good religion is owing to their faith being that of the good religion. And their severance from those belonging to the evil religion is owing to their (of the latter) ways pertaining to the evil religion. Thirdly, those belonging to the 4
good religion are connected with the good (i. e. the priests or Athornáns) because of gifts made for the worship of God; and their separation from the wicked is owing to their (the latter) failing to worship God and to make gifts. Fourthly, 5
of these three kinds of Mazdiasnians, those who are the highest in rank, are such, owing to the worship of God and to the acquisition of the friendship of the Yajads. And their separation from the Ḍévs is owing to their entirely refraining from worshipping Ḍévs and from doing the work pertaining to them.

Exposition in the good religion regarding two most excellent qualities connected with superior intelligence and two most wicked qualities connected with perverse intelligence. (۱۴۱) 1

Be it known that, it is mentioned in the religion that the 2
two most excellent qualities pertaining to intelligence of a high order, are, liberality and love. And they pertain to God himself. And each of these (two qualities) is fostered by the other. (For), to make a gift with a pure heart to a holy man in order to secure his love is liberality. And a liking for making gifts to good men is love for holy men. Through these (qualities) man becomes connected with heaven

3 (paradise). Similarly, there are two most evil vices pertaining to perverse intelligence of a low order, which are miserliness and animosity. Further, these two vices belong to the Ḍevs themselves. And each of them is set off by the other Miserliness consists in refusing to give a thing to a holy man who asks for it (merely) from animosity to the holy man (and) notwithstanding that the person has the thing in abundance. Animosity for holy men is where there is a good man worthy of securing the love of men, and instead of securing his love, enmity is shown towards him, through (a spirit of) miserliness.*

---

* In the shape of a dialogue between "Sarosh the holy" and "Ḍevi Ḍruj", contained in the 18th pargard of the Vandiḍâḍ, Ahurmazḍ thus announces to our prophet that a Mazdiasnian is guilty of sin when he refuses to make gifts to holy men and that sin is diminished when such gifts are made :—

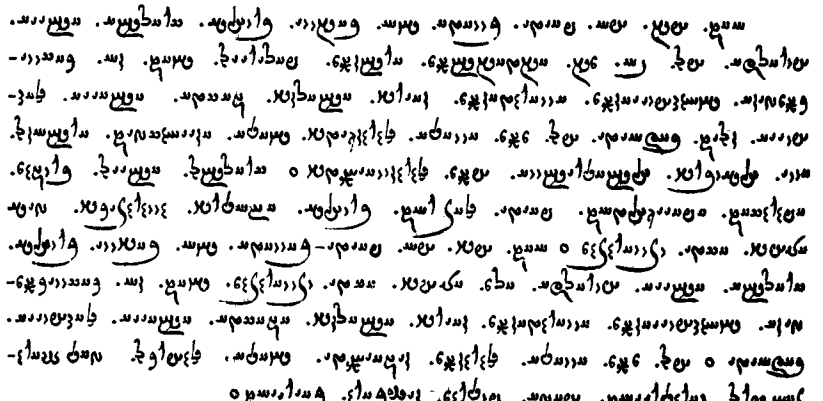

i. e. The Ḍevi Ḍruj thus replied to Sarosh the holy : O beautiful Sarosh the holy ! the first of these men of mine is he, who, notwithstanding that he is asked, refuses to give a small portion of his riches and property to a holy man for the sake of good righteousness. This (man) makes me pregnant as other men render women pregnant with their seed. (Then) asked Sarosh the holy of the Ḍruj, lowering the club uplifted for battle : O Ḍruj that art unhappy and a doer of perverse deeds ! what is the atonement for that (sin) ? Then the Ḍevi Ḍruj answered him : O beautiful Sarosh the holy ! the atonement for that (sin) is this, that if the man give, for the sake of good righteousness, without being asked, to a holy man, a small portion of his riches and property he destroys my pregnancy just as a four-footed wolf takes out a child from (its) mother's womb and tears it.

Exposition in the good religion regarding light and darkness. (۱۴۲).

Be it known that, it is owing to light and darkness, that there is a mixture (formation) in this world of heat, cold, moisture and dryness. And the other related varieties of created things possess them in the required degree. Thus, it is owing to them (light and darkness) that the things of this world are possessed of light, darkness, heat, cold, moisture and dryness. Similarly, this world is shining because of light, dark because of darkness, hot because of heat, moist because of moisture, and dry because of dryness. Therefore, it is impossible for these two rivals (light and darkness) to associate with each other and for this world to wear a uniform aspect. Similarly, it is not possible, owing to many diverse ways, for this world to be the rival (antagonist) of the one (and the partisan of the other). Again heat and moisture are (exist) because of light. When this world is lighted up every thing upon it is fragrant, pure and good looking. And other (portions of the) good creation are possessed of good sway* (influence). Similarly, cold and dryness are owing to darkness. When this world is in darkness every thing upon it is stinking, filthy and of sinful movement. And (other portions of the) evil creation acquire evil lustre and evil sway* (influence). Therefore, the antagonism of these two (light and darkness) depends upon the predominance in this (world), one over another, of the

* The meaning here is that good men are enabled to do good deeds through the power of light; and that robbery is prevented, pain relieved, bad odours destroyed and vitiated air purified by means of it; that wicked men are enabled to commit robbery, plunder and other sinful deeds through the power of darkness and that diseases, a vitiated atmosphere and offensive odours are the outcome of darkness.

superior powers in whom they have their different sources. Hence, one (of these powers) cannot associate (coexist) with the other. (For), one of these things (light) has a source (Spento Mainius) through which it fights (its fights), keeps within bounds and performs good deeds in this world. And the other thing (darkness) has a source (Anghra Mainius) through which there is companionship with sin. From this it appears that one of these powers introduces relations with powers, good at adopting remedies and well-regulated, such as belong to the Yajaḍs. And the other power gives (introduces) relations with the (perverse powers) connected with the cherishing
6 of the body. This (the above) was written by the head of the religion, the virtuous A'ḍarfarobag the son of Farokhjáḍ, in the (book called) A'inin Nameh and has been introduced into what was written on the same subject in the Ḍinkarḍ composed by the former heads of the religion.

7 If the sayings of any one of the religious teachers are calculated for darkness, and are wholly devoid of light, such (sayings) are connected with darkness. And where (in the sayings of religious teachers) there is much shining of light there, there is permanence of light and disappearance (setting) of darkness. Just as where darkness shines (prevails) no object can obtain light, so as long as there is the existence of these two (Spento Mainius and Anghra Mainius) holding relations with the conduct of man in this world, so long the above objects (causes) (light and darkness) will appear: but when the limit of both (Spento Mainius and Anghra Mainius) is reached (completed) nothing will perish. For this reason these two are nowhere found in the same place,

but one of them is always covered up or rendered lustreless (deprived of vigour) by the other. And the shutting up of the one is the manifestation of the other. As where heat is, cold cannot remain, and where moisture is, there is no dryness: so (where there is Spento Mainius, there Anghra Mainius cannot remain). Hence, it is just to speak suitably of the one (Anghra Mainius) who is deserving of being covered up and rendered lustreless by the other. For wanting the existence of heat there is cold. And wanting the existence of cold there is heat. And where there is (exists) no dryness there is moisture. And the non-existence of moisture is dryness. For this reason, without (the existence of) any one of these things the end of the action of any one (the other) cannot be made out (distinguished). Further in all the things in the world there is antagonism and a suppression of one by the other. Therefore it must be said (admitted) that all things (in this world) are for destruction.

Again (further explanation) in regard to this matter is 8
this, that, he who is for destruction (Anghra Mainius) will not be able to obtain the first one (Spento Mainius). And will not be able to be of his side. Then, how is it possible for light and darkness to obtain (secure) each other? or how can they be of the side of each other? If things of darkness were not rendered lustreless (feeble) by light; if, similarly, cold was not destroyed by heat, these things differing from each other could have remained together. Therefore, the religious teacher who is of the side of light makes (man) open-eyed. And the religious teacher who is of the side of darkness shuts up the eyes (of man). For this reason he who does the work of destruction (sin) is spoken of (in the religion) as

connected with Ḍevs. And he who is wholly unconnected with destruction is spoken of as one who can live within (the) bounds (prescribed by Spento Mainius). Therefore, if (a religious teacher) is for darkness, he pertains to destruction. And for this reason in proportion as religious teachers are for darkness they are connected with Ḍevs and hold corresponding designations (titles). For, such speeches (sermons) are made by them as if they intended to render their (followers perishable (sinful). Therefore these religious teachers are wholly undeserving of glory.* Those who belong to the Mazḍiasnian religion are well able to understand both light and darkness. And (they) are able to keep themselves on the side (of Spento Mainius): And keep themselves on their guard against the perverse Source.

* In our Mazḍiasnian Zoroastrian religion the ways of virtue, truth, purity and righteousness are called the ways of Spento Mainius: and the ways of vice, untruthfulness, filthiness and sin are called the ways of Anghra Mainius. And these two opposing courses of conduct are declared to have originated in two different sources. The writer of the Ḍinkarḍ is here controverting, not the moral precepts and commandments contained in the Mazḍiasnian religion, but the immoral precepts and commandments promulgated by certain religious teachers. The substance of the above comments by the learned author of the Dinkarḍ on light and darkness is this, that as in this world it is impossible to understand what heat is without knowing its opposite cold, or to appreciate moisture without a knowledge of dryness; so it is impossible for man to understand the excellence of light without knowing what darkness is. Hence, the creation by the holy Ahúrmazḍ of things having these two opposing powers or virtues. Those things that are good and beneficial He has declared as belonging to His chosen power or principle known by the name of Spento Mainius, and those things that are evil and hurtful as belonging the power or principle Anghra Mainius of which he disapproves. And having placed man between these two invisible principles each drawing him towards itself, He has, to enable him to make his choice between the two, revealed the Mazḍiasnian Zoroastrian religion, that by a knowledge thereof he may be enabled to walk in this world in accordance with His wishes and remain aloof from the ways of Satan, thus obtaining in the next world the shining abode of paradise and freeing himself from the punishment and the darkness of hell. It is, therefore, the duty of every religious teacher to point out to men the path that frees them from hell and makes them fit for paradise, and to warn them against the commission of sin.

Exposition in the good religion as to how, from the beginning to the end of the Blemish-giver, men acquire thoughts (knowledge) regarding work connected with him. (۱۴۳) 1

Be it known that, thoughts (considerations) regarding 2
the work of the Blemish-giver in connection with men, from his beginning to his end, are promulgated in the one (Mazdiasnian) religion. Therefore the man who, by means of the explanations in that religion, points out to the soul (of man) the best way for attaining superior position has for his object the suppression of perverse passions and the strengthening of virtue. In the beginning (of the world) the first person to communicate high thoughts to men doing the work pertaining to the Blemish-giver was Gayomarḍ. And it was through the precepts (thoughts) of this one man who was the first (person) created in this world, that all men became good-thinking, good-speaking and good-doing. And it is owing to his precepts that men even now think (what is) good, speak (what is) good and do (what is) good, and will continue to be in the habit of thinking, speaking and doing the same till the time of the final improvement.* And it is by means of them that whatever sinful deeds and miseries

* According to our holy religion the first man whom God in his goodness created with thoughts (attributes) such as He approved was, Gayomarḍ, from whom all the children of men have descended. And, just as the nature, the wisdom and the courage of an ancestor are inherited by his descendants, so whatever true thoughts, true words and true deeds are found in men who walk in the path of Ahurmazḍ are traceable to the first father of all, Gayomarḍ. It is on the same principle that A'darbáḍ Zarṭosht, a high priest of our religion, in dividing the things of this world into 25 classes, has connected 5 with luck or fortune, 5 with one's deeds, 5 with one's habits, 5 with one's origin and 5 with one's family characteristics. He assigns life, wife, children, power and riches to fortune: a man's being an Athornan (of the priestly class), an Arthestar (of the warrior class), a Vástariosh (a cultivator) and sin and righteousness depend

are inflicted (given) on the world by the Blemish-giver will be removed (got rid of). And there will be final improvement of the world in consonance with the wishes of the holy Ahurmazd. And the people of this world will become free from the evil passions of the Blemish-giver, and the whole good creation will be for ever immortal and free from vice.

1 Exposition in the good religion regarding good and evil intelligence. (۱۴۴)

2 Be it known that it is because of wisdom that a man is a doer of good or evil deeds. He who is a doer of good deeds is possessed of good wisdom (intelligenee). And he, using his wisdom for the purpose of doing good deeds, is able to keep up his connection with the One Lord with whom connection ought to be maintained. And he who is a doer of evil deeds is possessed of evil wisdom (intelligence). And he, using his wisdom in doing evil deeds, is of the way of the other one (Anghra Mainius) (and) Farehbút. Good intelligence keeps (a man) pure of sin. For, good intelligence (wisdom) keeps (a man), in accordance with justice, aloof from secretly dispoiling the people and doing them harm, and similarly, keeps (him aloof) from appropriating to himself, through the Blemish-giver, the goods and property of others. In the same way a person of good intelligence (wisdom) opposes the open plunder, and highway robbery of men's goods and property.

upon his deeds: sexual congress, work, eating, walking and sleeping are matters of habit: tenderness of heart, a sense of shame, generosity, courage, truthfulness and goodness are matters that depend upon a man's origin: and, the bodily frame, the appearance, acuteness, the power of reasoning, and strength are things traceable to family characteristics. The five attributes mentioned in the fourth class must have come to us from Gayomard.

Exposition in the good religion regarding him who is the owner (i.e. King) of the world and the world's walking in the good path (way) owing to him. (١٤٥) 1

Be it known that, the moving of the world in the good path depends upon the first of the two desires (inclinations) of Kings,—one, (a desire) to do good deeds and another, (a desire) to do evil deeds. For, men are enabled to maintain (themselves) because of the desire of Kings to do good deeds. Similarly, it is owing to the desire of Kings to do good that men are enabled to redeem their souls from hell. And thus is the world made to move in the right manner (path). But if the desire of the King be to do evil deeds, then mankind are diminished and their souls are enfeebled. And thus are the people of the world destroyed. 2 3

Exposition in the good religion regarding foresight, superiority, power of discrimination, wisdom, faith, belief, power of inference, sense, understanding, thought, speech and deed. (١٤٩) 1

Be it known that, foresight is a knowledge of the final end of things derived from a knowledge of the religion. Superiority consists in making (creating) many things out of one. To recognise a thing out of a multitude is wisdom. To know the advantages and disadvantages of every thing is the power of discrimination. Faith and belief are the analogical indications for understanding the things which obtain (secure) life and which do not obtain life. Inference is the power to understand the object (or aim of things). Sense is the strength for preserving the internal powers. The under- 2 3 4 5 6 7 8 9

10 standing is for examining and selecting things. Thought is (given) for guiding the powers of (man) through approvable
11 reflection. Speech is (given) for the purpose of making known what is hidden (private) in man and for describing
12 the invisible powers. Deeds are the result of the guidance, through the members of the body (and) through wisdom, of its powers (of the body.)

---

1 **Exposition in the good religion regarding the mutual relations of wisdom, desire and speech.** (IIIV)

---

2 Be it known that, it is through wisdom that men
3 possess all desires and the power of speech. Similarly, men with desires are possessed of wisdom because of the
4 power of expressing (their thoughts) in every way. And it is through the power of speech that all men are
5 possessed of wisdom and of the strength of desires. Without the power of speech, men with desires would not
6 have appeared possessed of wisdom. Similarly, without wisdom, men would not have possessed desires through
7 the power of speech. And without the power of speech men would not have appeared possessed of desires and
8 wisdom. Hence, wisdom, desires and the power of speech become manifest through their mutual connection. Consequently, the existence of those among religious teachers who are for (on the side of) the wishes of the Creator, is destroyed because of their manifesting ignorance regarding the Creator and because of their failing to explain
9 to the people of the world the excellencies of the Lord. And for this reason such religious teachers are not considered re-

ligious.* Further, what are known to be deeds connected with conduct are (exist) through (the instrumentality) of speech and motion. One of these is connected with desire, which has its source in man. And the other is connected with passion which has its source in fire. He whose desires are without religion (irreligious) is not deserving of life. And he who does (his) work through the movements of the passions, is without thought (thoughtless) throughout his life. There is no work of movement for life-possessing man after the termination of his life: Similarly, previously (to birth) there is no possibility of work for the soul. After (life) is ended, nothing done (by man) is to be seen, for, without bodies, (men) are without thoughts, without objects and without end. The man who is not thankful to his Creator is 10
not obedient to His rule and does not act in accordance with His behests. Again, every man becomes possessed of religious 11
enthusiasm through the power of a religious teacher who excites (creates) religious enthusiasm (passion); and thereby he is enabled to remain, in faith, on the side of his Creator, the Self-Existent. Without it (religion) the Creator cannot be for the creation and the creation for its Creator. Should 12
any one say (question): man being of the side of the appetites (desires) (*i.e.* appetites springing naturally in him), the (satisfaction of) appetites must be considered just; that being so, how can it (such satisfaction) be considered improper? for, unless a thing is wanted there is no necessity for it; and there is no want (felt) without desire (appetite); and

* The idea here is simply that without religious learning and education it is improper for a man to assume the name of high priest or dastur, as without such learning he is incapable of guiding those who believe with him. A religious teacher who, notwithstanding his ignorance, feels himself called upon in virtue of his office to decide religious questions may well be said to be destroying (*i. e.* injuring) his own soul and the souls of those who believe with him.

unless there be one antagonistic to life there can be no liking (desire). The answer is: Any thing that is right according to the religion is (a thing that is) wise, (that(suppresses danger to the people of the world and gives them strength, and (that) drives out the power of the Blemish-giver from the creation and reduces it. And in virtue of it (man) becomes possessed of strength of a superior kind, successful in his hopes, and thankful to his Maker through the
13 proper wishes connected with it (the religion). If the Blemish-giver were not forced out (suppressed) from among the people, because of wants (desires), there would be no diminution of him whatever. And danger could not be averted from among the people notwithstanding all proper (and) sensible measures. Hence it is a duty to avert and diminish as much as possible the power of the Blemish-giver. Again, the success of the Enemy of Life, although it does not enable (man) to help himself, yet thereby harm (emanating) from the Destroyer (possessor of death) is thrown into men to render them unworthy. Therefore, to drive him out is, for men, a victorious deed. Hence, those who, at whatever place, largely annihilate from among their people harm-causing works of the Blemish-giver and who do battle against those possessed of injurious desires have always been known to be victorious.

---

1 **Exposition in the good religion regarding him who causes harm (to Ahereman), who causes great harm, and who does the work of causing harm: and (regarding) him who is harmed through injury caused (to him) and who is most harmed.** (۱۴۸)

---

2 Be it known that, he who is posessed of the power of the Spenámino causes harm (to Ahereman). And he who is

possessed of the power of the Spenámino in the highest degree does the greatest harm (to Ahereman). And that man is the doer of deeds which harm Ahereman. And that strength-possessing man causes harm to his antagonist, smites him and makes him hide himself (in the earth). He who is 3
deserving of being harmed, who is (exists) for the work of harm and who has received harm at the hands of one most strong with the full good strength of Spento Mainius, is Anghra Mainius of sinful strength. And the reason why Anghra Mainius is deserving of the utmost harm is that he is for harming each good created thing. And those men who possess in the smallest degree the strength of Spento Mainius are also capable of causing harm to that harm-causing Drúj (Anghra Mainius.)*

Exposition in the good religion as to who among men of the religion holds relations with good and with evil: and how he is to be weighed: and how he is to be distinguished. (۱۴۹) 1

Be it known that, it is by means of the one religion of 2
great wisdom that the weighing and ascertainment of the men belonging to the religion who hold relations with good

---

* It is clear from the above text that we Mazdiasnians should as much as possible have within us the qualities pertaining to Spento Mainius, and should endeavour with their help to prevent any of the evil qualities of Anghra Mainius from finding an entrance within us, that thus we may be enabled to acquire true happiness in both the worlds.

and with evil can be made. And these (men) are of three ways.
3 Of these, one way is that pertaining to religious disposition: another way is that pertaining to religious habit: and the third way is that pertaining to the wisdom of the religion. Further explanation regarding these three ways is given under the sections relating to them where some (men) are considered as acting according to the law and some as acting contrary to the law. Men of these three ways, as they are doers of good deeds so are they doers of evil deeds. And they are of eight kinds.

4 The first is he who is of the good religion through these
5 three,—disposition, habit and wisdom. The second is he who is of the good religion through disposition and habit, but through wisdom (intelligence) is like unto one who be-
6 longs to the evil religion. The third is he who is of the good religion through disposition and intelligence but is
7 through habit of evil religion. The fourth is he who is of the good religion through habit and intelligence but is
8 through disposition of evil religion. The fifth is he who is of the evil religion through disposition and habit but is of
9 the good religion through wisdom (intelligence). The sixth is he who is like unto one belonging to the evil religion through diposition and intelligence, but is through habit of
10 the good religion. The seventh is he who is of the evil religion through habit and intelligence but is through his
11 disposition of the good religion. The eighth is one who is of the evil religion through the three,—disposition, habit and
12 intelligence. A discerning wise man is able find out by examination who among these eight kinds of men holds good and who evil relations.

Exposition in the good religion that the severance of him of the Evil Source (from man) is possible through the one Mazdiasnian religion, and not through the religion of Devs, of Yahudis (Jews), or through any other religion accepted in this world as a heavenly religion, such as that of Mani; for, all these religions are founded on things done with skill (art) and they are all connected with faith in the religion of base thoughts, of the One not of the Original Source (Anghra Mainius). (10*) 1

Be it known that, the severance and remaining aloof (from man) of him of the Evil Source is by means of the one (Mazdiasnian) religion, and is not at all by means of the religion of Ḍevs or that of Yahudis (Jews). For, in these (religions) it is thought that if the Other (Anghra Mainius) is a rival, why should he be called of the Evil Source and one to be kept aloof from and one connected with Ḍevs? for, if the Other is to be a rival of the First (Spento Mainius) for limitless time, that must be said to be a reason for their being a pair connected with this world. Again, it is the belief in every religion of the Evil Source pertaining to Máni* (and) accepted in this world as divine: why should it not be possible for man to become personally divine (heavenly)? For, the manifestation in man of that (divine) power is through the living thing (principle) other than the body. But each of these two religions was fabricated in this world; how can they be 2 3

* Máni was a celebrated painter, who was born in A. C. 240. Having studied the Hebrew, the Christian, the Buddhist and the Zarṭoshṭi religions, he at first became a Christian priest, then founded a new religion of his own and had a few followers. Afterwards he went to the court of Sháhpur, the son of Ardesher the first of the Sassanid Kings of Persia, and claimed to be a prophet.

4 considered divine? All those religions which are formed of (founded on) work done with things of art repose faith in the religion, base in thought, of him of the Evil Source. Again, it is said (thought) in those religions: when, according to compact the One (Spento Mainius) is to remain (in the world) for limitless time, why should the other be considered as of the Ḍevs? Then (the answer is): notwithstanding (the existence of) numerous different compacts for limitless time in reference to each, how can they be called the colleagues of each other *?

Shâhpur directed him to hold a disputation with the high priest of Persia; and on his being discomfited in the contest by the high priest of the Zoroastrians, Shâhpur, in order to discourage future impostors, had him beheaded. Mr. Rawlinson places Mâni's imposture in the time of Shâhpur I, but Firdosi Tusi, the author of the Shâh Nâmeh places it in the reign of Shâhpur II, known also as Jul aktâf. Firdosi has thus described Mâni's disputation with the high priest:—

بیامد یکی مرد گویا ز چین — که چون او مصور نبد در زمین
بدان چوب دستی رسیده بکام — یکی پرمنش مرد مانی بنام
بصورتگری گفت پیغمبرم — زدین آوران جهان برترم
ز چین نزد شاپور شد بار خواست — بپیغمبری شاهرا یار خواست
سرش تیز شد موبدانرا بخواند — زمانی فراوان سخنها براند
کزین مرد چینی چیره زبان — فتادستم از دین او در گمان
بگوید وزوهم سخن بشنوید — مگر خوب گفتار او بگروید
بگفتند کاین مرد صورت پرست — نه پرمایه موبدان موبداست
ز مانی سخن بشنو اورا بخوان — چوبیند ترا که کشاید زبان
بفرمود تا موبد آمدش پیش — سخن گفت با او زاندازه بیش
فروماند مانی میان سخن — ز گفتار موبد ز دین کهن

* It is the opinion of men of other religions that good and evil qualities having been placed in man by God they are the complements of each other and that any act which has its origin in either of these qualities cannot be called sinful. The learned author of the Ḍinkarḍ has declared such religions to be opposed to the Mazdiasnian religion and to be based on the ways of Ḍevs. For, if according to this opinion there were no difference between virtue and vice, the commandments contained in the Mazdiasnian religion about doing virtuous deeds and the warnings given to man to remain aloof from vice would be useless and what is said about the reward of virtue being happiness in the next world and of vice being misery would be untrue. Not only that, but the laws for the punishment of wicked persons enforced in courts of justice would be nugatory.

Exposition in the good religion that in the world one (man) prevails over another through good and evil deeds. (101)

Be it known that, the deeds of men appertain to that to which their disposition appertains. In especial men's dispositions are dependent upon their religion. And their turning towards sin depends upon their doing things without attending to matters of religion. And such men are of three kinds. One that makes gifts to those who do good and does not make gifts to those who do evil deeds. The second that makes gifts to those who do good and those who do evil. The third that makes gifts to those who do evil and does not make gifts to those who do good. He who, owing to his religion and disposition, makes gifts to those who do evil and does not make gifts to those who do good,—a man of this disposition is a hinderer of that immortality which prevails in this world through the strength of the goodness of the Ḍáḍár, and is a giver of advice for evil. The man who has debased himself by the deeds (mentioned) above, has rendered himself a prisoner of hell through his disposition, and also is a great injurer of himself. Men who are very wicked hold very intimate relations with Ḍevs and are great diminishers of the world. And thereby the people of the world become possessed of wicked morals and of wicked religion. The man who makes gifts to those who do good equally with those who do evil, thereby gets himself worshipped by many men. And that they may do their sinful deeds he makes men of perverse disposition in the world continue very much to walk in contact with sin. So, he is one who does (both) good and evil deeds. And thereby vices and immorality prevail in man; and there-

by the world is rendered extremely desolate, people are diminished (in numbers) through hardships and men become very sinful. And, owing to sin that causes harm to the souls of men, and to the heavy oppression of wicked Drujs, the gifts of glory-bestowing Yajads are covered up (disappear). And thereby he, as it were, makes known the manifestation in the world of uncleanliness, unholiness and hardships of various kinds; for which reason, such a man is (considered)
7 an enemy of the people.* Further, the man who makes gifts to good men and gives no gifts to wicked men,—such a man is possessed with a desire to do (secure) to the world the benefits of the religion, and to keep up among the people ways that are (calculated) for immortality, and to turn men's dispositions towards good, and to render their (men's) intelligence fit (calculated) for good thinking, good speaking and good doing through the Wisdom whose nature it is to think, speak and do good. And (such a man), through the instrumentality of good attributes and good thoughts, renders the world superior, redeems the souls of men (from hell), and makes the souls and bodies of men fit for the gifts of the Creator of the world by making them walk in (the
8 path that secures) superior benefits. Men become pure and good through the constant prevalence of religion in the world and through the firm belief of all men in religion. And

* This matter deserves the particular attention of Mazdiasnians; for, a great many of them seem to ignore the distinction between proper and improper liberality. Very often, they are liberal from interested motives, from a desire to gratify others or for the sake of the honours of this world, to the neglect of those occasions of liberality that are approved in our holy religion. Such liberality will not be accounted true liberality. On the contrary, the persons making such objectionable gifts will be held responsible for all the evil which the objects of their generosity are enabled to do by such gifts. For, it is the money that is bestowed upon them that puts it within their power to do wicked deeds and deeds that harm the good.

thereby the world is rendered free from danger and perpetually good. And the thing that explains these (matters) to the people of the world is the pure, the good Mazdiasni religion, adorned with all wisdom.

Exposition in the good religion regarding (the man) who is for himself (i. e. lives for his good) and regarding (the man) who is not for himself (i. e. does not live for his good). (١٥٣) 1

Be it known that, the man whose thoughts, words and deeds have the tendency of his Master's, and in whose heart is, through the instrumentality of the good religion, union with the Creator Ahurmazd, the Highest,—that man is for himself. And that man conveys himself, by means of that true path (system) to the shining mansion of perpetual goodness and complete joy. The man whose thoughts, words and deeds are, owing to the aims of perverse intelligence, opposed to those of his Master's,—that man is, owing to the connection with the evil path (system) of perverse intelligence, of the evil religion, and is, owing to the sinful efforts of Anghra Mainius, fitted to be a prisoner in the mansion of perpetual hardship and of complete pain. Such a man is not for himself. 2 3

Exposition in the good religion regarding the acquirement of complete knowledge by a man about the business of his calling. (١٥٣) 1

Be it known that, the acquisition by a man of perfect knowledge of the work of his profession, and generally his success therein, happen only when he is possessed of proper thought and of concern for the Possessor of Good Gifts. And 2

thus he stands (remains) high in the knowledge of his calling. And in every work of his he comes above (others). And the opener of his thoughts is his heart. Just as a man of successful desires is filled with great joy on account of his success, so such a man is always of uniform action (manner) in regard to his bodily powers. Further, such a man, being accustomed to reflect through intelligence, obtains a knowledge of his work (business) through the good-thinking Power. Thus, he does not feel wearied when danger, involving much trouble, comes upon him. Likewise, he does not feel elated when a higher degree of ease is experienced.

---

1 **Exposition in the good religion that the king, who in the present times brings people of other religions into the Mazdiasnian religion, is one possessed of the disposition of good men, is longlived and a preventer of the world's dangers; and that he does not give high rank to wicked people. (١٥٩).**

---

2 Be it known that, the rule of the good improves the holy ordinances of religion, because the holy and refreshing precepts of religion make immoral and vicious (possessed of blemishes) men tremble. Therefore, he who keeps the people of the world refreshed (healthy and prosperous) is like unto water that is fragrant and of delicate excellence. As by means of excellence-imparting water moisture and ease can be obtained (by men) and dryness removed (driven away) from them, and as injurious water causes immediate death, so by means of the rule of good kings the people of this world will rise up again to invoke (remember) the holy Self-Existent

and his invisible Yajaḍs and to obtain their desires through the Self-Existent and his Yajaḍs. Likewise, owing to the holy religion of such kings men obtain the means of being connected with that religion and make endeavours to know the goodness of the holy Yajaḍ of Yajaḍs.

The rule of wicked people is the rule of the Immoral 3
and the Vicious (one full of blemishes). Thereby the power of the religious system of virtuous intelligent men is destroyed (set). Further, things are carried so far that (a man originally religious) performs in this world deeds known in the world as those of Farehbúṭ and Aibibúṭ. And, owing to this, the man becomes as obscured (darkened) and damaged as he (before) was glorious in the world through (good) deeds. Such rule being itself (calculated) for evil (destruction), owing to it, that good man,—his glory (fame) being lessened,—is reduced to the lowest rank. Further, owing to the many 4
troubles, injuries and hardships caused to the people by wicked rulers there is no resurrection (rising again) for the people in this world for the remembrance of the holy Self-Existent and the invisible Yajaḍs.

**Exposition in the good religion regarding superior strength 1
being a characteristic that raises men to the highest rank and confers lustre, and inferior strength being a characteristic that brings men into a low and sinking (setting) condition. (100).**

Be it known that, superior strength is like unto a charac- 2
teristic that raises men to a high rank and confers lustre (upon them). And men in this respect are of three kinds.

3 Of these, (the men of) the first (kind) are those who obey the advice and directions of a person highly versed in the religion and who, making inquiries about the religion, of that religious teacher and hearing good words (matter) from him, consider themselves as inferior in rank to him. Men of the
4 second (kind) are those who being themselves superior, with consummate thought, to those of inferior rank, impart (make a gift of) those thoughts to those who are inferior to them and raise those who are of inferior rank to superior rank in
5 virtue (excellence). Men of the third (kind) are those who, owing to their superior aims, are superior to those of the faithful (believers in the religion) who are inferior, and who, owing to their humility—(the result) of higher obedience (to the religion),—consider themselves inferior to the others.

6 Further, the inferior (low) strength which carries men to inferior rank, has characteristics the opposite of those described as belonging to the abovementioned three kinds of
7 men. Of these the first (kind of) men are those who obey the advice and directions of a person highly versed in the religion of Ḍevs and who, making enquiries, about religion, of that religious teacher, are zealous in the work relating to
8 it, and consider themselves inferior to him. (Men of) the second (kind) are those who impart (make a gift of) their hateful disposition and hurtful propensities to those inferior to them, and who raise those inferior to them to a higher
9 degree in vice. Men of the third (kind) are those who being more disobedient to God and more fond of the religion of Ḍevs than others, notwithstanding consider themselves, owing to the meanness of their thoughts, to be inferior in high hurtfulness to those beneath them.

Exposition in the good religion regarding thoughts that impart increased lustre and increased darkness to the Mazdiasnian religion. (194).

1

Be it known that when, under the authority of the highest religious teacher of the Zarṭoshṭi community, holy men impart religious instruction to the people of their religion, and when, heeding the words of the holy religious teacher, all men remain in obedience to him, the holy religious teacher imparts increased lustre to the Mazdiasnian religion. Those who impart increased darkness to the Mazdiasnian religion are the "Farehbúṭ" and Aibibúṭ*: these people belong to Anghra Mainius, and therefore, they harm people of the good religion, create enmity and dissensions among them and teach them to hate their own Dastur.

2

3

* By 'Farehbúṭ' and 'Aibibúṭ' are to be understood those persons who, while walking themselves in the wicked path of Ahereman, sow discord and dissensions among believers in the Mazdiasnian religion, give rise to doubts and questions in the minds of true believers by perverting and misrepresenting the precepts of that religion and lower Dasturs and mobeds in the estimation of their coreligionists by slandering and traducing them, and teach Zoroastrians to despise the Dasturs of their religion. These deceitful Ashmogs, may be of any kind: they may act as above for the promotion of their objects while professing the Mazdiasnian religion, or, being irreligious, they may be actuated by animosity to that religion.

1 Exposition in the good religion, regarding the origin of medicine, the appropriate causes thereof, the principles of its divisions, its work and its benefits: regarding medical treatment without a knowledge of medicine resulting in illness: (regarding) the kind of physician who is meritorious, wise, and valuable in relation to his work: (regarding) a physician being wise and valuable in his work owing to right honesty and right liberality: (regarding) the test of the physician of the body consisting in the removal of the ailments of the body, and the test of the physician of the soul consisting in removing the maladies (vices) of the soul: and that the physicians of both these kinds must not be untried but tried men: that the people of a city who find it necessary to have a physician ought (in the first place) to try (him), for, they become worthy of punishment by allowing an untried physician to practice physic: that a tried physician alone should be chosen for the profession of a medical practitioner: that the physician who is an averter of the diseases of the soul and of the body deserves the name of "Bajshak" (i. e. the destroyer of disease) and that the physician who joins (sets) the limbs (parts) of the body deserves the name of "Darvestpaṭ" (i. e. the joiner or setter of broken parts): that in the profession of physicians, the physician of the soul exists because of the physician of the body, and the physician of the body exists because of the physician of the soul: regarding how the physicians of these two kinds of illness and defect

become capable in their professions: that medicines of various kinds are things that give strength to the people: that surgery is the work of improving (broken) parts of the body: that the surgeon is, as it were, through the instrumentality of surgery, the improver of the powers of the soul and the maintainer in proper order of the structures relating to it for the performance of beneficial works, and that, on this ground also, men have need of this physician: that to keep the body in good order for the purposes of the soul it is a duty to take medicines in due proportions: that, similarly, it is incumbent on the physician, to provide himself with materials for the preparation of medicines so as to ensure proper improvement: that he whose business it is to avert bodily ailments ought to remove bodily diseases and he whose business it is to impart, through the religion, thoughts relating to the End ought to expound the religion. (1 ov).

Be it known that, the source which averts disease (*i. e.* a physician) ought to be possessed of such forethought that he should have in him a very good knowledge of how to overcome disease and how to avert human suffering. The object of medicine is to protect the people of this world from blemish-giving defects and to ward off by proper remedies their illness in order to preserve them. If a physician (professing) to cure (avert) disease, should be ignorant of the science of medicine, such a physician will, without a knowledge of medicine, be wholly incapable of curing disease. In the religion 2 3

there is contained, first, an exposition about the warding off of diseases of the body, and, secondly, advice regarding the prevention of diseases of the soul. The 'precepts for dispelling' diseases of the soul have reference to the removal and diminution from the people, by means of the observances of the good religion, of those illnesses and shortcomings which have reached (into the world) through the power of the Blemish-Giver. And the exposition (explanation) for the warding off of the maladies of the body has reference to the keeping aloof of the bodies of the people of this world from the illnesses of the Blemish-Giver and to the removal of their diseases, by
4 means of the wisdom pertaining to the good religion. In (connection with) each of these systems of medicine there are two distinct sections (divisions) for rendering (the soul and body) immortal and for giving religious instruction in regard to them. The removal of the diseases pertaining to the soul, in order to render it immortal in the invisible world, is effected by means of the good religion: and all men, seeking the immortality of their souls, are enabled to remove the diseases affecting their souls, by improving their dispositions through the instrumentality of their master and king and of the head religious teacher of the community of Zartosht.

5 For the removal of the sufferings of the souls of men it is proper that they should be instructed (in religion), and, while prevented from evil-thinking, evil-speaking and evil-doing, should be encouraged in good-thinking, good-speaking and good-doing; that thereby wise, religious people might, through a knowledge of the good religion, be the more enabled to improve their dispositions.

6 It is through the religious authority of the high priest and the meritorious commands of the king of the Zoroastrian com-

munity that men's bodies are, after being freed from the sufferings of this world, rendered immortal (*i. e.* freed from harm). Similarly, it is owing to them that the diseases of men are averted and those whose bodies are being corrupted for want of (the services of) a physician are looked after and protected. The removal of every disease affecting the human body is owing to good physicians who give the necessary instruction and who are capable of informing men as to (the means of) averting the several maladies connected with them. Again, the removal of the diseases affecting the bodies of men is effected through the Ḍarvestpaṭ (surgeons) whose business it is to look after those things which injure the members (of their bodies).* For the removal of the diseases of those parts of the 7
body as also the soul which have been injured there are these things. And (these are) their religious names:—disease-averting purity; disease-averting fire; disease-removing herbs (vegetation); disease-removing surgical instruments; essences (spirits or tinctures) that burn out disease; and, disease-

* What is written above goes to prove that at the time when our people held sway in their own country the office of curing the ailments both of the soul and the body was, in accordance with the commandments of the Zoroastrian religion, entrusted to Athornáns (priests) versed in the religion, who as they were Doctors of Divinity so were Doctors of Medicine also. And when a person belonging to the Vástariosh and non-priestly class was also allowed to practise in those times as a Doctor of Medicine he always received adequate instruction in religion through the Athornáns, for, we find from the text that religious knowledge is essential to the physician of the body, and that it is only when he possesses a knowledge of the religion that he is enabled to remove the diseases of the body without rendering his patient impure or irreligious. Without a knowledge of the religion it is impossible for a Zoroastrian physician to recognize and to refrain from touching those unclean things mentioned in the Zoroastrian religion, those matters forming part of dead bodies, those evil-smelling things which vitiate the atmosphere and give rise to diseases, which a believer in it may not touch or go near. In the text the physicians of the soul and the body are styled רופאן בשק *Robán bajshak*, תנו בשק *Tanu bajshak* and דרוסטפת *Darvestpat*: the first of these is the priest of the religion, the second the physician of the body and the third the surgeon.

removing recitations from the Avesṭá.* Of these, the explanation regarding the recitation of disease-removing Avesṭá is this that when bodily wounds, diseases and injuries of a malignant nature cannot, in spite of the adoption of various remedies, be removed, then the best remedy for casting away
8 bodily illness, is the recitation of the Avesṭá. Secondly, the meaning of fire being a remover of suffering is this that the power of fire is the cause of the removal of illness arising from putrefaction and noxious gases, so that if conquering fragrant herbs he placed upon fire and the body be fumigated and warmed many ailments arising from this cause are dissipated.
9 And thereby relief is obtained by the body. Thirdly, the meaning of pain being removed by vegetables and herbs is this that wounds, boils and tumours are cured by means of surgical instruments and tinctures (essences), and bodily illnesses of other kinds are dispelled by drinking (taking) and inhaling medicines. In removing disease by means of surgical instruments and medicinal essences, it is right that it should first be removed by means of instruments and then treated by means of essences.

10 The treatment of the soul is effected in three ways: by recitations from the good religion, by putting faith in the good religion and by doing works relating to the good religion. Of these (three) the strength of faith being infused into the (other) two,—recitations from and performance of the work relating to the good religion,—the diseases relating to the souls

* In the holy Avesṭá of the Ashvahesht (Ardibehsht) *Yesht*, *Asha*, *Dâta*, *Kereṭa*, *Urvara*, and *Máthra*, that is, purity, virtue, arms, vegetation, and recitation of the Avesṭá, have been mentioned as the means, along with *A'tash* (fire), for warding off and removing disease: and the natural power, *Airiaman*, which has been created by the holy Ahúrmazd in connection with Ashvahesht, is spoken of as assisting these in stamping out disease.

of men are enabled to be dispelled. There are two worthy 11
persons who keep (men) in a state of security in (the) world: one of these renders the soul of man imperishable from sin, and the other preserves the body of man from disease. Whoever in the world, is a remover of the sins pertaining to the souls of men and of the ailments affecting his body is deserving of the name of a physician (doctor). And whoever saves (the souls of) men from sin and their bodies from disease, he, among men, is deserving of the name of the all-saving master. Every 12
man who, among men, is a remover of the pain caused by the sin of the souls of men and the disease of their bodies is worthy of the name of a doctor. And, further, those among them who are physicians of the body are of two descriptions, one for the restoration of the bones of the body and the other for the cure of the body from disease. Similarly, the physicians of the soul are of two kinds: One preserves the soul and the other frees it from sin. It is in the preservation of 13
the souls and bodies of immortal men and in the removal of their sufferings that the immortal work of physicians consists. And the benefits of it consist in the maintenance of the world in safety, purity and good discernment. The good work 14
of physicians connected with the End consists in securing the soul of every man from sin and his body from illness. And the benefit that results therefrom is that of keeping the bodies of men in health and of doing the work of purity of their souls. Physicians possessing thought and foresight like 15
this ought to be appointed by the king. And the physicians, both of soul and body, versed in the good religion, should be under the control of the high physician of the soul, the priest of priests of Zoroastrians, which high priest should be pure of disposition, possessed of natural ability, an adorner of the

religion, one who remembers God, believes in Ahurmazd, perceives the soul, recites the true Avestá, understands the meaning of the Avestá, is versed in the religion, is of indubitable conduct, large of heart, high of thought, a discerner of the good of thought, passionless, a destroyer of perverse thought, a suppresser of temptations, giving immediate orders for the punishment of sinners (offenders), making appropriate gifts to those worthy of the reward and portion of virtue, and a supporter of those obedient to Ahurmazd. And he (the high priest) should be one who keeps within bounds (in due proportion) these five things,—the eyes, the mouth, the tongue, the ears and the neck,—the eyes from casting an evil eye, the mouth from irregular food, the tongue from foolish speech, the ears from hearing what is improper and the neck from frequent motion : that thereby he may not be possessed of certain defects (blemishes) : and the men of the four professions may not become of sinful conduct. Further more, he (the high priest) should be one who keeps the people harmless from injury by the Devs, points out to them (the path to) salvation and gives right decisions as between the sovereign and the subject. A true Dastur (high priest) is able, through wealth of all kinds and adequate income, to preserve the lustre and the aims of the religion and to issue all commands pertaining to the religion and to bring them into force.

16 The physician who is the improver (restorer) of the enfeebled body by means of (medicinal) things, is the preceptor
17 (teacher) who keeps the people of the good religion in health.
18 Again, the physician who, in every situation, prevails through good expedients, loves the soul, examines diseases with minuteness, reads largely, remembers what is written, and

possesses great experience, is a curer of original (disease) and a victor over maladies that give pain to the body. An 19
accomplished physician is one who is acquainted with the members of the body, knows their changes, understands the remedies for illness, is possessed of unadulterated things (*i. e.* drugs that, are not unclean), treats patients in person, is a helping friend to them, is without envy, sweet-spoken (speaks with a sweet-tongue), undisdaining, adopts preservative and good remedies, is an enemy of illness, a friend of those who are ill, tends the sick without feeling ashamed, is harmless, free from disease, never keeps back (conceals) any kind of assistance (from the sick), a care-taker of patients with all renown, a pointer-out of remedies for maladies, is careful of (his) good name (as a physician), treats (patients) without (hope of) income (in this world) but in expectation of a good reward in the invisible world, and, listens to every circumstance that has happened (to the patient). And such (a physician) owing to the superior assistance and friendship of "Airiyaman",* averts disease by means of the virtues of medicinal herbs, adopts good, efficacious remedies, keeps (preserves) sick persons by means of illness-dispelling regimen, and, gives happiness, flavour and ease to life by turning away the hurtfulness and and the impurity of disease.

The excellence and dignity of a physician of the soul 20
depend upon his love (fondness), in this world, for true obedience to Ardibehesht Ameshâspand while (endeavouring)

* An Yajad of this name has been created by the holy Ahurmazd as the associate of Ardibehesht Ameshâspand and an account of him is given in the 22nd pargard of the Vandidâd, where it is declared that the holy Ahurmazd has bestowed upon this Yajad, through the mediu of "Mâthra spant," the miraculous power of destroying all diseases originating from Anghra Mainius. Hence, God-assisted "Airiyaman" is a helper in his work of every religious physician who practises his profession with sincerity and purity.

21 to ward off diseases of the soul. And the excellence and dignity of a physician of the body depend upon his acquisition of the virtue (efficacy), from among the Yajaḍs who ward off diseases of the body, of "Airiyaman" the invisible power working in conjunction with Arḍibehesht Ame-
22 sháspand. Further, the work among men, of him who averts diseases of the soul is of the first rank, (for) he (the physician) of the soul belongs to (*i. e.* is the physician of) all men, and, his principal work is to give instruction in the doing of works pertaining to the good religion and in remaining aloof from deeds of the opposite kind. And it (the work) consists in saving the soul from sin and rendering (man) pure by means of righteousness through the acquisition of the virtue
23 (occult efficacy) of Arḍibehesht Amesháspand. The chief work of the physician of the body has reference to the stomach of the soul-possessing body of man: hence his work it is to strengthen the stomach of the body of man by regimen and remedies, to preserve the bodies of men in safety through the
24 occult efficacy of Airiyaman, and, to cure it of disease. The removal of the sin pertaining to the soul and the rendering it precious depends upon the strength of the body; (for,) it is owing to the existence of the body that there is cleansing
25 of the sin of the soul. The removal of the diseases of the body and the rendering it valuable depend upon the strength of the soul; (for,) it is owing to the strength of the powers of the soul that the work of the body is per-
26 formed. The system of medicine pertaining to the soul is the religion itself. And the system of medicine pertaining to the body constitutes the strength of the powers pertain-
27 ing to the religion. The merit of the physician of the soul consists in (literally, the physician of the soul becomes possessed of merit by) removing the diseases of the soul, by

discovering the perverse powers of the soul and every sin connected with those powers and keeping man back from (the commission of) those sins, and by understanding how to annihilate every sin pertaining to him, break it down and keep his soul in a safe, durable condition. The merit of the physician of the body consists in improving and rendering uniformly fitting, in the manner required by medical science, the bodily members whose humours have become internally vitiated. The trial of a physician of the soul, as to averting diseases of the soul, should be made, in respect of the necessary temper and intellectual vigour, first, among Athornáns (priests), secondly, among householders, thirdly among the heads (owners) of streets, fourthly among the heads (owners) of villages and fifthly among kings. And according as he should be found qualified, (beginning) from the lowest rank, in the art of treating the soul, he should be raised in rank until he is chosen as the high priest of the community of Zarṭosht. He who is the highest physician of the soul ought not be tried (tested) by men, for, men of inferior abilities are incapable of testing and selecting men of superior abilities. The trial of a physician of the body, as to the art of treating the body, having first been made upon the diseased body of a Ḍevyasna,* and the sufferer having been freed from the disease, he (the physician) should be considered an experienced physician of the body. Should he be found,

28 29 30 31

* A Ḍevyasna must be understood to be a man guilty of the highest offences and adjuged to be punished with perpetual imprisonment or hanging. The 7th pargarḍ of the Vanḍiḍáḍ deals with the examination of a physician professing to cure diseases of the body; and there we are enjoined by the holy Ahurmazḍ to acknowledge as physicians those persons only who have succeeded in curing a Ḍev-prasṭ (Ḍev-worshipper, sinner) of three differrent kinds of diseases, and to reject those who have failed.

in the examination for the business of removing diseases of the body from among men, to be possessed of superior abilities (literally, strength) it is proper, he should, on a sufficiency of votes, be selected for and appointed to the post of a health-conferring physician by the entire population of Irán. But if on examining him (trying his skill) upon three persons, they should (all) die, he should not be considered to have successfully passed his examination.

32 And he should not be permitted to practice physic. The duty of a physician as regards his profession (work) is to cure men: hence a physician ought always to visit the villages to make enquiries about the illnesses of God's creation and to (learn to) distinguish diseases. And he should visit every patient every day at a time appointed, and should, on the second day, administer superior medicine to other parts of the body of the patient and help him well with instruments. After diagnosing the disease, he should endeavour, in order to cure the patient, (to fight) against the disease with the help of superior medicines, as if he were its enemy. And he should avert the sufferings of sick persons in such a way that, through his exertions, there should be no person affected with disease in the village whose sufferings have remained without a remedy being applied. Such a physician men should always make their companion. And his wants as regards good food, fine dress, fast horses, a house in a central elevated locality together with the funds and even the furniture required in connection with it, should

33 be supplied. If a physician belonging to a house (attached to a family) does not possess in the house, or a physician attached to a street does not possess in the street, or a physician attached to a village does not possess in the

village, or a physician attached to a city does not possess in the city,—if anywhere he does not possess the things required by him and an animal to ride upon, he will be incapable, without the necessary materials and an animal to ride upon always, of applying remedies to sufferers. Therefore, in order to cure the sick, a fast-trotting horse, sufficient medicines and instruments should be supplied to a physician at fitting times.

The physicians for removing the diseases of the body 34
are of the following five kinds:—Of these, one occupies the highest rank, one the lowest rank, and three are of intermediate rank. Of these, those who avert the diseases of men from motives of righteousness and for the sake of the renown that attends only upon them (such motives) are the best physicians. Those who are actuated by the rewards and renown of this world are (physicians) of intermediate rank; and a physician of the intermediate rank is the ordinary physician. Of those who are actuated by (both) righteousness and money, the physician who has a greater love for righteousness (than for money), though he is reckoned as of intermediate rank, yet he approaches nearer to the rank of the highest physician (than the other). Of those who are actuated by (both) money and righteousness, he who loves money more (than righteousness),—that physician of intermediate rank approaches nearer the physician of the lowest rank (than the other). Among these, the physician who looks to the renown of pure righteousness must be considered as the most noble in rank, must be relied upon and honoured. And the physician who looks to be rewarded in money,—his rank as regards physicians whose reward is righteousness is intermediate, for, his

righteousness is (not pure), but mixed. And, therefore, he is possessed of mixed righteousness. And the lowest physician is he who is sinful and cruel in averting diseases. It is enjoined in the religion that such physicians should
35 be disapproved of and neither honoured nor rewarded. As to what remuneration should be given to the physician experienced in the work of removing the diseases of the body, particulars are given in the religion of the highest to the lowest amount (to be given) for removing the diseases of the bodies of the lowest to the highest Gospand (cows, sheep &c.), and of the bodies of the highest to the lowest men.* Similarly, an untried physician is prohibited from practising phy-
36 sic. In the event of an untried physician curing (a disease), nothing is mentioned about the remuneration to be paid to him; but if a man is injured (literally, wounded) by him, it is provided (mentioned) in the religion that he (the physician) should be punished for the injury and hardship inflicted
37 on his person. A Ḍastur (high priest) who has been tried and chosen is a physician for removing the diseases of the soul. And over him is the head Ḍastur of the whole Zar-
38 ṭoshṭi community. The Ḍarvestpaṭ for (the whole of) Irán
39 is the superior over the physician of the body. Of those who follow the profession of physician, the physician for the removal of suffering who belongs to the Athornán class is, as it were, a physician of the soul. And the physician for the removal of suffering who belongs to the Vástariosh class

* The 7th pargarḍ of the Vanḍiḍáḍ provides no remuneration for curing an Athornán (a priest) other than his blessings. But for the cure of the different ranks of men who are not Athornans payment in Gospands and other beasts of burden of more or less value is provided. For the treatment of Gospands and other beasts of burden also a scale is laid down.

is, as it were, a physician of the body*. Viewed cursorily, removing pain and bestowing health are one (and the same thing), but looked at thoughtfully there are two degrees in illness. As regards these, the going beyond bounds and becoming possessed of blemishes (vices) is the source of the illness of the soul; and the same is also the source of the illness of the body. And the source of illness of both these kinds is Anghra Mainius who does the work of carrying man beyond bounds and renders man possessed of blemishes. Illness is the effect of the rivalry of the blemish-giving Anghrá Mainius seeking to render sinful the powers of the soul. To render the soul full of blemishes (vicious) there are evil understanding, deceit, injury to purity, apathy, pride, scorn, evil passions, slander, adultery, and idleness. And these things are the cause of relations with sin and evil. Of the ingredients (principles) of the body, those that originate disease in the body are cold, dryness, stinks, putrescence, hunger, thirst, old age and anxiety. And these things are the causes that render (man) ill and mortal. Those things that cause illness (to men) through their behaviour are the affections and passions that mislead the soul. Thus anger of soul is (a thing) that injures the impulses that do good, and so on. There are many kinds of ailments that enfeeble the body which have been produced by Anghra Mainius ever since the beginning of creation. And God has commanded the power, Airiyaman, to remove these ailments; and, as is mentioned in the Mazdiasni religion, that Yajad cures

40 41 42 43

* This shows that the members of the Vástariosh class, being well-acqainted with the properties of herbs, acquired with ease the education necessary for a physician and obtained the rank of a physician of the body.

(breaks) diseases of 4,333 kinds. The names of these diseases are given as follow: *ashir*, *aghur*, *aghrám*, *ughrám*, *ḍáju*, *ṭafnu* (fever), *sáran*, *sársataya*, *aghshi*, and others which are well-known. The above-mentioned diseases have power to mix with the elements of the body. And they will endure till the time of Frashokereṭ (reẗurrection). And it is declared (in the religion) that all these diseases will, at the time of Frashokereṭ, be destroyed and brought
44 to an end. These bodily diseases are divided into different classes. As regards these, every ailment gives rise to ailments of other kinds. Some of these diseases are visible and these are mentioned (known) under the name of Paṭushak, *i. e.* diseases that appear outwardly (literally, come out), such as those diseases that disappear on a heavy fall of rain, and boils and others. And certain other diseases which are invisible are mentioned (known) under the name of Apaṭushak, *i. e.* diseases that do not appear outwardly, such
45 as fever and diseases pertaining to the inner parts. In the same way the ailments of the soul are divided into two parts. (The ailments) in the first of these (parts) are designated evil attributes (vices) of the previous dispensation (intention, scheme), among which are covetousness, anger &c. The others are designated evil attributes (vices) of the after dispensation, and among them are mentioned worship of Ḍevs and secret (sinful) deeds, and other vices. The medical treatment of diseases of the body is declared to be by means of herbs and plants, which innumerable herbs and plants grow out of the ground. And these medicines, it is enjoined, should be administered in proportion to the strength of men. The medicine which at the present time is considered (fixed) as, among medicines, better and more ex-

cellent than all previous (medicines) is that called *Arirakne káburi.* This medicine was at first highly poisonous, but at present, being administered in conjunction with other medicines, it has come to be a remedy (for disease). And whenever any poison has got into the food of man or gospand, all that virulent poison is removed by this medicine. Moreover, it has been said that the various remedies for dispelling diseases and ailments and the new co-related (secondary) affections, and that all the most powerful articles for conferring health are derived from a tree named Gokarṭan* which grows out of the ground in a manner

---

* Gokarṭan is the tree mentioned in the 20th pargarḍ of the Vandiḍáḍ under the name of Gaokeren. In the Bundeheshne, a Pehlvi work, this tree is given the descriptive name of *i.e.*, the tree containing all the seeds that subdue disease. Professors Spiegel, Justi, and West have identified this tree with the Haome Shufeḍ ; but looking to the references to it in the Avestá, the Bundeheshne, the Minokherd, the Afrine Panji, and the above text, Gaokeren and Haome Shufeḍ would appear to be two distinct trees. The Gaokeren is mentioned as growing on land forming the margin of the sea, whereas the Haome Shufeḍ grew within the Frákard sea. According to the Minokherd the former, which grows on land, is the habitation of the Simurg, and the latter, which grows in the sea, is guarded by a fish named Kar from the ravages of Khrafastras.

In the 20th pargarḍ of the Vandiḍáḍ which treats of the removal of disease the holy Ahurmazḍ thus speaks to the holy prophet Zarṭosht : I, Ahurmazḍ, in order to dispel all diseases affecting the bodies of men, have, out of the tree Gaokeren, caused to grow every where more than hundreds, (more than) thousands, (more than) tens of thousands of health-giving trees. The original text of the Avestá is as follows :—

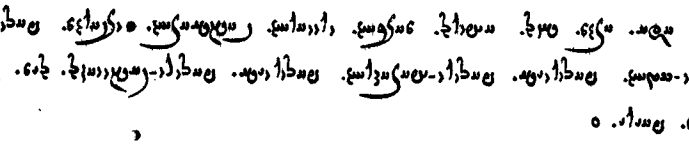

Again, towards the latter end of Ahurmazḍ Yasht our holy prophet has, after full knowledge of the tree Gaokeren, thus invoked the pure Farohar of a holy personage, who confers health on man, named Esmokhnváo, and the tree Gaokeren :—

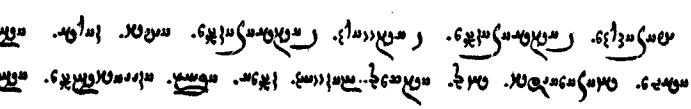

different from other trees and from trees like the sandal-wood tree.

And all medicines are derived from this tree named Gokarṭan. Again, it is mentioned (in the religion) that at the time of the final improvement men will be rendered immortal by means of the Haome Shufeḍ, a tree which grows
46 in the sea called Frákarḍ*. Health is of two kinds: of these, one depends upon the acquisition of merit (virtue) through the good qualities of the soul and upon the im-
47 provement of the powers of the soul. The second (description of) health refers to the body: it consists in the safe-

---

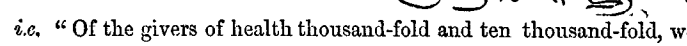

i.e. "Of the givers of health thousand-fold and ten thousand-fold, we invoke that holy man who bore the name of Eshmokhnváo and who, more than other holy men, made enquiries about, remembered and believed in the miraculous Gaokeren created by Ahurmazḍ. We invoke the Gaokeren created by Ahurmazḍ," The Bundeheshne thus refers to this tree : "Every year the bird wounds the tree (*i.e.* shakes the seeds from it), and thereby the seeds fall into the waters of the sea, and Ṭeṣṭar Yajaḍ throws the seeds upon the ground with the rain." The Minokherḍ says that the seeds which fall (from the tree) are thrown into the waters of the sea by the bird Chamrus.

* The Haome Shufeḍ grows in the sea Frákarḍ. In the Bundeheshne it is said: "the tree Haome Shufeḍ (grows) within a piece of the waters of Arduisur and that it is in the vicinity of the tree Gaokeren. Men will be made immortal (at the time of the End) by being made to drink the juice of the crushed sticks (twigs) of the disease-freeing Haome Shufeḍ" Towards the end of the 10th Há of the Ijashne three kinds of Haom are praised, (1) Haom that grows upon the mountains, (2) Haom Yajaḍ the bestower of superior happiness on mankind, (3) Haom the averter of death at the End, thus :—

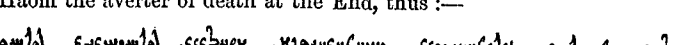

i.e. "The golden Haom that grows on the mountains, praise we ; Haom the giver of superior happiness to the people of the world, praise we ; and Haom the averter (remover) of death, praise we".

The Haom mentioned first in the above extract refers to the sticks of Haom used by Athornáns (priests) while reciting the Ijashne, the second Haom is the Yajaḍ of that name and the third or death-averting Haom is that mentioned in the text above under the name of Haome Shufeḍ.

ordering of the members of the body. The necessity for 48
the improvement of the soul arises from the dangers inherent in its powers. Thus, the power of understanding, which is a power of the soul, has (inherent) in it, as its enemy, evil sense, adultery, sins committed through ignorance of the religion and other things. And good disposition, which is the result of the power of wisdom, has in it adultery, the hostility to the soul that consists in not attending to the religion, sinful deeds that cause injury to purity, and, deceit. Again, vigour, wherein (literally, which) is the strength of the soul, has residing in it, as its enemy, the sin of Ḍev-worship and of doing harm to purity. Further, the power of sufficing thought, wherein (literally, which) is the strength of the soul, has mixed with it, as the enemy that causes harm to purity, the sin of Ḍev-worship. Similarly, with the power of politeness pertaining to the soul, is mixed, as its enemy, the vice of adultery connected with (arising from) a perverted intellect. Again, with the proper (suitable) power of sight, is mixed, as its enemy the vice of adultery connected with (arising from) a perverse intellect. In the same way, with the power of movement of the soul are mixed, as its enemies, the vices of idleness and ill-doing. Again, with the power of silence are mixed, as its enemies, the vice of speaking about wickedness and the sin of idleness. Hence, so long as man does not improve himself (by breaking away) from contact with evil by means of contact with the improving faculties pertaining to him, so long does he remain in danger. And the powers of his soul suffer injury from that danger. It is by improving the soul by holiness; and, by making endeavours for righteousness, remaining aloof from sin; and by remaining pure without being impure that (man) is enabled to

put off from his soul the dulness (unwariness) of (induced by) those whose business it is to throw (upon others) the
49 evil of misguidedness. It is necessary to avert the ailments of the body because of the measures to be taken against the diseases of (arising from) cold and dryness which are strokes from the Blemish-Giver. Again, blood is like unto an ornament of the body: in whatever part that blood is injured there it coagulates. And owing to cold the heat of the blood is reduced. And owing to dryness the moisture (of the blood) is dried up. Thereby the blood that embellishes the body does not keep at all strong in the body to preserve it. And hence the creation is prevented from continuing in this world and from forming relations
50 for Frashkeret (final improvement). Those who work in accordance with the commands of God (*i. e.* the Yajaḍs) give, without delay, renewed life, in the body, to the blood of the enfeebled body which has been injured, through the elements, owing to heat being suddenly covered up (driven out) by cold and moisture being destroyed by dryness. And thereby the elements behave (work) well with each other and work improvement. And the evil of cold being prevented the body again obtains moisture. And the evil of dryness being prevented the body is again remedied. That is to say that the blood and the strength of the body which, owing to some evil connection, have become injurious to life, become, through the instrumentality of the powers that develope the principles of the body, durable and improved. It is declared (in the religion) that illness arises in the bodies of all life-possessing things through the hostility (rivalry) and the wickedness of the Blemish-Giver. And all the physical (bodily) danger (destruction) that

originates in the body, does so because of the residence within it of the Power of Falsehood. And the improvement and the strength of the blood of the body depend upon its vigour (vitality). The vitality of the blood, with (the assistance of) the good physician who administers the medicines and adopts the remedies appropriate to it, confers health upon the inner as well as the outer parts of the body. And thus there is a continuance of the people and of their progeny in the world notwithstanding the state of destructive commingling of the Blemish-Giver. Again, it is declared (in the religion) that man must, in the state of destructive commingling of the Blemish-Giver, improve himself in the way calculated to preserve himself. For 51
improving the health of the body of man there are the elements which give form to the body. And the powers for benefiting the soul of man are akin to (resemble) Akho (the invisible power that gives foresight). It is owing to 52
their enemy hunger that the bodily functions are in a state of want; hence, to suppress that enemy-like hunger the bodily functions ought to be helped, (for) to continue the strength of life-possessing man there is food and drink. When there is adequate food in the stomach of man he remains, owing to the assistance of the elements, strong and vigorous. Again, if there be much moisture in the food, the element of water prevails (over the other elements). That is to say that so long as there is the watery element for (to neutralise) the injuriousness of dryness, so long (man) feels no harm. And so long as there is the element of heat for (to balance) injurious cold, so long (man) does not become cold. If the element of air preponderate in the food, it overpowers the other elements.

That is to say that so long as the element of air is for weakness (*i. e.* counter-balances and so removes weakness) so long it does not stop the breath of man. If the element of earth preponderate in the food, that earthy element overpowers the other elements. That is to say that so long as the earthy element does not stop the breath through lassitude and keeps it free, so long it, of all the elements, improves (makes better) any of the elements which, owing to an attack of hunger, have anywhere become to any extent injuriously unhealthy. The improvement of life (health) depends upon moderate (and) proportionate food. In the same way, where medicine is (taken) in excess proportionately to food, man is rendered lifeless by the potency of the medicine. Some medicines do good to man when taken in small quantities. And his elements obtain vigour proportionately. Among the things received from God for (the purposes of) life, mostly for the improvement of the soul, is wisdom, whereby the powers of the soul become like unto things that apply remedies to its sins and its impurities. Similarly, to keep the body in health and in right condition there are the elements as things to apply remedies, through wisdom, to its ailments and to death. Except wisdom, no other thing can annihilate the
53 danger (to life and body). It is because there is a physician of the soul that there is a physician of the body. And it is because there is a physician of the body that there is a physician of the soul: for, it is because of the fitness of the body that the teacher of the good religion, the physician of the soul, is successful in dispelling the diseases of the soul: And it is because of the suitableness of the soul that the physician learned in curing diseases of the body

succeeds in dispelling diseases of the body. Physicians (of) both (these descriptions), qualified by their abilities for their posts and the due ordering of their work, ought to be appointed by the king for dispelling the diseases pertaining to them. As regards this, the chief things to be done in removing diseases of the body are of the five kinds mentioned below: First, the setting right of the original (*i. e.* the body) and of existence (*i. e.* the soul): Secondly, making the elements work harmoniously: Thirdly, to set right again parts of the body and the soul that have been injured: Fourthly, bringing up those that have been born: Fifthly, keeping the bodily passions and disposition in regulation (order). In the practice of physic, the 54
work of dispelling the diseases of the body consists in protecting from harm the four elements out of which the world has been created, and in taking out from the elements of the body increments and defects calculated to put an end to it, and in improving and preserving it by proper remedies. The work of dispelling the diseases of 55
the soul consists in keeping united, one with another, for the doing of good deeds, the four powers (faculties) of the soul,* in preserving the soul from the Sinful Enemy, and keeping back the thoughts, the speech and the deeds of men from evil-thinking, evil-speaking and evil-doing, in giving splendour to their final condition and saving souls from hell by means of good thoughts, good words and good deeds.

* The four powers or faculties are, Ján, Boe, Akho and Farohar.

1 **Exposition in the good religion regarding the duty (of man) to do in this world the work relating to the new life (in the invisible world) and to keep aloof from work that ought not to be done. (١٩٨).**

---

2 Be it known that, there are two ways (distinctions) as regards what works (deeds) are to be done and what not to be done. Of these, one is the way of doing deeds with knowledge (of the religion), and the other is the way of doing things without knowledge. As regards these there are four modes of the way of doing things with knowledge; and there are eight modes of the way of doing things without knowledge. And the exposition of each of them, according to the religion, is as follows:—

3 Thus, it is declared (in the religion) that whoever does righteous deeds and remains aloof from sin knowingly, he, according to the religion, is, by his deeds, as holy of person

4 as the Yajads. (Secondly) whoever knowingly does sinful, deeds and remains aloof from doing righteous (deeds), he, according to the religion, is as sinful of person as the Devs.

5 (Thirdly) whoever knowingly does both righteous and sinful deeds, is, according to the religion, (a man) of this description that he obtains good reward by doing righteousness and

6 suffers punishment by doing sinful deeds. (Fourthly) as regards him who notwithstanding that he knows (what is right) does, of the two, neither righteous nor sinful deeds, it is declared in the religion that, not committing sin, he, in the way of justice, is without (free from) imprisonment and

not doing the righteousness which was obligatory, is (deserving) of imprisonment. Again, of those men who act 7
without knowledge he who, without knowledge (but simply) through considerations of good behaviour, does righteous deeds and remains aloof from sin,—regarding such (a man) it is declared in the religion that he, being inclined towards good, will acquire superior station by doing righteous deeds. But he who without seeing (*i. e.* making enquiries) does righteous deeds and remains aloof from sin will not thereby acquire greatness (in the coming world).* (Secondly) regard- 8
ing him who, without knowledge (and) with (notwithstanding) thoughts of evil behaviour, does righteous deeds and remains aloof from sin, it is declared, in accordance with the religion, that he, notwithstanding thoughts of evil, will be exempted from punishment. (Thirdly) as regards him, who without thoughts 9
pertaining to the religion does righteous deeds to obtain the reward of heaven, and despises whatever sin he may have committed and refrains from again committing the sinful deed, it is declared in the religion that notwithstanding he is inclined towards good through thoughts of good behaviour, still, having committed sin, he will suffer punishment, and having remained aloof from righteousness, he will endure imprisonment. (Fourthly) regarding him, who without 10

* The meaning here is that if a man entrust to another the performance of some deed of righteousness and furnish him with the necessary funds, but make no enquiries whether the deed has been done or not, and if the deed is not done, the person who wished it to be done would not be entitled to any reward. For instance, if in any particular place the condition of the Zoroastrians residing there be miserable, and if a Zoroastrian residing at Bombay supply one of the inhabitants of the former place with the means of ameliorating the condition of the Zoroastrians there, but take no trouble to enquire whether his charitable intentions have been carried out or not, he will get no reward for his intended charitable act.

knowledge, (and) with thoughts of evil behaviour commits sin and remains aloof from righteousness, it is declared in the religion that being inclined to evil he, owing to commission of sin, will suffer much punishment, and owing to remaining aloof from righteousness, will endure rigorous im-
11 prisonment. (Fifthly) regarding him who without knowledge (and) with thoughts of good behaviour both does righteous deeds and commits sin, it is declared in the religion that, being inclined to good, he will, by doing righteous deeds, obtain greatness (exaltation): but if he should not have made enquiries about it (the righteous deed), he will not obtain liberation (from hell), and, having committed sin, will
12 be a prisoner. (Sixthly) as regards him who without knowledge (and) with thoughts of perverse behaviour both does righteous deeds and commits sin, it is ordered in the religion that, being inclined towards evil, he cannot be considered to be thankful (grateful) (to his Creator) by doing righteous deeds; and, doing the deed without enquiry, he is without liberation (from hell), and, committing sin, will suffer rigorous
13 imprisonment. (Seventhly) with reference to him who without knowledge (and) with thoughts of good behaviour, remains aloof from both (righteousness and sin), it is ordered in the religion that he, by remaining aloof from sin, will enjoy greatness, and, by remaining aloof from righteousness,
14 will be without imprisonment. (Eighthly) with regard to him who without knowledge (and) with thoughts of perverse behaviour remains aloof from both (righteousness and sin), it is ordered in the religion that he, owing to thoughts of perverse behaviour, being inclined to evil, will, notwithstanding his remaining aloof from sin, be without greatness, and owing to remaining aloof from righteousness, will be a prisoner.

Exposition in the good religion regarding those men who (in this world) make themselves walk in immortality, and under the partnership and all the time on the side of (Spento Mainius and Anghra Mainius). (109).

1

---

2 Be it known that, the man who keeps the Blemish-Giver away from within himself makes himself walk for immortality. And he, without taking (admitting) any portion of perverse intelligence in any of his movements, makes himself walk (guides himself) with fully intelligent habits. The 3 tendency of each act of man has reference to the partnership (of the good and evil invisible principles). And the reason for that has been stated by the former heads of the religion to be that the income obtained by a man who guides himself through the good Mino (invisible principle) is helpful of the righteousness of purity. And the income obtained by a man who guides himself by the beguilements of the evil Mino is calculated for making him a prisoner through the sin of impurity. Hence, the Ḍáḍár 4 has, through his omniscience given to all men, from the beginning of the creation, knowledge for conducting themselves so as to diminish the Ḍrujs. For, through the work of diminution of the Ḍrujs there is the acquisition of final liberation for final improvement, and the manifestation (*i. e.* the being born) at the time of the final judgment in happiness, full majesty (khoreh), and superior rank.

1 **Exposition in the good religion as to how often the sun will shine from the highest place in the heavens in which it was created by the Dâ dár in the beginning of the world. (۱۹۰).**

---

2 Be it known that, the sun will shine four times from the highest place in the heavens where it was created by the Ḍáḍár in the beginning of the world. And the object in so (shining) is to impart knowledge of the religion. When the Ḍáḍár first created the world he had created the sun, stationary, in the highest part of the heavens. And it was brought down from the highest part by four stages, increasing in its face (disc) and appearing very powerful in each stage. And in that state it has been made to move that it may benefit the people and keep moving always till the time of Frashokant. Its perpetual motion is owing to the powerful design (purpose) of the Ḍáḍár, the creator of the whole world. And its return to the highest place of its first creation, where it was first created, is for (pointing out) the time of those who bring the commands that benefit the people (*i. e.* of the prophets). The continued motion of the sun till the time of Frashokant and the frequency of its returns to the highest place (in the heavens) are owing to the powerful design of its creator.

3 This design of power regarding the sun (*i. e.* its return to its original place and its renewed motion thence) has reference to (*i. e.* is a mark of) the renewed promulgation of the Mazdiasnian religion proclaimed through the holy Zarṭosht.

4 And it has reference to the determination hereafter of the millennium of Zarṭosht (*i. e.* the period for which the religion promulgated by Zarṭosht will endure). At this time (the

sun) will pause in the first mansion (place, stage) in the heavens from which it shines, being one of the limits in returning upwards from the top which is known by the name of the first *andargáh* (stage). And it will remain in this stage for 10 days and nights. At the end of the millennium of Hoshedar (the sun) will return, with a more powerful design, into the second mansion (place, stage) in the heavens from which it shines, being the second limit in returning upwards from the top which is known by the name of the second *andargáh* (stage). And it will remain in much strength in this stage for 20 days and nights. When the millennium of Hoshedar Máh comes to an end (the sun) will return, with much more powerful design, into the third mansion in the heavens from which it shines, being the third limit in returning upwards from the top which is known by the name of the third *andargáh* (stage). And it will remain in much more strength in this stage for 30 days and nights. When the 57 years of Sosiosh come to an end (the sun) will return, with extremely powerful design, and will remain in the fourth mansion in the heavens from which it shines, being the fourth limit in returning upwards from the top which is known by the name of the fourth *andargáh* (stage), where it was first created for conveying benefit to the people: And where it was kept in the beginning without moving. At this time when the sun will be shining in the highest stage in the heavens those who belong to Ahereman will receive harm, the resurrection will take place and the people will be purified.

5

6

7

1 (Expósition in the good religion) regarding the superior knowledge of the Mazdiasnian religion to be obtained in the three parts (of the Avestá). (191).

---

2 Be it known that, the superior knowledge of the Mazdiasnian religion given, through the three parts (of the Avestá), in the good religion, by the first head of the religion (Zarṭosht), is for the purpose (of pointing-out) that the deeds pertaining to Hát Máthra * and Gáthá † (are done) by the help of Ḍát ‡; and that the deeds pertaining to Ḍát and Gáthá are (done) by the help of Hát Máthra; and similarly, that the deeds pertaining to Hát Máthra and
3 Ḍát are (done) by the help of Gáthá. The (easily) understood explanation of this matter is this that in Ḍát is imparted superior knowledge as to how the people of this world ought to conduct themselves in this world. And Hát Máthra and Gáthás are its (of Ḍát) means (instruments).
4 In the Gáthás is imparted superior knowledge regarding the invisible world and the work of its inhabitants. And
5 Hát Máthra and Ḍát are its means. In Hát Máthra is contained superior knowledge regarding the means for maintaining mutual relations between the people of Mino (the invisible world) and of Geṭi (this perishable world). And Gáthá and Dát are its means. And in this manner

---

* Hát Máthra is that part of the Avesṭá which contains the scriptures for the worship and praise of the one holy God, and of the Yajaḍs and Ameshâspanḍs possessing His attributes.

† Gáthá is that part of the Avesṭá which in the form of hymns teaches of God and of His invisible world.

‡ Ḍát is that part of the Avesṭá which teaches what is to be done in this world and what not to be done.

(upon this plan) has each of the prayers in the Avesṭá been composed.* [That part of the Avesṭá which is called Ḍáṭ explains how man ought, in this world, to live a life of virtue and holiness. The Gáthás contain information regarding the work relating to the invisible world and its inhabitants. Hence it is as incumbent upon men to know what they should do and what they should refrain from doing in this world, as to know the nature of the invisible world and how happiness or misery can be secured there: for, without a knowledge of both these descriptions it is impossible for man to regulate his conduct in this world or to render himself worthy of the happiness of the next. But this is not enough. Without the assistance of the invisible Yajaḍs man is unable to act uniformly in obedience to the precepts of the religion or to improve in his moral nature; for he is drawn contrary ways by the good and evil influence of the two invisible powers, Spenṭo Mainius and Anghra Mainius: and, that he may not be drawn towards the evil power, but may remain on the side of the good power, it is necessary that he should by prayers and praises secure the assistance, the friendship and the influence of the invisible Yajaḍs and Ameshás-

* In all the prayers composed by our prophet Zarṭosht, Ḍáṭ, Háṭ Máthra and Gáthá have been introduced for recitation one with another. Thus, in the Vandidád, Háṭ Máthra, Gáthá, and Ḍáṭ have to be recited one after the other, and if the Sarosbáj be carefully examined Avesṭà of all these three kinds will be found therein. In the same way, it will be found that all our prayers have portions which answer to Avesṭá of these three descriptions. Prayers like these composed by the prophet Zarṭosht with his divine knowledge of the religion ought to be considered by all Zarṭoshṭis as true and as approved of by God. And let it be borne in mind that it is only by saying these prayers in sincere faith that the road to happiness and salvation in the coming world will become open; and that those Zarṭoshṭis, who have broken all bounds and who are at present endeavouring to substitute for the prayers composed in the Avesṭá others composed by themselves, are deceiving themselves, offending their God, and securing the imprecations of the holy prophet Zarṭosht.

pands. And the Máthra Avestá are a means to this end: a recitation of them obtains for man the love of the Yajads and Amesháspands, whose assistance keeps him aloof from the tendencies of Anghra Mainius.]

---

1 Exposition in the good religion that the Dádár will ward off the harm (stroke, blow) of Anghra Mainius which is for (the purpose of) overcoming the creation of Spento Mainius, and will continue it (the creation). (۱۹۲).

---

2 Be it known that, Anghra Mainius has created (made) each of (his) dangers (harms) for the purpose of attacking the creation of Spento Mainius. These dangers Spento 3 Mainius always lessens (diminishes) from his creation. And in these (following) five ways Spento Mainius makes it (the creation) to prevail (literally, to walk) over the 4 dangers:—The first of these ways is to remove from a thing a particular kind of attack made upon it by the harm (proceeding) from Anghra Mainius. For, as an enemy, it is the business of Anghra Mainius to introduce cold into pure heat and dryness into pure water (moistness). And his object is, by putting an end to heat by cold and to moistness by dryness, to render lustreless the possessors of good life, to render the world useless and to prevent the 5 people from continuing (in the world). Spento Mainius is an arrester of the cold which injures moistness (and) which reaches, through hostility, against pure heat. And (he) is an arrester of the dryness which harms heat (and) which reaches against pure moistness. Where cold meets (unites)

with moistness, and heat meets (unites) with dryness, there is a stoppage (of respiration). (For) cold, which is an enemy of heat, going (prevailing) over heat, no heat remains within (the body); hence, cold with a due (uniform) proportion of heat and moistness is a helper of the body. Similarly, heat, which is an enemy of cold, going (prevail- 6
ing) over cold, no cold remains within (the body); hence, dryness with a due (uniform) proportion of moistness and heat is a helper of the body. And their connection is (calculated) for the bettering (improvement) of the body. Owing to the union within the body of heat and moisture the body is improved, and thereby life aquires great strength and vigour. And hence Anghra Mainius is dis- 7
appointed in his intention of fabricating things (calculated) to arrest the creation of Ahurmazd. The second way 8
is to assist the creation with good wishes against the practice obtaining in the creation of doing deeds that have in them an admixture of Drujs, and to make it profitable. Thus Spento Mainius is a helper of the creation, which has united within it any of the cold and dryness of Anghra Mainius, with the beneficial help of the union of bright-
ness-giving heat and of moisture. Again it is apparent 9
from this that as the heat of Spento Mainius is driven out from within life-possessing beings by an increase, through the Blemish-Giver, of cold, so moisture which is the companion of heat is driven out by (an increase of) dryness (brought about by the Blemish-Giver). But through just deeds men acquire again the benefits pertaining to them. And (he, Spento Mainius) causes great benefit to man, through wisdom, in opposition to (as against) the vicious, blemish-possessing and ruinous (harmful) deeds of the

10 Ḍrujs. The third way is (that which relates) to the continuance of man and of his progeny (in this world) notwithstanding the great risk of his being brought into a sinful state. These (dangers) fall upon the people of the world at once, in one place and at one time: thus, it is obvious that Anghra Mainius throws evil temptations and other vices pertaining to his tyranny, through (the instrumentality) of the One (*i. e.* of perverse intelligence), upon all speakers of the truth, at all times, in all places and in all cities, (and that Spenṭo Mainius) puts these away from the people, and, keeping them within
11 the law, renders them of good aspect. The fourth way (mode of procedure) (of Spenṭo Mainius) is to turn back upon the Ḍrujs the dangers (harm) caused by them for injuring the people. As the heads of enemies are broken with their (own) battle-axes, so are the Ḍevs to be smitten with their (instruments the) Ḍrujs: In like manner as Afrásiáb, the doer of deeds in accordance with the wishes
12 of the Ḍevs, was tormented by the Ḍrujs. And similarly are the Kharafasṭras harmed by the fall of snow In the same way, it is declared (in the religion) that at the time when the Ḍáḍár will perform Frashokanṭ (resurrection), Anghra Mainius will turn back from the ambition to which he yielded and his office-bearers (work-doers) will be
13 swallowed up, harmed and saddened. The fifth and best way is that which has been mentioned in the good religion regarding the guidance by the Ḍáḍár (of his creation) with consummate knowledge, and, the rendering lustreless, with adequate strength, in the time of the Frashokanṭ, of all the sinful strength of the Ḍarwanḍ (*i. e.* the wicked one), and, the becoming existence-less and ruined of the Source

of sinful powers (Anghra Mainius), and, his non-restoration (non-improvement) a second time.

Exposition in the good religion regarding the duty (necessity) of men to respect the high pontiff and to accept his dicta. (۱۹۳).

Be it known that, it is incumbent upon men to obey (believe in) the high pontiff, the expounder of the good religion, and to consider him as the highest ruler rendering the assistance of the religion, as well as the highest emblem of the religion. Whoever among men is a servant of the Mazdiasnian religion ought to consider him as the high priest of his house, (his) street, (his) village, and (his) city. And those among the servants of the Mazdiasnian religion who are Athornans (priests) of the good religion ought to consider him as their ornament and lustre. Those who are Arthestars (warriors) ought to consider him as their warrior's armour. Those who are Vástariosh (husbandmen) ought to deem him as the sufficing happiness of their agriculture (husbandry). And those who are (of the) Hutokhsh (merchant and and artisan class) ought to look upon him as the dress they wear.* Those among Athornáns who receive

* The following are the qualifications of a high priest as enumerated by our prophet in the 14th Há of the Ijashne :—

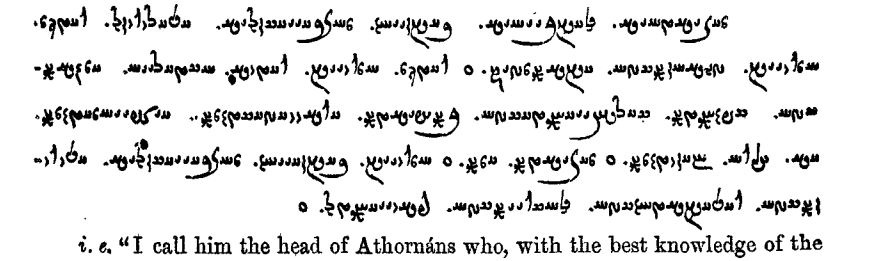

i. e. "I call him the head of Athornáns who, with the best knowledge of the Mazdiasnian religion, imparts the highest instruction to Athornáns. And he who possesses the most profitable wisdom of the Amésháspands (*i. e.* who

and impart (religious) instruction are like unto the skin of the bodies of Athornáns. Those who are Mobeds (priests) and Dasturs (high priests) are like unto the bones and intellect of the Athornáns. Those among Athornáns who are of most excellent goodness are like unto the heart of Athornáns. And he among them who is superior in rank to the people-protecting king is like unto the marrow and joints of Athornáns. Accordingly they (the Mazdiasnians) should treat the Athornáns of different ranks as superior in station. And (they) must understand that every good and evil that happens to them comes through them (the Athornáns).

1 Exposition in the good religion regarding the duty of men to accept (obey) the just commands of kings and to make themselves act (in accordance with them). (١٩٣).

2 Be it known that, the ruler over a man's soul is his own pure conscience (heart). And the ruler over his conscience is his intellect which distinguishes good from evil. And (associated) with both these is the religion of Ahurmazd which keeps (men) completely prosperous. Supreme over each of these

receives inspiriation from the Yajads and Amésháspands), who is most truth-speaking, who receives most help and imparts most wisdom, him do I consider as the highest strength (that which gives courage) and the head priest of the Athornán, the Arthestár, and of the prosperity-giving Vástariosh, and honour him accordingly".

It appears from the above Avestá that our holy prophet has reckoned as high priests persons possessed of qualifications of two kinds. Whoever is learned in the doctrines of the religion and teaches those doctrines to others is placed at the head of the Athornáns (priests). But the high priest who, in addition to a knowledge of the doctrines of the religion, holds communion with the Yajads and Amesháspands and receives secret inspiriation from them,—such a marvel-working priest is considered as of higher rank than the other. With the exception of Adarbád Máráshpand and Ardáeviráf, no other high priests are known to us as included in the latter class.

three superior (things) are the commands of the people-protecting king. Therefore, (Mazdiasnians) ought to keep their souls, bodies and every (description) of this world's wealth in his service and under his control (order). And (they) must be careful to walk in (the paths of) virtue. And all men ought to keep themselves imprisoned (*i. e.* within bounds) because of every sin; and do all strength-giving, noble, deeds of righteousness.

Exposition in the good religion that the three descriptions of Avestá of the Mazdiasnian religion make known co-related matters. (190). 1

Be it kown that, the (proper) understanding of the utterances in the Gáthás is dependent upon Hát Máthra and Ḍát. And the (proper) understanding of Hát Máthra and Ḍát depends on the utternaces in the Gáthás. And the reason for it is this that there are made known in Hát Máthra and Ḍát many directions and many suitable punishments for those who entertain evil thoughts regarding the holy Self-Existent and who break the Lord's commandments; and the reason thereof is thus given in the Avestá composed in the form of the Gáthás: The Lord of Goodness is the bestower of superior rewards on those masters of the world who remain in obedience to His commands and who keep all men like unto Him, as also on those who are the servants and subjects of such masters, for their desires (wishes) of this kind. And those who are disobedient to and who entertain evil thoughts regarding those rulers (owners) who, remaining in obedience to the holy Self-Existent, keep the persons of the people of the world and their riches in comformity with the commands 2

of the holy Self-Existent, they, owing to their deeds, will not obtain justice or gift of any kind in (both) the worlds, but, as a reward (for their deeds) will have to endure hardships at the hands of the people of (both) the worlds. The promulgation of Hát Máthra and of Ḍát was for the sake of the Gáthás. And in the proportioned (metrical ?) Avestá of the Gáthás it is made known to this effect that whoever walks truthfully (rightly), to him no evil will reach in the time to come. The reason for the origin of Hát Máthra is thus mentioned (in the religion) that, just as an army in thousands helps its truthful master (owner) in proportion to his truthfulness, and preserves him from harm, and thereby no harm reaches his person, so does Hát Máthra help a person of the true religion.* And just as (man) becomes freed from (without) danger, (arising) from

* In the Ahurmazd Yasht the holy Ahurmazd has given a promise to our prophet that He will drive away the afflictions of all those who constantly remember Him. It is there said that :—

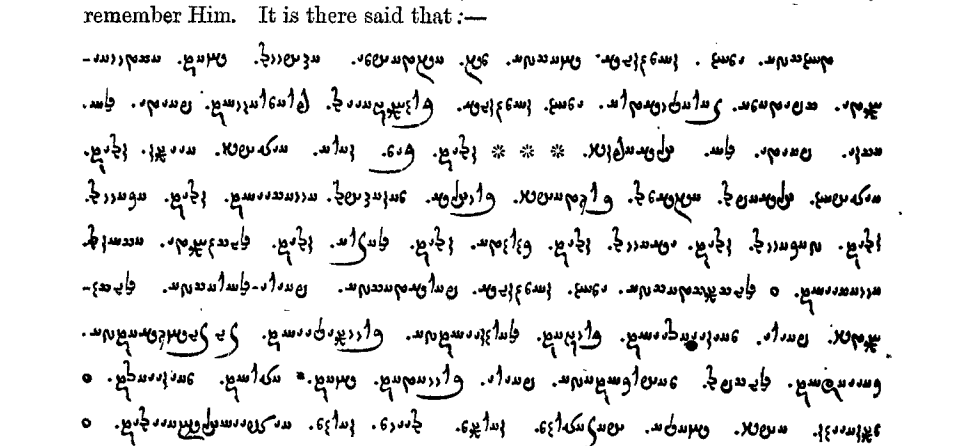

i. e. Whoever in the corporeal world, O Spitmán Zartosht ! will count and recite day and night these names, [*i. e* of Ahurmazd] to that man, during those days and nights, will the evil thoughts of evil Hesham do no injury. To him will happen no harm from scissors, sling, arrow, sword, man or stone, for as a thousand men keep guard over one man, so will these my names preserve that man from all the injurious wickedness proceeding from invisible Ḍrujs of perverted intellect, from revenge-bearing Ahereman and from Anghra Mainius".

sins having the blemishes of Him of Evil Thoughts, owing to the punishment pertaining to them, and thus no harm happens to him, so is there a turning back of the punishment of sinners by the Máthra.* Again, the Gáthás, owing to their containing a knowlege of the invisible (world) are of superior rank to the Máthra which concern the interspace (that betweeu this world and the invisible world) and the Dát which have reference to (which possess) the wisdom of Geti (this world). Hence, it is apparent that the recitation of the Gáthás in (with) Dát and Hát Máthra and of Hát Máthra and Dát in (with) the Gáthás is for the reason that (man) may be without hardship.

Exposition in the good religion regarding the best and the worst times of the world and the four products (outcomes) of each. (199) 1

Be it known that, the consideration in the world of 2
times as best, depends upon the dispositions of all men being rendered most good through the wisdom of the servants of the religion. And the fruit of the times, improved and reformed by means of that wisdom, consists in every virtue, goodness, prosperity and righteousness. And all these ways have reference to the goodness and happiness of this world as also of the invisible world. And 3
the consideration of times as the worst is owing to the punishment-deserving sinful dispositions of all men derived from the Yáhudi religion. And the fruit of it has reference to the time of destruction and of the utmost

* According to the precepts of our religion sins of various kinds are wiped out by the penitential recitation of certain appointed prayers.

wickedness. And owing to the evil intelligence and other vices (blemishes) (of that religion) each (income or acquisition) of the men of this world has reference to evil conduct, wickedness, misery, and sin. And thereby there is pain and hardship in the invisible world.

Exposition in the good religion regarding the declaration (in the religion) for the diminution of evil in all places where it may be prevalent. (۱۹۷).

---

2 Be it known that, evil has been introduced by the Ḍruj (Anghra Mainius) into the creation of Ahurmazḍ to cause it harm. Hence, from the beginning of the creation to (its) end Ḍáḍár Ahurmazḍ will render his creation victorious over the Druj that causes it harm: and will improve (regenerate) all from evil. For, the Lord is himself aware through his foreknowledge that at the time of the End the power of the Ḍruj will be destroyed by the creation possessed of the good stength. But the Ḍruj will be unaware, in the beginning and the intermediate time, of his destruction at the End. But near the time of the End, when a great many of his evil powers will be destroyed, he will understand that his time will be completed (brought to an end). And at that time he will be seen striving, through despair, with all his hard-set strength. (But) when (their) time is over all the strivings of enemies are in vain. For, that will be the time for believing, virtuous persons to be (endowed), through connection with fiery strength, with
3 more highly shining strength. After the time for the diminution of the highly wicked strength of the Ḍruj (*i. e.* after such time shall have elapsed), his evil strength will not be again running and all his powers growing oppres-

sive as they did in the beginning, nor will he be as highly powerful as he was in the intermediate time.

Exposition in the good religion regarding the thorough non-remaining (disappearance) in man of the good disposition (habit) to make good invokations (of Yajads) owing to a cessation in him of the faculty of thought on which the practice (path), in man, of constant good remembrance (invokation, of yajads) depends. (١٩٨). 1

Be it known that, there abide in man always thoughts of pure virtue (goodness). When thoughts of (leading to) harm make their residence there, then the thoughts of good remembrances (invokations) which are always in him do not stay in him at all. And thereby the man remains always without goodness (and liable to be) harmed. Perverse thoughts having made an abode in him, good remembrances do not stay in him at all. The man who is without the harm pertaining to him (to which he is liable) and has with him all goodness is one possessed of (destined for) the dwelling-place of high (noble) paradise. And the man who, without goodness, is possessed of all harm, is possessed of (destined for) the worst hell. Between these two abodes is Geti (this world). The man in it (this world) who has thoughts of darkness will have to descend (put-up) into the abode of servitude (hell). If a guest (stranger) is desirous, in accordance with the nature of his original ideas, to take birth in that abode which is without happiness and most harm-causing, he goes there. And the guest whose thoughts have reference to the profitable deeds that take birth in accordance with the nature of the ideas of his conscience and to similar other matters, 2 3 4 5

goes to a place which is not luestre-less or most harm-causing,—to the shining mansion of paradise; which mansion, free from harm, is mostly (intended) for the constant remembrance of God. And it is not a lustre-less and most harmful abode, but, on the contrary, is the place where he
6 originally was born. The man in whose thoughts there is the path of the wisdom of the religion and who has (in him) Ahurmazd's thoughts, will secure the shining and harmless abode. Again, the man who has thoughts the reverse of betaking himself to his birth-place, such a person, being defective in regard to his birth-place, will have his abode in the place which is without happiness and full of much harm.

---

1 **Exposition in the good religion regarding actions which are fit to be approved, of good ceremonial (and) religious; and opposite actions which are of evil ceremonial, and pertaing to wickedness and sorcery: and (regarding) the means for averting (the consequences of) them (the latter). (۱۹۹).**

---

2 Be it known that, religious deeds (works) are fit to be approved and of good ceremonial: and the reverse of them are deeds of evil ceremonial, wickedness and sorcery: and the averting (of the consequences) thereof (*i.e.* of the latter) is in this wise. Whoever, remaining firm on the commandments of Ḍádár Ahurmazd and the king, performs deeds enjoined by the religion, his dwelling-place, body, and vestments are, in accordance with the precepts of the religion, free from uncleanliness of every kind, and redolent with the victorious fragrance that covers up (destroys) evil smells and smites down (breaks down) the Ḍrujs. And into that dwelling-place, good people performing Yajaśhne (an offering with

prayers) to God, carry many shining (light-bearing), pure and fragrant things, in order to perform their good deeds, full of renown, relating to the good religion, to Athornánship (priesthood), to thinking with a mind filled with excellence, and to speaking the truth. Religious and holy persons should always remain aloof from evil. And they should not praise harm-causing Aheréman with sorcery of evil rites, pertaining to the ways of the Ḍevs, and with wicked deeds. And should keep away from their dwelling-places, bodies, and apparel, uncleanliness that reaches up imperceptibly and bad odour. For, the Yajads become sad and the Ḍevs rejoice at men who prefer *naso* (things pertaining to dead bodies) and *Aher* (fluid and dry matter pertaining to dead bodies). Because of the evil religion for the worship of Ḍevs and the perverse-minded thoughts for speaking untruth and the doing of perverse deeds men put faith in Ḍev-worship and remember the Ḍevs, name by name, in (during) their actions. And thereby they acquire evil renown. The man who prefers *naso* and all other things pertaining to Ḍevs for the purposes of sorcery is the chief of sorcerers. The recognition of each of these (two descriptions of men) is (effected) by means of the intellect. And it is done in this way:—Of the two, he who belongs to the religion is unlike what is said of those who are workers in hot (burning) fire, those who walk in molten brass. (For), there is no burning of his tongue with that fiery thing, and of his feet with that fiery pyre. But, feeling not the flames of the fire, the fiery pyre is to him like unto a lustre-giving thing. Again if it (the fiery pyre) is capable of punishing and inflicting pain on the

body of that person, then that serves as his liberation from (the consequences of) speaking untruth. And those persons who, through their tongue and movements, are possessed of purity, for them, there is no imprisonment of any kind. Again those persons who knowingly worship (invoke) Druj and Devs have marks of their infidelity visible on their breasts, tongues and feet. And owing to this arrangement (for passing through molten metal) people belonging to both these religions (the holy and the unholy) will become, through the working of divine power, like unto stars in appearance. Of these (two descriptions of people) one will be punished by the fiery religious ceremony, their original sin will be dismissed (cast off) by the burning
4 pain. The others, who are persons who speak the truth, will be picked (winnowed) out of the speakers of falsehood and doers of false deeds, and high rank will be bestowed upon them. And thereby will they be known as separated from those who are to suffer pain. Again, he whose life has been in accordance with the law and who has passed his life in sufficient abstinence,—his body (person) will be exempted from burning in fire and becoming useless. But he whose life has not been passed in abstinence, his body (person) will be rendered useless by means of fire. And thereby he will learn that Ahereman had made him a great deceiver.*

* The testimony as to men being compelled to walk through molten metal at the time of the resurrection is contained in the 3rd Há of the Ahunvat Gáthá towards the end; and is as follows in the words of our prophet :—

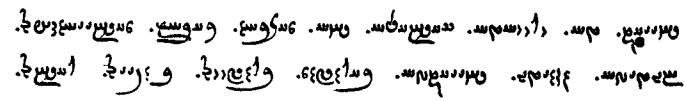

i. e. "The holy Ahurmazd will (at the time of the resurrection) throw both these kinds of men (the good and the evil) into molten metal in order to make

Exposition in the good religion regarding the duty of a father to love his child from its infancy up to adolescence. (IV*).

Be it known that, it is a commandment of the good religion that parents should love their children very much from the time they are born up to the time when they become 7 years of age or more* And within these limits the child should for two or three years be reared on a milk diet. And it should not be punished for any sins it may commit from childhood up to seven years of age, for, sin does not (at that age) touch it. But all subsequent sins should, while bearing affection to the child, be checked (diminished) according to its age. In order to make his child of superior rank the father should give him due instruction to live (remain) in obedience. And the father should as far as he is able instruct the child in superior (and) perfect knowledge and raise him to a high station. For, it is the duty of a father to raise the child while young from an inferior to a superior station. And it is the duty of the child to be obedient and respectful to its father and to secure his love and keep him pleased. When the invisible power of thinking takes its birth in the child the

1 2 3

them understand (the nature of) their respective faiths. Then the good will remain permanent (unharmed) and the sinners will suffer pain. And thereby the good will in the end be benefited."

Further references to the same subject are to be met with in the 4th and 5th. Hás of the Ahunvat Gáthá.

* The Mazdiasnian Zartoshti religion enjoins it as the duty of every Zartoshti to protect orphans until they are 7 years of age and the pups of dogs until they are 6 months old. The following is the commandment referred to :—

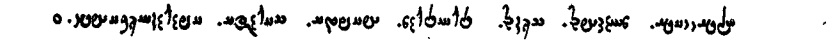

e. For six months the dog should be protected ; and for seven years should (an orphan) child be maintained.

base Ḍevs give it base advice to become evil. Therefore, to check evil thoughts in the man and to enable him always to do long-lived deeds, and to keep his person holy, adequate knowledge of the Mazdiasnian religion should, as early as possible, be imparted to him in order to drive away the Ḍrujs from within him; and he should be made a religious person.

---

1 **Exposition in the good religion regarding the rewards and punishments of the pious and the punishments and rewards of the sinners. (IVI).**

---

2 Be it known that, according to the precepts of the good religion the income of righteousness is its reward. And the pains of sin must be considered its punishment. In the invisible world no man has any inducement at all for righteousness or sin. But there reward is obtained for
3 righteousness and punishment is endured for sin. The rewards to be obtained by Ḍarwands (sinful men), will be (so obtained) because of the remission of the punishment for their sins which (punishment) consists in the endurance (of the pains) of hell till the time of the Frashokant. And the changing (remission) of the punishment of sin beforehand depends upon the doing of righteous deeds in this world as a
4 remedy for it. The punishment for sin that there is for holy men has reference to the non-adoption of remedial measures by them in respect of the sins attaching to them in this world. And alteration in (remission of) that punishment beforehand issues out of the rewards for their righteousness. In the investigation as to How much more righteousness than sin has the soul of the good man done, (if after deducting

the sin), he remain pure, the good man will go to the good (excellent) place. And good men like these will obtain everlasting paradise as a reward for righteousness. It is declared in the Mazdiasnian religion that the people of the world are the source of every germ (root) of righteousness that is rewarded and of sin that is punished. Hence, this world is a place for acquiring the gifts (blessings) of the invisible world. It is owing to their public acknowledg- 5
ment in this world of their offences and remembrance of those things which procure them the reward of righteousness in the invisible world and their remaining contented while not receiving several blessings in this world that the punishment for the sins of good men is altered (turned away). That sinners are (obliged) to bear, although 6
unwillingly, the punishment for (their) sins is because, notwithstanding they have the power for the removal of sinful deeds, to do deeds of righteousness, and to make such deeds grow, they do not do so and do not bear in mind the reward of goodness and the thankfulness for it. Damage to the invisible abode is due to man's own desires.

Exposition in the good religion as to whether harm will reach the Dádár from any place or from any thing. (IVr). 1

Be it known that, the Dádár desires every man to have 2
faith in the good religion and gives commands regarding

it. For, if men, in this world, put faith in the good religion they will be able to diminish the Blemish-Giver. And if they be not connected with the good religion they will not be able to live (in this world), without (being exposed to) danger, in purity and with every happiness. Superior to those who make enquiries regarding religion with pleasure are those persons who, having a knowledge of the good religion, live with sincere faith in it. Men go against the commands of the Ḍáḍár and against His wishes through the sinful man who causes pain and harm among men owing to much sin connected with the Blemish-Giver. And that is the very cause of harm reaching to the Creator.

3 The religion of those religious teachers who are doers of any harm to the things belonging to the Ḍáḍár is connected with death and drowns the wishes and the commands of the Ḍáḍár. The sinful (man) who commits no sinful deed in this world deserves neither the reward of righteousness nor the punishment of sin. But if he should have no desire to annul the commands of the Ḍáḍár, (and) on the contrary does deeds connected with the wishes and the commands (of the Ḍáḍár), he will obtain the reward for righteousness notwithstanding that he is (of a) sinful (religion). And he is not deserving of the punishment of sin. If a (man of a) sinful (religion) do not annul (set aside) the commands of the Ḍáḍár by his own wishes—it is said of him in the religion that that man in his desires is a co-helper in the commands of the Ḍáḍár. For, the religion which is said to be (to proceed) from decietful man is considered to be no religion.

Exposition in the good religion that roots are(proceed) from fruits and fruits from roots. (١٧٢). 1

Be it known that, the manifestation of the existence of roots is owing to fruits. And according as the root is so are its proper fruits possessed of honesty. And they are, in their kind, good-looking or ill-looking, good-smelling or evil-smelling, in eating of good taste or bad taste, in vigour healthful or feeble of aspect according as are their roots. They whose lives pertain to Darkness (Anghra Mainius) have a nature like its (nature). And by the fruit that pertains to it harm is caused to the life of every thing. The nature of the fruit resembles that of its root. And those who belong to the Dark Root,—these, in this world, owing to the union of his evil intelligence, are of evil understanding; and owing to the connection with (his) sinful state, are known as sinners. And those who belong to the root, Ahurmazd, these owing to the connection of His wisdom, are wise, and owing to the connection of his righteousness, are righteous. Hence, those who belong to the Yáhudi religion cannot become possessed of relations with the one proper Root (Source). For, wisdom and evil-understanding are not one in body (person, nature). Hence, should one by nature wise, appear possessed of evil-understanding, that is owing to the Root of evil-understanding. For, He of the evil understanding is the cause of the sin pertaining to him. Hence, the nature (personality) that is a doer of sinful deeds does not at all belong to the pure Spento Mainius, but it surely must belong to Anghra Mainius. 2 3

1 **Exposition in the good religion as to who is possessed of the desire to obtain liberation; and what his name is (as given) in the Avestá; and who it is who makes (men) possessed of a desire for liberation; and what is the reason for making (men) possessed of a desire for liberation; and why is (a man) possessed of a desire for liberation not inclined to have a liking for the ways of his enemy; and from whom and why are benefit and harm (to come) to him; and what great benefit is to be derived by the people thereby. (IVF).**

---

2 Be it known that, that which is possessed of a desire to obtain liberation (from hell) is man in this world. And in the Avestá he is styled *Ahue ast humanand*, which means "the owner (master) of the body, the lord of thought." It is in the power (within the rule) of man, possessed of a desire for liberation, to guide himself towards the wishes of the soul and to do the superior work relating thereto. No other (portion of the) creation in this world (except man), thus rules as it pleases. When one among the Yajads is the lord (owner) of man, why should not man, walk in the direction of that lord? It is the duty of man to make himself walk in the direction of the Self-Existent because it is through the Lord that he has taken birth in this world. It is by having within himself the invisible Yajads that man is enabled, owing to the invisible Yajads, to keep himself possessed of the body of (for) this world.

3 He who makes (man) possessed of the desire for liberation is the creator Ahurmazd. Rule, for man, depends upon having a desire for liberation. Men become possessed of superior desires by approving righteousness and dis-

approving sin. The aim of the Ḍáḍár has reference to the desire for liberation. The eye of conscience keeps man seeing. And it is by means of its rule (authority) that man makes himself worthy. And it is by its rule that strength from the Ḍáḍár is obtained. Further, it is because of this power (conscience) that man is a holder of the highest strength for driving out the whole army of Ḍrujs. It is also a darkener of every Ḍruj that reaches to cause harm to the creation of Ahurmazḍ. And as its helper, is divine understanding, which instructs in the morality of the good religion. As the enemies of *A'sne Kheraḍ* 4
(divine understanding), are perverse understanding and the teachings of evil intelligence, which are (things) that come athwart the intellect and help the evil religion of the Ḍrujs. It is through the Spenamino that righteousness is approved, thought, spoken, and done; and sin is disapproved, not thought, not spoken and not done. It is in opposition to Him that man, through Anghra Mainius, approves sinful deeds, thinks about them, speaks about them and acts for them; and disapproves beneficial deeds of righteousness, thinks not, speaks not and acts not for them. It is by disapproving, not thinking, not speaking 5
and not doing deeds of sin; and approving, thinking, speaking and doing deeds of sin that man becomes possessed himself of rule (power) for liberating himself (from hell). In the same way he through the power of Yajḍan (God), is a deliverer of other people of this world from the harm done by Drujs. And it is by approving, thinking, 6
speaking and committing sin; and disapproving, not thinking, not speaking, and not doing righteousness that man through his own rule (power) makes himself a prisoner

(in hell): And in the same manner he renders others, through the powers of the Druj pertaining to them, prisoners
7 (in hell). The accruing of great benefit to the people of the world depends upon their desire to obtain liberation. And it is owing to having no liking for the wishes of the Druj and for the evil religion that all men become possessed of rule (power) for themselves. Man improves himself by having a high liking for the desires pertaining to the good religion of the Dádár. And it is by disapproving, not thinking, not speaking and not doing deeds of sin; and, approving, thinking, speaking and doing deeds of righteousness that (man) keeps (his) soul in the proper manner in accordance with the wishes of the Dádár. And thereby there is a diminution of Anghra Mainius who has risen up as the enemy of the world; and the people of the world remain aloof from its enemy, Anghra Mainius, for (the sake
8 of) immortality, purity and ever-lasting happiness. Those religious teachers who are excessively desirous of liberating man by approving, thinking, speaking and doing deeds of sin; and by disapproving, not thinking, not speaking and not doing deeds of righteousness, will in the end be of hell for ever. And they will on no account be liberated from hell. Their religion is (alleged to be) for the liberation of man through religious desires, but not only is it not for the benefit of man, but it is calculated to cause much pain to the holy Yajads and to do final evil and harm to all the people of this world. And not only will it not give deliverance (from hell) but will ruin the people of that religion. It ought to be called not a moral but a sinful religion.

દીનકર્દ કેતાબનાં ચોથાં દફ્તરના અગતજોગ લોગતોની શબ્દકોષ.

LIBRARY OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ANATIC

GLOSSARY OF SELECT TERMS.

અ — ઽ

અઇન=ઇન્દ્રિય નાં. આંખ, ચક્ષમ. Heb. עין *the eye.* Arb. عين *n.* The eye.

અઅઝાઅ=ઇન્દ્રિઓ નાં. અને. વ૦ તત્વો; અવયવો. મદનને લગતા ભાગો. અવ૦ عضو તાબેદાર; ઉપરથી. *n.* Elements, parts, members, limbs.

અઅવાન અન્સાર=ઇન્દ્રિ-ઓ નાં. અને વ૦ દીનના તાબેદારો. દીન ચુસ્તો. *n.* Servants of the religion, believers in the religion, the faithful.

અઝ્કરુન્=ઉચ્ચારણ વી. યાદને લગતું, યાદ કરવા જોગ. ક્રિ. યાદ કરવી. અવ૦ ذكر; ફા૦ يادكرد *a.* Pertaining to the memory, worthy of being remembered. *v.* To remember.

અઅ્યાન=દૃશ્ય નાં. ઓલાસો. વી૦ એલકાબ ધરાવનાર; (જુઓ બીજા દફ્તરની શબ્દકોષ.) *n.* Explanation, exposition, meaning. *a.* Holder of a title, man of rank. (Vide Glossary to Vol. II.).

અસ્ર=ઉદ્ધાર નાં. વખત, હીગાંમ. (અવ૦ عصر+ફા૦ كاه) ૨. લોક, બલકત. *n.* Time, season. 2. The people, the world, mankind.

અસ્રે રવાં=ઉદ્ધાર-ઇન્દ્રિય નાં. બળકત, લોક. જમાઅત. (અવ૦ عصر ભુ. ક્રિ. હયાતી પામેલું. ફા૦ زيستن) *n.* The people, the world, mankind.

અસ્કૂત=અસ્ત વી. રદ થાએલું, નકામું, કામમાં નહી આવે તેવું. *a.* That rejected, useless, cancelled.

અસ્યાન=દોષ નાં. ખટી, બુરાઈ, ભુરાસ. (અવ૦ سوء અથવા سيّئ બુરું.) *n.* Wickedness, evil, vice.

અહ્લે ઇસ્તિહ્કાક=ઇન્દ્રિ-ઓ વી. મકાન મેળવનાર. (અવ૦ اهل+

૧.

48292

ઉપરથી ખ+ાહો નો સંક્ષેપ આકાર.) *a.* One who obtains a dwelling-place or a mansion.

ખુરદખુ=ખુરુખુશ ના. નાપાકી. (જુઓ પેહેલાં દફતરની ફરહંગમાં.) *n.* Impurity, uncleanliness, that which is unclean. (Vide Glossary to Vol. I.).

ખુશ=ાખુશ નાં. મથાલું, માથું, સેરાનું. વિ૦ અહડતે દરજ્જેનું. (અવ૦ ખ્ાૂ) *n.* The top, the head. *a.*

ખુરાદખુશ=ખુરુખુશ નાં. બેધર્માની. (અવ૦ ધ્ાૂ to choose. ફા૦ گزیدن) *n.* Infidelity, faithlessness.

ાહુખુશ=ધ્રુતુખુશ ના. બુરો દરજ. *n.* An evil or wicked Druj.

ાધ્રુખુશ=ખુશધ્રુ-ખુશ વી. અનીતીવગરનું, નીતીવાન, પ્રમાણીક. (ખ+ાધ્રુખુ) *a.* Moral, honest, consciencious.

ાખુશ=ખુશખુશ ક્રિ. વી. વગર શરમે; અકુનમ વગર. વી. શરમ વગરનું, બેમરવત. ફા૦ ننگ. *ad.* Shamelessly, heedlessly, without taking warning. *a.* Shameless, ungrateful.

ાખુ-ખુખુશ=ધ્રુખુશખુશ-ખુશ વી. નહી ધ્યાનમાં આવે તેવું; સમજાય શકે નહી એવું. માલુમ નહી પડે તેવું. (ખ+ાખુખુ) *a.* Incomprehensible, that cannot be understood, imperceptible.

ખુખુ-ખુાખુશ=ધ્રુખુશાખુશ નાં. અણુધટતું સંભલાણ; ક્રિ. અણુધટતું સાંભલવું. (ખ+ખુાા) *n.* Improper or unworthy hearing. *v.* To hear or listen to what is improper or unworthy.

ાધ્રુખુખુશ=ધ્રુખુશાખુશ ના. હદ, તખકો; મકાન. *n.* Bound, limit, stage, dwelling-place, mansion.

ખુખુાખુશ=ખુશખુશાખુશ ના. શુરજમુખી, શુરજનો આકાર, શુરીઅરૂપ. *n.* Having the face or figure of the sun.

ખુ-ખુાખુશ-ખુશાખુશ } ના. જગા તથા વખતની
ખુખુાખુશ-ખુખુશાખુશ } વચેની હદ અથવા અરસો; *n.* Space, interval between local points or points of time.

ાધ્રુખુશ=ધ્રુખુશાખુશ નાં. નસીહત. ૨. હોકમ; ફરમાન. ૩. સહમજ. *n.* Advice, admonition. 2. Precept, command. 3. Explanation, elucidation, interpretation.

ાાખુ ખુખુશ=ાખુખુ-ખુાધ્રુખુશાખુશ ના. શરીરના ભાગ, બદનના અવયો. (પે૦ ખુખુશ, ફા૦ اندام નું સંક્ષેપ આકાર); *n.* Parts of the body, bodily members.

ાધ્રુખુશ=ધ્રુખુશખુશ ક્રિ વી. પ્રમાણે, રીતે. વી૦ પ્રકારનું, તરેહનું, માફકનું, જેવું. ના. બળ, કુવ્વત. *ad.* Accordingly, in the manner,

in the way. *a.* Of kind, of sort, of variety, like, similar, of the same kind. *n.* Strength, power, vigour.-

ગયકમ=ગયદુકમ ક્રિ. વી. વખત પુરો થવાએ, વખત નહી રેહવાએ. *ad.* Time being over, there being no time left.

ધનમ=ધનમ અથવા ગયનમ =ગધનમ નાં. દોલત, માલમતા. ૨. સકતી. વી. સકતીવાન. ૨. દોલતમંદ. (જુઓ દફતર પેહલું ધનમ બોલ.) *n.* Wealth, riches, property. 2. ability, capability. *a* Capable. 2 rich, wealthy—(Vide Glossary, Vol. I. under ધનમ).

ધયગધમ=દમગ-દયકમ વી. ધરમ વગરનું; અધરમી. (આએ એમલો ૭૭+ધય ઉપરથી ખરાબ થાઇને બનેલો ધારેઆમાં આવેછે.) *a.* Without religion, irreligious. (probably a corrupian of ૭૭+ધય).

ઇગાનમ=ઘગઇમગમ વી૦ બાહેર નહી નીકલી આવેલું, બેમાલુમ. *a.* That does not come out, imperceptible.

ધાનધમ=ધમનૂમ ક્રિ. ખરાબ થવું, ખરાબ કરવું; ગધાન ખરાબી. *v.* To do harm, to suffer harm, to deteriorate, to destroy.

ધાનધગમ=ધમનધમ ક્રિ. ગરમીનું જતું રેહવું, આતશનું સરદ થવું અથવા બુજાવું. (અવ૦ ૭૭+ ધમનમ થંડું થાએલું; ફા૦ ઇઝમાં); *v.* The disappearance of heat, the wetting or extinguishment of fire.

ઇગમ=ગગધમ ના. બુરો તરીકો, બુરો મારગ. *n.* The wicked way or path.

ગયગમ=ઘઉકગયકમ વી૦ નહી કરવાજોગ. ના. ઉલટું કામ. *a.* Not fit or worthy to be done. *n.* A perverse deed.

ઘમ=ઇમગમ વી૦ સંબંધ વગરનું, જુદાઈવાલું. (અવ૦ ૭૭+૭૭૭ ફા૦ ઘ૭). *a.* Being without relation, unconnected, separate.

ધાનધઘમ=ધમનગયકમ ક્રિ. દુર રેહવું, એહલાએદુ રેહવું, વગર સંબંધે રેહવું. *v.* To remain aloof, to be separate, to be unconnected, to keep at a distance.

ગયાધઘમ=૭૭ધધ૭૬ઘમ ક્રિ. પવીતરાઈ અથવા સચાઇને હાંણી પોંહચાડવી. *V.* To cause damage or harm to purity or truth.

૪૪=૧૮૪ ના. તરીકો, મારગ. *n.* Way, path, course of conduct.

૪૬-૬૪૪=૬૪૬-૬૪૬૬ વી. છુટકારો મેળવવાની ઇચ્છાવાલું. *a.* Possessed of a desire for liberation, wishing to be liberated.

૧૪૬૬૪=૧૪૬-૬૪ આતશની ગાહ; આતશની ભઠી. (૧૪૬ ૧૧૪ ને બદલે.) *n.* A pyre, a furnace, a pile of fuel in a state of combustion.

૧૧૬૪=૧૬૪૪ ના. આતશ, અગ્ની. *n.* fire, any thing in a state of combustion.

૧૧૬૪=૬૧૬૪ ના. આતશ. (અ૦ વ૦ ૬૧૬૪ આતશ); *n.* fire.

૧૬૧૪=૬૬૧૬૪ ભુ. ક્રિ. પેદા થએલું, જનમ પામેલું. *v.* That which is born, that which has taken birth.

૬૪=૬૬૬૪ ના. કેળવણી આપનાર, શીખવનાર, ઉસ્તાદ, આલિમ. ૪૬૪ કેળવણી. *n.* A teacher, tutor, instructor, master.

૧૪૬૬૪=૬૪૬૪૬૬૪ ના. ઉનસર; તત્વ. *n.* Elements, first principles of things.

૪૬૧૬૧૪=૪૪૬૬૬૬૬૪ ના. નજસી, અપવીતરાઇ, આલુદગી. *n.* Impurity, uncleanliness.

૧૧૪૪=૧૬૬૪૪ વી. સહમજ ધરાવનાર, તેજ જેહનવાલું. *a.* One who understands, one possessed of a keen understanding, clever, sharp.

૧૧૬૧૪=૧૪૬૬૧૪૪ ક્રિ. જાવવું. ૨. પેદા કરવું. *v.* To bring. 2. To create, to produce.

૧૧૬૬૪=૧૪૬૪૪૪૪૪ ક્રિ. પ્રતાપ મેલવવો; પ્રતાપી થવું. *V.* To acquire fame or glory, to be famous, to become celebrated.

૧૪૬૪=૬૧૪૬૪૪ ના. પ્રકાશ, પ્રતાપ, નુર, ઓરેહ. *n.* Lustre, glory, light, majesty, splendour.

૬૧૬૪=૬૬૬૪ અથવા ૧૬૬૪ =૬૬૪ ના. આથરવન, અથોરનાત, મોબેદ, ધરમઆચારી. અને વ૦ બ૦ ૬૬૬૪ અથોરનાનો. *n.* An Athornan, a priest, a clergyman, an ecclesiastic. *pl.* Athornans.

૪૬૬૧૪૪=૪૪૬૬૬૬૬૪ ના. સુખ, આસુદગી, તરપ્ત અવસ્થા, સુખી હાલત. *n.* Happiness, ease, a state of satisfaction.

૪૬૬૧૪૪=૪૪૬૬૬૬૬૪ ના. જાત, ખુદ, જાતી. *n.* Body, person.

૧૧૬૪૪=૧૪૬૬૬૪૪ ક્રિ. કંટા-

લવું, કંટાળો આવો. *v.* To become wearied or disgusted.

ઇચ્છા=ઇચ્છાયસ ના. શોક, આહેશ, ઇચ્છા. *n.* Desire, liking, wish.

૬—૭

ઇચ્છેક=ઇચ્છાયકયસ દરએક, દરકોઇ. *a.* Each, every, any.

ઇચ્છેવું=ઇચ્છાવયસ ક્રિ૦ બોલાવવું, યાદ કરવી. (જુઓ એ બોલ દફતર બીજાની ફરંગમાં.) *v.* To invoke, to remember. (Vide Glossary, Vol. II.)

ઇચ્છોગ=ઇચ્છાયસયસ ના. કુશેશ, હીલચાલ. *n.* Effort, endeavour, moyement.

ઇચ્છક=ઇચ્છાયસ વી. ઇચ્છા મુજબ કામ કરનાર. ફતેહમંદ, જે ભરેલું, જેકાર. *a.* Successful, victorious.

ઇચ્છ=ઇચ્છ અથવા ઇચ્છ નાં૦ અકલ, બુદ્ધી. ૨. હયાતી, જીવ. (Heb. אש to *Glow, to burn*; אשׁ *a. fire-hearth*; Syr. ܐܘܪ, Arab. اور, كار, كير; *a. furnace, hearth*). *n.* Intellect, understanding. 2. Existence, life.

ઇચ્છોવું=ઇચ્છાયસવયસ ક્રિ. લડાઇ કરવી; જબરોઇ કરવી, કજીઓ કરવો. ૨. હાંણી પોંહચાડવી, ઇજા કરવી. *v.* To fight, to quarrel. 2. To injure, to hurt.

ઇચ્છોગવું=ઇચ્છાયસયસવયસ કુશેશ કરવી, હીલચાલ કરવી. *v.* To make an effort, to attempt, to endeavour.

ઇચ્છોગવ=ઇચ્છાયસયસવ અથવા ઇચ્છાયસવ ના. ધરમગુરૂ, ધરમને મદદ કરનાર, ધરમને યારી આપનાર. (અવ૦ ઇચ્છાયસ+ઇચ્છ) *n.* A religious teacher, one who gives help to the religion.

ઇચ્છાવું=ઇચ્છાયસયસ ક્રિ૦ માલુમ પડવું, જણાવું. (જુઓ દફતર પેહલ્લું ૧૮૧૭૯૫). *v.* To become known or manifest, to be perceptible. (Vide Glossary, Vol. I. ૧૮૧૭૯૫).

ઇચ્છોવું=ઇચ્છાયસવયસયસ ક્રિ૦ પીછાણવું, ઓલખવું. (જુઓ દફતર પેહલ્લું.) *v.* To know, to distinguish, to recognize. (Vide Glossary Vol. I.).

ઇચ્છોગ-ઇચ્છ=ઇચ્છાયસયસ-ઇચ્છાયસ ના. આતમાની સકતીઓ. *n.* The powers of the soul, the spiritual powers or faculties.

ઇચ્છ / ઇચ્છ=ઇચ્છાયસ વિ૦ તાજગી આપનારૂં, તરાવતવાળું. *a.* That which refreshes, that which nourishes.

સંતોષ રાખ્યો. *v.* To promise, to agree. 2. To be pleased, to be contented or satisfied.

ખરાબ=ખરાબ ના૦ વાંક, તકસીર, ચુક. (ફા૦ خرابی) *n.* Fault, offence, mistake.

જાતે=જાતે ક્રિ. વિ. ખુદ, જાતે. *ad.* Personally, in one's own person.

જાતે-જાતે=જાતે-જાતે વી૦ જાતે (દરદીનો) એલાજ કરનાર. *a.* One who personally attends upon and applies remedies (to a patient).

સારું=સારું વી૦ શારૂં, ક્રિ૦ વી. સારી રીતે. (અવ૦ ૭૭ સારૂં; સં૦ સુ. ફા૦ خوب) *a.* Good. *ad* In a good manner, well.

કબુલ=કબુલ ક્રિ. કબુલ કરવું, એકરાર કરવો. ૨. રાજી રેહવું, સંતોષ રાખ્યો. *v.* To promise, to agree. 2. To be pleased, to be contented or satisfied.

સુકાવું=સુકાવું ક્રિ૦ શુકાવું, શુકાઈ જવું. ૨. ખરાબ થવું, હાંણ પામવી, હાંણી પોહચવી. (અવ૦ ૭૭૭૭ શુકું; ફા૦ خشک) *v.* To become dry. 2. To spoil, to get bad, to be damaged or hurt.

પીવાનું=પીવાનું નાં. પીનું, પીવાની વસ્તુ. (જુઓ દફતર પેહલ્લું ૧૧૭૫૫) *n* A drink, anything that is drunk. (Vide Glossary Vol. I. ૧૧૭૫૫)

જોઇતું=જોઇતું વી. જોઇતું, ખપતું, પસંદ પડતું. (અવ૦ ૭૭૬ ચાહવું; ઉપરથી.) *a.* Requisite, necessary, that which is liked.

૩—૭

કીરતી આપનાર=કીરતી આપનાર વી. કીરતી બખશનાર, ઇજ્જત આપનારૂ, ફતેહ આપનાર. *a.* The giver of glory, the bestower of honour or victory.

કીરતી=કીરતી ના. કીરતી, ઓરેહ. ૨. કઉમત, બલ, જોર. *n.* Glory, majesty. 2. Strength, power, prowess.

અથવા=અથવા અથવા એતેકાદ, ઇમાન. (અવ૦ ૧૬૬ અથવા ૧૭૬ to choose ઉપરથી.) *n.* Faith, belief.

ભરતો=ભરતો ના. ભરતો, ઓધ્યો. ૨. વખત. (૭૭ ૧૬૭૬ ક્રિ. વી. ઘડતે વખતે; બરવખત.) *n.* Rank, position, honour. 2. Time.

દુનીઆં=દુનીઆં ના. આએ દુનીઆં. ૨. ઇનસાન. ૩. આએ દુનીઆંની કાયા, બદન, શરીર. *n.* This world. 2. Man. 3. The body or constitution for this world, the body.

પાપની સંગત=પાપની સંગત નાં૦ પાપની સંગત, અપવીતરાઇનો સંબંધ. *n.* Contact or contamination of sin, connection with impurity.

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀-𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀 વી. કંઈ દેનારી બક્ષીશ કરનાર, નોકસાનકારક અથવા સખ્તી ઉપજાવનારો આપ આપનાર. *n.* The giver of gifts that harm, the bestower of hurtful income or profit.

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀=𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀 નાં. કેદી, બંદીવાન. (અવ૦ 𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀 પકડવું, ઉપરથી.) *n.* A prisoner, one who is in confinement.

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀=𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀𐬌𐬥𐬀𐬥 ક્રિ. પકડવું. ૨. કામ કરવું. *v.* To hold, to seize. 2. To do, to act, to perform.

𐬵𐬀𐬭𐬌=𐬵𐬀𐬭𐬌 નાં. માટી, આક, ધુળ. *n.* Dust.

𐬵𐬀𐬭𐬌=𐬵𐬀𐬭𐬌 નાં. આકી તત્વ, આકી ઉનસર. *n.* The element earth, earthy element.

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀=𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀 નાં. એ અવસ્તામાં જણાવેલાં 𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀 નામના એક જાડનું નામછે. આએ જાડથી દુનીઆંનાં સરવે જાડોની દાદાર અહુરમજદે પ્રથમ ઉતપન્તી કરી હતી. *n.* The name of a tree spoken of in the Avesta under the name 𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀 Out of this tree all the other trees in the world were having been first created by God.

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀=𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀 નાં. વાચા, બોલવાની સકતી. (અવ૦ 𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀, ફા૦ گویش) *n.* Speech, the power of speaking.

૯—૫૮

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀 𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀=𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀 નાં. હોનરમંદી, હીકમત, બનાવટ. *n.* Skill, contrivance, design.

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀=𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀 વી. ભપકાદાર, દેખાવડું, જોબદાર. *a.* Splendid, majestic, good-looking.

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀=𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀 ક્રિ. ગરદન હીલવવી, ડોકીનો લેહકો કરવો. *v.* To shake or move the neck, to nod.

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀=𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀 નાં. ચીજ, વસ્તુ. (અવ૦ 𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀, પા૦ 𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀; ફા૦ چیز) *n.* A thing, matter.

𐬵𐬀𐬭𐬌=𐬵𐬀𐬭𐬌 નાં. ગરદન, ડોક. (Chal. ضور, Syr. ضورو;) *n.* The neck.

𐬵𐬀𐬭𐬌=𐬵𐬀𐬭𐬌 નાં૦ કારણ, મતલબ. ૨. ઉપાએ, એલાજ. ક્રિ. વિ. કેમ, કેવી રીતે. *n.* Object, purpose, reason. 2. Remedy, means. *ad.* How, in what manner.

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀=𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀 વી. ફતેહ કરનાર, ફતેહ મેલવનાર. *a.* Victorious, successful.

ખુજાવવું, હીલવવું. (અવ૦ ; ફા૦ جنبیدن) *v.* To shake, to make to tremble, to agitate.

નાં. હીલચાલ, ક્રિ. હીલવવું. *n.* Movement. *v.* To move.

ક્રિ. પોહચવું. (અવ. to *reach.*) *v.* To reach.

ક્રિ. લુટવું, લુટી લેવું. (Heb. גָּזַל (gazal) *to pluck away, to take* (as a pledge from the orphan); *to rob, take possession of,* (by violence) Ar. جزل (એ બોલના બેમલા વીસે જુઓ હમારાં બનાવેલાં પેહલવી વ્યાકરણને સફે ૪૧૮ મે.) *v.* To plunder, to rob. Vide the Translators Pehlwi Grammer p. 418.

નાં. બોહોળ, બોહોળાઈ. *n.* Breadth.

નાં. બોહોળ, બોહોળાઈ. *n.* Breadth.

નાં. બોહોળ, બોહોળાઈ. *n.* Breadth.

નાં. આબરૂની હાંણી. વી. આબરૂને હાંણી પોહચાડનાર. *n.* Loss of reputation, dishonour. *a.* One who causes loss of reputation.

વી. ઉલટા વીચારને તોડનાર, ઉલટી સહમજને મારનાર. *a.* A breaker of perverse thought, one who corrects misguidedness.

નાં૦ બોલપ્ય, સહમજ. (અવ૦) *n.* Recognition, perception, the act of knowing or understanding.

દશતુરાંન દશતુર, સરવેથી વડો. (દશતુર. અવ૦ ; -ની દશતુરાંન દશતુરનો બોહો, અથવા વડા દશતુરની પદવી. *n.* The priest of priests, the high priest.

નાં. જબરી, બુઢાપો. (અવ૦) *n.* Old age.

નાં૦ ઉનસર, તત્વ. ઉનસરો. *n.* An element or a first principle or constituent of things. *pl.* ઉનસર.

ક્રિ૦ પ્રકાશવું,. રોશની આપવી. (Heb. זָהַב (zahab) *to shine,* to *glitter,* particularly of the color of gold. Ar. ذهب

Torg. ⠞⠗⠛ Syr. ⠞⠗⠛ ;) *v.* To shine, to give out light.

⠍⠗⠚⠑⠎=⠍⠗⠚⠑⠎ અથવા ⠍⠗⠚⠑⠎ =⠍⠗⠚⠑⠎ નાં કાલજી, ઉલટ, શોક, મરજી. (અવ૦ ⠍⠗⠚⠑⠎; ફા૦ ⠍⠗⠚⠑⠎ ;) *n.* Concern, anxiety, eagerness; enthusiasm, desire, wish.

૮—૮

⠍⠁⠞⠁⠍ અથવા ⠍⠁⠞⠁⠍=⠍⠁⠞⠁⠍ ⠍⠁⠞⠁⠍ નાં ઓલાદ, બુનીઆદ, નસલ. ૨. અસલ, જાત, બદન. *n.* Offspring, discendants, progeny. 2. That which is original, body.

⠍⠁⠞⠁⠍=⠍⠁⠞⠁⠍ અથવા ⠍⠁⠞⠁⠍ નાં બદન, કાયા, જાત. ૨, જણ, લોક. (અવ૦ ⠍⠁⠞⠁⠍ ફા૦ ⠍⠁⠞⠁⠍) *n.* Body, the frame or material substance of an animal. 2. People.

⠍⠁⠞⠁⠍-⠍⠁⠞⠁⠍=⠍⠁⠞⠁⠍-⠍⠁⠞⠁⠍ બદનનો અવયવ અથવા ભાગ. *n.* Member or part of the body.

⠍⠁⠞⠁⠍-⠍⠁⠞⠁⠍=⠍⠁⠞⠁⠍-⠍⠁⠞⠁⠍ ક્રિ૦ તાબેએ રહેવું, ફરમાંનબરદારી કરવી. *v.* To remain in obedience, to obey commands.

⠍⠁⠞⠁⠍-⠍⠁⠞⠁⠍=⠍⠁⠞⠁⠍-⠍⠁⠞⠁⠍ નાં બદનને લગતો વઈદ. *n.* The physician of the body.

⠍⠁⠞⠁⠍-⠍⠁⠞⠁⠍=⠍⠁⠞⠁⠍-⠍⠁⠞⠁⠍ બદનનો અવયવ, તનનો ભાગ. *n.* Member or part of the body.

⠍⠁⠞⠁⠍-⠍⠁⠞⠁⠍=⠍⠁⠞⠁⠍-⠍⠁⠞⠁⠍ ક્રિ. સજા થવી. *v.* To be punished.

⠍⠁⠞⠁⠍=⠍⠁⠞⠁⠍ વિ૦ ખરાબ, દુખી, નાસવતનું, બીસમાર થાએલું. (ફા૦ ⠍⠁⠞⠁⠍) *a.* Bad, distressful, injurious, ruined, destroyed.

⠍⠁⠞⠁⠍=⠍⠁⠞⠁⠍ નાં ધીકાર, તુચ્છકાર. (અવ૦ ⠍⠁⠞⠁⠍-⠍⠁⠞⠁⠍) *n.* Contempt, scorn.

⠍⠁⠞⠁⠍-⠍⠁⠞⠁⠍=⠍⠁⠞⠁⠍-⠍⠁⠞⠁⠍ વિ. તોડનાર, ભાંજનાર. (અવ૦ ⠍⠁⠞⠁⠍). *a.* A breaker, one who breaks.

⠍⠁⠞⠁⠍=⠍⠁⠞⠁⠍ વિ૦ જાતવાલું, બનાવતવાલું. (અવ૦ ⠍⠁⠞⠁⠍ to model ફા૦ ⠍⠁⠞⠁⠍) *a.* Possessing a body, corporeal, that which is made or modelled.

⠍⠁⠞⠁⠍=⠍⠁⠞⠁⠍ વિ૦ મુકતીવાન, જોરાવર, બલવન્ત. (અ૦ ⠍⠁⠞⠁⠍) *a.* Strong, powerful.

⠍⠁⠞⠁⠍=⠍⠁⠞⠁⠍ નાં છત, શકતી, (અવ૦ ⠍⠁⠞⠁⠍, ફા૦ ⠍⠁⠞⠁⠍ ;) *n.* Ability, capacity.

⠍⠁⠞⠁⠍-⠍⠁⠞⠁⠍-⠍⠁⠞⠁⠍=⠍⠁⠞⠁⠍-⠍⠁⠞⠁⠍ ક્રિ૦ વિ૦ જેમ અને તેમ. *ad.* As far as possible, so far as could be done.

ટીપ્પ=ટીપ્પ નાં૦ મીઠી, ખેત, આક. ૨. આકીતત્વ. (Aram. ܛܝܼܦܵܐ def ܛܝܼܦܵܐ clay; Syr. ܛܝܼܦ, Ar. طِين, Heb. טִיט Forg. טֶפֶר) *n.* Dust, earth, loam. 2. the element earth.

ટુમ્મ=ટુમ્મ પી૦ બુરું, નઠારું, જજુત, બદ, અરાબ. (Heb טָמֵא (טמא) in the widest sense: *to desecrate, profane, to make unclean* (spiritually or levitically) *what before was holy, adj. m.* טָמֵא (טמא) *f.* טְמֵאָה (טמאת) *unclean, a.* Evil, wicked, bad.

ט—ד

ટુમ્મ=ટુમ્મ નાં૦ આદત, ખવાસ, ટેપ. ૨. નીશાન, ઇધાંણી. (અર૦ ટુમ્મ) *n.* Habit, disposition, nature. 2. Sign, taken, index.

ટુમ્મ=ટુમ્મ ક્રિ૦ આદત પાડવી, ટેપ પાડવી. *v.* To habituate, to accustom, to cause to be of a certain habit or disposition.

ટુમ્મ=ટુમ્મ નાં. સજા, ઇજા, (અર૦ ટુમ્મ; ફા૦ ટુમ્મ, ધા ટુમ્મ;). *n.* Punishment, chastisement, hurt.

ટુમ્મ=ટુમ્મ નાં. તેજાબ, કેમ્આસ્ટીલ, દરદને બાલી નાંખનારી દવાઈ. (અર૦ ટુમ્મ બાલવું.) *n.* An essence, an acid, any medicine that acts as a caustic and destroys disease.

ટુમ્મ=ટુમ્મ ક્રિ૦ ડાહવું, ડાહજી જવું. (અર૦ ટુમ્મ ઉપરથી). *v.* To be burned, to be scorched, to be scalded.

ટુમ્મ=ટુમ્મ નાં૦ વખત, વેલા. (અર૦ ટુમ્મ;). *n.* Time.

ટુમ્મ=ટુમ્મ (બુરા માણસ ઇચ્છા બુરા આતમાનું) બોલવું. (અર૦ ટુમ્મ કેહવું, બોલવું, ઉપરથી). *n.* Utterance or speech (of wicked man or spirit).

ટુમ્મ=ટુમ્મ નાં. સખ્તી, ઇજા. ક્રિ૦ સખ્તી ગુજારવી, ઇજા દેવી. *n.* Hardship, hurt, injury. *v.* To cause hardship, to injure, to hurt.

ટુમ્મ=ટુમ્મ ક્રિ૦ એલાજ કરવો, ઉપાએ કરવો. *v.* To remedy, to adopt means or measures.

ટુમ્મ=ટુમ્મ પી૦ સલામત, દરસ્ત, સાબેત. (અર૦ ટુમ્મ; ફા૦ ટુમ્મ) *a.* Safe, secure, entire, well.

ટુમ્મ=ટુમ્મ નાં. હાડવઈડું. ૨. સલામતી, દરસ્તી. ક્રિ૦ હાડને સાંધવાં, હાડને દરસ્ત કરવાં. ૨.

સલામત રેહવું. જલવાઈ રેહવું. *v.* Surgery, the practice of surgery. 2. Safety, security, the state of being proper or well. *v.* To set bones, to set fractures, to set broken bones. 2. To be safe to be secure, to be preserved.

નાં૦ સલામતી ભરેલી હાલતમાં રાખનારો ગુરૂ અથવા માલેક. *n.* The teacher or master who keeps safe.

ક્રિ૦ ચોરી કરવી, (અવ૦ , ફા૦) *n.* Theft, robbery. *v.* To steal, to rob.

।—।

ક્રિ૦ વી૦ નવેસરથી, *ad.* Anew, afresh, over again.

ક્રિ૦ તપાસીને જોવું, તપાસવું. (જુઓ દફતર ૧ લું. ખોલ. ફા૦) *v.* To examine, to view carefully. (vide Vol. I., Glossary, under).

નાં. તપાસ, સોધ, ખોલ. *n.* Examination, investigation, search.

વી૦ ઘણું અતરંગનું, ઘણી નજદીકીવાલું, અતરંગનું થયું. ૨. ઘણું સારું, ઘણું અગતનું. *a.* Very close, intimate, closely connected. 2. Very good, very important.

ભુ૦ ક્રિ૦ લખાણ કરેલું, લેખ થએલો. નાં. છુપી બાબત, ભેદ. *p. p.* Written, reduced to writing. *n.* A secret, a mystery.

વી૦ શુધ્ધ અવસ્તા પઢનાર, *a.* A correct reciter of the Avestá.

નાં૦ લખાણની યાદ રાખનાર. *n.* One who remembers what is written.

નાં૦ પેદાનો કરનાર, ઓદાએતાલા. (જુઓ હમારાં બનાવેલાં પેહલવી વ્યાકરણને સફે ૪૪૫ મે). *n.* The Creator, the Self-Existent. (Vide the Translator's Pehlwi Grammar p. 445).

અથવા નાં૦ નવી સગાઈ, નવી ઓથાવંદી. ક્રિ૦ પારકાઓને પોતાની (ઈમાને આપણી મજદીઅસની જરતોશતી) દીનમાં લાવવું. *n.* New relationship, new kinship. *v.* To bring strangers into one's own religion, to make converts to ones own religion.

નાં. તરાવત, ભીનાસ. *n.* Moisture, dampness.

૨૬) = ૨૬૩) નાં. આપીઉનસર, આપીતત્વ. *n.* Water as an element, the watery element.

૧૩૫૬) = ૧૩૬૬-૨૬૩) નાં. તાબેદારીવાલું મકાન. ૨. દોજખ, દોજખનું બંદીખાનું. (અવ૦ ૨૬૩ + ૩૬૬). *n.* The house of bondage, the place of servitude. 2. Hell, the prison of hell.

૧૩૧૬-૭૩ = ૬૩૭૩૬૭૩૭૩) નાં૦ નાસ, નોકસાન. (Heb נזק *to pierce, to cut into a thing, to cut off* hence *to bite*, of the serpent.) *n.* Distruction, ruin, harm.

૭૭ ૬૭ = ૭૨૭૭૩) વી૦ નીચું, હલકું. (ફા૦ نشیب ;) *a.* Mean, base, low.

૬૭૭ = ૧૨૭૭૭૭૩) વી૦ નાસકારક, હાંણી પોહચાડનાર. (અવ૦ ૩૩ નાસ કરવો,) *a.* Hurtful, injurious, harm-causing.

૨૭૬૭ = ૬૩૬૬૭૩) ક્રિ૦ ઓલ્લું કરવું. *v.* To make clear.

૬૭૭૭ = ૭૬૬૬૭) વી. કુમલ, નાજુક. (ફા૦ نازک) *a.* Delicate, slender.

૧૬૭૭ = ૬૬૭૭-૨૬૬૭૨) અ૦ ૬૬૭૨) ક્રિ૦ વી૦ છુપી રીતે, અંદર બાનેથી. ૨-દેલથી, અંતકરણથી. *ad.* Secretly, internally. 2. Heartily, cordially.

૬૭૭૭ = ૬૬૭૭૨) અ૦ ૬૬૭૨) નાં૦ ઓલાસો, વીસ્તાર. વી૦ બતલાવનાર, ઓલાસો કરનાર. *n.* Explanation, exposition, discription. *v.* One who shows, explains, expounds.

૨૭૭૭ = ૨૭૭૬) નાં. નકશ, ચીતાર, નકશો. (ફા૦ نگار ;) *n.* A picture, a painting, a sketch.

૭૭૬૭ = ૭૭૭૭૭૭૬) નાં૦ ગુનાહ, પાપ. વી૦ છુપીઉં. *n.* Sin, unrighteousness. A. Secret, hidden.

૭—૭

૭૭૭-૭ ૧૭૭૭ = ૭૭૭૭૭૭૭૭-૨૭૭૭૭) નાં૦ બદલો મેલવવાને લગતું, આમ્બેપત મેલવવાને લગતું (મકાન); *n.* That pertaining to obtaining reward, that has relation to income or profit.

૭૭૭૭૭ = ૭૭૭૭૭૭૭૭૭) ક્રિ૦ પડી ભાગવું, પડભસ્ટ થવું. *v.* To tumble down, to be ruined, to lose rank or station.

૭૭૭૭૭ = ૭૭૭૭૭૭૭૭૭૭) નાં૦ પુજા, પ્રસ્તેશ, માનતા, (અવ૦

+ ઉપરથી). *n.* Worship, adoration.

= વી૦ ચાકરી કરનાર, ખેદતમગાર. *a.* One who serves, a servant.

=વી૦ કઉઅતદાર, જોરાવર. (અવ૦ + 'જોરાવર,' ઉપરથી). *a.* Powerful, strong, vigorous.

=ક્રિ૦ દાખેલ થવું, અંદર ઉતરવું. (અવ૦ to fall) *v.* To enter, to go in.

=અ૦ બહાર નીકલી આવેલું, જાણ્યું, પારખી સકાએ એવું (૬૨૬.) (અવ૦ + ઉપરથી ;) *a.* Jutting out, that has come out, recognisable, known.

=નાં૦ સંબંધ, ૨. પ્રમાણ, કાએદો, નીઅમ, *n.* Relation, connection. 2. Proportion, rule, regulation.

=ભુ૦ ક્રિ૦ શુધારેલું, પાછું સમારેલું, ક્રિ૦ વી૦ શુધારીને, પાછું સમારીને (અવ૦ + સમારવું; ઉપરથી.) *p. p.* Improved, reformed, repaired. *ad.* having improved, reformed.

=નાં૦ હથીઆર, આલાત, ઓજાર. *n.* Instrument, implement.

=નાં૦ પાએમાલી, હાણી, ખરાખી. *n.* Destruction, ruin, damage.

=અ૦ નાં૦ લોક, રૈયત. માણસો. (જુએ દફતર ૧ લામાં એ લ.) *n.* The people, subjects. (Vide Glossary, Vol. I under.).

=વી૦ ઉતરતી પદવીનું, હલકા દરજ્જનું. *a.* Of inferior rank, of low station.

=નાં૦ ચીજ, વસ્તુ. *n.* Thing, matter.

અથવા નાં૦ ઘરનો અસ બાબ, ઘરનો સામાન, ફરનીચર. *n.* Household articles, furniture.

=વી૦ નીચ, ઉલટું, હલકું, નીચ વીચારવાલું. (અવ૦ ; ફા૦) *a.* Mean, perverse, low, of base thoughts.

=નાં૦ સજા, ગુનાહનો બદલો. ક્રિ૦ સજા થવી, ગુનાહનો બદલો મલવો. *n.* Punishment, the reward or wages of sin *v.* To be punished, to obtain the reward of sin.

=વી૦ સજા થવાજોગ, સજાને લાએકનું. ૨. સજા કરનાર, ગુનાહની શીક્ષા આપનાર. *a.* Deserving of punishment. 2. One who punishes, a punisher.

ખરાબાત = ખરાબી નાં૦ કોહાટ, સડો; (અવ૦ ખરાબ; ફા૦ خرابي). *n.* Decay, putrefaction, putridity.

ખરાબી = ખરાબાત અથવા ખરાબાત નાં૦ ધનવો, ઉદ્યોગ, કામ. *n* Profession, vocation, calling.

ખરાસ્યો = ખરાસ્યેલ વી૦ સનગારેલું, જેબદાર, ૨. જડેલું; મઢેલું. (અવ૦ ખરાસ્યેલ; ઉપરથી). *a.* Adorned, embellished. 2. Set, fixed, as a diamond.

૭—ઙ

ખરાસ્યેલ = ખરાસ્યો વી૦ ઉતરતું, ઉતરતે દરજ્જેનું, હલકું, નીચું. (અવ૦ ખરાસ; ફા૦ خراب). *a.* Inferior in rank or station, mean, low.

ખરાસ = ખરાસ્યેલ ક્રિ૦ ઉધારવું, પાલવું, પાલીને મોટું કરવું. (અવ૦ ખરાસ અથવા ખરાસ; ફા૦ خراج). *v.* To bring up, to rear, to foster.

ખરાસ્યેલ = ખરાસ્યેલાત નાં૦ વધારો. ૨ આવતી. *n.* Increase, addition.

ખરાસ્યેલ = ખરાસ્યેલ વી૦ અનીતીવાલું, હદની બાહેર ગએલું, બેકાબેદે. *a.* Immoral, vicious, that has gone beyond bounds, irregular.

ખરાસ્યેલાત = ખરાસ્યેલ અથવા ખરાસ્યેલાત નાં૦ ફરાગત, સગવડ, સેહલાઈ, (અવ૦ ખરાસ્યેલ, ફા૦ فراخي). *n.* Ease, convenience, accomodation.

ખરાસ્યેલ = ખરાસ્યેલ નાં૦ આવતી કાલ, ક્રિ૦ વી૦ બીજે દાહાડે, આવતી કાલે. (ફા૦ فردا) *n.* Tomorrow. *ad.* On the next day, on the coming day.

ખરાસ્યેલ = ખરાસ્યેલ ક્રિ૦ વી૦ મુતલક, બીલકુલ. (અવ૦ ખરાસ્યેલ ફા૦ قدم) *ad.* Entirely, wholly.

ખરાસ્યેલ = ખરાસ્યેલ વી૦ ઘણું વધારે, અતીશય (અવ૦ ખરાસ્યેલ;) *a.* Much, more, excessive.

બંદીખાનું = બંદીવાન + ખાનું નાં૦ કેદખાનું, બંદીખાનું, જેલ. *n.* A prison, a gaol.

બંદી = ફારસી બંદહ અથવા બંદીવાન નાં૦ તાબેદાર, તાબેદારમાં રહેનાર, હોકમ પરમાણે ચાલનાર; ૨. બંદીવાન, કેદી. *n.* One who remains in obedience, one who acts as he is bid. 2. A prisoner.

ભાગ = સંસ્કૃત ભાગ નાં૦ ભાગ, હીસ્સો, વાટો. *n.* Share, portion.

બંધનાર = બંધ + નાર વી૦ બાંધનાર, કેદ કરનાર. *a.* One who binds, one who imprisons or confines.

પ્રકાર = સંસ્કૃત પ્રકાર નાં૦ વીભાગ. ૨. તરીકો, કાયદો, રીત, નીઅમ. n. *n.* Subdivision. 2. Way, manner, rule, regulation.

વૈદ્યક = સંસ્કૃત વૈદ્યક નાં૦ હકીમું, વઈદું, તબાબત. ક્રિ૦ દુઃખનું નીવારણ કરવું. *n.* The practice of physic, the profession of a physician. *v.* To relieve, avert or remove pain or disease. આત્મક ગદ આતમાને લગતાં દુઃખનું (ઇમ્માને પાપનું) નીવારણ કરવું. *v.* To relieve, avert or remove the diseases of the soul. શારીરક રોગ શરીરના રોગનું નીવારણ કરવું. (અવ૦ ‘આજારને મારવું’ ‘દુઃખનું નીવારણ કરવું’.) *v.* To remove, avert or relieve the diseases of the body.

ભુક્ત-ભોગી = સંસ્કૃત ભુક્ત + ભોગી ભુ૦ ક્રિ૦ કેદ થએલું, બંદીવાન બનેલું. *p. p.* Imprisoned, confined interned.

ફલ = સંસ્કૃત ફલ નાં૦ ફલ, આએપત. ૨. બદન, જાત, સરીર. *n.* Fruit, gain, income. 2. Body, the bodily frame.

વિખુટું = સંસ્કૃત વિ + ફારસી ખુદ ક્રિ૦ દુર કરવું, વેગલું કરવું. *v.* To put apart, to sunder, to separate.

સંબંધી = સંબંધ + ઈ સંબંધ કરનાર, ગરાએ રાખનાર, મલતો રહેનાર. *n.* One who keeps up relations, one who is intimate.

ઉલટું = સંસ્કૃત ઉલ્લટ વી૦ ઉલટું, ભુ૦ ક્રિ૦ લઈ લવાએલું, ચોરાએલું. *a.* Perverse, the opposite. *p. p.* that has been taken or seized, that has been stolen or robbed.

મુદત = અરબી મુદ્દત નાં૦ મુદત, હદ. *n.* Period, term.

ચીંતા = ચીંત નાં૦ ચીંતા, ગમ. *n.* Anxiety, grief.

૬—૬

ઇમાનદારી=દીનદારી નાં૦ એતેકાદ, ઈમાન, વીસવાસ. (Heb. אמן (אמן) *to be clear, pure;* Figur. *to be lovely, innocent.* אמן (אמן) *to swear, to make clear, manifest, certain;* Tor. אמן Syr. ܐܡܢ, Arab. ايمان) *n.* Belief, faith.

દાખલ થવું=અંદર જવું ક્રિ૦ પેસવું થવું, દાખેલ થવું. *v.* To enter, to be introduced, to permeate.

પરવરીશ કરવું=પાલન કરવું ક્રિ૦ ઉછારવું, પાલીને મોટું કરવું. *v.* To rear up, to foster.

ગાલેબ થવું=જીતવું ક્રિ૦ ગાલેબ થવું, ફાવવું. *v.* To overcome, to prevail.

ગણતરી=ગણના નાં૦ સંખ્યા, ગણતરી. (અવ૦ ગણ ગણવું, ઉપરથી). *n.* Number, computation, calculation.

પાદશાહ=શાહ નાં૦ પાદશાહ, શાહ, રાજા. (Heb. Chald. מלך *a king, ruler;* the use of this word to denote the highest counsellor, judge, leader, hero, king &c. Ar. ملك Syr. ܡܠܟ (king); Tor. מלך;) *n.* King, ruler, emperor.

દીન વી૦ દાનાઇવાળું. ૨. પેહલે દરજ્જેનું, મુખ્ય. નાં૦ માદ્દો, પેટ. ૨. સીનગાર, ઝીનત. *a.* Possessed of wisdom, wise. 2. Of the first rank, chief. *n.* The stomach, the bowels. 2. Adornment, ornament, embellishment.

દીનદારી=ઇલ્મદીન નાં૦ સહમજ, દાનાઇ. વી૦ તેરેહ તરેહનું, ભાતભાતનું. ક્રિ૦ વી૦ વીગતે, ખોલાસાવાર. *a.* Understanding, wisdom. *a.* Of various kinds. *ad.* In detail, with particulars.

ઇલ્મદીન=દીનદારી નાં૦ સફાઇ, ૨. લાગણી. (અવ૦ ઇલ્મ મસલવું, સાફ કરવું; ઉપરથી. ફા૦ علم) *n.* Clearness. 2. A feeling, the act or sense of feeling.

જાતજાત=જાત વી૦ પ્રકારનું, તરેહનું. *a.* Of a kind, of a variety.

સ્વાદ=ચાશ્ની અથવા સ્વાદ નાં૦ લેજ્જત, સવાદ. (ફા૦ مزه). *n.* Taste.

અદીઠ=ગેબી વી૦ ગેબી, અનદીઠ. નાં૦ આવતી જેહાન, મીનોઇ જેહાન. *a.* Invisible, that cannot be seen. *n.* The coming world, the invisible world.

આતમદીઠ=આતમાને જોનાર વી૦ આતમાને જોનાર, ગેબી ચીજોની

મહમજ ધરાવનાર. *a.* One who sees the soul or spirit, one who understands invisible things.

ઇ૬=ગુઇ૬ નાં૦ સબબ, કારણ. *n.* Reason, cause, ground.

ઇ૬૬=ગુઇ૬૬ નાં૦ નેકીનો બદલો, મેહનતનો અવેજ. (અવ૦ ગુજ્જર ફા૦ ઇજ્ર) *n.* The reward of virtue, wages of labour.

ઇ—૩—૫૭

ઇપ૭૩=ઇપ૭૩૬૫૭ નાં૦ આરધના, યાદ. (અવ૦ ઇપ૭ યાદ કરવું, આરાધવું, ઉપરથી). *n.* Worship, invocation, remembrance.

૫૭=૬૬૭૫ નાં૦ યાહુદી. (Heb. יְהוּדָה abridged from יְהוּדָה the name of Jewish Palestine, Judea; Syr. ܝܗܘܕ, Ar. يهود;) *n.* A Hebrew, a jew.

ઇપ૭૫=ઇપ૭૫૭૫૭ નાં૦ આએપત, આંમદાની, હાસેલ. *n.* Income, profit, outcome.

૬૫=૬૬૭૫ નાં૦ દાહડો, રોજ, તારીખ. ૨. વખત, વેલા. (Heb. יוֹם *the day, the time,* or *duration of a day,* Ar. يوم) *n.* A day, the day of the month. 2. Time.

ઇ—ી

ી=૬, નાં૦ ૨૦. (આએ ૨૦ ના આંકડાને સારૂ ઉર્દૂ ના કાએદામાં ◌ ક, આવેલોછે, તેનો આકાર પેહલથી ી ને મલતો હોવાથી, ◌ ક-ને બદલે, તે ી ૨, થંઆએઓછે.) *n.* The number twenty.

ીી=૭૭ીી ક્રિ૦ વી૦ દુર, વેગલું, એહલાએદું. (જુઓ દફ્તર ૧ લાંની ફરહંગને ૪૦ મે સફે ૭ીી-૭૭ીી બોલ.) *ad.* Distant, apart, aloof (vide Glossary, Vol. I. p. 40).

ુી=૫ી નાં૦ ૧૦૦૦) હજાર. (આએ આંકડાને સારૂ ઉર્દૂ ના કાએદામાં, ◌ં આવેલોછે, માંટે આએ એમલામાં આવેલા ◌ુ ગ, ને ૧૦૦૦) ના અરથને સારૂ ગણવો, અને ી ૨, ના એમલાને ઉપસર્ગ ઇચ્છા વધારાના હરફ૦ તરીકે ગણવો. જેમકે ુી, ૬ુી, ીી ઇતીઆદીમાં ી આવેલોછે તેમ). The number one thousand.

ઇી=૬ી નાં૦ ૧૦૦) શો. (આએ આંકડાને સારૂ ઉર્દૂ ના કાએદામાં ◌ં આવેલોછે, તેનો હીબરૂ આકાર ן ના જેવોછે, તે ઉપરથી પેહલવીમાં ઇી બનેલો ધારેઆમાં આવેછે). The number one hundred.

ગડ=ગુમડું નાં૦ ગડ-ગુમડાંને લગતું દરદ. *n.* A boil, a tumour, the state of disease caused by boils.

પોહચવું=પોહોચવું ક્રિ૦ પોહચવું, જાતે જવું. ૨. એલાજ અથવા ઉપાએ કરવો. (અવ૦ પોહચ પોહચવું, ઉપરથી; ફા૦ رسيدن,) *v.* To reach, to arrive, to go in person. 2. To remedy, to apply a remedy.

પોહચનાર=પોહોચનાર વી૦ પોહચનાર, ૨. એલાજ અથવા ઉપાએ કરનાર. *a:* One who or that reaches or arrives. 2. One who or that applies a remedy.

છુટવું=છુટવું ક્રિ૦ છુટવું, છુટકારો પામવો. (ફા૦ رستن) *v.* To be liberated, to be freed.

ભેદ ભરેલું=ભેદ ભરેલું વી૦ ભેદ ભરેલું, ભરમવાલું. ૨. જુદી તરેહનું, જુદી જાતનું. *a.* Mysterious, of secret import. 2. Of a different kind.

ખુશી થવું=ખુશી થવું ક્રિ૦ ખુશી થવું, મગણ થવું. (અવ૦ ખુશી ખુશી, ફા૦ خشنود અથવા خوش) *v*, To rejoice, to be glad, to be pleased.

રસતો=રસતો નાં૦ રસતો, રાહ, મારગ. (અવ૦ રહ્મ નીતી, કાએદો, ફા૦ રહ) *n.* Road, path.

દીનનેલગતી દાનાઈ=દીનને લગતી દાનાઈ, ધરમને લગતી સહમજ. *n.* The wisdom of the religion, a knowledgeof the religion.

ચાલવું=ચાલવું ક્રિ૦ ચાલવું, ૨. ચલાવવું. (ફા૦ راندن). *v.* To act, to behave. 2. To cause to act or move.

નીચ=નીચ વી૦ નીચ બનેલું, નીચું, હલકું, આબરૂ વગરનું. *a.* Low, base, mean.

ફળ=ફળ નાં૦ ફળ, ઝાડનો મેવો, ઉગણી. (અવ૦ ફહ્ ઉગવું, ફા૦ رستن;). *n.* Fruit growth.

ખાસ=ખાસ નાં૦ ખાસ, સ્વભાવ. *n.* Disposition, temper, nature.

વલાણ=વલાણ નાં. વલાણ, ધોરણ, ૨. તરફ, ગમ. *n.* Inclination, bent. 2. Direction, hither or thitherward.

ચાહ=ચાહ ક્રિ૦ શોક રાખવો *v.* To be fond of, to desire.

પુરતું=પુરતું વી૦ પુરતું, કામેલ, પુરું. *a.* Sufficient, complete, sufficing.

કાંસું=કાંસું નાં૦ કાંસું (ફા૦ روی) *n.* Bronze, yellow-metal.

૧—૬

૧૫૬ ૧૬૧=૬૧૬૧૬૧૬ નાં૰ પ્રકાશ, રોશની, તેજ. *n.* Lustre, light, shine.

૬૧૬૧ ૧૬૧=૬૧૬૧૬૧૬-૧૬૧૬૧૬ વી૰ ઉપદ્રવ કરનારે, ઉતપન કરનાર, પેદાએશનો વધારો કરનાર. *a.* The creator, the maker, the increaser of the creation.

૧૧૬૧૬૧=૬૧૬૧૬૧૬૧૬ અથવા **૬૧૬૧૬૧૬૧૬** ક્રિ૰ પસંદ કરવું, ચુંટી કાહડવું. ૨. મુકરર કરવું, નેમનુક કરવી, અથવા નેમનુક થવી. *v.* To select, to choose, to approve. 2. To fix, to appoint, to be appointed.

૬૧૬૧૬૧=૬૧૬૧૬૧૬૧૬ વી૰ સહમજનાર, ઓલખનાર, પીછાંણુનાર. *a.* One who understands, distinguishes or knows.

૧૬૧=૬૧૬૧૬ વી૰ તપાસ કરેલું, ૨. ચુંટી કાહડેલું. *a.* Tried, that has been examined. 2. Selected, chosen.

૬૬૧૬૧=૬૧૬૧૬૧૬૧૬ વી૰ બદલો મેલવનાર, નેકીનો બ્યેજ મેલવનાર. *a.* One who obtains reward, one who is rewarded for virtue.

૧૫૬ ૧૬૧=૬૧૬૧૬-૧૬૧૬ નાં૰ સવારી, બ્યસવારી, સવાર થાબને જવાની ગાડી બગ્ગા ઘોડો. ૨. પસંદ કરવાજોગ. *n.* A riding, the act of riding, a horse or carriage for riding. 2. Fit to be chosen or selected.

૧૧૬૧ ૧૬૧=૬૧૬૧૬૧૬૧૬૧૬ ક્રિ૰ પીછાંણવું. ૨. ચુંટી કાહડવું. *v.* To know, to distinguish. 2. To select, to chooses.

૬૧૬=૬૧૬૧૬ નાં૰ ફતવો, હોકમ. ૨. મતલબ, સહમજ. *n.* An award, a command, an authoritative declaration. 2. The purport, the meaning.

૧૧૧=૬૧૬ વી૰ હાંણી પોહચાડનાર, જીઆંન કરનાર. (અવ૰ ૧૬૬ હાંણી પોહચાડવી). ૨. વગર પાતરાંવાલું (સુખડના જેવું) જાડ. *a.* One who causes harm, the injurer. 2. A leafless tree (like the sandal tree).

૧૬૧૧૬૬૧૧૧=૬૧૬૧૬૧૬૧૬૧૬ વી૰ હાંણ કરનાર, સંકટ આપનાર. ૨. નાં૰ દરદ, પીડા, દુઃખ. *n.* An injurer, one who causes difficulties or dangers. 2. Disease, pain.

૧૬૧૧૧=૬૧૬૧૬૧૬૧૬ વી૰ હાંણી આપનાર, હાંણી પોહચાડનારૂં કામ કરનાર. *a.* Injurer, one who does the work of imjuring.

૧૬૧૬૧=૬૧૬૧૬૧૬ ભુ૰ ક્રિ૰ હાંણી પામેલું. *p. p.* Injured, that has received harm.

૧૬૧=૬૧૬૧૬ નાં૰ કામ, ઉદ્યોગ, ધનધો. ૨. કરનાર, *n.* Work, calling. 2. One who does work.

ક્રિ૦ કરવું. નાં૦ કામ. *v.* To do, to perform. *n.* work.

નાં૦ રસ્તો, મારગ. *n.* Path, road.

ક્રિ૦ ફેરવવું. *v.* To turn, to alter.

નાં૦ ઉલટું કામ, કાએદાથી ઉલટી કરણી. ૨. ફેરફાર. *n.* Perverse deed or work, conduct opposed to rule. 2. Alteration, change.

ક્રિ૦ ફરવું, ફરી જવું. ૨. ફેરવવું. *v.* To turn, to alter. 2. To cause to turn.

ક્રિ૦ ફેરવવું. *v.* To change, to turn, to alter.

વી૦ ફેરવનાર, ઉલટું અથવા આડું બનાવનાર. One who changes, alters or turns.

નાં૦ ઉલટી અકલ, ઉલટો વીચાર, ખરાબ બુદ્ધી. *n.* Perverse in telligence, evil-mindedness.

નાં૦ ઈમાન, એતકાદ. (અ૦ ક્રિ૦ પસંદ કરવું, ફા૦ گرویش). *n.* Faith, belief.

નાં૦ વરસાદથી દરે થનારૂં દરદ, વરસાદથી નાબુદ થનારૂં દુઃખ. A disease or malady that disappears on the setting in of the rains.

નાં૦ નાસ, ખરાબી. *n.* Destruction, ruin.

વી૦ પરદો નાંખનાર, પરદો કરનાર. *a.* One who screens or veils, one who throws a curtain.

નાં૦ કપડાં, પોશાક. *n.* Dress, vestments, apparel.

ક્રિ૦ ખરાબ કરવું, પરાગંદે કરવું. *v.* To destroy, to rout, to disperse.

નાં૦ મત, વોટ. *n.* Opinion, vote.

ક્રિ૦ હાંકી કાહડવું. ટાલવું, દુરકરવું. *v.* To drive away, to avert, to dispel.

ક્રિ૦ વીસવાસ રાખવો, ઈમાન લાવવું, વીસવાસુ રેહવું. (અવ૦ ઉપરથી.) *v.* To put faith into, to believe, to confide in.

વી૦ આંખને ઓલ્લી કરનાર, ઓલ્લી આંખે જોનાર. *a.* One who renders capable of seeing with the open eye, one who gives a clear vision, one who sees with the open eye, one who has a clear vision.

ઞઞ = ઞઞ નાં૦ જંણુ, શખ્સ, માણસ. *n.* A person, an individual.

ઞઞઞઞ = ઞઞઞઞ નાં૦ સહમજ, ગણેઆણુ, દાનાઈ. *n.* Understanding, knowledge, wisdom.

૭—૪—૪

ઞઞઞઞ = ઞઞઞઞ નાં૦ છરી, નશતર. (Heb. חֶרֶב (شكين) *a knife*, Arm. ꣝ꣃꣀ꣔ (سكين) Arab. سكينة, سكيس) *n.* A knife, a lancet.

ઞઞ = ઞઞ, નાં૦ ૫૦, પચાસ. (જોકે આએ એમલો, ઞ ના ઉચ્ચારથી વંચાએછે, પંણ તપાસથી જોતાં આપણને જણાએછે કે, હીબરૂ અને ચેઆલડી ભાષામાં ૭ સ, અને ૮ મ, નો આકાર એકબીજાને મલતો હોવાથી, પેહલવીમાં ૮ મ, ને બદલે ૭ સ, થએલોછે; અને ૭ એ ઈ ના ઉચ્ચારથી પેહલવીમાં વંચાવાને બદલે 'ઞ ક' થી વાંચેઆમાં આવેએોછે. તેથી વાજબી રીતે, એ એમલો ૫૮ મી,. એટલેજે ૮ મ, અને ૭ ઈ, ના ઉચ્ચારથી વંચાવો જોઇએછે; કેમકે હીબરૂ તથા ચેઆલડી ફરંગમાં લખેછે કે, ૮ As a numeral *mem*, being the fourth in the series of tens, signifies 40; એજ પરમાંણે ઉપલી કેતાબોમાં ૭ ઈ, ને વીસે લખેછે કે, as numeral ૭ ઈ, being the tenth letter of the alphabet denotes 10) *n.* The figure 50.

ઞઞઞ = ઞઞઞઞ નાં૦ વાચા સકતી, ૨. નામ, એલકાબ. *n.* Speech, the power of utteranee. 2. Name, designation.

ઞઞઞ = ઞઞઞઞ વી૦ માફકસરનું, લાએક, ઘટતું. *a.* Suitable, fit, appropriate.

ઞઞઞઞ } ક્રિ૦ ઞઞઞઞ } ક્રિ૦ ઞઞઞઞ } ક્રિ૦

ver or protector of created things, one who protects.

ખબરદારી = ખબરદારી નાં૦ આરામ, રાહત, કરાર. *n* Ease, relief, comfort.

સામગ્રી = સામગ્રી નાં૦ કઉઅત, બલ. ૨. અસબાબ, સામન. *n*, Strength, power. 2. Materials, baggage, kit.

સાલ = સાલ નાં૦ વરસ, સાલ. (અવ૦ سال ફા૦ سال,) *n*. Year.

દુઃખ = દુઃખ નાં૦ દુઃખ, પીડા, દરદ. (અવ૦ دُکھ). *n*. Pain, disease, malady.

સવારી = સવારી નાં૦ સવારીનું જાનવર, જે ચોપગાં જાનવર ઉપર બેસીને સવારી કરી સકાએ તે. *n*. Animals used for riding.

અસર = અસરકારક નાં૦ અસર, લાગણી. ક્રિ૦ અસર થવી, લાગવું, લાગુ પડવું. *n*. Effect, influence. *v*. To influence, to produce an effect, to be efficacious.

ભૂખ = ભૂખ નાં૦ ભૂખ. ખબ-ભૂખ ભૂખાપણું, ભૂખની હાલત. (અવ૦ بھوک ફા૦ سوک). *n*. Hnnger.

ખ—ચ

ખબરદાર = ખબરદાર વી૦ કેદી બનાવનાર, બંદીવાન કરનાર. (જુઓ પેહલ્લાં દફ્તરની ફરંગમાં ૧૭૦૧૬૭૦.) *a*. One who takes a prisoner, One who imprisons. (Vide Glossary, Vol I. under. ૧૭૦૧૬૭૦).

રવાના કરવું = રવાના કરવું ક્રિ૦ પોંહચાડવું, મોકલાવવું. (જુઓ પેહલ્લાં દફ્તરની ફરહંગને ૪૬ મે સફે.) *v*. To carry or convey to a destination, to forward, to send. (Vide Glossary, Vol. I. p. 46).

ફાટવું = ફાટવું ક્રિ૦ ફુટવું, ૨. ફાટવું. (જુઓ તરીજાં દફ્તરની ફરહંગમાં ૧૧૭૦૭૭૦). *v*. To break, to snap. 2. To split, to crack. (Vide ૧૧૭૦૭૭૦, Glossary, Vol. III).

દેવી દીન = દેવી દીન નાં૦ દેવની દીન, *n*. The religion of Devs.

દેવી = દેવી વી૦ બુરું, એબવાલું, દેવને લગતું. *a*. Evil, full of blemishes or defects, pertainnig to Devs.

નામ = નામ ક્રિ૦ વી૦ નામ બનામ, વીગતે. (જુઓ દફ્તર બીજાંની ફરહંગમાં ૪૭ બોલ). *ad*. Name after name, with particulars, in detail (Vide ૪૭ Glossary, Vol. I).

ખોરેહ = ખોરેહ નાં૦ ખોરેહ, નુર, ચલકાટ. *n*. Khoreh, lustre, majesty.

અ—ઙ

અજમ = **અજમાયશ** નાં૦ ટોલ, જોખ, (મનસકતીને લગતો.) *n.* The act of weighing (mentally), the act of pondering.

અજમવું = **અજમાવવું** અથવા **અજમું** = **અજમાયશ** નાં૦ વીચાર, ધારણા. (જુઓ દફતર બીજાંમાં ||૭૭૩,) *n.* Thought, intention. (Vide ||૭૭૩, Glossary, Vol. II.)

અજમ = **અજમાયશ** નાં૦ બદન, શરીર, કાયા. (જુઓ દફતર પેહલ્લાની ફરહંગમાં ૬૫ ૭૭૫ બોલ.) *n.* Body, the bodily frame. (Vide ૬૫૭૭૫ Glossary Vol. I.)

અજમવું = **અજમાવવું** વી૦ પારખી સકાએ તેવું, પીછાંણી સકવાજોગ *a.* Distinguishable, recognizable.

અટકમ = **અટકમાયશ** ક્રિ૦ વખત પુરો થવો, વખતનો છેડો આવવો, વખતનું તમામ થવું. *v.* The ending of time, the finishing of time.

અડબડ = **અડબડાયશ** ક્રિ૦ સાથે રેહવું. *v.* To live with, to accompany,

અડબડ = **અડબડાયશ** નાં૦ બદનના અવયો, શરીરના ભાગો, ૨. તત્વો, ઉનસરો. *n.* The bodily members, the parts of the body 2. The elements.

અડબડ = **અડબડાયશ** ક્રિ૦ વી૦ હમેશાં, સદા. ૨. નાં૦ પંતીઆલું, શરાકત. *ad.* Always, perpetually. 2. *n.* Partnership, coparcenery.

અડબડ = **અડબડાયશ** ભા૦ નાં૦ બેહુદું બોલવું, ભલતી વાતચીત.. *n.* Nonsense, random talk.

અડબડ = **અડબડાયશ** વી૦ સાથે મલેલું, સાથે ગુથાએલું. *a.* united, intertwined.

અડબડ = **અડબડાયશ** નાં૦ મદદગાર, એકબીજાને મદદ કરનાર, સાથી. *n.* A helper, a comrade.

અડ = **અડબડાયશ** દર્શ સર્વનાં૦ આએ, એ. *pro* This.

અડબડ = **અડબડાયશ** નાં૦ શુખડ, સંદલ. (અવ૦ ——, ઉપરથી.) *n.* Sandalwood.

અડબડ = **અડબડાયશ** નાં૦ જબાન, જીભ, ૨. ભાષા, બોલી. (અવસ્તા ||૭૭૫, ફા૦ زبان) *n.* The tongue. 2. Language, speech.

અડબડ = **અડબડાયશ** નાં૦ ખુશબોઈ, સારી સુગંધી. (અવ૦ ——, ફા૦ خوشبوي,) *n.* Perfume, fragrance.

અડબડ = **અડબડાયશ** નાં૦ ભુખ, ૨. શોક, ઉલટ, જોસ્સો, *n.* Hunger 2. Fondness, eagerness, enthusiasm.

અડબડ = **અડબડાયશ** ક્રિ૦ દુઃખ ભોગવવી, દુખી થવું. ૨. મોહત આવવુ, મોતમંદ થવું. *v.* To suffer pain, to be afflicted- 2. To die, to perish.

આએ પુસ્તક ચોથાંને છપાતાં થએલી ભુલને લગતું

જંદ શુદ્ધી પત્રક.

પૃષ્ઠ.	પંક્તિ.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૧૮૮	૧૫	.....	.....
૧૯૧	૭	.....	.....
૧૯૨	૧	.....	.....
૧૯૫	૪	.....	.....
.. ..	.		7 8
૧૯૭	૧૭	.....	.....
૨૦૩	૧૧	.....	.....
૨૦૫	૬	.....	.....
૨૧૦	૧૪	.....	.....
૨૧૧	૧	.....	.....
૨૧૬	૩	.....	.....
.. ..	૧૫	.....	.....
૨૧૭	૩	.....	.....
૨૧૮	૧૮	.....	.....
૨૨૫	૧૬	.....	.....
.. .. ..	૨૪	.....	.....
૨૨૬	૮	.....	.....
૨૩૧	૨૦	.....	.....
૨૪૧	૧૬	.....	.....
૨૪૨	૧૬	.....	.....
૨૪૮	૫	.....	.....

{2 2} નમોઽરિહંતાણં નમોઽસિદ્ધાણં નમોઽઽયરિયાણં નમોવજ્ઝાયાણં ૫ નમોલોએ સવ્વસાહૂણં । એસો પંચનમુક્કારો સવ્વપાવપ્પણાસણો ૫ મંગલાણં ચ સવ્વેસિં પઢમં હવઇ મંગલં ॥૧॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૨॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૩॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૪॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૫॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૬॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૭॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૮॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૯॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૦॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૧॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૨॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૩॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૪॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૫॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૬॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૭॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૮॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૯॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૨૦॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૨૧॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૨૨॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૨૩॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૨૪॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૨૫॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૨૬॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૨૭॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૨૮॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૨૯॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૩૦॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૩૧॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૩૨॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૩૩॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૩૪॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૩૫॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૩૬॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૩૭॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૩૮॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૩૯॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૪૦॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૪૧॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૪૨॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૪૩॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૪૪॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૪૫॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૪૬॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૪૭॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૪૮॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૪૯॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૫૦॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૫૧॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૫૨॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૫૩॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૫૪॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૫૫॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૫૬॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૫૭॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૫૮॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૫૯॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૬૦॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૬૧॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૬૨॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૬૩॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૬૪॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૬૫॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૬૬॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૬૭॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૬૮॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૬૯॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૭૦॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૭૧॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૭૨॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૭૩॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૭૪॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૭૫॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૭૬॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૭૭॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૭૮॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૭૯॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૮૦॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૮૧॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૮૨॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૮૩॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૮૪॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૮૫॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૮૬॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૮૭॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૮૮॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૮૯॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૯૦॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૯૧॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૯૨॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૯૩॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૯૪॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૯૫॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૯૬॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૯૭॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૯૮॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૯૯॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૦૦॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૦૧॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૦૨॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૦૩॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૦૪॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૦૫॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૦૬॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૦૭॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૦૮॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૦૯॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૧૦॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૧૧॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૧૨॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૧૩॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૧૪॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૧૫॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૧૬॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૧૭॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૧૮॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૧૯॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૨૦॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૨૧॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૨૨॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૨૩॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૨૪॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૨૫॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૨૬॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૨૭॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૨૮॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૨૯॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૩૦॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૩૧॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૩૨॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૩૩॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૩૪॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૩૫॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૩૬॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૩૭॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૩૮॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૩૯॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૪૦॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૪૧॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૪૨॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૪૩॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૪૪॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૪૫॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૪૬॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૪૭॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૪૮॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૪૯॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૫૦॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૫૧॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૫૨॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૫૩॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૫૪॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૫૫॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૫૬॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૫૭॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૫૮॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૫૯॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૬૦॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૬૧॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૬૨॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૬૩॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૬૪॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૬૫॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૬૬॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૬૭॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૬૮॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૬૯॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૭૦॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૭૧॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૭૨॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૭૩॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૭૪॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૭૫॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૭૬॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૭૭॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૭૮॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૭૯॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૮૦॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૮૧॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૮૨॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૮૩॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૮૪॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૮૫॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૮૬॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૮૭॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૮૮॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૮૯॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૯૦॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૯૧॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૯૨॥ ૫ ઓમ્ નમો ભગવતિ ગોયમસામિણિ મમ સવ્વકજ્જસિદ્ધિં કુરુ કુરુ સ્વાહા ॥૧૯૩॥

كما في الأصل

٣٠٤ ٤ ٥٠٣

لما تعلقوه بتوحيدهم

الذا ولاية تعذيبهم دعواك الملكم

٩ ٣٥ ٢

ومعاد لكم ١ ٥ ك ١ ٥٠٦ ٥ ٥ ٥٠٦ ٥ ٥ ٥٠٦ ٥ ٥

ખાતાના ઉતારામાં જમીનનું નામ ચડાવ્યું હોય તો તેવા ઇસમ પાસે તે જમીન ખરીદ કરવાનો કોઈ પણ હક્ક ઉભો થતો નથી. ૧૨

૧૩ } આ ઠરાવ ઉપરથી જે વર્ગના ઇસમોને જમીન ખરીદ કરવાની છુટ આપવામાં આવી છે તે વર્ગના ઇસમો પૈકી કોઈ પણ ઇસમ જો ખેતીવાડી સિવાયના બીજા કોઈ ધંધા માટે જમીન ખરીદ કરે તો તે જમીન ખરીદ કરવાની છુટ તેને આપવામાં આવી છે એમ ગણવામાં આવશે નહિ.

૧૧-૧૨ } ઉપરના ૧૧ મા ઠરાવ મુજબ ખેતીવાડી સિવાયના બીજા કોઈ ધંધા માટે જમીન ખરીદ કરવાની છુટ આપવામાં આવી છે એમ ગણવામાં આવશે નહિ.

૧૦ } ઉપરના ૧૦ મા ઠરાવ મુજબ જમીન ખરીદ કરવાની છુટ આપવામાં આવી છે એમ ગણવામાં આવશે નહિ.

૬-૮ } ઉપરના ૬ ઠરાવ મુજબ જમીન ખરીદ કરવાની છુટ આપવામાં આવી છે એમ ગણવામાં આવશે નહિ.

૭ } ઉપરના ૬ ઠરાવ મુજબ જમીન ખરીદ કરવાની છુટ આપવામાં આવી છે એમ ગણવામાં આવશે નહિ.

૯ } ખેતીવાડી સિવાય બીજા કોઈ પણ કામ માટે જમીન ખરીદ કરવાની છુટ આપવામાં આવી છે એમ ગણવામાં આવશે નહિ.

૫ } આ ઠરાવમાં જણાવેલ ખેતીવાડી સિવાયના બીજા કોઈ પણ કામ માટે જમીન ખરીદ કરવાની છુટ આપવામાં આવી છે એમ ગણવામાં આવશે નહિ.

૪ } ખેતીવાડી સિવાયના બીજા કોઈ પણ કામ માટે જમીન ખરીદ કરવાની છુટ આપવામાં આવી છે એમ ગણવામાં આવશે નહિ.

૩ } ઉપરના ૨ જા ઠરાવમાં ખેતીવાડી સિવાયના બીજા કોઈ પણ કામ માટે જમીન ખરીદ કરવાની છુટ આપવામાં આવી છે એમ ગણવામાં આવશે નહિ.

૨ } આ ઠરાવમાં ખેતીવાડી સિવાયના બીજા કોઈ પણ કામ માટે જમીન ખરીદ કરવાની છુટ આપવામાં આવી છે એમ ગણવામાં આવશે નહિ.

આ ઠરાવ ઉપર ૪ થી ૮ સુધીના ઠરાવોમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ખેતીવાડી સિવાયના બીજા કોઈ પણ કામ માટે જમીન ખરીદ કરવાની છુટ આપવામાં આવી છે એમ ગણવામાં આવશે નહિ.

૧ } (૧૩૭) ઉપરના ૧૩ મા ઠરાવમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ખેતીવાડી સિવાયના બીજા કોઈ

---

૨. ૧) સુધારો નકલમાં નથી.

ભગવન્ ૨ વંદામિ નમંસામિ સક્કારેમિ સમ્માનેમિ ૐ
કલ્લાણં મંગલં દેવયં ચેઇયં પજ્જુવાસામિ ૧ ૐ (૨વાર) મત્થએણ વંદામિ
૨૩ ૨૩ ૧ ૐ નમો ખમાસમણાણં ૧ ૐ ૨વાર ૐ ૧ ૐ નમો ખમાસમણાણં ૧ ૐ
૨૨ ૨૨ ૧ ૐ નમો આયરિયાણં ૧ નમો ઉવજ્ઝાયાણં નમો લોએ સવ્વસાહૂણં
પંચ મંગલ-કુ-ગા) નમો જિણાણં જિઅભયાણં ૐ ૧ ૐ ૨૨ ૨૨
ભૂઅ ૨વાર ફાસુઆ એસણિજ્જ-ગા ૧ ૐ ૨વાર ગોચ્છ ઇગ્ગલ
દોલ્લઅ ૨વાર ગોચ્છ ઇગ્ગલ દોલ્લઅ-ગા ૧ ૐ ૨વાર ગોચ્છ ઇગ્ગલ
૨૦ ૨૦ ૨વાર ફાસુ એસણિજ્જ ૐ ૐ નમો અરિહંતાણં ૧ ૐ નમો આ-
૧૯ ૧૯ ચારિય ઉવજ્ઝાય નમો લોએ સવ્વસાહૂણં ૧ ૐ ૐ ૧ ૐ
૧૮ ૧૮ નમસ્કાર ઉચ્ચરિ ૨વાર ૐ નમો ખમાસમણાણં ૐ ૨વાર
૧૭ ૧૭ ખમાસમણાણં ૧૮-ઠા ૐ નમો ભગવઓ ૐ નમસ્કાર
૧૬ ૧૬ ભૂઅ ૨વાર ફાસુઆ ખમાસમણાણં ૐ ૨વાર ફાસુ
૧૫ ૧૫ ૨વાર ૐ નમો ખમાસમણાણં ૐ નમસ્કાર ૐ
૧૪ ૧૪ ભગવન્ ૨વાર ૧૮-ઠા ૨વાર ગોચ્છ ઇગ્ગલ દોલ્લઅ
ભૂઅ ૨વાર ફાસુ ભગવન્ ૧૮-ઠા ૨વાર ફાસુ

---

૨૦. ૧) સાથેની નકલમાં એકસરખી રીતે ઋજુવાંકા કરીને લખાંણ મલેછે.
૨૨. ૧) સાથેની નકલમાં ઋજુવાંકા છે. ૨) સાથેની નકલમાં ઋજુવાંકા છે.
૨૩. ૧) સાથેની નકલમાં ઋજુવાંકા છે. ૨) દરએક નકલમાં ઋજુવાંકા છે.

૧	૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦
૨૧	૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧
૩૨	૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨
૪૩	૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩
૫૪	૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪
૬૫	૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫
૭૬	૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬
૮૭	૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭
૯૮	૯૯ ૧૦૦

૧૦૦ સુધીનો આંકડો ૧૪ વાર લખવો.

૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦

ચોપડા વગેરે ઘરવખરી સાધનો તથા ઢોરઢાંખર વગેરે જંગમ મિલકત ૧ ઉપર જપ્તી કરવી તથા સદરહુ મિલકતની કિંમત ૨ ઉપર કોર્ટ ફી વસુલ કરવા ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦ ૧૦૧ ૧૦૨ ૧૦૩ ૧૦૪ ૧૦૫ ૧૦૬ ૧૦૭ ૧૦૮ ૧૦૯ ૧૧૦ ૧૧૧ ૧૧૨ ૧૧૩ ૧૧૪ ૧૧૫ ૧૧૬ ૧૧૭ ૧૧૮ ૧૧૯ ૧૨૦ ૧૨૧ ૧૨૨ ૧૨૩ ૧૨૪ ૧૨૫ ૧૨૬ ૧૨૭ ૧૨૮ ૧૨૯ ૧૩૦ ૧૩૧ ૧૩૨ ૧૩૩ ૧૩૪ ૧૩૫ ૧૩૬ ૧૩૭ ૧૩૮ ૧૩૯ ૧૪૦ ૧૪૧ ૧૪૨ ૧૪૩ ૧૪૪ ૧૪૫ ૧૪૬ ૧૪૭ ૧૪૮ ૧૪૯ ૧૫૦ ૧૫૧ ૧૫૨ ૧૫૩ ૧૫૪ ૧૫૫ ૧૫૬ ૧૫૭ ૧૫૮ ૧૫૯ ૧૬૦ ૧૬૧ ૧૬૨ ૧૬૩ ૧૬૪ ૧૬૫ ૧૬૬ ૧૬૭ ૧૬૮ ૧૬૯ ૧૭૦ ૧૭૧ ૧૭૨ ૧૭૩ ૧૭૪ ૧૭૫ ૧૭૬ ૧૭૭ ૧૭૮ ૧૭૯ ૧૮૦ ૧૮૧ ૧૮૨ ૧૮૩ ૧૮૪ ૧૮૫ ૧૮૬ ૧૮૭ ૧૮૮ ૧૮૯ ૧૯૦ ૧૯૧ ૧૯૨ ૧૯૩ ૧૯૪ ૧૯૫ ૧૯૬ ૧૯૭ ૧૯૮ ૧૯૯ ૨૦૦ ૨૦૧ ૨૦૨ ૨૦૩ ૨૦૪ ૨૦૫ ૨૦૬ ૨૦૭ ૨૦૮ ૨૦૯ ૨૧૦ ૨૧૧ ૨૧૨ ૨૧૩ ૨૧૪ ૨૧૫ ૨૧૬ ૨૧૭ ૨૧૮ ૨૧૯ ૨૨૦ ૨૨૧ ૨૨૨ ૨૨૩ ૨૨૪ ૨૨૫ ૨૨૬ ૨૨૭ ૨૨૮ ૨૨૯ ૨૩૦ ૨૩૧ ૨૩૨ ૨૩૩ ૨૩૪ ૨૩૫ ૨૩૬ ૨૩૭ ૨૩૮ ૨૩૯ ૨૪૦ ૨૪૧ ૨૪૨ ૨૪૩ ૨૪૪ ૨૪૫ ૨૪૬ ૨૪૭ ૨૪૮ ૨૪૯ ૨૫૦ ૨૫૧ ૨૫૨ ૨૫૩ ૨૫૪ ૨૫૫ ૨૫૬ ૨૫૭ ૨૫૮ ૨૫૯ ૨૬૦ ૨૬૧ ૨૬૨ ૨૬૩ ૨૬૪ ૨૬૫ ૨૬૬ ૨૬૭ ૨૬૮ ૨૬૯ ૨૭૦ ૨૭૧ ૨૭૨ ૨૭૩ ૨૭૪ ૨૭૫ ૨૭૬ ૨૭૭ ૨૭૮ ૨૭૯ ૨૮૦ ૨૮૧ ૨૮૨ ૨૮૩ ૨૮૪ ૨૮૫ ૨૮૬ ૨૮૭ ૨૮૮ ૨૮૯ ૨૯૦ ૨૯૧ ૨૯૨ ૨૯૩ ૨૯૪ ૨૯૫ ૨૯૬ ૨૯૭ ૨૯૮ ૨૯૯ ૩૦૦ ૩૦૧ ૩૦૨ ૩૦૩ ૩૦૪ ૩૦૫ ૩૦૬ ૩૦૭ ૩૦૮ ૩૦૯ ૩૧૦ ૩૧૧ ૩૧૨ ૩૧૩ ૩૧૪ ૩૧૫ ૩૧૬ ૩૧૭ ૩૧૮ ૩૧૯ ૩૨૦ ૩૨૧ ૩૨૨ ૩૨૩ ૩૨૪ ૩૨૫ ૩૨૬ ૩૨૭ ૩૨૮ ૩૨૯ ૩૩૦ ૩૩૧ ૩૩૨ ૩૩૩ ૩૩૪ ૩૩૫ ૩૩૬ ૩૩૭ ૩૩૮ ૩૩૯ ૩૪૦ ૩૪૧ ૩૪૨ ૩૪૩ ૩૪૪ ૩૪૫ ૩૪૬ ૩૪૭ ૩૪૮ ૩૪૯ ૩૫૦ ૩૫૧ ૩૫૨ ૩૫૩ ૩૫૪ ૩૫૫ ૩૫૬ ૩૫૭ ૩૫૮ ૩૫૯ ૩૬૦ ૩૬૧ ૩૬૨ ૩૬૩ ૩૬૪ ૩૬૫ ૩૬૬ ૩૬૭ ૩૬૮ ૩૬૯ ૩૭૦ ૩૭૧ ૩૭૨ ૩૭૩ ૩૭૪ ૩૭૫ ૩૭૬ ૩૭૭ ૩૭૮ ૩૭૯ ૩૮૦ ૩૮૧ ૩૮૨ ૩૮૩ ૩૮૪ ૩૮૫ ૩૮૬ ૩૮૭ ૩૮૮ ૩૮૯ ૩૯૦ ૩૯૧ ૩૯૨ ૩૯૩ ૩૯૪ ૩૯૫ ૩૯૬ ૩૯૭ ૩૯૮ ૩૯૯ ૪૦૦ ૪૦૧ ૪૦૨ ૪૦૩ ૪૦૪ ૪૦૫ ૪૦૬ ૪૦૭ ૪૦૮ ૪૦૯ ૪૧૦ ૪૧૧ ૪૧૨ ૪૧૩ ૪૧૪ ૪૧૫ ૪૧૬ ૪૧૭ ૪૧૮ ૪૧૯ ૪૨૦ ૪૨૧ ૪૨૨ ૪૨૩ ૪૨૪ ૪૨૫ ૪૨૬ ૪૨૭ ૪૨૮ ૪૨૯ ૪૩૦ ૪૩૧ ૪૩૨ ૪૩૩ ૪૩૪ ૪૩૫ ૪૩૬ ૪૩૭ ૪૩૮ ૪૩૯ ૪૪૦ ૪૪૧ ૪૪૨ ૪૪૩ ૪૪૪ ૪૪૫ ૪૪૬ ૪૪૭ ૪૪૮ ૪૪૯ ૪૫૦ ૪૫૧ ૪૫૨ ૪૫૩ ૪૫૪ ૪૫૫ ૪૫૬ ૪૫૭ ૪૫૮ ૪૫૯ ૪૬૦ ૪૬૧ ૪૬૨ ૪૬૩ ૪૬૪ ૪૬૫ ૪૬૬ ૪૬૭ ૪૬૮ ૪૬૯ ૪૭૦ ૪૭૧ ૪૭૨ ૪૭૩ ૪૭૪ ૪૭૫ ૪૭૬ ૪૭૭ ૪૭૮ ૪૭૯ ૪૮૦ ૪૮૧ ૪૮૨ ૪૮૩ ૪૮૪ ૪૮૫ ૪૮૬ ૪૮૭ ૪૮૮ ૪૮૯ ૪૯૦ ૪૯૧ ૪૯૨ ૪૯૩ ૪૯૪ ૪૯૫ ૪૯૬ ૪૯૭ ૪૯૮ ૪૯૯ ૫૦૦ ૫૦૧ ૫૦૨ ૫૦૩ ૫૦૪ ૫૦૫ ૫૦૬ ૫૦૭ ૫૦૮ ૫૦૯ ૫૧૦ ૫૧૧ ૫૧૨ ૫૧૩ ૫૧૪ ૫૧૫ ૫૧૬ ૫૧૭ ૫૧૮ ૫૧૯ ૫૨૦ ૫૨૧ ૫૨૨ ૫૨૩ ૫૨૪ ૫૨૫ ૫૨૬ ૫૨૭ ૫૨૮ ૫૨૯ ૫૩૦ ૫૩૧ ૫૩૨ ૫૩૩ ૫૩૪ ૫૩૫ ૫૩૬ ૫૩૭ ૫૩૮ ૫૩૯ ૫૪૦ ૫૪૧ ૫૪૨ ૫૪૩ ૫૪૪ ૫૪૫ ૫૪૬ ૫૪૭ ૫૪૮ ૫૪૯ ૫૫૦ ૫૫૧ ૫૫૨ ૫૫૩ ૫૫૪ ૫૫૫ ૫૫૬ ૫૫૭ ૫૫૮ ૫૫૯ ૫૬૦ ૫૬૧ ૫૬૨ ૫૬૩ ૫૬૪ ૫૬૫ ૫૬૬ ૫૬૭ ૫૬૮ ૫૬૯ ૫૭૦ ૫૭૧ ૫૭૨ ૫૭૩ ૫૭૪ ૫૭૫ ૫૭૬ ૫૭૭ ૫૭૮ ૫૭૯ ૫૮૦ ૫૮૧ ૫૮૨ ૫૮૩ ૫૮૪ ૫૮૫ ૫૮૬ ૫૮૭ ૫૮૮ ૫૮૯ ૫૯૦ ૫૯૧ ૫૯૨ ૫૯૩ ૫૯૪ ૫૯૫ ૫૯૬ ૫૯૭ ૫૯૮ ૫૯૯ ૬૦૦ ૬૦૧ ૬૦૨ ૬૦૩ ૬૦૪ ૬૦૫ ૬૦૬ ૬૦૭ ૬૦૮ ૬૦૯ ૬૧૦ ૬૧૧ ૬૧૨ ૬૧૩ ૬૧૪ ૬૧૫ ૬૧૬ ૬૧૭ ૬૧૮ ૬૧૯ ૬૨૦ ૬૨૧ ૬૨૨ ૬૨૩ ૬૨૪ ૬૨૫ ૬૨૬ ૬૨૭ ૬૨૮ ૬૨૯ ૬૩૦ ૬૩૧ ૬૩૨ ૬૩૩ ૬૩૪ ૬૩૫ ૬૩૬ ૬૩૭ ૬૩૮ ૬૩૯ ૬૪૦ ૬૪૧ ૬૪૨ ૬૪૩ ૬૪૪ ૬૪૫ ૬૪૬ ૬૪૭ ૬૪૮ ૬૪૯ ૬૫૦ ૬૫૧ ૬૫૨ ૬૫૩ ૬૫૪ ૬૫૫ ૬૫૬ ૬૫૭ ૬૫૮ ૬૫૯ ૬૬૦ ૬૬૧ ૬૬૨ ૬૬૩ ૬૬૪ ૬૬૫ ૬૬૬ ૬૬૭ ૬૬૮ ૬૬૯ ૬૭૦ ૬૭૧ ૬૭૨ ૬૭૩ ૬૭૪ ૬૭૫ ૬૭૬ ૬૭૭ ૬૭૮ ૬૭૯ ૬૮૦ ૬૮૧ ૬૮૨ ૬૮૩ ૬૮૪ ૬૮૫ ૬૮૬ ૬૮૭ ૬૮૮ ૬૮૯ ૬૯૦ ૬૯૧ ૬૯૨ ૬૯૩ ૬૯૪ ૬૯૫ ૬૯૬ ૬૯૭ ૬૯૮ ૬૯૯ ૭૦૦ ૭૦૧ ૭૦૨ ૭૦૩ ૭૦૪ ૭૦૫ ૭૦૬ ૭૦૭ ૭૦૮ ૭૦૯ ૭૧૦ ૭૧૧ ૭૧૨ ૭૧૩ ૭૧૪ ૭૧૫ ૭૧૬ ૭૧૭ ૭૧૮ ૭૧૯ ૭૨૦ ૭૨૧ ૭૨૨ ૭૨૩ ૭૨૪ ૭૨૫ ૭૨૬ ૭૨૭ ૭૨૮ ૭૨૯ ૭૩૦ ૭૩૧ ૭૩૨ ૭૩૩ ૭૩૪ ૭૩૫ ૭૩૬ ૭૩૭ ૭૩૮ ૭૩૯ ૭૪૦ ૭૪૧ ૭૪૨ ૭૪૩ ૭૪૪ ૭૪૫ ૭૪૬ ૭૪૭ ૭૪૮ ૭૪૯ ૭૫૦ ૭૫૧ ૭૫૨ ૭૫૩ ૭૫૪ ૭૫૫ ૭૫૬ ૭૫૭ ૭૫૮ ૭૫૯ ૭૬૦ ૭૬૧ ૭૬૨ ૭૬૩ ૭૬૪ ૭૬૫ ૭૬૬ ૭૬૭ ૭૬૮ ૭૬૯ ૭૭૦ ૭૭૧ ૭૭૨ ૭૭૩ ૭૭૪ ૭૭૫ ૭૭૬ ૭૭૭ ૭૭૮ ૭૭૯ ૭૮૦ ૭૮૧ ૭૮૨ ૭૮૩ ૭૮૪ ૭૮૫ ૭૮૬ ૭૮૭ ૭૮૮ ૭૮૯ ૭૯૦ ૭૯૧ ૭૯૨ ૭૯૩ ૭૯૪ ૭૯૫ ૭૯૬ ૭૯૭ ૭૯૮ ૭૯૯ ૮૦૦ ૮૦૧ ૮૦૨ ૮૦૩ ૮૦૪ ૮૦૫ ૮૦૬ ૮૦૭ ૮૦૮ ૮૦૯ ૮૧૦ ૮૧૧ ૮૧૨ ૮૧૩ ૮૧૪ ૮૧૫ ૮૧૬ ૮૧૭ ૮૧૮ ૮૧૯ ૮૨૦ ૮૨૧ ૮૨૨ ૮૨૩ ૮૨૪ ૮૨૫ ૮૨૬ ૮૨૭ ૮૨૮ ૮૨૯ ૮૩૦ ૮૩૧ ૮૩૨ ૮૩૩ ૮૩૪ ૮૩૫ ૮૩૬ ૮૩૭ ૮૩૮ ૮૩૯ ૮૪૦ ૮૪૧ ૮૪૨ ૮૪૩ ૮૪૪ ૮૪૫ ૮૪૬ ૮૪૭ ૮૪૮ ૮૪૯ ૮૫૦ ૮૫૧ ૮૫૨ ૮૫૩ ૮૫૪ ૮૫૫ ૮૫૬ ૮૫૭ ૮૫૮ ૮૫૯ ૮૬૦ ૮૬૧ ૮૬૨ ૮૬૩ ૮૬૪ ૮૬૫ ૮૬૬ ૮૬૭ ૮૬૮ ૮૬૯ ૮૭૦ ૮૭૧ ૮૭૨ ૮૭૩ ૮૭૪ ૮૭૫ ૮૭૬ ૮૭૭ ૮૭૮ ૮૭૯ ૮૮૦ ૮૮૧ ૮૮૨ ૮૮૩ ૮૮૪ ૮૮૫ ૮૮૬ ૮૮૭ ૮૮૮ ૮૮૯ ૮૯૦ ૮૯૧ ૮૯૨ ૮૯૩ ૮૯૪ ૮૯૫ ૮૯૬ ૮૯૭ ૮૯૮ ૮૯૯ ૯૦૦ ૯૦૧ ૯૦૨ ૯૦૩ ૯૦૪ ૯૦૫ ૯૦૬ ૯૦૭ ૯૦૮ ૯૦૯ ૯૧૦ ૯૧૧ ૯૧૨ ૯૧૩ ૯૧૪ ૯૧૫ ૯૧૬ ૯૧૭ ૯૧૮ ૯૧૯ ૯૨૦ ૯૨૧ ૯૨૨ ૯૨૩ ૯૨૪ ૯૨૫ ૯૨૬ ૯૨૭ ૯૨૮ ૯૨૯ ૯૩૦ ૯૩૧ ૯૩૨ ૯૩૩ ૯૩૪ ૯૩૫ ૯૩૬ ૯૩૭ ૯૩૮ ૯૩૯ ૯૪૦ ૯૪૧ ૯૪૨ ૯૪૩ ૯૪૪ ૯૪૫ ૯૪૬ ૯૪૭ ૯૪૮ ૯૪૯ ૯૫૦ ૯૫૧ ૯૫૨ ૯૫૩ ૯૫૪ ૯૫૫ ૯૫૬ ૯૫૭ ૯૫૮ ૯૫૯ ૯૬૦ ૯૬૧ ૯૬૨ ૯૬૩ ૯૬૪ ૯૬૫ ૯૬૬ ૯૬૭ ૯૬૮ ૯૬૯ ૯૭૦ ૯૭૧ ૯૭૨ ૯૭૩ ૯૭૪ ૯૭૫ ૯૭૬ ૯૭૭ ૯૭૮ ૯૭૯ ૯૮૦ ૯૮૧ ૯૮૨ ૯૮૩ ૯૮૪ ૯૮૫ ૯૮૬ ૯૮૭ ૯૮૮ ૯૮૯ ૯૯૦ ૯૯૧ ૯૯૨ ૯૯૩ ૯૯૪ ૯૯૫ ૯૯૬ ૯૯૭ ૯૯૮ ૯૯૯ ૧૦૦૦

૧. ૧) સંપ્રતી નકલમાં ગાગટ મળેછે. ૨) સંપ્રતી નકલમાં ગાગાગા છે.
૭. ૧) સંપ્રતી નકલમાં ૧૦૦ છે. ૨) સંપ્રતી નકલમાં ગાગાગા મળેછે.

{૧} (૧૪૧) ૐ નમો અરિહંતાણં નમો સિદ્ધાણં નમો આયરિયાણં નમો
{૨} ઉવજ્ઝાયાણં નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચનમુક્કારો સવ્વપાવપ્પણાસણો
મંગલાણં ચ સવ્વેસિં પઢમં હવઇ મંગલં ॥ ૐ ઇસિ-ઇસિ-ગણ-ઇસિ-
ગણ-ઇસિ-ગણ-ઇસિ-ગણ-ઇસિ-ગણ-ઇસિ-ગણ-ઇસિ-ગણ-ઇસિ-ગણ-ઇસિ-ગણ-

ઉપર પ્રમાણે ૧૬૧ ઉપર ૧૬૧ ઉપર ૧૬૧ ઉપર

૧૬ } ૧૭ ॐ ગણેશાય નમઃ ॥ શ્રીમદ્ ભાગવતમહાપુરાણ ચતુર્થસ્કન્ધ પ્રારંભ ॥ ૐ નમો ભગવતે વાસુદેવાય ॥ ૐ નમઃ પરમ ઋષિભ્યઃ નારાયણાય મુનયે સર્વધર્મપ્રવર્તકાય ભૂતાય નમો વ્યાસાય વિદ્મહે નમઃ સુકશિષ્યાય ધીમહિ તન્નો વ્યાસઃ પ્રચોદયાત્ ॥ ૐ નમો ભગવતે વાસુદેવાય ॥ ૐ નમો ભગવતે વાસુદેવાય ॥ ૐ નમો ભગવતે વાસુદેવાય

ચન્દ્ર ઉદય થાય ત્યારે તે ચન્દ્રોદયા કહેવાય છે. ૨૦ ૧) સાથેની નકલમાં આમાંથી

ચન્દ્ર ઉદય થાય ત્યારે તે ચન્દ્રોદયા કહેવાય છે. ૨૦ ૧) સાથેની નકલમાં આમાંથી

(૧૪૩) ૐ નમઃ શિવાય ગોમા મહાદેવાય નમઃ ॥ { 1 / 6

ૐ ગોમા મહાદેવાય ઇ મહિલાય ચન્દ્રોદયા ઇ ગોમા ગોમા ચન્દ્રોદયા ॥ { 2 / 2

ૐ ગોમા ગોમા ચન્દ્રોદયા ઇ ગોમા ગોમા ચન્દ્રોદયા ॥

٢ } (١٤٤) ۞ ثم ۞ ان ان ان

ચાર ચરણ ૪ ૧૬ માત્રા ૪ ૬૪ લઘુ ૪ ચરણાન્ત ૪ ૧૬ લઘુ ૪ ૪ ચરણ ૪ ૬૪ માત્રા ૪ ૪ ચરણ ૪ ૬૪

૧) (૧૪૧) ઉપર બતાવેલ પ્રમાણે ૬ઠ્ઠી ગાથાનું ૪ થું ચરણ ઉમેરતાં ૧૪૨ ગાથા થાય છે.

---

૧ } (૧૪૨) ઉપર બતાવેલ પ્રમાણે ૬ઠ્ઠી ગાથાનું ૪ થું ચરણ ઉમેરતાં ૧૪૨ ગાથા થાય છે.

૨ } પ્રમાણ ન કરે અને પ્રમાણ વિના કોઈ પ્રમેય

૩ } સિદ્ધ થતું નથી. પ્રમાણ અને પ્રમેયનું

૪ } સ્વરૂપ જુદું જુદું છે. પ્રમાણનું

૫ } સ્વરૂપ પ્રમાણ અને પ્રમેયનું સ્વરૂપ જુદું જુદું

૬-૭ } છે. પ્રમાણનું સ્વરૂપ પ્રમાણ અને પ્રમેયથી

૮ } જુદું છે. પ્રમાણ ૧ પ્રમાણ (૨૫) બીજાએ બતાવેલ

૯ } પ્રમાણ ૧ પ્રમાણ જુદું (૨૫) બીજાએ બતાવેલ

૧૦ } પ્રમાણ ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમેય ૧ પ્રમાણ

૧૧ } ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમેય ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમાણ

૧૨ } ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમેય ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમાણ

૧૩ } ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમેય ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમાણ

૧૪ } ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમેય ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમાણ

૧૫ } ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમેય ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમાણ

૧૬ } ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમેય ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમાણ

૧૭ } ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમેય ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમાણ

૧૮ } ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમેય ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમાણ

૧૯ } ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમેય ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમાણ

૨૦ } ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમેય ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમાણ

૨૧ } ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમેય ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમાણ

૨૨ } ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમેય ૧ પ્રમાણ ૧ પ્રમાણ

ذكر ذلك في غير هذا الموضع فلا نطيل بإعادته هنا ۞ وقد
ذكرنا في الجزء الثاني من هذا الكتاب ما يجب على الإنسان
من الطهارة لأجل الصلاة وما يجوز له أن يفعله قبل الصلاة
وما يجوز له أن يفعله بعد الصلاة وما يكره له أن يفعله
في هذه الأحوال كلها فلا نطيل بإعادته هنا ۞ وقد ذكرنا

ભાવાર્થ જે દેહના ત્યાગ કરવાથી પણ જેનો આત્મા કર્મોથી
{૧૨
૧૨} મુક્ત થતો નથી એવા પ્રકારના અજ્ઞાની પુરુષોનું ચિત્ત
જે સાધુ પણ તેમ અજ્ઞાનતા વાત જોવામાં ૦ ભાવાર્થ જે
{૧૧
૧૧} અજ્ઞાનતા ભાવાર્થ સાધુ પણ ઉપદેશ કરે છે કર્મ
{૧૦
૧૦} અજ્ઞાનતા સાધુ પણ કર્મ જે આત્મા કર્મ
{૯
૮} અજ્ઞાનતા પણ ભાવાર્થ જે કર્મ
{૭
૭} અજ્ઞાનતા પણ કર્મ જે આત્મા
{૬
૬} અજ્ઞાનતા પણ કર્મ જે આત્મા
{૫
૫} વાત જોવામાં ભાવાર્થ જે કર્મ
{૪
૪} આત્મા ભાવાર્થ કર્મ જે આત્મા
{૩
૩} કર્મનો જોવામાં જોવામાં કર્મ કર્મ ભાવાર્થ
{૨
૨} અજ્ઞાનતા ભાવાર્થ જોવામાં પણ ભાવાર્થ
{૧
૧} (૧૪૧) જે કર્મ ભાવાર્થ કર્મ કર્મ

ભાવાર્થ જોવામાં

---

૩. ૧) સુધરી નકલમાં ૭૭૭ મળેછે. ૨) સુધરી નકલમાં ૯૦ મળેછે.

(૧૯૧) ૐ ગણપતયે નમઃ । ગણાનાં ત્વા ગણપતિગ્ં હવામહે કવિં કવીનામુપમશ્રવસ્તમમ્ ।
જ્યેષ્ઠરાજં બ્રહ્મણાં બ્રહ્મણસ્પત આ નઃ શૃણ્વન્નૂતિભિઃ સીદ સાદનમ્ ॥ ૧
ૐ તત્પુરુષાય વિદ્મહે વક્રતુણ્ડાય ધીમહિ । તન્નો દન્તિઃ પ્રચોદયાત્ ॥ ૨
એકદન્તં ચતુર્હસ્તં પાશમઙ્કુશધારિણમ્ । રદં ચ વરદં હસ્તૈર્બિભ્રાણં મૂષકધ્વજમ્ ॥ ૩
રક્તં લમ્બોદરં શૂર્પકર્ણકં રક્તવાસસમ્ । રક્તગન્ધાનુલિપ્તાઙ્ગં રક્તપુષ્પૈઃ સુપૂજિતમ્ ॥ ૪
ભક્તાનુકમ્પિનં દેવં જગત્કારણમચ્યુતમ્ । આવિર્ભૂતં ચ સૃષ્ટ્યાદૌ પ્રકૃતેઃ પુરુષાત્પરમ્ ॥ ૫
એવં ધ્યાયતિ યો નિત્યં સ યોગી યોગિનાં વરઃ । સર્વવિઘ્નવિનિર્મુક્તઃ સર્વસિદ્ધિફલં લભેત્ ॥ ૬
વિઘ્નેશ્વરાય વરદાય સુરપ્રિયાય લમ્બોદરાય સકલાય જગદ્ધિતાય ।
નાગાનનાય શ્રુતિયજ્ઞવિભૂષિતાય ગૌરીસુતાય ગણનાથનમો નમસ્તે ॥ ૭
ભવાનિ ત્વં મહારાજ્ઞી ત્વં મે હૃદયવાસિની । ત્વામહં જગતાં માતર્નમામિ પરમેશ્વરીમ્ ॥ ૮

---

૧. ૧) સાંગલી નકલમાં ૧૫૧ મળેછે. ૨) સાંગલી નકલમાં ૧૫૩ મળેછે.
૨. ૧) સાંગલી નકલોમાં ૧૫૬ છે.

{ ١ ١ } ﴿ ١٥١ ﴾ ઇ વિદ્યાર્થી ઓ ઓ ઓ

٤٣ ﴿ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴾ ٤٤ ﴿ أَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴾ ٤٥ ﴿ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴾ ٤٦ ﴿ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴾ ٤٧ ﴿ أَوَلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّىٰ هَٰذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ ٤٨ ﴿ وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ ٤٩ ﴿ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوِ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴾ ٥٠ ﴿ الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾

---

(٤٥١) ﴿ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴾ ١٥ ٥٢ ﴿ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾

﴿ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ ٥٣ ﴿ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴾ ٥٤ ﴿ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴾ ٥٥ ﴿ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴾ ٥٦ ﴿ إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾

{ ١ ٢ } (١٥٣) ۞ અને કહ્યું કે તમારા ભાઈ તથા તમારી બહેનો બહાર ઊભા છે અને તમને મળવા ઇચ્છે છે. ૨૧ પણ તેણે જવાબ આપીને તેમને કહ્યું કે મારી માતા કોણ છે? અને મારા ભાઈઓ કોણ છે? ૨૨ પછી પોતાના શિષ્યો તરફ હાથ કરીને તેણે કહ્યું કે જુઓ, મારી માતા અને મારા ભાઈઓ આ છે. ૨૩ કેમ કે જે કોઈ મારા સ્વર્ગમાંના પિતાની ઇચ્છા પ્રમાણે કરે છે તે જ મારો ભાઈ, બહેન તથા માતા છે.

{ ١ ٢ } (١٥٤) ૧ તે દિવસે ઘર બહાર જઈને ઈસુ સરોવરને કાંઠે બેઠો. ૨ ઘણા લોકો તેની પાસે ભેગા થયા, તેથી તે હોડીમાં બેસી ગયો અને બેઠો; અને બધા લોકો કાંઠા પર ઊભા રહ્યા. ૩ તેણે તેઓને દૃષ્ટાંતોમાં ઘણી બાબતો શીખવી. તેણે તેઓને કહ્યું કે ૪ વાવનાર વાવવા નીકળ્યો. વાવતાં વાવતાં કેટલાંક બી રસ્તાની બાજુએ પડ્યાં, અને પક્ષીઓ આવીને તે ખાઈ ગયાં. ૫ કેટલાંક બી પથરાળ જમીન પર પડ્યાં, જ્યાં તેમને વધારે માટી મળી નહિ. તે જલદી ઊગી નીકળ્યાં, કારણ કે તેમને ઊંડી માટી મળી નહોતી. ૬ પણ સૂર્ય ઊગ્યો ત્યારે તે બળી ગયાં, અને મૂળ ન હોવાથી તે સુકાઈ ગયાં. ૭ કેટલાંક બી કાંટાની વચ્ચે પડ્યાં, અને કાંટાઓ વધીને તેમને દબાવી દીધાં, તેથી તેમને ફળ આવ્યું નહિ. ૮ પણ કેટલાંક બી સારી જમીનમાં પડ્યાં, અને તેમને ફળ આવ્યું; કોઈકને ત્રીસ ગણું, કોઈકને સાઠ ગણું, અને કોઈકને સો ગણું. ૯ જેને સાંભળવાના કાન હોય તે સાંભળે.

---

૧૦ પછી શિષ્યોએ તેની પાસે આવીને પૂછ્યું કે તું તેઓને દૃષ્ટાંતોમાં કેમ બોલે છે? ૧૧ તેણે જવાબ આપ્યો કે તમને સ્વર્ગના રાજ્યના ભેદો જાણવા આપવામાં આવ્યા છે, પણ તેઓને આપવામાં આવ્યા નથી. ૧૨ કેમ કે જેની પાસે છે તેને આપવામાં આવશે, અને તેની પાસે પુષ્કળ થશે; પણ જેની પાસે નથી તેની પાસે જે થોડું છે તે પણ લઈ લેવામાં આવશે. ૧૩ હું તેઓને દૃષ્ટાંતોમાં એ માટે બોલું છું કે તેઓ જોતાં જોતાં જોતા નથી, અને સાંભળતાં સાંભળતાં સાંભળતા નથી અને સમજતા નથી.

---

૧૪ તેઓના વિષે યશાયા પ્રબોધકનું આ વચન પૂરું થાય છે કે,

૨. ૧) સાથળી નકલમાં અધ્યાયનો ભાગ નથી.

૫ ૫ ૫

ખબરદાર કર કરીએ તો તમારું ૐ
ખબરદાર કરીએ તો તમારું ૐ

૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦ ૧૦૧ ૧૦૨ ૧૦૩ ૧૦૪ ૧૦૫ ૧૦૬ ૧૦૭ ૧૦૮ ૧૦૯ ૧૧૦ ૧૧૧ ૧૧૨ ૧૧૩ ૧૧૪ ૧૧૫ ૧૧૬ ૧૧૭ ૧૧૮ ૧૧૯ ૧૨૦ ૧૨૧ ૧૨૨ ૧૨૩ ૧૨૪ ૧૨૫ ૧૨૬ ૧૨૭ ૧૨૮ ૧૨૯ ૧૩૦ ૧૩૧ ૧૩૨ ૧૩૩ ૧૩૪ ૧૩૫ ૧૩૬ ૧૩૭ ૧૩૮ ૧૩૯ ૧૪૦ ૧૪૧ ૧૪૨ ૧૪૩ ૧૪૪ ૧૪૫ ૧૪૬ ૧૪૭ ૧૪૮ ૧૪૯ ૧૫૦ ૧૫૧ ૧૫૨ ૧૫૩ ૧૫૪ ૧૫૫ ૧૫૬ ૧૫૭ ૧૫૮ ૧૫૯ ૧૬૦ ૧૬૧ ૧૬૨ ૧૬૩ ૧૬૪ ૧૬૫ ૧૬૬ ૧૬૭ ૧૬૮ ૧૬૯ ૧૭૦ ૧૭૧ ૧૭૨ ૧૭૩ ૧૭૪ ૧૭૫ ૧૭૬ ૧૭૭ ૧૭૮ ૧૭૯ ૧૮૦ ૧૮૧ ૧૮૨ ૧૮૩ ૧૮૪ ૧૮૫ ૧૮૬ ૧૮૭ ૧૮૮ ૧૮૯ ૧૯૦ ૧૯૧ ૧૯૨ ૧૯૩ ૧૯૪ ૧૯૫ ૧૯૬ ૧૯૭ ૧૯૮ ૧૯૯ ૨૦૦ ૨૦૧ ૨૦૨ ૨૦૩ ૨૦૪ ૨૦૫ ૨૦૬ ૨૦૭ ૨૦૮ ૨૦૯ ૨૧૦ ૨૧૧ ૨૧૨ ૨૧૩ ૨૧૪ ૨૧૫ ૨૧૬ ૨૧૭ ૨૧૮ ૨૧૯ ૨૨૦ ૨૨૧ ૨૨૨ ૨૨૩ ૨૨૪ ૨૨૫ ૨૨૬ ૨૨૭ ૨૨૮ ૨૨૯ ૨૩૦ ૨૩૧ ૨૩૨ ૨૩૩ ૨૩૪ ૨૩૫ ૨૩૬ ૨૩૭ ૨૩૮ ૨૩૯ ૨૪૦ ૨૪૧ ૨૪૨ ૨૪૩ ૨૪૪ ૨૪૫ ૨૪૬ ૨૪૭ ૨૪૮ ૨૪૯ ૨૫૦ ૨૫૧ ૨૫૨ ૨૫૩ ૨૫૪ ૨૫૫ ૨૫૬ ૨૫૭ ૨૫૮ ૨૫૯ ૨૬૦ ૨૬૧ ૨૬૨ ૨૬૩ ૨૬૪ ૨૬૫ ૨૬૬ ૨૬૭ ૨૬૮ ૨૬૯ ૨૭૦ ૨૭૧ ૨૭૨ ૨૭૩ ૨૭૪ ૨૭૫ ૨૭૬ ૨૭૭ ૨૭૮ ૨૭૯ ૨૮૦ ૨૮૧ ૨૮૨ ૨૮૩ ૨૮૪ ૨૮૫ ૨૮૬ ૨૮૭ ૨૮૮ ૨૮૯ ૨૯૦ ૨૯૧ ૨૯૨ ૨૯૩ ૨૯૪ ૨૯૫ ૨૯૬ ૨૯૭ ૨૯૮ ૨૯૯ ૩૦૦ ૩૦૧ ૩૦૨ ૩૦૩ ૩૦૪ ૩૦૫ ૩૦૬ ૩૦૭ ૩૦૮ ૩૦૯ ૩૧૦ ૩૧૧ ૩૧૨ ૩૧૩ ૩૧૪ ૩૧૫ ૩૧૬ ૩૧૭ ૩૧૮ ૩૧૯ ૩૨૦ ૩૨૧ ૩૨૨ ૩૨૩ ૩૨૪ ૩૨૫ ૩૨૬ ૩૨૭ ૩૨૮ ૩૨૯ ૩૩૦ ૩૩૧ ૩૩૨ ૩૩૩ ૩૩૪ ૩૩૫ ૩૩૬ ૩૩૭ ૩૩૮ ૩૩૯ ૩૪૦ ૩૪૧ ૩૪૨ ૩૪૩ ૩૪૪ ૩૪૫ ૩૪૬ ૩૪૭ ૩૪૮ ૩૪૯ ૩૫૦ ૩૫૧ ૩૫૨ ૩૫૩ ૩૫૪ ૩૫૫ ૩૫૬ ૩૫૭ ૩૫૮ ૩૫૯ ૩૬૦ ૩૬૧ ૩૬૨ ૩૬૩ ૩૬૪ ૩૬૫ ૩૬૬ ૩૬૭ ૩૬૮ ૩૬૯ ૩૭૦ ૩૭૧ ૩૭૨ ૩૭૩ ૩૭૪ ૩૭૫ ૩૭૬ ૩૭૭ ૩૭૮ ૩૭૯ ૩૮૦ ૩૮૧ ૩૮૨ ૩૮૩ ૩૮૪ ૩૮૫ ૩૮૬ ૩૮૭ ૩૮૮ ૩૮૯ ૩૯૦ ૩૯૧ ૩૯૨ ૩૯૩ ૩૯૪ ૩૯૫ ૩૯૬ ૩૯૭ ૩૯૮ ૩૯૯ ૪૦૦ ૪૦૧ ૪૦૨ ૪૦૩ ૪૦૪ ૪૦૫ ૪૦૬ ૪૦૭ ૪૦૮ ૪૦૯ ૪૧૦ ૪૧૧ ૪૧૨ ૪૧૩ ૪૧૪ ૪૧૫ ૪૧૬ ૪૧૭ ૪૧૮ ૪૧૯ ૪૨૦ ૪૨૧ ૪૨૨ ૪૨૩ ૪૨૪ ૪૨૫ ૪૨૬ ૪૨૭ ૪૨૮ ૪૨૯ ૪૩૦ ૪૩૧ ૪૩૨ ૪૩૩ ૪૩૪ ૪૩૫ ૪૩૬ ૪૩૭ ૪૩૮ ૪૩૯ ૪૪૦ ૪૪૧ ૪૪૨ ૪૪૩ ૪૪૪ ૪૪૫ ૪૪૬ ૪૪૭ ૪૪૮ ૪૪૯ ૪૫૦ ૪૫૧ ૪૫૨ ૪૫૩ ૪૫૪ ૪૫૫ ૪૫૬ ૪૫૭ ૪૫૮ ૪૫૯ ૪૬૦ ૪૬૧ ૪૬૨ ૪૬૩ ૪૬૪ ૪૬૫ ૪૬૬ ૪૬૭ ૪૬૮ ૪૬૯ ૪૭૦ ૪૭૧ ૪૭૨ ૪૭૩ ૪૭૪ ૪૭૫ ૪૭૬ ૪૭૭ ૪૭૮ ૪૭૯ ૪૮૦ ૪૮૧ ૪૮૨ ૪૮૩ ૪૮૪ ૪૮૫ ૪૮૬ ૪૮૭ ૪૮૮ ૪૮૯ ૪૯૦ ૪૯૧ ૪૯૨ ૪૯૩ ૪૯૪ ૪૯૫ ૪૯૬ ૪૯૭ ૪૯૮ ૪૯૯ ૫૦૦ ૫૦૧ ૫૦૨ ૫૦૩ ૫૦૪ ૫૦૫ ૫૦૬ ૫૦૭ ૫૦૮ ૫૦૯ ૫૧૦ ૫૧૧ ૫૧૨ ૫૧૩ ૫૧૪ ૫૧૫ ૫૧૬ ૫૧૭ ૫૧૮ ૫૧૯ ૫૨૦ ૫૨૧ ૫૨૨ ૫૨૩ ૫૨૪ ૫૨૫ ૫૨૬ ૫૨૭ ૫૨૮ ૫૨૯ ૫૩૦ ૫૩૧ ૫૩૨ ૫૩૩ ૫૩૪ ૫૩૫ ૫૩૬ ૫૩૭ ૫૩૮ ૫૩૯ ૫૪૦ ૫૪૧ ૫૪૨ ૫૪૩ ૫૪૪ ૫૪૫ ૫૪૬ ૫૪૭ ૫૪૮ ૫૪૯ ૫૫૦ ૫૫૧ ૫૫૨ ૫૫૩ ૫૫૪ ૫૫૫ ૫૫૬ ૫૫૭ ૫૫૮ ૫૫૯ ૫૬૦ ૫૬૧ ૫૬૨ ૫૬૩ ૫૬૪ ૫૬૫ ૫૬૬ ૫૬૭ ૫૬૮ ૫૬૯ ૫૭૦ ૫૭૧ ૫૭૨ ૫૭૩ ૫૭૪ ૫૭૫ ૫૭૬ ૫૭૭ ૫૭૮ ૫૭૯ ૫૮૦ ૫૮૧ ૫૮૨ ૫૮૩ ૫૮૪ ૫૮૫ ૫૮૬ ૫૮૭ ૫૮૮ ૫૮૯ ૫૯૦ ૫૯૧ ૫૯૨ ૫૯૩ ૫૯૪ ૫૯૫ ૫૯૬ ૫૯૭ ૫૯૮ ૫૯૯ ૬૦૦ ૬૦૧ ૬૦૨ ૬૦૩ ૬૦૪ ૬૦૫ ૬૦૬ ૬૦૭ ૬૦૮ ૬૦૯ ૬૧૦ ૬૧૧ ૬૧૨ ૬૧૩ ૬૧૪ ૬૧૫ ૬૧૬ ૬૧૭ ૬૧૮ ૬૧૯ ૬૨૦ ૬૨૧ ૬૨૨ ૬૨૩ ૬૨૪ ૬૨૫ ૬૨૬ ૬૨૭ ૬૨૮ ૬૨૯ ૬૩૦ ૬૩૧ ૬૩૨ ૬૩૩ ૬૩૪ ૬૩૫ ૬૩૬ ૬૩૭ ૬૩૮ ૬૩૯ ૬૪૦ ૬૪૧ ૬૪૨ ૬૪૩ ૬૪૪ ૬૪૫ ૬૪૬ ૬૪૭ ૬૪૮ ૬૪૯ ૬૫૦ ૬૫૧ ૬૫૨ ૬૫૩ ૬૫૪ ૬૫૫ ૬૫૬ ૬૫૭ ૬૫૮ ૬૫૯ ૬૬૦ ૬૬૧ ૬૬૨ ૬૬૩ ૬૬૪ ૬૬૫ ૬૬૬ ૬૬૭ ૬૬૮ ૬૬૯ ૬૭૦ ૬૭૧ ૬૭૨ ૬૭૩ ૬૭૪ ૬૭૫ ૬૭૬ ૬૭૭ ૬૭૮ ૬૭૯ ૬૮૦ ૬૮૧ ૬૮૨ ૬૮૩ ૬૮૪ ૬૮૫ ૬૮૬ ૬૮૭ ૬૮૮ ૬૮૯ ૬૯૦ ૬૯૧ ૬૯૨ ૬૯૩ ૬૯૪ ૬૯૫ ૬૯૬ ૬૯૭ ૬૯૮ ૬૯૯ ૭૦૦ ૭૦૧ ૭૦૨ ૭૦૩ ૭૦૪ ૭૦૫ ૭૦૬ ૭૦૭ ૭૦૮ ૭૦૯ ૭૧૦ ૭૧૧ ૭૧૨ ૭૧૩ ૭૧૪ ૭૧૫ ૭૧૬ ૭૧૭ ૭૧૮ ૭૧૯ ૭૨૦ ૭૨૧ ૭૨૨ ૭૨૩ ૭૨૪ ૭૨૫ ૭૨૬ ૭૨૭ ૭૨૮ ૭૨૯ ૭૩૦ ૭૩૧ ૭૩૨ ૭૩૩ ૭૩૪ ૭૩૫ ૭૩૬ ૭૩૭ ૭૩૮ ૭૩૯ ૭૪૦ ૭૪૧ ૭૪૨ ૭૪૩ ૭૪૪ ૭૪૫ ૭૪૬ ૭૪૭ ૭૪૮ ૭૪૯ ૭૫૦ ૭૫૧ ૭૫૨ ૭૫૩ ૭૫૪ ૭૫૫ ૭૫૬ ૭૫૭ ૭૫૮ ૭૫૯ ૭૬૦ ૭૬૧ ૭૬૨ ૭૬૩ ૭૬૪ ૭૬૫ ૭૬૬ ૭૬૭ ૭૬૮ ૭૬૯ ૭૭૦ ૭૭૧ ૭૭૨ ૭૭૩ ૭૭૪ ૭૭૫ ૭૭૬ ૭૭૭ ૭૭૮ ૭૭૯ ૭૮૦ ૭૮૧ ૭૮૨ ૭૮૩ ૭૮૪ ૭૮૫ ૭૮૬ ૭૮૭ ૭૮૮ ૭૮૯ ૭૯૦ ૭૯૧ ૭૯૨ ૭૯૩ ૭૯૪ ૭૯૫ ૭૯૬ ૭૯૭ ૭૯૮ ૭૯૯ ૮૦૦ ૮૦૧ ૮૦૨ ૮૦૩ ૮૦૪ ૮૦૫ ૮૦૬ ૮૦૭ ૮૦૮ ૮૦૯ ૮૧૦ ૮૧૧ ૮૧૨ ૮૧૩ ૮૧૪ ૮૧૫ ૮૧૬ ૮૧૭ ૮૧૮ ૮૧૯ ૮૨૦ ૮૨૧ ૮૨૨ ૮૨૩ ૮૨૪ ૮૨૫ ૮૨૬ ૮૨૭ ૮૨૮ ૮૨૯ ૮૩૦ ૮૩૧ ૮૩૨ ૮૩૩ ૮૩૪ ૮૩૫ ૮૩૬ ૮૩૭ ૮૩૮ ૮૩૯ ૮૪૦ ૮૪૧ ૮૪૨ ૮૪૩ ૮૪૪ ૮૪૫ ૮૪૬ ૮૪૭ ૮૪૮ ૮૪૯ ૮૫૦ ૮૫૧ ૮૫૨ ૮૫૩ ૮૫૪ ૮૫૫ ૮૫૬ ૮૫૭ ૮૫૮ ૮૫૯ ૮૬૦ ૮૬૧ ૮૬૨ ૮૬૩ ૮૬૪ ૮૬૫ ૮૬૬ ૮૬૭ ૮૬૮ ૮૬૯ ૮૭૦ ૮૭૧ ૮૭૨ ૮૭૩ ૮૭૪ ૮૭૫ ૮૭૬ ૮૭૭ ૮૭૮ ૮૭૯ ૮૮૦ ૮૮૧ ૮૮૨ ૮૮૩ ૮૮૪ ૮૮૫ ૮૮૬ ૮૮૭ ૮૮૮ ૮૮૯ ૮૯૦ ૮૯૧ ૮૯૨ ૮૯૩ ૮૯૪ ૮૯૫ ૮૯૬ ૮૯૭ ૮૯૮ ૮૯૯ ૯૦૦ ૯૦૧ ૯૦૨ ૯૦૩ ૯૦૪ ૯૦૫ ૯૦૬ ૯૦૭ ૯૦૮ ૯૦૯ ૯૧૦ ૯૧૧ ૯૧૨ ૯૧૩ ૯૧૪ ૯૧૫ ૯૧૬ ૯૧૭ ૯૧૮ ૯૧૯ ૯૨૦ ૯૨૧ ૯૨૨ ૯૨૩ ૯૨૪ ૯૨૫ ૯૨૬ ૯૨૭ ૯૨૮ ૯૨૯ ૯૩૦ ૯૩૧ ૯૩૨ ૯૩૩ ૯૩૪ ૯૩૫ ૯૩૬ ૯૩૭ ૯૩૮ ૯૩૯ ૯૪૦ ૯૪૧ ૯૪૨ ૯૪૩ ૯૪૪ ૯૪૫ ૯૪૬ ૯૪૭ ૯૪૮ ૯૪૯ ૯૫૦ ૯૫૧ ૯૫૨ ૯૫૩ ૯૫૪ ૯૫૫ ૯૫૬ ૯૫૭ ૯૫૮ ૯૫૯ ૯૬૦ ૯૬૧ ૯૬૨ ૯૬૩ ૯૬૪ ૯૬૫ ૯૬૬ ૯૬૭ ૯૬૮ ૯૬૯ ૯૭૦ ૯૭૧ ૯૭૨ ૯૭૩ ૯૭૪ ૯૭૫ ૯૭૬ ૯૭૭ ૯૭૮ ૯૭૯ ૯૮૦ ૯૮૧ ૯૮૨ ૯૮૩ ૯૮૪ ૯૮૫ ૯૮૬ ૯૮૭ ૯૮૮ ૯૮૯ ૯૯૦ ૯૯૧ ૯૯૨ ૯૯૩ ૯૯૪ ૯૯૫ ૯૯૬ ૯૯૭ ૯૯૮ ૯૯૯ ૧૦૦૦

---

૬. ૧) પહેલી નકલમાં આવ્યા મળેછે.

૭. ૧) આખે વલ્યાએમામાંની એબારત નકલ કરનારની ભુલથી નીકલી ગઇછે.

ઉપરના બે પદોમાં ગુરુમહિમા વિશે વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. ગુરુ વિના જ્ઞાન પ્રાપ્ત થતું નથી. ગુરુ જ્ઞાનરૂપી દીપક પ્રગટાવે છે. ગુરુ વિના ભવસાગર તરવો મુશ્કેલ છે. ગુરુ વિના મોક્ષ મળતો નથી. ગુરુ વિના ભવભ્રમણ મટતું નથી. ગુરુ વિના સાચું સુખ મળતું નથી. ગુરુ વિના સાચો માર્ગ સૂઝતો નથી. ગુરુ વિના સાચી ભક્તિ થતી નથી. ગુરુ વિના સાચું જ્ઞાન મળતું નથી. ગુરુ વિના સાચું તત્ત્વ સમજાતું નથી. ગુરુ વિના સાચું ધ્યાન ધરાતું નથી. ગુરુ વિના સાચું સ્મરણ થતું નથી. ગુરુ વિના સાચું ચિંતન થતું નથી. ગુરુ વિના સાચું મનન થતું નથી. ગુરુ વિના સાચું નિદિધ્યાસન થતું નથી. ગુરુ વિના સાચું સમાધિસુખ મળતું નથી. ગુરુ વિના સાચું આત્મદર્શન થતું નથી. ગુરુ વિના સાચું બ્રહ્મદર્શન થતું નથી. ગુરુ વિના સાચું પરમાત્મદર્શન થતું નથી. ગુરુ વિના સાચું ઈશ્વરદર્શન થતું નથી. ગુરુ વિના સાચું ભગવદ્દર્શન થતું નથી. ગુરુ વિના સાચું કૃષ્ણદર્શન થતું નથી. ગુરુ વિના સાચું રામદર્શન થતું નથી. ગુરુ વિના સાચું શિવદર્શન થતું નથી. ગુરુ વિના સાચું વિષ્ણુ

ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಮತ್ತು ಆ ಸಿಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಅವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆ ಹೆಣವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೂಳಿಟ್ಟರು. ಆಗ ಆ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಆ ಬಾಲಕನ

ઉદ્ધરેત્-ણા ખડિખાર્ ગિરા ૫ ાાન્ દસ્વરણાર્ ૨૯૯ ૐ
ણમ- ાગ્ન દસ્વરણાર્ ૫ાા ૫ ાુગ્ન ાુમ્ગમ્ગ ગિરા
ાુ૨ાુ૨ાા૨ ૫ાા ણા ગાન- ઉદ્ધરેત્-ણા ખડિખાર્ ાગ્ન
ાુ૨ાુ ગાદા ગાદા ગિરા ૫ ાાન્ ાુગ્ન દસ્વરણાર્ ગાદા
ગાદ ાા ગાદ ગાદ ૫ ાુ૨ાુ ઉદ્ધરેત્-ણા ૐ ૫ાા {12 12}
ાુ૨ાુ- ગિરા ૫ ાાન્ ાુગ્ન ૫ાા ાુગ્ન- દસ્વરણાર્ ૐ
ાા ગાદ ગાદ ૫ ાુ૨ાુ૨ાા ગાદ્ધ૨ાા ણા ૐ ગ્ન-ગાદ્ધ ાુ
ગાદ્ધ ાુ૨ાુ ગિરા ૫ ાાન્ ૫ ાુગ્ન ાુમ્ગ ાુગ્ન- દસ્વરણાર્
ાુ૨ાુ ણા૨ાા ૫ાા ૫ાન્ ઉદ્ધરેત્-ણા ૐ ગ્ન-ગાદ્ધ ાુ
ાા ગાદ્ધ૨ાા ૫ ાુ૨ાુ ગિરા ૫ ાાન્ ૫ ાુગ્ન ાુમ્ગ ાુગ્ન-
ઉદ્ધરેત્-ણા ૐ ગિરા ઉદ્ધરેત્-ણા ગ્ન-ગાદ્ધ ાુગ્ન ાુમ્ગ
ગાદ્ધ૨ાા ઉદ્ધરેત્-ણા ગ્ન-ગાદ્ધ ાુગ્ન ાુમ્ગ ાુગ્ન- {10 10}
ઉદ્ધરેત્-ણા ૐ ગિરા ઉદ્ધરેત્-ણા ગ્ન-ગાદ્ધ ાુગ્ન ાુમ્ગ
ગાદ્ધ૨ાા ઉદ્ધરેત્-ણા ગ્ન-ગાદ્ધ ાુગ્ન ાુમ્ગ ાુગ્ન- {11 11

ઽ૬ ઽ૭ ઽ૮ ઽ૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦ ૧૦૧ ૧૦૨ ૧૦૩ ૧૦૪ ૧૦૫ ૧૦૬ ૧૦૭ ૧૦૮ ૧૦૯ ૧૧૦ ૧૧૧ ૧૧૨ ૧૧૩ ૧૧૪ ૧૧૫ ૧૧૬ ૧૧૭ ૧૧૮ ૧૧૯ ૧૨૦ ૧૨૧ ૧૨૨ ૧૨૩ ૧૨૪ ૧૨૫ ૧૨૬ ૧૨૭ ૧૨૮ ૧૨૯ ૧૩૦ ૧૩૧ ૧૩૨ ૧૩૩ ૧૩૪ ૧૩૫ ૧૩૬ ૧૩૭ ૧૩૮ ૧૩૯ ૧૪૦ ૧૪૧ ૧૪૨ ૧૪૩ ૧૪૪ ૧૪૫ ૧૪૬ ૧૪૭ ૧૪૮ ૧૪૯ ૧૫૦ ૧૫૧ ૧૫૨ ૧૫૩ ૧૫૪ ૧૫૫ ૧૫૬ ૧૫૭ ૧૫૮ ૧૫૯ ૧૬૦ ૧૬૧ ૧૬૨ ૧૬૩ ૧૬૪ ૧૬૫ ૧૬૬ ૧૬૭ ૧૬૮ ૧૬૯ ૧૭૦ ૧૭૧ ૧૭૨ ૧૭૩ ૧૭૪ ૧૭૫ ૧૭૬ ૧૭૭ ૧૭૮ ૧૭૯ ૧૮૦ ૧૮૧ ૧૮૨ ૧૮૩ ૧૮૪ ૧૮૫ ૧૮૬ ૧૮૭ ૧૮૮ ૧૮૯ ૧૯૦ ૧૯૧ ૧૯૨ ૧૯૩ ૧૯૪ ૧૯૫ ૧૯૬ ૧૯૭ ૧૯૮ ૧૯૯ ૨૦૦ ૨૦૧ ૨૦૨ ૨૦૩ ૨૦૪ ૨૦૫ ૨૦૬ ૨૦૭ ૨૦૮ ૨૦૯ ૨૧૦ ૨૧૧ ૨૧૨ ૨૧૩ ૨૧૪ ૨૧૫ ૨૧૬ ૨૧૭ ૨૧૮ ૨૧૯ ૨૨૦ ૨૨૧ ૨૨૨ ૨૨૩ ૨૨૪ ૨૨૫ ૨૨૬ ૨૨૭ ૨૨૮ ૨૨૯ ૨૩૦ ૨૩૧ ૨૩૨ ૨૩૩ ૨૩૪ ૨૩૫ ૨૩૬ ૨૩૭ ૨૩૮ ૨૩૯ ૨૪૦ ૨૪૧ ૨૪૨ ૨૪૩ ૨૪૪ ૨૪૫ ૨૪૬ ૨૪૭ ૨૪૮ ૨૪૯ ૨૫૦ ૨૫૧ ૨૫૨ ૨૫૩ ૨૫૪ ૨૫૫ ૨૫૬ ૨૫૭ ૨૫૮ ૨૫૯ ૨૬૦ ૨૬૧ ૨૬૨ ૨૬૩ ૨૬૪ ૨૬૫ ૨૬૬ ૨૬૭ ૨૬૮ ૨૬૯ ૨૭૦ ૨૭૧ ૨૭૨ ૨૭૩ ૨૭૪ ૨૭૫ ૨૭૬ ૨૭૭ ૨૭૮ ૨૭૯ ૨૮૦ ૨૮૧ ૨૮૨ ૨૮૩ ૨૮૪ ૨૮૫ ૨૮૬ ૨૮૭ ૨૮૮ ૨૮૯ ૨૯૦ ૨૯૧ ૨૯૨ ૨૯૩ ૨૯૪ ૨૯૫ ૨૯૬ ૨૯૭ ૨૯૮ ૨૯૯ ૩૦૦ ૩૦૧ ૩૦૨ ૩૦૩ ૩૦૪ ૩૦૫ ૩૦૬ ૩૦૭ ૩૦૮ ૩૦૯ ૩૧૦ ૩૧૧ ૩૧૨ ૩૧૩ ૩૧૪ ૩૧૫ ૩૧૬ ૩૧૭ ૩૧૮ ૩૧૯ ૩૨૦ ૩૨૧ ૩૨૨ ૩૨૩ ૩૨૪ ૩૨૫ ૩૨૬ ૩૨૭ ૩૨૮ ૩૨૯ ૩૩૦ ૩૩૧ ૩૩૨ ૩૩૩ ૩૩૪ ૩૩૫ ૩૩૬ ૩૩૭ ૩૩૮ ૩૩૯ ૩૪૦ ૩૪૧ ૩૪૨ ૩૪૩ ૩૪૪ ૩૪૫ ૩૪૬ ૩૪૭ ૩૪૮ ૩૪૯ ૩૫૦ ૩૫૧ ૩૫૨ ૩૫૩ ૩૫૪ ૩૫૫ ૩૫૬ ૩૫૭ ૩૫૮ ૩૫૯ ૩૬૦ ૩૬૧ ૩૬૨ ૩૬૩ ૩૬૪ ૩૬૫ ૩૬૬ ૩૬૭ ૩૬૮ ૩૬૯ ૩૭૦ ૩૭૧ ૩૭૨ ૩૭૩ ૩૭૪ ૩૭૫ ૩૭૬ ૩૭૭ ૩૭૮ ૩૭૯ ૩૮૦ ૩૮૧ ૩૮૨ ૩૮૩ ૩૮૪ ૩૮૫ ૩૮૬ ૩૮૭ ૩૮૮ ૩૮૯ ૩૯૦ ૩૯૧ ૩૯૨ ૩૯૩ ૩૯૪ ૩૯૫ ૩૯૬ ૩૯૭ ૩૯૮ ૩૯૯ ૪૦૦ ૪૦૧ ૪૦૨ ૪૦૩ ૪૦૪ ૪૦૫ ૪૦૬ ૪૦૭ ૪૦૮ ૪૦૯ ૪૧૦ ૪૧૧ ૪૧૨ ૪૧૩ ૪૧૪ ૪૧૫ ૪૧૬ ૪૧૭ ૪૧૮ ૪૧૯ ૪૨૦ ૪૨૧ ૪૨૨ ૪૨૩ ૪૨૪ ૪૨૫ ૪૨૬ ૪૨૭ ૪૨૮ ૪૨૯ ૪૩૦ ૪૩૧ ૪૩૨ ૪૩૩ ૪૩૪ ૪૩૫ ૪૩૬ ૪૩૭ ૪૩૮ ૪૩૯ ૪૪૦ ૪૪૧ ૪૪૨ ૪૪૩ ૪૪૪ ૪૪૫ ૪૪૬ ૪૪૭ ૪૪૮ ૪૪૯ ૪૫૦ ૪૫૧ ૪૫૨ ૪૫૩ ૪૫૪ ૪૫૫ ૪૫૬ ૪૫૭ ૪૫૮ ૪૫૯ ૪૬૦ ૪૬૧ ૪૬૨ ૪૬૩ ૪૬૪ ૪૬૫ ૪૬૬ ૪૬૭ ૪૬૮ ૪૬૯ ૪૭૦ ૪૭૧ ૪૭૨ ૪૭૩ ૪૭૪ ૪૭૫ ૪૭૬ ૪૭૭ ૪૭૮ ૪૭૯ ૪૮૦ ૪૮૧ ૪૮૨ ૪૮૩ ૪૮૪ ૪૮૫ ૪૮૬ ૪૮૭ ૪૮૮ ૪૮૯ ૪૯૦ ૪૯૧ ૪૯૨ ૪૯૩ ૪૯૪ ૪૯૫ ૪૯૬ ૪૯૭ ૪૯૮ ૪૯૯ ૫૦૦ ૫૦૧ ૫૦૨ ૫૦૩ ૫૦૪ ૫૦૫ ૫૦૬ ૫૦૭ ૫૦૮ ૫૦૯ ૫૧૦ ૫૧૧ ૫૧૨ ૫૧૩ ૫૧૪ ૫૧૫ ૫૧૬ ૫૧૭ ૫૧૮ ૫૧૯ ૫૨૦ ૫૨૧ ૫૨૨ ૫૨૩ ૫૨૪ ૫૨૫ ૫૨૬ ૫૨૭ ૫૨૮ ૫૨૯ ૫૩૦ ૫૩૧ ૫૩૨ ૫૩૩ ૫૩૪ ૫૩૫ ૫૩૬ ૫૩૭ ૫૩૮ ૫૩૯ ૫૪૦ ૫૪૧ ૫૪૨ ૫૪૩ ૫૪૪ ૫૪૫ ૫૪૬ ૫૪૭ ૫૪૮ ૫૪૯ ૫૫૦ ૫૫૧ ૫૫૨ ૫૫૩ ૫૫૪ ૫૫૫ ૫૫૬ ૫૫૭ ૫૫૮ ૫૫૯ ૫૬૦ ૫૬૧ ૫૬૨ ૫૬૩ ૫૬૪ ૫૬૫ ૫૬૬ ૫૬૭ ૫૬૮ ૫૬૯ ૫૭૦ ૫૭૧ ૫૭૨ ૫૭૩ ૫૭૪ ૫૭૫ ૫૭૬ ૫૭૭ ૫૭૮ ૫૭૯ ૫૮૦ ૫૮૧ ૫૮૨ ૫૮૩ ૫૮૪ ૫૮૫ ૫૮૬ ૫૮૭ ૫૮૮ ૫૮૯ ૫૯૦ ૫૯૧ ૫૯૨ ૫૯૩ ૫૯૪ ૫૯૫ ૫૯૬ ૫૯૭ ૫૯૮ ૫૯૯ ૬૦૦ ૬૦૧ ૬૦૨ ૬૦૩ ૬૦૪ ૬૦૫ ૬૦૬ ૬૦૭ ૬૦૮ ૬૦૯ ૬૧૦ ૬૧૧ ૬૧૨ ૬૧૩ ૬૧૪ ૬૧૫ ૬૧૬ ૬૧૭ ૬૧૮ ૬૧૯ ૬૨૦ ૬૨૧ ૬૨૨ ૬૨૩ ૬૨૪ ૬૨૫ ૬૨૬ ૬૨૭ ૬૨૮ ૬૨૯ ૬૩૦ ૬૩૧ ૬૩૨ ૬૩૩ ૬૩૪ ૬૩૫ ૬૩૬ ૬૩૭ ૬૩૮ ૬૩૯ ૬૪૦ ૬૪૧ ૬૪૨ ૬૪૩ ૬૪૪ ૬૪૫ ૬૪૬ ૬૪૭ ૬૪૮ ૬૪૯ ૬૫૦ ૬૫૧ ૬૫૨ ૬૫૩ ૬૫૪ ૬૫૫ ૬૫૬ ૬૫૭ ૬૫૮ ૬૫૯ ૬૬૦ ૬૬૧ ૬૬૨ ૬૬૩ ૬૬૪ ૬૬૫ ૬૬૬ ૬૬૭ ૬૬૮ ૬૬૯ ૬૭૦ ૬૭૧ ૬૭૨ ૬૭૩ ૬૭૪ ૬૭૫ ૬૭૬ ૬૭૭ ૬૭૮ ૬૭૯ ૬૮૦ ૬૮૧ ૬૮૨ ૬૮૩ ૬૮૪ ૬૮૫ ૬૮૬ ૬૮૭ ૬૮૮ ૬૮૯ ૬૯૦ ૬૯૧ ૬૯૨ ૬૯૩ ૬૯૪ ૬૯૫ ૬૯૬ ૬૯૭ ૬૯૮ ૬૯૯ ૭૦૦ ૭૦૧ ૭૦૨ ૭૦૩ ૭૦૪ ૭૦૫ ૭૦૬ ૭૦૭ ૭૦૮ ૭૦૯ ૭૧૦ ૭૧૧ ૭૧૨ ૭૧૩ ૭૧૪ ૭૧૫ ૭૧૬ ૭૧૭ ૭૧૮ ૭૧૯ ૭૨૦ ૭૨૧ ૭૨૨ ૭૨૩ ૭૨૪ ૭૨૫ ૭૨૬ ૭૨૭ ૭૨૮ ૭૨૯ ૭૩૦ ૭૩૧ ૭૩૨ ૭૩૩ ૭૩૪ ૭૩૫ ૭૩૬ ૭૩૭ ૭૩૮ ૭૩૯ ૭૪૦ ૭૪૧ ૭૪૨ ૭૪૩ ૭૪૪ ૭૪૫ ૭૪૬ ૭૪૭ ૭૪૮ ૭૪૯ ૭૫૦ ૭૫૧ ૭૫૨ ૭૫૩ ૭૫૪ ૭૫૫ ૭૫૬ ૭૫૭ ૭૫૮ ૭૫૯ ૭૬૦ ૭૬૧ ૭૬૨ ૭૬૩ ૭૬૪ ૭૬૫ ૭૬૬ ૭૬૭ ૭૬૮ ૭૬૯ ૭૭૦ ૭૭૧ ૭૭૨ ૭૭૩ ૭૭૪ ૭૭૫ ૭૭૬ ૭૭૭ ૭૭૮ ૭૭૯ ૭૮૦ ૭૮૧ ૭૮૨ ૭૮૩ ૭૮૪ ૭૮૫ ૭૮૬ ૭૮૭ ૭૮૮ ૭૮૯ ૭૯૦ ૭૯૧ ૭૯૨ ૭૯૩ ૭૯૪ ૭૯૫ ૭૯૬ ૭૯૭ ૭૯૮ ૭૯૯ ૮૦૦ ૮૦૧ ૮૦૨ ૮૦૩ ૮૦૪ ૮૦૫ ૮૦૬ ૮૦૭ ૮૦૮ ૮૦૯ ૮૧૦ ૮૧૧ ૮૧૨ ૮૧૩ ૮૧૪ ૮૧૫ ૮૧૬ ૮૧૭ ૮૧૮ ૮૧૯ ૮૨૦ ૮૨૧ ૮૨૨ ૮૨૩ ૮૨૪ ૮૨૫ ૮૨૬ ૮૨૭ ૮૨૮ ૮૨૯ ૮૩૦ ૮૩૧ ૮૩૨ ૮૩૩ ૮૩૪ ૮૩૫ ૮૩૬ ૮૩૭ ૮૩૮ ૮૩૯ ૮૪૦ ૮૪૧ ૮૪૨ ૮૪૩ ૮૪૪ ૮૪૫ ૮૪૬ ૮૪૭ ૮૪૮ ૮૪૯ ૮૫૦ ૮૫૧ ૮૫૨ ૮૫૩ ૮૫૪ ૮૫૫ ૮૫૬ ૮૫૭ ૮૫૮ ૮૫૯ ૮૬૦ ૮૬૧ ૮૬૨ ૮૬૩ ૮૬૪ ૮૬૫ ૮૬૬ ૮૬૭ ૮૬૮ ૮૬૯ ૮૭૦ ૮૭૧ ૮૭૨ ૮૭૩ ૮૭૪ ૮૭૫ ૮૭૬ ૮૭૭ ૮૭૮ ૮૭૯ ૮૮૦ ૮૮૧ ૮૮૨ ૮૮૩ ૮૮૪ ૮૮૫ ૮૮૬ ૮૮૭ ૮૮૮ ૮૮૯ ૮૯૦ ૮૯૧ ૮૯૨ ૮૯૩ ૮૯૪ ૮૯૫ ૮૯૬ ૮૯૭ ૮૯૮ ૮૯૯ ૯૦૦ ૯૦૧ ૯૦૨ ૯૦૩ ૯૦૪ ૯૦૫ ૯૦૬ ૯૦૭ ૯૦૮ ૯૦૯ ૯૧૦ ૯૧૧ ૯૧૨ ૯૧૩ ૯૧૪ ૯૧૫ ૯૧૬ ૯૧૭ ૯૧૮ ૯૧૯ ૯૨૦ ૯૨૧ ૯૨૨ ૯૨૩ ૯૨૪ ૯૨૫ ૯૨૬ ૯૨૭ ૯૨૮ ૯૨૯ ૯૩૦ ૯૩૧ ૯૩૨ ૯૩૩ ૯૩૪ ૯૩૫ ૯૩૬ ૯૩૭ ૯૩૮ ૯૩૯ ૯૪૦ ૯૪૧ ૯૪૨ ૯૪૩ ૯૪૪ ૯૪૫ ૯૪૬ ૯૪૭ ૯૪૮ ૯૪૯ ૯૫૦ ૯૫૧ ૯૫૨ ૯૫૩ ૯૫૪ ૯૫૫ ૯૫૬ ૯૫૭ ૯૫૮ ૯૫૯ ૯૬૦ ૯૬૧ ૯૬૨ ૯૬૩ ૯૬૪ ૯૬૫ ૯૬૬ ૯૬૭ ૯૬૮ ૯૬૯ ૯૭૦ ૯૭૧ ૯૭૨ ૯૭૩ ૯૭૪ ૯૭૫ ૯૭૬ ૯૭૭ ૯૭૮ ૯૭૯ ૯૮૦ ૯૮૧ ૯૮૨ ૯૮૩ ૯૮૪ ૯૮૫ ૯૮૬ ૯૮૭ ૯૮૮ ૯૮૯ ૯૯૦ ૯૯૧ ૯૯૨ ૯૯૩ ૯૯૪ ૯૯૫ ૯૯૬ ૯૯૭ ૯૯૮ ૯૯૯ ૧૦૦૦

૧૫. ૧) સધલી નકલમાં ૬ મલેછે. ૨) સધલી નકલમાં ૭૦૩ મલેછે. ૩) સધલી નકલમાં ૭૭૫ છે. ૪) સધલી નકલમાં ૭૭૬૩ છે. ૫) સધલી નકલમાં ૨૬૫ છે.

ચતુર્ભિઃ પ્રકારૈઃ પ્રવર્તતે ॥ ૧૯ ॥ તદ્યથા ૧ ॥ ૧૯ ॥ દ્વિતીયઃ ૨ ॥ ૧૯ ॥ તૃતીયઃ ૩ ॥ ૧૯ ॥ ચતુર્થઃ ૪ ॥ ૧૯ ॥ તત્ર પ્રથમઃ પ્રકારઃ પ્રતિપદમારભ્ય પૂર્ણિમાન્તઃ ૫ ॥ ૧૯ ॥ દ્વિતીયઃ પ્રકારઃ પ્રતિપદમારભ્ય અમાવાસ્યાન્તઃ ॥ ૧૯ ॥ તૃતીયઃ પ્રકારઃ પ્રતિપદમારભ્ય પૂર્ણિમાન્તઃ ॥ ૧૯ ॥ ચતુર્થઃ પ્રકારઃ પ્રતિપદમારભ્ય અમાવાસ્યાન્તઃ ॥ ૧૯ ॥ તત્ર પ્રથમદ્વિતીયયોઃ પ્રકારયોઃ પૂર્ણિમાન્તમાસ ઉપદિશ્યતે ॥ ૧૯ ॥ તૃતીયચતુર્થયોઃ પ્રકારયોરમાવાસ્યાન્તમાસ ઉપદિશ્યતે ॥ ૧૯ ॥ તત્ર પ્રથમતૃતીયયોઃ પ્રકારયોઃ પૂર્ણિમાન્તમાસ ઉપદિશ્યતે ॥ ૧૯ ॥ દ્વિતીયચતુર્થયોઃ પ્રકારયોરમાવાસ્યાન્તમાસ ઉપદિશ્યતે ॥ ૧૯ ॥ તત્ર પ્રથમદ્વિતીયતૃતીયચતુર્થેષુ પ્રકારેષુ પૂર્ણિમ

ಸಂಖ್ಯೆ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಅವರು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಸಂಬಳವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الزمن الواحد
في المكان الواحد على الصفة الواحدة في الشيء
الواحد موجودا ومعدوما ومتحركا وساكنا ولا
يجوز أن يكون الشيء الواحد في الزمن الواحد
في المكان الواحد على الصفة الواحدة في الشيء
الواحد متحركا وساكنا ولا يجوز أن يكون
الشيء الواحد في الزمن الواحد في المكان
الواحد على الصفة الواحدة في الشيء الواحد
متحركا ومتحركا ولا يجوز أن يكون الشيء
الواحد في الزمن الواحد في المكان الواحد
على الصفة الواحدة في الشيء الواحد ساكنا
وساكنا ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد
في الزمن الواحد في المكان الواحد على
الصفة الواحدة في الشيء الواحد متحركا
وساكنا ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد
في الزمن الواحد في المكان الواحد على
الصفة الواحدة في الشيء الواحد ساكنا
ومتحركا ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد
في الزمن الواحد في المكان الواحد على
الصفة الواحدة في الشيء الواحد متحركا
ومتحركا ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد
في الزمن الواحد في المكان الواحد على
الصفة الواحدة في الشيء الواحد ساكنا
وساكنا ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد
في الزمن الواحد في المكان الواحد على
الصفة الواحدة في الشيء الواحد متحركا
وساكنا ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد
في الزمن الواحد في المكان الواحد على
الصفة الواحدة في الشيء الواحد ساكنا
ومتحركا ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد
في الزمن الواحد في المكان الواحد على
الصفة الواحدة في الشيء الواحد متحركا
ومتحركا ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد
في الزمن الواحد في المكان الواحد على
الصفة الواحدة في الشيء الواحد ساكنا
وساكنا ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد
في الزمن الواحد في المكان الواحد على
الصفة الواحدة في الشيء الواحد متحركا
وساكنا ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد
في الزمن الواحد في المكان الواحد على
الصفة الواحدة في الشيء الواحد ساكنا
ومتحرك

ભગવન્-ન- ઉપલબ્ધ- અનેક- અવિકલ- અનુકૂલ- ભગવન્-
ત્વમેવ- ન ત્વ- કેવલા વા ત્વ- અનેકભવત્વમેવ- ભવા
ત્વમેવ- ન ત્વ- કેવલા વા ત્વ- અનેકભવત્વમેવ- ભવા
} ૪૧ ૬૪ } ૪૨ ૬૪ } ૪૩ ૬૪ } ૪૪ ૬૪ } ૪૫ ૬૪ } ૪૬ ૬૪ } ૪૭ ૬૪ } ૪૮ ૬૪ } ૪૯ ૬૪ } ૫૦ ૬૪ } ૫૧ ૬૪ } ૫૨ ૬૪ } ૫૩ ૬૪ }

ઉપર જે કંઈ કહેવામાં આવ્યું છે તેનો વિસ્તાર
બહોળો છે. એટલે જે મનુષ્ય તે વિસ્તારને
સમજવા ઇચ્છે તે આ ગ્રંથ વાંચે અને વાંચી
ચકાસી જોઈ પોતાને ખાતરી થયે પોતાને
સમજાયું છે એમ કહે. ૪૫ ૪૫ ૪૫

ژیەکیەوە ڕۆ هەڵدەستن ئەوانە دەڵێن ئەگەر ئێمە
ئەوەندە ئەوەندەمان ڕۆ دەدرێ ئەگەر ئەوەندەمان
ئۆتۆمبێلێک ئەوتۆ هەیە ئێمە ئەوەندە ژیانمان
ڕۆ دەدرێ ئەگەر ئێمە ئەوەندە ماڵمان هەیە
ئەوا ئێمە ئەوەندە ژیانمان ئەوەندە ڕۆ دەدرێ
ئەوا ئێمە ئەوەندە ماڵمان هەیە ئەوا ئێمە
ژیانمان ئەوەندە ڕۆ دەدرێ (ڕۆ) ئایە ئەمانە
ئەوەندە ئەوەندە نین هەندێ ئەوەندە ئەوەندە
ئەوەندە ئەوەندە نین ئەوەندە ئەوەندە ئەوەندە
ئەوەندە ئەوەندە

ભવાનીદાસ જે કરજણ ગામના રહેવાસી હતા તેમના પુત્ર
ગોકળદાસ જે સં ૧૮૩૬ ના વર્ષમાં ગુજરી ગયા તેમના પુત્ર
ગોકુળદાસ જે (સં) સત્તાવીસ માં ગુજરી ગયા તેમના પુત્ર
ગોપાળદાસ જે ૬૨ વર્ષ જીવ્યા તેમના નારણદાસ માં અત્રે આવી
વસ્યા છે તેમના પુત્ર ગોકળદાસ નારણદાસ ૧૯૫૧ માં ગુજરી
ગયા તેમના પુત્ર ગોપાળદાસ ૧૯૫૬ માં જન્મ્યા તેમના પુત્ર
ગોકળદાસ ૧૯૭૯ માં જન્મ્યા તેમના પુત્ર ગોપાળદાસ ૧૯૮૪
માં જન્મ્યા તેમના પુત્ર ગોકળદાસ ૧૯૮૭ માં જન્મ્યા તેમના
પુત્ર ગોપાળદાસ ૧૯૯૧ માં જન્મ્યા તેમના પુત્ર ગોકળદાસ
૧૯૯૪ માં જન્મ્યા તેમના પુત્ર ગોપાળદાસ ૧૯૯૭ માં જન્મ્યા
તેમના પુત્ર ગોકળદાસ ૨૦૦૦ માં જન્મ્યા તેમના પુત્ર
ગોપાળદાસ ૨૦૦૩ માં જન્મ્યા તેમના પુત્ર ગોકળદાસ ૨૦૦૬
માં જન્મ્યા તેમના પુત્ર ગોપાળદાસ

૫૨. ૧) બધાંથી નકલમાં આખ્યાન છે.

૫૨ } ૫૩ } (૧૫ મે ૬૦) ભવાનદાસ ૧૯૯૫ ના ૬૦ મે ૧૯૯૬ ના ૬૦ મે ૧૯૯૭ ના ૬૦ મે ૧૯૯૮ ના ૬૦ મે ૧૯૯૯ ના ૬૦ મે ૨૦૦૦ ના ૬૦ મે ૨૦૦૧ ના ૬૦ મે ૨૦૦૨ ના ૬૦ મે ૨૦૦૩ ના ૬૦ મે ૨૦૦૪ ના ૬૦ મે

ચોપાઈ ૪ ગાન્ન વિનતિ કરી પ્રેમ ભરી ભારી ૪ ભાખ્યો ભેદ ભવિષ્યનો ૪ ભાખ્યો ભેદ ભવિષ્યનો ૪ {3 3} ભાખ્યો ભેદ ભવિષ્યનો ૪ ભાખ્યો ભેદ ભવિષ્યનો ૪ ભાખ્યો ભેદ ભવિષ્યનો ૪ ભાખ્યો ભેદ ભવિષ્યનો ૪ {2 2} ભાખ્યો ભેદ ભવિષ્યનો ૪ ભાખ્યો ભેદ ભવિષ્યનો ૪ ભાખ્યો ભેદ ભવિષ્યનો ૪ ભાખ્યો ભેદ ભવિષ્યનો ૪

(૧૬૧) ૪ ૐ ભાવ ભાવ ૫૬ ભાવ ભાવ ૪ ભાવ ભાવ ૪ {1 1}

ભાવ ભાવ ૪ ભાવ ભાવ ૪ ભાવ ભાવ ૪

૧૨ 12 ૧૦૬૦૬૬૬૬ ૭૦૬૦૬૦૬૦ ૭૦૬૦૬૦૬૦ ૭૦૬૦૬૦૬૦

૧૨. ૧) આમ્બે જગોમ્બે નકલ કરનારની ભુલથી ૧૧ મા ફકરામાની બેબારત બેવરાએલી હતી, અને તે સબબી નકલમાં લખાએલી હતી, પણ હમોમ્બે તે બેવરાલી બેબારતને અતરેથી કાઢાડી નાંખીને ૧૨ મા ફકરો શુધારેલો છે.

{٩ ١} (١٠٦) ۞ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ

{٢ ٣} حَتَّى إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

{٣ ٤} لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

{١ ٢} (١٠٧) ۞ الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

ભાવાર્થ ॥ ૐ

ભાવાર્થ ॥ ૐ

ભાવાર્થ ॥ ૐ

ولد اللہ الرحمن الرحیم وبہ نستعین ۞ الحمد للہ رب العالمین والصلوٰۃ والسلام علی سید المرسلین وعلی آلہ وصحبہ اجمعین ۞ اما بعد فقد وقع الاستفتاء عن اشخاص یقولون بالتقلید ویوجبونہ علی کل احد ویقولون ان الاجتہاد قد انسد بابہ من اربعمائۃ سنۃ او اکثر ویقولون ان الاحکام الشرعیۃ التی یعمل بہا الیوم ہی ما دونہ المجتہدون المطلقون من الائمۃ الاربعۃ ومن غیرہم ممن کان قبلہم ویقولون ان ہذہ الاحکام ہی التی کان یعمل بہا الصحابۃ والتابعون ومن بعدہم من السلف الصالحین ویقولون ان ہذہ الاحکام ہی التی کان یعمل بہا سید المرسلین صلی اللہ علیہ وسلم ویقولون ان ہذہ الاحکام ہی التی نزل بہا الوحی من رب العالمین ۞ ہل ہذا الذی یقولون ہو الحق الذی لا یجوز لاحد ان یقول بغیرہ ام لا ۞ وہل ہذا الذی یقولون ہو الذی کان علیہ الصحابۃ والتابعون ومن بعدہم من السلف الصالحین ام لا ۞ وہل ہذا الذی یقولون ہو الذی کان یعمل بہ سید المرسلین صلی اللہ علیہ وسلم ام لا ۞ وہل ہذا الذی یقولون ہو الذی نزل بہ الوحی من رب العالمین ام لا ۞ وہل یجوز لاحد ان یقول بغیرہ ام لا ۞ وہل یجوز لاحد ان یعمل بغیرہ ام لا ۞ وہل یجوز لاحد ان یفتی بغیرہ ام لا ۞ وہل یجوز لاحد ان یحکم بغیرہ ام لا ۞ وہل یجوز لاحد ان یعلم بغیرہ ام لا ۞ وہل یجوز لاحد ان یتعلم بغیرہ ام لا ۞ وہل یجوز لاحد ان یعلم بغیرہ ام لا ۞ وہل یجوز لاحد ان یتعلم بغیرہ ام لا ۞ وہل یجوز لاحد ان یعمل بغیرہ ام لا ۞ وہل یجوز لاحد ان یفتی بغیرہ ام لا ۞ وہل یجوز لاحد ان یحک

ا٥-٥١ ٥-٥٥-٥ ۞
٥٥٥ ١٥١٥١١ ١١١ ٥٥١٥ ٥١٥٥١ ٥١٥ ٥١٥١ ٥٥٥-٥٥٥٥١١
٥٥٥ ٥١٥١١١١ ٥١٥ ٥٥٥١ ٥٥٥١ ٥١٥ ٥٥٥-٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥
٥٥٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ١٥٥١ ٥١٥١١١
٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥

اسلامی معاشرہ کے ہر فرد پر لازم ہے کہ اس کی حفاظت کرے اور اس پر آنچ نہ آنے دے کہ وہ کسی بے گناہ کے خون سے اپنے ہاتھ رنگین کرے۔

{ ۲ } اسلام نے ہر شخص کو جان و مال کی حفاظت کا حق دیا ہے۔

قصاص کا بیان

{ ۱ } (۱۶۴) جو شخص کسی مسلمان کو عمداً قتل کرے اور اس کے ورثاء قصاص کا مطالبہ کریں تو اس پر قصاص واجب ہے۔

قصاص کا بیان ۱۱

{ ۱ } (۱۶۱) جو شخص کسی مسلمان کو قتل کرے اور اس کے ورثاء قصاص کا مطالبہ کریں تو اس پر قصاص واجب ہے۔

{ ۲ } اسلام نے ہر شخص کو جان و مال کی حفاظت کا حق دیا ہے۔

ايكو ه-مدن مولوي اكبرى ﴿ اسمى ذوالجلال والاكرام ستاره
اثر هر چيز هست از نور او پيدا شده ستاره ه-مدسكو
ستاره ه-مدسكو اسمى مقدس ستاره ه-مدسكو ستاره
ه-مدسكو ستاره ه-مدسكو

ઉપરના પ્રકારમાં ચાર ગોળાઓ ; દરેકનાં કેન્દ્રો સમરૂપ ; દરેક ગોળાની ત્રિજ્યા ૧ ; ગોળાઓનાં કેન્દ્રોને જોડતી રેખાઓ ૧૨ ; ગોળાઓનાં કેન્દ્રોને જોડતી રેખાઓથી બનતા ત્રિકોણો ૮ ; ગોળાઓનાં કેન્દ્રોને જોડતી રેખાઓથી બનતા ચતુષ્કોણો ૩ ; ગોળાઓનાં કેન્દ્રોને જોડતી રેખાઓથી બનતા ષટ્કોણો ૧ ; ગોળાઓનાં કેન્દ્રોને જોડતી રેખાઓથી બનતા ઘનનું ઘનફળ ૨ ; ગોળાઓનાં કેન્દ્રોને જોડતી રેખાઓથી બનતા ઘનનું પૃષ્ઠફળ ૨ ; ગોળાઓનાં કેન્દ્રોને જોડતી રેખાઓથી બનતા ઘનના ખૂણાઓ ૪ ; ગોળાઓનાં કેન્દ્રોને જોડતી રેખાઓથી બનતા ઘનના ધારો ૬ ; ગોળાઓનાં કેન્દ્રોને જોડતી રેખાઓથી બનતા ઘનના ચહેરા ૪ ; ગોળાઓનાં કેન્દ્રોને જોડતી રેખાઓથી બનતા ઘનના ચહેરાઓનું ક્ષેત્રફળ ૪ ; ગોળાઓનાં કેન્દ્રોને જોડતી રેખાઓથી બનતા ઘનના ચહેરાઓનો પરિમાણ ૬ ; ગોળાઓનાં કેન્દ્રોને જોડતી રેખાઓથી બનતા ઘનના ચહેરાઓનો ઢોળાવ ૧૨

(૧૬૧) ૐ ક્રીં ક્રીં ક્રીં

ઇતિશ્રી રાજ ૫ ૐ

{૧
૧} ૫ ૐ ૐકારાદિ ૐકારાંત ૐકારમધ્યે સર્વ વ્યાપક ૐકાર ૐકારમાં સર્વ
ત્રણ ૐકાર ૐકારમાં સર્વ ત્રણ ૐકાર ૐકારમાં સર્વ ત્રણ ૐકાર ૐકારમાં
સર્વ ત્રણ ૐકાર ૐકારમાં સર્વ ત્રણ ૐકાર ૐકારમાં સર્વ ત્રણ ૐકાર
ૐકારમાં સર્વ ત્રણ ૐકાર ૐકારમાં સર્વ ત્રણ ૐકાર ૐકારમાં સર્વ

(૧૬૯) ॐ ઝ્રી ઋષભદેવ સ્વામિને નમઃ ॥ {1
ઋષભ ગણધર સગરાદિ ગણધાર પ્રભાવક પ્રવચનાય ॥ {2
ગણધર ૐ ઝ્રી ઇંદ્રભૂતિ ગૌતમાય નમઃ ॥ {3

૩. ૧) સાથેની નકલમાં જ મળે છે.

૧ ૧ ૧

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في الوقت الواحد
في المكان الواحد على الوجه الواحد
موجودا ومعدوما ومتحركا وساكنا
وقائما وقاعدا وعالما وجاهلا
وقادرا وعاجزا وما أشبه ذلك
من المتضادات

(۱۷۱) ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد في
حالة واحدة في مكانين

{ ૩૩ } ઋષભ ૐ ઓવન-ન-ૠમા મા ૧૧ નમસ્ત મધ્યમ ૧૧૧

ગા૰ ૧૨૬૮ તમ ૧૨૬૮ ૭ ૭ ૭

ક્ષેત્રફળમાં જે અંતર તે તફાવત તે વધારાનું ક્ષેત્રફળ
અંદર જે ક્ષેત્રફળમાં ઘનફળમાં તફાવત વધારાનું તેમાં
વધતું જે લંબચોરસ વધતું ક્ષેત્રફળ ઘટતું ક્ષેત્રફળ
૧ ૪ } ક્ષેત્રફળ ઘનફળમાં ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ
ક્ષેત્રફળ ઘનફળમાં ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ
ક્ષેત્રફળ ઘનફળમાં ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ
જે વધતું ઘનફળ તફાવત ઘનફળમાં વધારાનું ઘનફળ
જે ક્ષેત્રફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ
ઘટતું ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ
ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ
૨ ૩ } ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ
ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ
ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ
ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ
ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ

ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ
ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ
ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ
૧ ૧ } ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ ક્ષેત્રફળ ઘનફળ (૧૭૪)

---

૨. ૧) સાચવી નકલમાં ઉપરની લાઈન મળતી નથી.
૩. ૧) સાચવી નકલમાં ૬૪ ને ૬૩ કરીને ભળાણ કરેલું છે.

ಅಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರವು ಕಠಿಣ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಿದೆ ಎಂದು ಸಚಿವರು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು.

೨೦. ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್ (ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು) : ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೇಳಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವ ಮೊದಲು ಸಭೆಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಳೆದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೭೫ ಲಕ್ಷ ಇತ್ತು. ಈ ವರ್ಷ ಅದು ೭೩ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಅಂದರೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಈ ವರ್ಷ ೨ ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೨ ಲಕ್ಷ ಇತ್ತು. ಈ ವರ್ಷ ಅದು ೧೪ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಏರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ೨ ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಪೋಷಕರು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಲವು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಸರ್ಕಾರವು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ೧೫೦ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಈ ವರ್ಷ ೧೫೦ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ೩೦೦ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವು ಸುಮಾರು ೬೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶೌಚಾಲಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಟದ ಮೈದಾನಗಳನ್ನು ಒದಗ

આએ પુસ્તક ચોથાંને છપાતાં થએલી ભુલને લગતું પેહલવી શુદ્ધી પત્રક.

સફો.	સતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૧૬૩	૧૬	.. ..	.. ..
૧૬૪	૪	.. ..	.. ..
..	૧૨	.. ..	.. ..
..	૧૩	.. ..	.. ..
૧૬૫	૨	.. ..	.. ..
૧૬૭	૧૦	.. ..	.. ..
૧૬૮	૨૦	.. ..	.. ..
..	૨૨	.. ..	.. ..
૧૭૨	૫	.. ..	.. ..
૧૮૦	૧૪	.. ..	.. ..
..	૧૬	.. ..	.. ..
૧૮૧	૧૭	.. ..	.. ..
..	૨૦	.. ..	.. ..
૧૮૨	૫	.. ..	.. ..
..	૧૧	.. ..	.. ..
૧૮૩	૧૭	.. ..	.. ..
૧૮૪	૧૫	.. ..	.. ..
..	૨૧	.. ..	.. ..
૧૮૬	૧૫	.. ..	.. ..
૧૮૭	૭	.. ..	.. ..
..	૧૪	.. ..	.. ..
૧૯૨	૪	.. ..	.. ..
..	૨૦	.. ..	.. ..
૧૯૩	૬	.. ..	.. ..
..	૧૩	.. ..	.. ..
૧૯૫	૧૭	.. ..	.. ..
૧૯૯	૧૪	.. ..	.. ..
૨૦૦	૧૬	.. ..	.. ..
૨૦૯	૯	.. ..	.. ..
..	૧૨	.. ..	.. ..
..	૨૧	.. ..	.. ..

۞ ઇતિ-ભિ-ઇતિહાસ-ર .

{ 62 } ૧૬ . ૧૬૫ (૨) ૫૬૬-ર . સમ્પૂર્ણ-ર-ર . ૨૬-૨૬૬૬૬ . ૨૬-૨૬૬૬૬ . ૨૬૬૬૬

ومن سعادته. من-سعادته. ومن-سعادته. ومن-سعادته. ومن

ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ. ೫೫೫ನೆ. ಪೂರ್ವಾಹ್ನ-ಅಪರಾಹ್ನಗಳು. ಸಾಲು. ಪೂರ್ವಾಹ್ನ-
ಮಧ್ಯಾಹ್ನ-ಅಪರಾಹ್ನಗಳು. ಸಾಲು. ಪೂರ್ವಾಹ್ನ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ. ಅಪರಾಹ್ನ

૧૬	૧૫	૧૪	૧૩	૧૨	૧૧	૧૦	૯	૮	૭	૬	૫	૪	૩	૨	૧	ક્રમાંક.
૧૬	૧૫	૧૪	૧૩	૧૨	૧૧	૧૦	૯	૮	૭	૬	૫	૪	૩	૨	૧	અક્ષર.
૧૬	૧૫	૧૪	૧૩	૧૨	૧૧	૧૦	૯	૮	૭	૬	૫	૪	૩	૨	૧	માત્રા.
૧૬	૧૫	૧૪	૧૩	૧૨	૧૧	૧૦	૯	૮	૭	૬	૫	૪	૩	૨	૧	ક્રમાંક.
૧૬	૧૫	૧૪	૧૩	૧૨	૧૧	૧૦	૯	૮	૭	૬	૫	૪	૩	૨	૧	અક્ષર.
૧૬	૧૫	૧૪	૧૩	૧૨	૧૧	૧૦	૯	૮	૭	૬	૫	૪	૩	૨	૧	માત્રા.

૧–૨૦ ૨૧–૪૦ ૪૧–૬૦ ૬૧–૮૦ ૮૧–૧૦૦ ૧૦૧–૧૨૦ ૧૨૧–૧૪૦ ૧૪૧–૧૬૦ ૧૬૧–૧૮૦ ૧૮૧–૨૦૦ ૨૦૧–૨૨૦ ૨૨૧–૨૪૦ ૨૪૧–૨૬૦ ૨૬૧–૨૮૦ ૨૮૧–૩૦૦ ક્રમાંક.

૧–૨૦ ૨૧–૪૦ ૪૧–૬૦ ૬૧–૮૦ ૮૧–૧૦૦ ૧૦૧–૧૨૦ ૧૨૧–૧૪૦ ૧૪૧–૧૬૦ ૧૬૧–૧૮૦ ૧૮૧–૨૦૦ ૨૦૧–૨૨૦ ૨૨૧–૨૪૦ ૨૪૧–૨૬૦ ૨૬૧–૨૮૦ ૨૮૧–૩૦૦ અક્ષર.

૧–૨૦ ૨૧–૪૦ ૪૧–૬૦ ૬૧–૮૦ ૮૧–૧૦૦ ૧૦૧–૧૨૦ ૧૨૧–૧૪૦ ૧૪૧–૧૬૦ ૧૬૧–૧૮૦ ૧૮૧–૨૦૦ ૨૦૧–૨૨૦ ૨૨૧–૨૪૦ ૨૪૧–૨૬૦ ૨૬૧–૨૮૦ ૨૮૧–૩૦૦ માત્રા.

(١٣٨) ۞ بسم الله الرحمن الرحيم. الحمد لله رب العالمين. الرحمن الرحيم. مالك يوم الدين. اياك نعبد واياك نستعين. اهدنا الصراط المستقيم. صراط الذين انعمت عليهم. غير المغضوب عليهم ولا الضالين. آمين.

ಕಾಲ್ಪನಿಕ-ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ◎

೧. ಸಮಾನ. ಅಂತರ. ಕೋನ. ಸಮಕೋನ. ಲಂಬ. ಲಂಬರೇಖೆ. ಲಂಬಾರ್ಧಕ. ಲಂಬಕೋನತ್ರಿಭುಜ. ಲಂಬಕೋನತ್ರಿಭುಜದ ಭುಜ. ಕರ್ಣ. ಲಂಬಕೋನತ್ರಿಭುಜದ ಕರ್ಣ. ಲಂಬಕೋನತ್ರಿಭುಜದ ಲಂಬ. ಲಂಬಕೋನತ್ರಿಭುಜದ ಆಧಾರ. ಲಂಬಕೋನತ್ರಿಭುಜದ ಎತ್ತರ. ಲಂಬಕೋನತ್ರಿಭುಜದ ಪರಿಮಿತಿ. ಲಂಬಕೋನತ್ರಿಭುಜದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ. ಲಂಬಕೋನತ್ರಿಭುಜದ ಕರ್ಣ ಮತ್ತು ಒಂದು ಭುಜ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಉಳಿದ ಭುಜ. ಲಂಬಕೋನತ್ರಿಭುಜದ ಕರ್ಣ ಮತ್ತು ಒಂದು ಭುಜ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಲಂಬಕೋನತ್ರಿಭುಜದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ. ಲಂಬಕೋನತ್ರಿಭುಜದ ಕರ್ಣ ಮತ್ತು ಒಂದು ಭುಜ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಲಂಬಕೋನತ್ರಿಭುಜದ ಎತ್ತರ. ಲಂಬಕೋನತ್ರಿಭುಜದ ಕರ್ಣ ಮತ್ತು ಒಂದು ಭುಜ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಲಂಬಕೋನತ್ರಿಭುಜದ ಪರಿಮಿತಿ

ಕೊಂ. ೨೯೯೫೩೯೬೬೮೮೮ ಪ್ರ

ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ. ೫೬. ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ. ಸಾ-ಪ್ರಕಾ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ. ೨೯೯೫-೯೬. ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ. ಸಾ-ಪ್ರಕಾ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ

{ ۱ ۱ } (۱۴۱) ۞ ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶.
۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶.

۞ ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶.

{ ۲ ۲ } ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶. ۶۳۶.

(۱۴۲) ۞ ઉપવાસ. ઇચ્છવાદ્રસ. ચાર. બોલવાદ્રસ. ૩૫. 1 6

ઇન્દ્રિયજય-વિષે ૞

2 2 (૩૬) ૫. ઇચ્છવાદ્રસ. ચાર. બોલવાદ્રસ. ઉપદેષ્ટાવિષે. ઉપદેષ્ટા. ચાર. ઉપદેશવાદ્રસ. ચાર. ઉપદેશવાદ્રસ-૮. ચાર. ઉપદેશવાદ્રસ. ચાર. ઉપદેશવાદ્રસ. ચાર. ઉપદેશવાદ્રસ

ಅಂಕಣ. ಅಂಕಿ. ಅಂಕೆ. ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲದ. ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲದವನು. ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲದವರು. ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲದವಳು. ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲದವಳೆ. ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲದವಳೇ. ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲದವಾದ. ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲದವೆ. ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲದವೇ. ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ. ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆಯೆ. ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆಯೇ. ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲದೊಡೆ. ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲದೊಡೆಯೆ. ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲದೊಡೆಯೇ. ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲದೊಡೆಯೊ. ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲದೊಡೆಯೋ. ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲದೊಡೆಯೌ

ಅಂಗಡಿಯ. ಪಂಚಾಂಗಕರ್ತನು ಅಂ. ೪೫೦೦ನೆಯ. ಪಕ್ಷ. ಪಂಚಾಂಗವನ್ನು ಪಂಚಾಂಗ. ಪಂಚಾಂಗವನ್ನು ಪಂಚಾಂಗವನ್ನು

{ ٢ / ٢ } ... ...

(۱۴۴) ۞ ઽનઙ્ગ. ભ૯-૮ ઽઙ્ગ. ઉ૯ઽ૯ઽ. ૮૯-૮ઽ૯ઽ. ૮૯ઽ૯ઽ. ૮૯ઽ૯ઽ૯ઽ

ಕಾಣ್ಮ. ಕಾಱ್ಱ. ಗಳಿಯಾಗುಮಾಗಿ. ಎಸಕಿನಿಂದ. ಗಳಿಯಾಗಿರ್ದ. ಇಸಿವ-
10 01 ಡಂ. ಕಾಱ್ಱ. ಇಂಥ. ಎಸಕಿಂದ. ಎಂ. ಕಾಱ್ಱ ಎಂದ. ಎಂ. ತಿಳಿ-
6 9 ಇಂದಿಗೆಯಿಂದ. ಗಳಿಯಾಗಿರ್ದ. ಇಸಿವ-ಲಿನ-ರ. ಎಂದ ಎಂ. ಗಳಿಯಾಗಿರ್ದ.
8 7 ನಿಂದಿಗೆಯಿಂದ. ಗಗಗಳಿಯಾಗಿ. ಎಂ. ಗಳಿಂ. ಕಾಱ್ಱ. ಎಸಿಯಾಗಿ.
7 6 ಗಂದಿಗೆ-ಎಸಕಿರ್ದ. ಇಸಿವ್ಯ. ಇಸಿಂದ. ಎಸಿಂ ಎಂ. ಕಾಱ್ಱ. ಗಿಗಿ-
ಲಿನ ಕಾಣ್ಮ. ಎಸಿಗಿಂದ. ಅಂಗಿಗಿಯಾಗಿರ್ದ. ಗಳಿಂ. ಕಾಱ್ಱ. ಗಿಗಿಯಾಗಿರ್ದ.
ಎಂ. ಕಾಱ್ಱ. ಇಂಥಗಿಯಾಗಿ. ಎಂ. ಕಾಱ್ಱ. ಎಂದ. ಗಿಗಿಯಾಗಿರ್ದ.

ಕಿಂದಿಗೆಯಾಗಿ. ಎಸಿಯಾಗಿ. ಇಗಿ. ಇಂಥಿಯಾ-ರ. ಎಸಿಯಾ-ಗಿಂ ಕಿ
ಗಿಂದಿಗೆಯಾಗಿ. ಎಸಿಯಾಗಿ. ಇಗಿ. ಇಂಥಿಯಾ-ರ. ಎಸಿಯಾ-ಗಿಂ ಕಿ
ಎಂ. ಗಿಂಗಿಯಾಗಿ. ಎಗಿ. ಇಂಥಿ. ಎಸಿಂದ. ಎಸಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ. ಗಿಂಗಿ-
ಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ. ಗಿಂಗಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ. ಗಿಂ. ಎಸಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ.
3 2 ಗಿಂಗಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ. ಗಿಂಗಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ. ಗಿಂ. ಎಸಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ.
1 ಗಿಂಗಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ. ಗಿಂಗಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ. ಗಿಂ. ಎಸಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ.
(೬೫) ಗಿಂಗಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ. ಗಿಂಗಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ. ಗಿಂ. ಎಸಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ.

ಗಿಂಗಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ. ಗಿಂಗಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ. ಗಿಂ. ಎಸಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ.
ಗಿಂಗಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ. ಗಿಂಗಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ. ಗಿಂ. ಎಸಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ.
ಗಿಂಗಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ. ಗಿಂಗಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ. ಗಿಂ. ಎಸಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ.
3 3 ಗಿಂಗಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ. ಗಿಂಗಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ. ಗಿಂ. ಎಸಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ.
ಗಿಂಗಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ. ಗಿಂಗಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ. ಗಿಂ. ಎಸಿಯಾಗಿರ್ದ. ಎಂ.

{11 99} ಅಗ್ನಿ ಮಾ ಮೊದಲಾದ ಸಪ್ತ ಮಾತೃಕೆಯರು ಮತ್ತು ಗಣಪತಿ ಇವರ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವು. {12 92} ಸಪ್ತಮಾತೃಕೆಯರ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಮತ್ತು ಗಣಪತಿಯ ಪ್ರತಿಮೆಯು ಇವುಗಳು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾಗಿರುವವು.

{1 1} (۱۴۷) ಅಗಸ್ತ್ಯ. ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ. ಅಗಸ್ತ್ಯಪುರ. ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವು. ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವು.

{2 2} ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವು. ಅಗಸ್ತ್ಯಪುರ. ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ. ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವು. {3 3} ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವು. ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವು. ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ. ಅಗಸ್ತ್ಯಪುರ. ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವು. {4 4} ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ. ಅಗಸ್ತ್ಯಪುರ. ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವು. ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವು. {5 5} ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವು. ಅಗಸ್ತ್ಯಪುರ. ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ. {6 6} ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವು. ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವು. ಅಗಸ್ತ್ಯಪುರ. ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ. {7 7} ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ. ಅಗಸ್ತ್ಯಪುರ. ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವು. ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವು. {8 8} ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವು. ಅಗಸ್ತ್ಯಪುರ. ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ. ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ. ಅಗಸ್ತ್ಯೇಶ್ವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವು

ربيع. ٢٤. في. ٢٤-٢٥ ٢٤ ٢٤ ٢٤

ಕಾಲಕ್ಕೆ. ಸಾಧು ಬಿಡದೆ ॥

ಮಾಡಿದ. ಕೆಟ್ಟ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದವನು-ರ. ಪಾಪಿ. ಅಧಮ. ಅಧಮನು. ಕೆಟ್ಟವನು. ಪಾಪಿಷ್ಠನು. ಕಾಲನು. ಯಮನು. ಯಮನಿಂದ. ಕಾಲನಿಂದ. ಕೆಟ್ಟವನು-ರ. ಪಾಪಿ

{1 6} (١٤٩) ૐ ગણપતિ. ઉત્પત્તિ. કૈલાસનાથ. ઉમા. વરદાયક. ગજાનન. ઉમાપુત્ર. વિઘ્નહરણ. ઉમા. ગણેશ્વર. ગણપતિ. ગજમુખ. ગણાધિપતિ. ગણેશ્વરવિદ્યા. ઉમા.

{2 2} ગણેશ(મ) પૂજા. ગણેશ. ઉત્પત્તિ. ગજાનન. ગણેશ્વર. ગણેશપુરાણ. ગણેશ્વરવિદ્યા. ઉમા. ગણપતિ. ગણેશ્વરવિદ્યા. ગણેશ્વર. ગણપતિ. ગણેશ્વરવિદ્યા. ઉમા. ગણેશ્વરપુરાણ. ગણેશ્વર. ગણપતિ. ગણેશ્વરવિદ્યા. ઉમા

{12 / 13} ચિત્ર. ચિત્રકાર. ચિત્રકામ. ચિત્રકૂટ. ચિત્રપટ. ચિત્રવિચિત્ર. ચિત્રશાળા. ચિત્રસારિકા. ચિત્રાંગદા. ચિત્રાંગદ. ચિત્રાંગદા. ચિત્રાંગદ. ચિત્રાંગદા. ચિત્રાંગદ

ومن . ومن . ومن .

{٩٤ ٤٤٤

ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ರ. ಅಸಂಖ್ಯ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ. ಲೋಕ-ತ್ರಯ. ಲೋಕ-ತ್ರಯ ☉ ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ಶತ-ಸಹಸ್ರ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಕ. ಸಕಲ-ಲೋಕ-ವಂದ್ಯ. ಲೋಕಾಗ್ರ. ಲೋಕಾಗ್ರ-ನಿವಾಸಿ. ಲೋಕಾಗ್ರ-ಶಿಖರ-ಸ್ಥಿತ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಕ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿನಿ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿನೀ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿನೇ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯೇ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯೈ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯೊ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯೌ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಮ್. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸು. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಮ್. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸು. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಮ್. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸು. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಮ್. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸು. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಮ್. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸು. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಮ್. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸು. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಮ್. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸು. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಮ್. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸು. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಮ್. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸು. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಮ್. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸು. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಮ್. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸು. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಮ್. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸು. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸು. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸು. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸು. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸು. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸು. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸು. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸು. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಃ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಸ್ವಾಂ. ಲೋಕಾಲೋಕ-ಪ್ರಕಾಶಿಯಾಸ್ವ

(۱۵۳) ۞ ઉત્તરા. ઉત્તમા. ત્રાત્રિ. ઉત્તમ-ત્રિ. ઉત્તમ-ત્રિ ૞ ૧૧ ૧૨
ઉત્તમા. ઉત્તમા. ત્રાત્રિ. ઉત્તમ-ત્રિ. ઉત્તમ-ત્રિ ૞ ૨૧ ૨૨

---

(۱۵۴) ૞ ઉત્તરા. ઉત્તમા. ત્રાત્રિ. ઉત્તમ-ત્રિ. ઉત્તમ-ત્રિ ૞ ૧૧ ૧૨
ઉત્તમા. ઉત્તમા. ત્રાત્રિ. ઉત્તમ-ત્રિ. ઉત્તમ-ત્રિ ૞ ૨૧ ૨૨

૞ ઉત્તમા. ઉત્તમા. ત્રાત્રિ. ઉત્તમ-ત્રિ. ઉત્તમ-ત્રિ
ઉત્તમા. ઉત્તમા. ત્રાત્રિ. ઉત્તમ-ત્રિ. ઉત્તમ-ત્રિ

ಕೆ. ಕೆಂಪು. ಕೆಂಪಗೆ. ಕೆಂಪಗೆ. ಕೆಂಪು-ಹಸಿರುಗಲ್ಲಿನಸಾರಣೆ. ಕಾಲುವೆ. ಕೆಂಪು-ಮಿಶ್ರಿತವಾದ ಕಲ್ಲಿನ ಪುಡಿ. ಕೆಂಪಗೆ. ಕೆಂಪು. ಕಲ್ಲಿನ ಪುಡಿ. ಕೆಂಪಗೆ. ಕೆಂಪು. ಕೆಂಪಗೆ. ಕೆಂಪು. ಕೆಂಪಗೆ. ಕೆಂಪು

{ 1 / 2 } (۱۵۱) ۞ عدوی. وبای-ی. مکروبهای-ی. مولیکول. قیم. اسکلت. قیم-ی. ۞ ۱۵۲. اسم. اسم. قیم-ی. اسم. اسم. اسم

{ ١ ١ } (١٥٦) ❁ ઝણગ. ધમણ્ધનાબ્યમાત્. ધમ. ધમ. ઝાલ્ધનાબ્ય-
બ્યમાત્ર. ધનાત્. ધમ. ઝબ્ધનાનાત્; ણ્ધમ્ધનાબ્યમાત્.
ધમ. ધમ્ધનાબ્યમાત્. ધમ. ધમ્ધનાબ્યમાત્. ધમ.

ಗಿಂ. ಪೇಳ್ದ. ೩೫. ಪ್ರಕೃತಿಯ-ರ. ಪೃಥಮ-ರಿಗೆ ❀
ನಿಂ-ರ. ಭೂಮಿಪಾಲರು. ಹೊಗಳಿದರು. ಗಿಂ.
ನಿಷ್ಕಳಂಕರಾದ . ಅಂಥವರು . ನಿಷ್ಕಳಂಕರೆಂದರೆ . ಲೋ-
ಕಪೂಜ್ಯರು . ಪೂಜೆಗೆ ಯೋಗ್ಯರು . ಪೂಜಾರ್ಹರು . ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವವರು .
ಪೂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು . ಪೂಜಾರ್ಹರು . ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವವರು . ಪೂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು .
ಪೂಜಾರ್ಹರು . ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವವರು . ಪೂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು . ಪೂಜಾರ್ಹರು .
ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವವರು . ಪೂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವ

ಅಲ್ಲಿಂದ. ಅಲ್ಲಿಗೆ. ಅಲ್ಲಿಯ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗಿನ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯೇ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯೊ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯೋ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯೇ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯೊ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯೋ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೇ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೊ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೋ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೇ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೊ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೋ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೇ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೊ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೋ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೇ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೊ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೋ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೇ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೊ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೋ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೇ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೊ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೋ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೇ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೊ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೋ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೇ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೊ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೋ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೇ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೊ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೋ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೇ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೊ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೋ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೇ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೊ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೋ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೇ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೊ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೋ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೂ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆಯಾದರ

ಅಂಗಾಲು. ಅಂಗಿ. ಅಂಗಿಪಾಪ. ಅಂಗಿಯಾಳು. ಅಂಗಿಸು. ಅಂಗೈ. ಅಂಗೈಯಗಲ. ಅಂಗೈಯಗಲದಲ್ಲಿ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿಡು. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿಡುವಂತೆ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿಯ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿಯೇ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿಯೇಕೆ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿಯೇಕೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿಯೇಕೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡು. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿಯೇಕೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿಯೇಕೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವವ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿಯೇಕೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವವನು. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿಯೇಕೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವವನೆ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿಯೇಕೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವವನೆಯೆ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿಯೇಕೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವವನೆಯೆಂದು. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿಯೇಕೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವವನೆಯೆಂದು ಅರಿ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿಯೇಕೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವವನೆಯೆಂದು ಅರಿಯದೆ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿಯೇಕೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವವನೆಯೆಂದು ಅರಿಯದೆ ಹೋ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿಯೇಕೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವವನೆಯೆಂದು ಅರಿಯದೆ ಹೋದ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿಯೇಕೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವವನೆಯೆಂದು ಅರಿಯದೆ ಹೋದೆ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿಯೇಕೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವವನೆಯೆಂದು ಅರಿಯದೆ ಹೋದೆಯಲ್ಲ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿಯೇಕೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವವನೆಯೆಂದು ಅರಿಯದೆ ಹೋದೆಯಲ್ಲ ಮೂಢ

14 15 ಕೊಂ. ಸಂಜೆಗೆಂಪಾದ. ಕೊಂ. ಅಲ್ಲಿ-ಲ್ಲಿ. ಅಪ್ಪಿಕೊ. ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂ-ಕೊಂ. ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ. ಕೊಂಡಿಗೆ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿಯೆ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿಯೆಯೆ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿಯೆಯೆಯೆ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿಯೆ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿಯೆ. ಕೊಂಡಿಗೆಯಿಂದಾಗಿಯೆ

ಅಸಾಧಾರಣ-ಗಾಂಭೀರ್ಯವುಳ್ಳ. ಅಪಾರವಾದ-ಅ. ಅಪೂರ್ವ. ಅಭಿ-ಅಪೂರ್ವವಾದ. ಅಪೂರ್ವವಾದ-ಅ. ಅಪೂರ್ವವಾದ-ಅಪೂರ್ವವಾದ

ಮೆಗಿ. ಕೀರ್ತಿ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ. ಕೀರ್ತಿಸಿದ. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಿದ. ಮಾಡಿ. ಕೀರ್ತಿ. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಿದ-ಮಾಡಿದ. ಕೀರ್ತಿಸಿದ-ಮಾಡಿದ

ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು. ಕಾಲುಜಾರಿ. ಬಿದ್ದು. ಕಾಲು ಮುರಿದುಕೊಂಡಿತು. ಕಾಲುಮುರಿದುಕೊಂಡಿತು-ದ. ಕಾಲು

ಕೊಡಲಿ. ಕೊಡಲಿಯಿಂದ ಕಡಿ. ಕಡಿಯುವ ಆಯುಧ. ಕೊಡಲಿಯಿಂದ

{ 32 / 33 } ۞ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰

ಸಂಸ್ಕೃತ ಕೀರ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ-ಸೀಮೆಯ
ನಿವಾಸಿಗಳಾದ . ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾಧವಭಟ್ಟರ ಮಗ . ಕೀರ್ತಿಯಿಂದ
ಶೋಭಿಸುವ . ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಭಟ್ಟ . ಅವನ ಮಗ . ಶ್ರೀಮಾನ್
ಸೂರ್ಯಭಟ್ಟ . ಅವನ ಮಗ . ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾಧವಭಟ್ಟ . ಅವನ
ಮಗ . ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಭಟ್ಟ . ಅವನ ಮಗ . ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸೂರ್ಯ-
ಭಟ್ಟ . ಅವನ ಮಗ . ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾಧವಭಟ್ಟ . ಅವನ ಮಗ .
ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಭಟ್ಟ . ಅವನ ಮಗ . ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸೂರ್ಯಭಟ್ಟ .
ಅವನ ಮಗ . ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾಧವಭಟ್ಟ . ಅವನ ಮಗ . ಶ್ರೀಮಾನ್
ಕೃಷ್ಣಭಟ್ಟ . ಅವನ ಮಗ . ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸೂರ್ಯಭಟ್ಟ . ಅವನ ಮಗ .
ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾಧವಭಟ್ಟ . ಅವನ ಮಗ . ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಭಟ್ಟ .
ಅವನ ಮಗ . ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸೂರ್ಯಭಟ್ಟ . ಅವನ ಮಗ . ಶ್ರೀಮಾನ್
ಮಾಧವಭಟ್ಟ . ಅವನ ಮಗ . ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಭಟ್ಟ . ಅವನ ಮಗ .
ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸೂರ್ಯಭಟ್ಟ . ಅವನ ಮಗ . ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾಧವಭಟ್ಟ .
ಅವನ ಮಗ

ಕೊಳಲಿನ. ಸಂಗೀತ. ಕೊಳಲಿನಲ್ಲಿ. ಸಂಗೀತ. ಕೊಳಲಿನಿಂದ. ಸಂಗೀತ. ಕೊಳಲಿನಿಂದಲೂ

ಸಾಲಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣರಾಜಪುರಂ. ಗೌ. ಅಗ್ರಹಾರಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ. ೦ ಗೌ. ಅಷ್ಟಲಕ್ಷ್ಮಿ. ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ. ಗೌ. ಅಷ್ಟೋತ್ತರ. ಗೌ. ಅಷ್ಟೋತ್ತರ-ಅರ್ಚನೆ. ಅಷ್ಟಲಕ್ಷ್ಮಿ. ಗೌ. ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರಿ. ಅಷ್ಟೋತ್ತರ. ಕ್ಷುದ್ರತೆ. ಕ್ಷುದ್ರ-ಅಷ್ಟಲಕ್ಷ್ಮಿ. ಅಷ್ಟಲಕ್ಷ್ಮಿ. ಗೌ. ಸಂಸ್ಕೃತ. ಪೌರಾಣಿಕ. ಅಷ್ಟಾಗಿ. ಕ್ಷುದ್ರತೆಯಿಂದಾಗಿ. 45 } 44 ಗೌ. ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರಿ. ಅಷ್ಟೋತ್ತರ. ೦ ಅಷ್ಟಲಕ್ಷ್ಮಿ. ೦ ಅಗ್ರಹಾರ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ. ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ. ಗೌ. ಅಸಂಸ್ಕೃತ. ಅಷ್ಟಲಕ್ಷ್ಮಿ. ಅಷ್ಟೋತ್ತರ-ಅರ್ಚನೆ. ಅಷ್ಟೋತ್ತರ. ಗೌ. ಅಷ್ಟಲಕ್ಷ್ಮಿ. ಅಷ್ಟೋತ್ತರ. ಕ್ಷುದ್ರತೆ. ಕ್ಷುದ್ರ-ಅಷ್ಟಲಕ್ಷ್ಮಿ. ಅಷ್ಟಲಕ್ಷ್ಮಿ. ಗೌ. ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರ

ಕೆಲ್ಲಿಗೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ. ಗೆಸ್ನ. ಅಪ್ಪಾಗಿ. ಇಲ್ಲಿಂದ. ಅಲ್ಲಿಂದ. ಅಲ್ಲಿಂದ-ಇಲ್ಲಿಂದ. ಅಲ್ಲಿಂದ-ಇಲ್ಲಿಂದ. ಅಲ್ಲಿಂದ. ಅಲ್ಲಿಂದ. ಅ

ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ. ಸಾಲ್ಯ. ಸಾಲ್ವ. ಸಾಲ್ವಕ. ಸಾಲ್ವಕಿ. ಸಾಲ್ವಕೀಯ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಿ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕೀ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕೇ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕೈ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕೋ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕೌ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಂ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಃ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾಃ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಾಂ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಿ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕೀ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕೇ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕೈ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕೋ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕೌ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಂ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಃ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾಃ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಾಂ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಿ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕೀ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕೇ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕೈ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕೋ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕೌ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಂ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಃ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾಃ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಾಂ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಿ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೀ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೇ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೈ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೋ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೌ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಂ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಃ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾಃ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಾಂ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಿ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೀ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೇ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೈ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೋ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೌ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಂ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಃ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾಃ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಾಂ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಿ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೀ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೇ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೈ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೋ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೌ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಂ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಃ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾಃ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಾಂ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಿ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೀ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೇ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೈ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೋ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೌ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಂ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಃ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾಃ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಾಂ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಿ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೀ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೇ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೈ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೋ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೌ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಂ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಃ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾಃ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಾಂ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಿ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೀ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೇ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೈ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೋ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೌ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಂ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಃ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾಃ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಾಂ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಿ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೀ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೇ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೈ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೋ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೌ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಂ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಃ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾಃ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಾಂ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಿ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೀ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೇ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೈ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೋ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕೌ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಂ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಃ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾಃ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿಕಾನಿ. ಸಾಲ್ವಕೀಯಕಾನಿ

ಮಾಡಿ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರು. ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು. ಬಂದು. ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ. ಅವರನ್ನು ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು. ಅವರಿಗೆ ಔತಣವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು. ಅವರು. ಅಲ್ಲಿ. ಎರಡು ದಿವಸ. ಇದ್ದು. ಮೂರನೆಯ ದಿವಸ. ಎದ್ದು. ಹೊರಟರು. ಆಗ. ಅವರು. ಅವರಿಗೆ. ಬೀಳ್ಕೊಡುವದಕ್ಕಾಗಿ. ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ. ಜೊಪ್ಪೆಯವರಲ್ಲಿ. ಕೆಲವರು. ಹೋದರು. ಅವರು. ಹೋಗಿ. ಅವರನ್ನು. ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು. ಹಿಂತಿರುಗಿ. ಬಂದರು. ಆಗ. ಅವರು. ಅವರಿಗೆ.

{49
51 ઉત્તમ ☉ ઉત્તર-ઉ. બળ. કૃતબળનક્ષત્ર. શ્રવણ-ધનિષ્ઠા. ઉત્તરા-
ભાદ્રપદ. ઉત્તમ. ઉત્તરાભાદ્રપદા-ઉ. ઉત્તરા. ઉત્તરાભાદ્રપદા-ઉ.
ઉત્તરાભાદ્રપદા-ઉ. ઉત્તમ. ઉત્તરાભાદ્રપદા-ઉ. ઉત્તરા. ઉત્તરા-
ભાદ્રપદા-ઉ. ઉત્તમ. ઉત્તરાભાદ્રપદા-ઉ. ઉત્તરા. ઉત્તરાભાદ્રપદા-ઉ.
ઉત્તમ. ઉત્તરાભાદ્રપદા-ઉ. ઉત્તરા. ઉત્તરાભાદ્રપદા-ઉ. ઉત્તમ.
ઉત્તરાભાદ્રપદા-ઉ. ઉત્તરા. ઉત્તરાભાદ્રપદા-ઉ. ઉત્તમ. ઉત્તરા-
ભાદ્રપદા-ઉ. ઉત્તરા. ઉત્તરાભાદ્રપદા-ઉ. ઉત્તમ. ઉત્તરાભાદ્રપદા-ઉ.
ઉત્તરા. ઉત્તરાભાદ્રપદા-ઉ. ઉત્તમ. ઉત્તરાભાદ્રપદા-ઉ. ઉત્તરા

ಕಲಿಸಿದನು. ಅಂದಿನ. ಗುರು. ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ-ದ. ಹೀಗೆ. ಹೇಳಿದ. ಮಹಿಮ. ಅವನಿ-
ಗೆಷ್ಟ

ಸರಸ್ವತಿಯಿಂ. ಅಸುವೆ. ಗೆಲ್ದ. ರಾಜ್ಞಿ. ಕೆಲ್ತಿ. ಎಸ್ತ. ಅಲ್ಲದೆ. ಸಂ-
ಧಿಸಿತ್ತಿ. ರಾಜಮಂತ್ರಿ. ಕೆಟ್ಟನಿ. ಕಾಲ್ಕೆ. ರಾಜ್ಞಿ. ಗೆಲ್ತಿಸಿದ. ಎಸ್ತ. ಅಲ್ಲದೆ.
ಸಂ

قوله تعالى. ٥ ٦ ٧ ٨ ٩ ١٠ ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠ ٦٢١ ٦٢٢ ٦٢٣ ٦٢٤ ٦٢٥ ٦٢٦ ٦٢٧ ٦٢٨ ٦٢٩ ٦٣٠ ٦٣١ ٦٣٢ ٦٣٣ ٦٣٤ ٦٣٥ ٦٣٦ ٦٣٧ ٦٣٨ ٦٣٩ ٦٤٠ ٦٤١ ٦٤٢ ٦٤٣ ٦٤٤ ٦٤٥ ٦٤٦ ٦٤٧ ٦٤٨ ٦٤٩ ٦٥٠ ٦٥١ ٦٥٢ ٦٥٣ ٦٥٤ ٦٥٥ ٦٥٦ ٦٥٧ ٦٥٨ ٦٥٩ ٦٦٠ ٦٦١ ٦٦٢ ٦٦٣ ٦٦٤ ٦٦٥ ٦٦٦ ٦٦٧ ٦٦٨ ٦٦٩ ٦٧٠ ٦٧١ ٦٧٢ ٦٧٣ ٦٧٤ ٦٧٥ ٦٧٦ ٦٧٧ ٦٧٨ ٦٧٩ ٦٨٠ ٦٨١ ٦٨٢ ٦٨٣ ٦٨٤ ٦٨٥ ٦٨٦ ٦٨٧ ٦٨٨ ٦٨٩ ٦٩٠ ٦٩١ ٦٩٢ ٦٩٣ ٦٩٤ ٦٩٥ ٦٩٦ ٦٩٧ ٦٩٨ ٦٩٩ ٧٠٠ ٧٠١ ٧٠٢ ٧٠٣ ٧٠٤ ٧٠٥ ٧٠٦ ٧٠٧ ٧٠٨ ٧٠٩ ٧١٠ ٧١١ ٧١٢ ٧١٣ ٧١٤ ٧١٥ ٧١٦ ٧١٧ ٧١٨ ٧١٩ ٧٢٠ ٧٢١ ٧٢٢ ٧٢٣ ٧٢٤ ٧٢٥ ٧٢٦ ٧٢٧ ٧٢٨ ٧٢٩ ٧٣٠ ٧٣١ ٧٣٢ ٧٣٣ ٧٣٤ ٧٣٥ ٧٣٦ ٧٣٧ ٧٣٨ ٧٣٩ ٧٤٠ ٧٤١ ٧٤٢ ٧٤٣ ٧٤٤ ٧٤٥ ٧٤٦ ٧٤٧ ٧٤٨ ٧٤٩ ٧٥٠ ٧٥١ ٧٥٢ ٧٥٣ ٧٥٤ ٧٥٥ ٧٥٦ ٧٥٧ ٧٥٨ ٧٥٩ ٧٦٠ ٧٦١ ٧٦٢ ٧٦٣ ٧٦٤ ٧٦٥ ٧٦٦ ٧٦٧ ٧٦٨ ٧٦٩ ٧٧٠ ٧٧١ ٧٧٢ ٧٧٣ ٧٧٤ ٧٧٥ ٧٧٦ ٧٧٧ ٧٧٨ ٧٧٩ ٧٨٠ ٧٨١ ٧٨٢ ٧٨٣ ٧٨٤ ٧٨٥ ٧٨٦ ٧٨٧ ٧٨٨ ٧٨٩ ٧٩٠ ٧٩١ ٧٩٢ ٧٩٣ ٧٩٤ ٧٩٥ ٧٩٦ ٧٩٧ ٧٩٨ ٧٩٩ ٨٠٠ ٨٠١ ٨٠٢ ٨٠٣ ٨٠٤ ٨٠٥ ٨٠٦ ٨٠٧ ٨٠٨ ٨٠٩ ٨١٠ ٨١١ ٨١٢ ٨١٣ ٨١٤ ٨١٥ ٨١٦ ٨١٧ ٨١٨ ٨١٩ ٨٢٠ ٨٢١ ٨٢٢ ٨٢٣ ٨٢٤ ٨٢٥ ٨٢٦ ٨٢٧ ٨٢٨ ٨٢٩ ٨٣٠ ٨٣١ ٨٣٢ ٨٣٣ ٨٣٤ ٨٣٥ ٨٣٦ ٨٣٧ ٨٣٨ ٨٣٩ ٨٤٠ ٨٤١ ٨٤٢ ٨٤٣ ٨٤٤ ٨٤٥ ٨٤٦ ٨٤٧ ٨٤٨ ٨٤٩ ٨٥٠ ٨٥١ ٨٥٢ ٨٥٣ ٨٥٤ ٨٥٥ ٨٥٦ ٨٥٧ ٨٥٨ ٨٥٩ ٨٦٠ ٨٦١ ٨٦٢ ٨٦٣ ٨٦٤ ٨٦٥ ٨٦٦ ٨٦٧ ٨٦٨ ٨٦٩ ٨٧٠ ٨٧١ ٨٧٢ ٨٧٣ ٨٧٤ ٨٧٥ ٨٧٦ ٨٧٧ ٨٧٨ ٨٧٩ ٨٨٠ ٨٨١ ٨٨٢ ٨٨٣ ٨٨٤ ٨٨٥ ٨٨٦ ٨٨٧ ٨٨٨ ٨٨٩ ٨٩٠ ٨٩١ ٨٩٢ ٨٩٣ ٨٩٤ ٨٩٥ ٨٩٦ ٨٩٧ ٨٩٨ ٨٩٩ ٩٠٠ ٩٠١ ٩٠٢ ٩٠٣ ٩٠٤ ٩٠٥ ٩٠٦ ٩٠٧ ٩٠٨ ٩٠٩ ٩١٠ ٩١١ ٩١٢ ٩١٣ ٩١٤ ٩١٥ ٩١٦ ٩١٧ ٩١٨ ٩١٩ ٩٢٠ ٩٢١ ٩٢٢ ٩٢٣ ٩٢٤ ٩٢٥ ٩٢٦ ٩٢٧ ٩٢٨ ٩٢٩ ٩٣٠ ٩٣١ ٩٣٢ ٩٣٣ ٩٣٤ ٩٣٥ ٩٣٦ ٩٣٧ ٩٣٨ ٩٣٩ ٩٤٠ ٩٤١ ٩٤٢ ٩٤٣ ٩٤٤ ٩٤٥ ٩٤٦ ٩٤٧ ٩٤٨ ٩٤٩ ٩٥٠ ٩٥١ ٩٥٢ ٩٥٣ ٩٥٤ ٩٥٥ ٩٥٦ ٩٥٧ ٩٥٨ ٩٥٩ ٩٦٠ ٩٦١ ٩٦٢ ٩٦٣ ٩٦٤ ٩٦٥ ٩٦٦ ٩٦٧ ٩٦٨ ٩٦٩ ٩٧٠ ٩٧١ ٩٧٢ ٩٧٣ ٩٧٤ ٩٧٥ ٩٧٦ ٩٧٧ ٩٧٨ ٩٧٩ ٩٨٠ ٩٨١ ٩٨٢ ٩٨٣ ٩٨٤ ٩٨٥ ٩٨٦ ٩٨٧ ٩٨٨ ٩٨٩ ٩٩٠ ٩٩١ ٩٩٢ ٩٩٣ ٩٩٤ ٩٩٥ ٩٩٦ ٩٩٧ ٩٩٨ ٩٩٩ ١٠٠٠

ಮಾಡಿದನು. ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು. ಅವು ಸಂತಾನವನ್ನು ಪಡೆದವು. ಮತ್ತು ಅವು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಡುಮೃಗಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಹಕ್ಕಿಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಹಾವುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಮೀನುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಮೃಗಗಳಿಗೆ ಕೊಂಬುಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಮೃಗಗಳಿಗೆ ಕೊಂಬುಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಗರಿಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಗರಿಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕಾಲುಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕಾಲುಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಕಾಲುಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಕಾಲುಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕಾಲುಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಬಾಲಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಬಾಲಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಉದ್ದವಾದ ಬಾಲಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಗಿಡ್ಡವಾದ ಬಾಲಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕೂದಲುಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕೂದಲುಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಉಣ್ಣೆಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಉಣ್ಣೆಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಚರ್ಮಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಚರ್ಮಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಚಿಪ್ಪುಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಚಿಪ್ಪುಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕೊಂಬುಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕೊಂಬುಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಹಲ್ಲುಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಹಲ್ಲುಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕೋರೆಹಲ್ಲುಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕೋರೆಹಲ್ಲುಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕೊಂಬುಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕೊಂಬುಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಗೊರಸುಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಗೊರಸುಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಬೆರಳುಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಬೆರಳುಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಬೆರಳುಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಮೂರು ಬೆರಳುಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಬೆರಳುಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಐದು ಬೆರಳುಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಬೆರಳುಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಬೆರಳುಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಉಗುರುಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಉಗುರುಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಗೊರಸುಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಗೊರಸ

ಕಾಲ್ಪನಿಕ. ಕಾಲ್ಪನಿಕತೆ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾದ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರು. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದು. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂದು. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂದೂ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದು. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದೂ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದರಲ್ಲಿ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದರಿಂದ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಯೂ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಯೇ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೇ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದು. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದೂ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದರಿಂದ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಯೂ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಯೇ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೇ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದು. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದೂ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದರಿಂದ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಯೂ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಯೇ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವೆ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವುದೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲವ

ولا يجوز أن يكون الأول مضافا إلى الثاني ولا الثاني إلى الأول لأن المضاف لا يضاف إلى مضاف آخر ولا يجوز أن يكون كل واحد منهما مضافا إلى الآخر

ಮಾಡಿದ. ಅಲ್ಲಿ. ಅವರು. ಅವರಿಗೆ. ಅವರಿಂದ. ಅವರಿಗೆ-ಅವರಿಂದ. ಅವರಿಗೆ-ಅವರಿಂದ. ಅವರಿಗೆ-

{ 4 5 } دسمد . ممسدلا-ىلعلم . لم . وسلا . ىكسم ۞ لم . ومردلا . لم . ومسدلا-ىلعلم . مكسملولم-ر . ىسلاسلا-ر . ىسلاسلا . ىرسماعلا-ر . دسمد . ممسدلا-ىلعلم . لم . ومسدلا . ىكسم ۞ لم . ومردلا .

۞ لمكلاسدرلا

{ 6 1 } (١٩٢) ۞ ىسلاسلا . ومرلم-لمدلا-ر . ۞لمسو-ىلجلا . لمسلملدر-
مرلا . لم ٢ . دلا٤سو-ىلجلا . ولمنلماا . مسمسلا . لم .
لمسلملدرسلا . وسلدسلا . ىسلاسلا . ومرلم-لمدلا-ر . لمسلملدر-

{ 2 2 } مد٤لمل (س) ٥ . ۞لمسو-ىلجلا . ىسلاسلا . ىرسلجو . ىرسلجو . ولا .
۞لم٤٤لمدلا . ولا . لمسلملدر-ر . ولمنلماا . ومرلم-لمدلا-ر .
لمسلملدرسلا . وسلدسلا . ىسلاسلا . ومرلم-لمدلا-ر . ولمنلماا . مسمسلا .
لمسلملدرسلا . لم ٢ . دلا٤سو-ىلجلا . ولمنلماا . مسمسلا . لم .
مسلا . لم ٢ . دلا٤سو-ىلجلا . ولمنلماا . مسمسلا . لم .
لمسلملدرسلا . وسلدسلا . ىسلاسلا . ومرلم-لمدلا-ر . ۞لمسو-ىلجلا .
{ 3 3 } مد٤لمل (س) ٥ . ۞لمسو-ىلجلا . ىسلاسلا . ىرسلجو . ىرسلجو . ولا .
۞لم٤٤لمدلا . لم ٢ . دلا٤سو-ىلجلا . ولمنلماا . مسمسلا . لم .
لمسلملدرسلا . وسلدسلا . ىسلاسلا . ومرلم-لمدلا-ر . ۞لمسو-ىلجلا .
{ 4 4 } دسمد . ممسدلا-ىلعلم . لم . وسلا . ىكسم ۞ لم . ومردلا .
دسمد . ممسدلا-ىلعلم . مكسملولم-ر . ىسلاسلا-ر . ىسلاسلا . ىرسماعلا-ر .
{ 5 5 } دسمد . ممسدلا-ىلعلم . لم . وسلا . ىكسم ۞ لم . ومردلا .

۞ لمكلاسدرلا

ಮಾಡಿದರು. ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಬಂದರು. ಅವರು ಬಂದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅವರನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು ಅವರಿಂದ ಬಹಳ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು ಅವರಿಂದ ಬಹಳ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಬಂದರು. ಅವರು ಬಂದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅವರನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದ

ಕಾಲ್ಪನಿಕತೆ. ಕಲ್ಪಿತ. ಕಲ್ಪಿತವಾದ. ಕಲ್ಪಿಸಿದ. ಕಲ್ಪಿಸಿದವನು. ಕಲ್ಪಿಸಿದವಳು. ಕಲ್ಪಿಸು. ಕಲ್ಪಿಸುವ. ಕಲ್ಪಿಸುವವನು. ಕಲ್ಪಿಸುವವಳು. ಕಲ್ಪಿಸುವಿಕೆ. ಕಲ್ಪಿಸುವುದು. ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ. ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ. ಕಲ್ಪಿಸುವುದರಿಂದ. ಕಲ್ಪಿಸುವುದರಿಂದಾಗಿ. ಕಲ್ಪಿಸುವುದರಿಂದಲೇ. ಕಲ್ಪಿಸುವುದರಿಂದಲೆ. ಕಲ್ಪಿಸುವುದರಿಂದಲೇ. ಕಲ್ಪಿಸುವುದರಿಂದಲೆ. ಕಲ್ಪಿಸುವುದರಿಂದಾಗಿ

{13 14} ۞ ۞ ۞

ಕಾಲಿನಿಂದ-ಒದೆದು. ಅಪಮಾನಪಡಿಸು. ಅಪಮಾನ. ಅಪಹಾಸ್ಯ. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವವನು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವವನು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವಿಕೆ. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವವನು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವುದು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವವನು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವುದು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವವನು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವುದು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ.

{ ೨೬೪ (೧೬) } ಅಪಹಾಸ್ಯ. ಅಪಹಾಸ್ಯಪಡಿಸು. ಅಪ. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವವನು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವವನು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವಿಕೆ. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವವನು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವುದು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವವನು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವುದು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದು. ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ.

{ ೨ 1 } ಅಪಾಯ (ಆ) ಕ. ಅಪಾಯದಲ್ಲಿ. ಅಪಾಯಪಡಿಸು. ಅಪಾಯಪಡಿಸುವವನು. ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದು. ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ. ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದು. ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ. ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಾಯಪಡಿಸು. ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಾಯಪಡಿಸುವವನು. ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದು. ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ. ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದು. ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ. ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಾಯಪಡಿಸು. ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಾಯಪಡಿಸುವವನು. ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದು. ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ. ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದು. ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಅಪಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದೇ.

(۱۶۵) ۞ ଅନନ୍ତ. ଅଜ. ରାଜ୍ଞୀଙ୍କର. ଦଦଜ୍ଞ. ଅନନ୍ତ. ଜୀବ. ଅମର. {۱۱}

ଅଜ୍ଞାନ. ଅଜ୍ଞ. ଅଜ୍ଞାନ-ଜ୍ଞାନ ۞

{۲۲} ଜୀବ. ଅଜ୍ଞାନ-ଜ୍ଞାନ. ଜୀବ. ଅଜ୍ଞ. ଅଜ୍ଞାନ. ଜୀବ. ଅଜ୍ଞାନ

ಅಂಗಡಿ. ಕೆಲಸ. ಸಂತೆ. ಕೊಳ್ಳುವವರು. ಕೊಡುವವರು. ಗಿರಾಕಿ. ಸಾಮಾನು. ಬೆಲೆ. ಕೊಳ್ಳು-
ಸು. ಮಾರು. ಕೊಡು. ಪಡೆ. ಪಡೆಯುವವರು. ಕೊಂ. ಅಳತೆಯವರು. ಕೊಂ. ಅಳತೆಗಾರ-
ರು. ಕೊಂ. ಸುಂಕ. ಸುಂಕದವರು-ರ. ಕಳ್ಳ. ಕಳ್ಳತನ. ಕಳ್ಳತನ-ಮಾಡುವವರು. ಕೊಂ. ಸುಂಕ-
ದವರ ಮನೆ. ಸುಂಕದವರ ಕಛೇರಿ-ಕಟ್ಟೆ. ಅಡವಿಟ್ಟ. ಗಿರಾ. ಕೊಳ್ಳು-ಮಾರುವವರು. ಕೊಂ.
ಕೊಳ್ಳುವವರು-ರ. ಮಾರುವವರು. ಪಡೆಯುವವರು. ಪಡೆಯುವವ-
ರು. ಕೊಂ. ಪಡೆಯುವ

{ 2 2 } (۱۹۷) ۞ ಅಂಬಿಗ. ನಿಂ-ದ. ಪಲ್ಲಂಕಿ. ಅಚ್ಚು. ಅಂಬಿಗರ. ಕಲ್ಲಿಗೆ. ಕಾಲ್ಕಿ. ಕಾಲ್ಕಿಗೆ. ಕಾಲ್ಕಿಗೆಯವರು. ಕಾಲ್ಕಿಗೆಯವರು. ಕಾಲ್ಕಿಗೆಯವರು

{ ۱ / ۶ } (۱۶۱) ಶರಣ. ಶಿವಾಪ್ರಿಯ-ದ. ಸಮಾಧಿಯಿಂದ. ಪ್ರಭುವಿನ. ಶಿವಾನಂದ-
ವಿಷಯದ. ಸಂಬಂಧವಾದ. ಅಂಗ-ಸಂಗವಾದ. ಅಂಗ-ಸಂಗವಾದ. ಕೂಡಿ-
ಕೊಂಡಿರುವ. ಸಂಬಂಧವಾದ. ಅಂಗ-ಸಂಗವಾದ. ಅಂಗ-ಸಂಗವಾದ. ಅಂಗ-ಸಂಗ-
ವಾದ. ಅಂಗ-ಸಂಗ

ﻣﺤﻤﺪ ﺑﻦ ﺳﻠﻴﻤﺎﻥ ﺍﻟﺠﺰﻭﻟﻲ . ﻭﻗﺪ ﺍﺧﺘﺼﺮﺕ ﻣﻨﻪ . ﻭﻫﻮ ﻛﺘﺎﺏ ﻛﺒﻴﺮ . ﻭﻗﺪ ﺍﺧﺘﺼﺮﻩ ﺍﻟﺸﻴﺦ ﺍﻟﻌﻼﻣﺔ ﺍﻟﻤﺤﻘﻖ ﺍﻟﻤﺪﻗﻖ ﺍﻟﻔﻬﺎﻣﺔ ﺍﻟﻨﺤﺮﻳﺮ ﺍﻟﻨﺤﺮﻳﺮ ﺍﻟﻤﺤﺪﺙ

ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸ. ಅಗ್ನಿ. ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರ. ಅಗ್ನಿಪ್ರತಿ. ಅಗ್ನಿಪ್ರತಿ. ಅಗ್ನಿಪ್ರತಿ-ಕ್ಷಾಕ್ಷಿಕ್ಷಿಕ್ಷಿ. ಅಗ್ನಿಪ್ರತಿ. ಅಗ್ನಿಪ್ರತಿ. ಅಗ್ನಿಪ್ರತ

ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಲು ಮೀನು ಎಂದು ಹೆಸರು. ಇದು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರುವುದು. ಇದರ ಮಾಂಸವು ಬಹಳ ರುಚಿಯಾಗಿರುವುದು. ಇದು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕುವುದು. ಇದನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಲೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಲು ಮೀನಿನ ಬಲೆ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಇದು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದು. ಇದರ ಉದ್ದವು ಸುಮಾರು ೧೫ ಮೊಳ ಇರುವುದು. ಇದರ ಅಗಲವು ಸುಮಾರು ೧೦ ಮೊಳ ಇರುವುದು. ಇದರ ಎರಡು ಕೊನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಕೋಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿರುವರು. ಇದಕ್ಕೆ ಕೋಲು ಎಂದು ಹೆಸರು. ಇದರ ಒಂದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿರುವರು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲು ಎಂದು ಹೆಸರು. ಇದರ ಮತ್ತೊಂದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿರುವರು. ಇದಕ್ಕೆ ಹಗ್ಗ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಈ ಹಗ್ಗವು ಸುಮಾರು ೧೦೦ ಮೊಳ ಉದ್ದವಿರುವುದು. ಈ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಲೆಯನ್ನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿಸಾಡುವರು. ಇದಕ್ಕೆ ಬಿಸಾಡುವುದು ಎಂದು ಹೆಸರು. ಬಲೆಯನ್ನು ಬಿಸಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಳುಗುವುದು ಎಂದು ಹೆಸರು. ಬಲೆಯು ಮುಳುಗಿದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಈಜಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವರು. ಇದಕ್ಕೆ ಈಜಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಎಂದು ಹೆಸರು. ಈಜಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ ಬಲೆಯು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಳುಗಿರ

ಅನಿರ್ಣಯಾತ್ಮಕ. ಅನಿಶ್ಚಿತ. ಅನಿಷ್ಟ. ಅನಿಷ್ಟಕರ. ಅನಿಷ್ಟಕಾರಿ. ಅನಿಷ್ಟಕಾರಿಣಿ. ಅನಿಷ್ಟಕಾರಿಯಾದ. ಅನಿಷ್ಟಕಾರಿಯಾದ ಕೆಲಸ. ಅನಿಷ್ಟಕಾರಿಯಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡು. ಅನಿಷ್ಟಕಾರಿಯಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವವನು. ಅನಿಷ್ಟಕಾರಿಯಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವವಳು. ಅನಿಷ್ಟಕಾರಿಯಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವವರು. ಅನಿಷ್ಟಕಾರಿಯಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಗೆ. ಅನಿಷ್ಟಕಾರಿಯಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಂದ

(۱۷۱) ۞ ઉત્તરા. કરીએ-ર. ન-ળ્યારીએ. ન્રુકારીએ. ન્રુકારીએ. ન્રુક

ચિત્તમાં-ર. ૨૯૨૪. ૨૯૨૪-૨૯૨૫. ૨૯૨૫. ૨૯૨૫-૨૯૨૬. ૨૯૨૬. ૨૯૨૬-૨૯૨૭. ૨૯૨૭. ૨૯૨૭-૨૯૨૮. ૨૯૨૮. ૨૯૨૮-૨૯૨૯. ૨૯૨૯. ૨૯૨૯-૨૯૩૦. ૨૯૩૦. ૨૯૩૦-૨૯૩૧. ૨૯૩૧. ૨૯૩૧-૨૯૩૨. ૨૯૩૨. ૨૯૩૨-૨૯૩૩. ૨૯૩૩. ૨૯૩૩-૨૯૩૪. ૨૯૩૪. ૨૯૩૪-૨૯૩૫. ૨૯૩૫. ૨૯૩૫-૨૯૩૬. ૨૯૩૬. ૨૯૩૬-૨૯૩૭. ૨૯૩૭. ૨૯૩૭-૨૯૩૮. ૨૯૩૮. ૨૯૩૮-૨૯૩૯. ૨૯૩૯. ૨૯૩૯-૨૯૪૦. ૨૯૪૦. ૨૯૪૦-૨૯૪૧. ૨૯૪૧. ૨૯૪૧-૨૯૪૨. ૨૯૪૨. ૨૯૪૨-૨૯૪૩. ૨૯૪૩. ૨૯૪૩-૨૯૪૪.

ಅಂಗಾರಕ ಶಬ್ದ. ಸ (ಶ) ವಿ. ಅಂಗ-ಸೂಸ. ಅಂಗ-ಸೂಸದದಲ್ಲಿ.
ಅಂಗಾರಕ ಶಬ್ದ. ಸಂಸ್ಕೃ. ಅಂಗಾರಕ. ಕ. ಅಂಗಾರಕ. ತೆ. ಅಂಗಾರಕುಡು.
ಅಂಗಾರಕಿ. ಸಂಸ್ಕೃ. ಅಂಗಾರಕಿ. ಕ. ಅಂಗಾರಕಿ. ತೆ. ಅಂಗಾರಕಿ.
ಅಂಗಾರಕಿಯ ಕಾಳಗ. ಅಂಗಾರಕಿಯ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ. ಅಂಗಾರಕಿಯ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ
ಅಂಗಾರಕಿಯ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಅಂಗಾರಕಿಯ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ

ಅಪ್ಪಣೆ. ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗು. ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಿ. ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಿರು. ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಿರುವ. ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಿರುವಂತೆ. ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಿರುವಂತೆಯೇ. ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ಆಗಲಿ. ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ಆಗಲಿ ಎಂದು. ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ಆಗಲಿ ಎಂದು

ಕಂಡಿಸುತ್ತ. ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡವರು. ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿಸುವವರು

ಅಸ್ತಿ-ರ. ಕೃತಿಸಾರ. ಕೃತಿ. ಸ್ಮಾರಕಶಿಲೆಯಸ್ತಿ. ಸ್ಮೃತಿ. ಶಿಷ್ಟಾಸ್ತಿ. ಸ್ಮೃತಿ. ಶಿಷ್ಟಾಸ್ತಿ. ಕೃತಿಸಾರ. ಕೃತಿ. ಸ್ಮಾರಕಶಿಲೆಯ

ঞ ঘৃতাদি-সংস্কার-বিধি।

ঘৃতগুড়। তণ্ডুলপিষ্টক। তৈলপক্ক। মধুমিশ্র। মাংস। ঘৃতপক্ক। তৈল-ভর্জ্জিত। ঘৃতভর্জ্জিত। তণ্ডুলপিষ্টক। তৈলপক্ক। মধুমিশ্র। মাংস। ঘৃতপক্ক। তৈল

00048292

Digitized with financial assistance from

Ms.Vaidehi Thakar

on 06 November, 2019